

بانک جامع اطلاعات
ایرانیان مقیم کانادا

GANJINEH

راهنمای ایرانیان کانادا

راهنمای رانندگی کامیونرها

استان اونتاریو

The Official MTO Truck Handbook

چرا موکلین به ما

اعتماد

کرده‌اند؟

صرفه جویی در وقت

ما ارزش ویژه‌ای برای وقت مشتریان خود قائل هستیم!

توجه به جزئیات

توجه به جزئیات، عامل تمایز ماست!

پیشنهاد بهترین‌ها

بهترین‌ها را به مشتری پیشنهاد می‌دهیم حتی به ضرر خودمان!

در دسترس

همواره در دسترس هستیم!

پرونده‌های موفق

آمار پرونده‌های موفق ما بالاست!

مشاورین قانونی

تراست توسط مشاورین قانونی مهاجرت کانادا و عضو انجمن ICCRC اداره می‌شود!

نماینده رسمی

ما نماینده رسمی مراکز آموزشی مقاطع مختلف در کانادا هستیم!

تجربه وکلا

وکالت پرونده‌ها با توجه به تجربه قبلی وکلا پذیرفته می‌شود!

موسسه مهاجرتی
تراست

موسسه مهاجرتی تراست

همراه شما در تمام مراحل مهاجرت

تیم موسسه مهاجرتی تراست مجموعه‌ای از وکلا و مشاورین خبره ایست که هدفش طراحی و اجرای بهترین مسیر مهاجرتی برای شماست. مؤسسه مهاجرتی تراست (Trust Way Immigration Services) شرکتی کانادایی است که در استان بریتیش کلمبیا به شماره BC1268598 و در اداره مهاجرت کانادا به شماره R506959 به ثبت رسیده است.

سرمایه گذاری در کانادا

کسب و کار موفق و زندگی کانادایی در یک قاب.

تحصیل در کانادا

در بهترین دانشگاه‌ها و موسسات آموزشی جهان تحصیل کنید.

مهاجرت به کانادا

زندگی‌ای با کیفیت کانادایی را برای خود و خانواده خود در کانادا بنا کنید.

اخبار مهاجرت

به روز ترین اخبار مهاجرتی کانادا و قوانین و مقررات تصویب شده.

ویزای کانادا

به مقصد بیاندیشید، راه خود را به شما نشان خواهد داد.

وکالی رسمی اداره مهاجرت کانادا
RCIC# 506959

ارتباط با دفاتر کانادا (ونکوور و ریچموند)
+1 (۲۵۰) ۲۰۱ ۲۰۲۰ (خط ۱۰)

ارتباط با دفاتر ایران (تهران و کاشان)
۰۲۱ ۹۱۳۰ ۲۹۲۹ (خط ۳۵)

فهرست مطالب

۵۲	استفاده از ترمزها
۵۴	پارک کردن
۵۴	توقف کردن
۵۵	توقف در تقاطع‌های راه‌آهن
۵۷	توقف در تقاطع‌های مدرسه
۵۷	توقف برای اتوبوس‌های مدرسه
۵۹	توقف برای گذرگاه عابر پیاده
۶۰	فاصله ی آزاد
۶۰	پیچیدن و کنترل فرمان
۶۱	هدایت فرمان (به سمت جلو) و حرکت خارج از مسیر
۶۲	گردش به راست
۶۳	گردش به چپ
۶۳	دنده عقب
۶۴	دنده عقب مستقیم
۶۴	ورود به کوچه یا مسیر باریک
۶۵	دنده عقب غیرمستقیم
۶۶	راهنما
۶۶	خلاصه ی مطالب

رانندگی مسئولانه و ایمن

۶۹	
۷۰	اقدامات احتیاطی
۷۱	رفتار راننده
۷۲	شریک شدن جاده

۱۱

مقدمه

۱۳

اخذ گواهینامه‌ی رانندگی

۱۴	قوانین و مقررات لازم‌الاجرا
۱۵	طبقه‌بندی گواهینامه‌ی رانندگی
۱۸	تعاریف
۲۰	الزامات و کلاس‌های A و D گواهینامه
۲۶	ایمنی، تعمیر و نگهداری و بازرسی‌های روزانه وسیله‌ی نقلیه
۳۱	بازرسی روزانه؛ کلاس‌های A و D
۳۹	برنامه ی توقیف وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین
۴۰	ساعات انجام خدمت
۴۴	خلاصه ی مطالب

۴۷

رانندگی؛ کلاس A و D

۴۹	استارت زدن موتور
۴۹	به حرکت درآوردن وسیله‌ی نقلیه
۵۰	قفل دیفرانسیل بین محور
۵۱	بازرسی ترمز

فهرست مطالب

حفظ گواهینامه

۱۴۳

۱۴۴	حفظ و نگهداری گواهینامه
۱۴۸	سیستم امتیاز منفی
۱۴۹	سایر روش‌های ازدست دادن گواهینامه
۱۵۲	خلاصه ی مطالب

آزمون عملی

۱۵۵

۱۷۳	بازرسی کابین
۱۷۸	آزمون اتصال و جداکردن
۱۷۸	آزمون مهارت‌های دنده عقب
۱۸۰	آزمون رانندگی در جاده
۱۸۱	گردش به چپ و راست
۱۸۳	تقاطع‌ها
۱۸۵	تغییر لاین
۱۸۶	نحوه ی رانندگی در جاده
۱۸۸	پیچ
۱۸۸	آزادراه
۱۸۹	توقف و استارت از کنار جاده
۱۹۱	سایر مواردی که بانوجه به عملکرد کلی شما برای آن امتیاز درنظر گرفته می‌شود

۸۱	رانندگی در شب و در شرایط آب‌وهوایی نامساعد
۹۰	مدیریت موقعیت‌های خاص
۱۰۳	خلاصه ی مطالب

تابلوه‌ها و چراغ‌های راهنمایی و رانندگی

۱۰۵

۱۰۶	تابلوه‌ها
۱۰۸	تابلوه‌های مقرراتی
۱۱۵	تابلوه‌های وسایل نقلیه با ظرفیت بالا (HOV)
۱۱۶	تابلوه‌های هشدار
۱۲۲	تابلوه‌های شرایط موقت
۱۲۴	تابلوه‌های اطلاعاتی و جهت مسیر
۱۲۶	سایر تابلوه‌ها
۱۲۸	تابلوه‌های دوزبانه
۱۲۹	چراغ‌های راهنمایی و رانندگی
۱۳۴	تابلوه‌ها و علائم عابران پیاده
۱۳۶	نشانه‌گذاری‌های روی آسفالت
۱۳۹	خلاصه ی مطالب

فهرست مطالب

۱۹۵

اطلاعات تکمیلی

۱۹۶	برنامه ی رانندگی پاک اونتاریو
۱۹۸	لاین مخصوص وسایل نقلیه با ظرفیت بالا
۱۹۹	تکنیک‌های رانندگی با مصرف بهینه ی سوخت
۲۰۱	برنامه ی اجباری برچسب‌گذاری وسیله‌ی نقلیه
۲۰۳	سنجش دانش و اطلاعات شما درباره‌ی رانندگی سبز
۲۰۶	خلاصه‌ی مطالب فصل هفت

مقدمه

برخی اصلاحات در فصل جدید به نام آزمون عملی ارائه شده است، ضمن اینکه اطلاعات تکمیلی درباره‌ی حرکت به عقب، حرکت در میدان و امنیت جاده افزوده شده است.

دوره‌ی آموزش اجباری سطح ورودی تقریباً ۴ تا ۶ هفته طول می‌کشد، محتوای این دوره را یکی از مسئولین موردتأیید وزارت حمل‌ونقل ارائه می‌کند.

کتاب راهنمای حاضر برای کمک به افراد متقاضی گواهینامه‌ی رانندگی کلاس A و D طراحی شده است. این کتاب حاوی اطلاعات موردنیاز برای رعایت استانداردهای این نوع گواهینامه‌هاست و مهارت‌هایی را نشان می‌دهد که در طول آزمون رانندگی از شما انتظار می‌رود انجام دهید. به‌علاوه بسیاری از ابتکارات ایمنی وزارت حمل‌ونقل طرح شده است و جزئیات بهترین شیوه‌ی راندن وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین به‌نحوی مسئولانه و ایمن ارائه شده است.

اطلاعات این کتاب تنها برای راهنمایی تهیه شده است و به راننده‌ی جدید کمک می‌کند تا قوانین اولیه، قوانین و مقررات لازم‌الاجرا در این استان را درک کند. برای اطلاع از جزئیات بیشتر به قانون ترافیک بزرگراه و مقررات ضمیمه‌ی آن مراجعه نمایید.

ایمن برانید.

وزارت حمل‌ونقل (MTO) متعهد به ایمن‌تر کردن جاده‌های اونتاریو برای تمامی افراد است. اونتاریو در زمینه‌ی استانداردهای ایمنی کامیون‌ها (Truck) و اعمال قانون پیش‌تاز است، ضمن اینکه برخی از سخت‌گیرانه‌ترین قوانین ایمنی را در آمریکای شمالی وضع کرده است. این استان تقریباً ۵۸,۰۰۰ دستگاه وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین دارد که فعالانه در جاده‌های اونتاریو تردد می‌کنند.

اونتاریو یک دوره‌ی آموزش سطح ورودی برای تمامی رانندگان جدید وسایل نقلیه‌ی سنگین کلاس A را اجباری اعلام کرده است. از اول جولای ۲۰۱۷، تمامی افراد خواهان دریافت گواهینامه‌ی کلاس A در اونتاریو، قبل از آزمون عملی کلاس A، باید دوره‌ی آموزش اجباری سطح ورودی را با موفقیت به اتمام برسانند. افرادی که هم اکنون گواهینامه‌ی کلاس A دارند ملزم به شرکت در دوره‌ی آموزشی نیستند. متقاضیان گواهینامه‌ی کلاس A و D همچنین باید در آزمون‌های آیین‌نامه و عملی که به تازگی به‌روزرسانی شده‌اند، شرکت کنند.

برای گنجاندن تغییرات جدید، آزمون اولیه‌ی آیین‌نامه بازنویسی شده است. اطلاعات موردنیاز برای آزمون جدید آیین‌نامه و عملی در این کتاب راهنما ارائه شده است.

کتاب حاضر فقط برای راهنمایی است. برای اطلاع از اهداف رسمی، لطفاً به قانون ترافیک بزرگراه اونتاریو و مقررات آن، قانون کالاهای خطرناک و قانون حمل‌ونقل وسایل نقلیه‌ی موتوری فدرال مراجعه کنید.

برای کسب اطلاعات بیشتر درباره‌ی اخذ گواهینامه‌ی رانندگی به سایت www.mto.gov.on.ca مراجعه نمایید. همچنین برای مطالعه‌ی اطلاعات مربوط به قوانین جاده‌ی اونتاریو به کتاب راهنمای رسمی وزارت حمل‌ونقل؛ مخصوص راننده رجوع کنید.

در صورت تمایل برای ارائه‌ی درخواست نسخه‌ای از این کتاب در فرمت جایگزین می‌توانید با بخش انتشارات اونتاریو با شماره‌ی ۹۹۳۸-۶۶۸-۱-۸۰۰ یا ۳۲۶-۵۳۰۰ (۴۱۶) تماس بگیرید یا به سایت www.publications.serviceontario.ca مراجعه کنید.

کتاب به زبان فرانسه نیز موجود است.

نام کتاب در زبان فرانسوی «Guide officiel des camions publié par le MTO»

رانندگی امتیاز است، اما حق نیست.

۱۰

اخذ گواهینامه‌ی راندگی

GANJINEH

راهنمای ایرانیان کانادا

کتاب‌ها و منابع

ترجمه کتاب‌ها و منابع مفید

دایرکتوری مشاغل

دایرکتوری مشاغل ایرانیان
کانادا

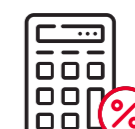
نرخ دلار

نرخ لحظه‌ای دلار کانادا در
شهرهای مختلف

اخبار محلی

اخبار محلی شهرهای مختلف
کانادا

ابزارهای کاربردی

ابزارهای کاربردی و
محاسبه‌گرهای قیمت

طبقه‌بندی گواهینامه‌ی رانندگی

کلاس A

این کلاس گواهینامه اجازه‌ی راندن هر نوع کامیون یدک‌کش-تریلردار را می‌دهد. دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند وسایل نقلیه‌ی کلاس D و G را نیز برانند.

کلاس B

این کلاس گواهینامه اجازه‌ی راندن انواع اتوبوس مدرسه را می‌دهد. دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند وسایل نقلیه‌ی کلاس C، D، E، F و G را نیز برانند.

کلاس C

این کلاس گواهینامه اجازه‌ی راندن انواع اتوبوس معمولی را می‌دهد.

حمل‌ونقل کالاهای خطرناک

نه گروه از کالاهای خطرناک، از مواد خورنده و مایعات قابل‌اشتعال گرفته تا مواد خطرناک برای محیط زیست وجود دارد. رانندگانی که در حال حمل‌ونقل کالاهای خطرناک هستند باید آموزش لازم را از کارفرمای کنونی خود دریافت کنند. کارفرما سطح آموزش موردنیاز را تعیین می‌کند. وقتی آموزش با موفقیت به اتمام رسید، کارفرما گواهی تأیید راننده را صادر می‌کند که باید در زمان حمل‌ونقل کالاهای خطرناک با او باشد.

برای کسب اطلاعات بیشتر درباره‌ی آموزش کالاهای خطرناک به وبسایت وزارت حمل‌ونقل کانادا به نشانی زیر رجوع کنید:

www.tc.gc.ca

قوانین و مقررات لازم‌الاجرا

این قوانین و مقررات، حاکم بر رانندگی با کامیون در اونتاریو هستند.

۱. قانون ترافیک بزرگراه (HTA) و مقررات ضمیمه‌ی آن حاکم بر راننده، وسیله‌ی نقلیه و تجهیزات، وزن و تعداد مسافری است که راننده جابه‌جا می‌کند: مقررات بازرسی وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری سنگین با شماره‌ی ۱۹۹/۰۷؛ مقررات اطلاعات رانندگان وسایل نقلیه‌ی موتوری سنگین با شماره‌ی ۴۲۴/۹۷؛ مقررات ۱۹۹۰.R.R.O برای پوشش بارها با شماره‌ی ۵۷۷؛ مقررات شماره‌ی ۵۱۲/۹۷ اونتاریو برای عیوب مهم وسایل نقلیه‌ی موتوری سنگین؛ مقررات ۱۹۹۰.R.R.O برای تجهیزات با شماره‌ی ۵۸۷؛ مقررات اونتاریو برای ساعات انجام خدمات با شماره‌ی ۵۵۵/۰۶؛ مقررات ۱۹۹۰.R.R.O برای بازرسی‌های ایمنی با شماره‌ی ۶۱۱؛ مقررات اونتاریو برای امنیت بارها با شماره‌ی ۳۶۳/۰۴.

۲. قانون حمل‌ونقل کالاهای خطرناک مقررات حمل‌ونقل کالاهای خطرناک شامل مستندات موردنیاز، جابه‌جایی، نشانه‌گذاری‌های ایمنی (برچسب‌ها و پلاکارت‌ها) و گواهی تأیید رانندگان را تعیین می‌کند.

در این فصل مطالبی درباره‌ی طبقه‌بندی‌های مختلف گواهینامه‌ی رانندگی و اینکه با هر وسایل نقلیه وجود دارد، ارائه خواهد شد. همچنین با الزامات اخذ گواهینامه‌ی رانندگی کامیون آشنا خواهید شد.

در این فصل می‌خوانیم:

- قوانین و مقررات لازم‌الاجرا
- تعاریف
- الزامات و کلاس‌های A و D گواهینامه
- ایمنی، تعمیر و نگهداری و بازرسی‌های روزانه وسیله‌ی نقلیه
- بازرسی روزانه؛ کلاس‌های A و D
- برنامه‌ی توقیف وسایل نقلیه‌ی سنگین
- ساعات انجام خدمات
- خلاصه‌ی مطالب فصل یک

دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند وسایل نقلیه‌ی کلاس F، D، و G را نیز برانند.

کلاس D

این کلاس گواهینامه اجازه‌ی راندن انواع وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری با وزن ناخالص بیش از ۱۱,۰۰۰ کیلوگرم یا دارای وزن ناخالص ثبت‌شده یا انواع کامیون یا ترکیب کامیون و تریلر را می‌دهد، به شرط آنکه بخشی که کشیده می‌شود بیش از ۴,۶۰۰ کیلوگرم نباشد.

دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند وسایل نقلیه‌ی کلاس G را نیز برانند.

کلاس E

تمامی اتوبوس‌های مدرسه با حداکثر ظرفیت ۲۴ مسافر.

کلاس F

این کلاس گواهینامه اجازه‌ی راندن انواع اتوبوس معمولی با حداکثر ظرفیت ۲۴ مسافر و انواع آمبولانس را می‌دهد.

دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند وسایل نقلیه‌ی کلاس G را نیز برانند.

کلاس G

این کلاس گواهینامه اجازه‌ی راندن انواع خودروی سواری، ون، تراک کوچک یا ترکیب وسیله‌ی نقلیه و وسیله‌ی نقلیه‌ای که کشیده می‌شود با وزن حدود ۱۱,۰۰۰ کیلوگرم را می‌دهد، به شرط آنکه وسیله‌ی نقلیه‌ای که کشیده می‌شود بیش از ۴,۶۰۰ کیلوگرم نباشد. وانت‌باری که خانه‌ی سیار که وزن بیش از ۴,۶۰۰ کیلوگرم دارد را یدک می‌کشد، اما وزن کل ترکیب تراک و یدک‌کش بیش از ۱۱,۰۰۰ کیلوگرم نیست نیز در کلاس G در نظر گرفته شده است.

کلاس G۱

سطح یک گواهینامه‌ی پایان دوره‌ی رانندگی

است. دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند وسایل نقلیه‌ی کلاس G را به همراه یک ناظر دارای گواهینامه کامل با حداقل چهار سال تجربه‌ی رانندگی برانند. البته تابع شرایط معینی است.

کلاس G۲

سطح دو از گواهینامه‌ی پایان دوره‌ی رانندگی است. دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند وسایل نقلیه‌ی کلاس G را بدون راننده‌ی ناظر برانند، البته تابع شرایط معینی است.

کلاس M

این کلاس گواهینامه اجازه‌ی راندن انواع موتورسیکلت شامل سه‌چرخه‌های موتوری، موتورسیکلت‌های سرعت محدود (اسکوترهای موتوری) و دوچرخه‌های موتوری (موپدها) را می‌دهد. دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند وسایل نقلیه‌ی کلاس G را برانند، به شرط آنکه همراه با راننده‌ی دارای گواهینامه‌ی کلاس G۱ باشند.

کلاس M۱

سطح یک از گواهینامه‌ی پایان دوره‌ی رانندگی برای انواع موتورسیکلت شامل سه‌چرخه‌های

موتوری، موتورسیکلت‌های سرعت محدود (اسکوترهای موتوری) و دوچرخه‌های موتوری (موپدها) است. دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند موتورسیکلت را تحت شرایط معین برانند.

کلاس M۲

سطح دو از گواهینامه‌ی پایان دوره‌ی رانندگی برای انواع موتورسیکلت شامل سه‌چرخه‌های موتوری، موتورسیکلت‌های سرعت محدود (اسکوترهای موتوری) و دوچرخه‌های موتوری (موپدها) است. دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند یک موتورسیکلت را برانند، فقط به شرطی که سطح الکل خون آن‌ها صفر باشد. به‌علاوه دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند وسایل نقلیه‌ی کلاس G را برانند، به شرط آنکه همراه با راننده‌ی دارای گواهینامه‌ی کلاس G۱ باشند.

کلاس M با شرایط L

دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند فقط یک موتورسیکلت سرعت محدود یا موپد (موتور گازی) را برانند.

کلاس M۲ با شرایط L

دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند فقط یک موتورسیکلت سرعت محدود یا موبد (موتور گازی) را برانند.

کلاس M با شرایط M

دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند فقط یک سه‌چرخه‌ی موتوری را برانند.

کلاس M۲ با شرایط M

دارندگان این نوع گواهینامه می‌توانند فقط یک سه‌چرخه‌ی موتوری را برانند.

تعاریف

وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری سنگین: انواع وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری که دارای یک بخش یدک‌کش متصل ثابت یا بدنه‌ی تحویل، شامل آمبولانس‌ها، وسایل نقلیه‌ی حمل جسد، خودروهای آتش‌نشانی، اتوبوس‌ها و کامیون‌های مورد استفاده برای حمل‌ونقل بار است.

وزن ناخالص: مجموع وزن وسیله‌ی نقلیه و بار است.

وزن ناخالص ثبت‌شده: وزنی که برای آن مجوزی از HTA صادر شده است؛ هزینه‌ی این مجوز براساس وزن وسیله‌ی نقلیه یا ترکیب وسیله‌ی نقلیه و بار تعیین می‌شود.

رتبه‌بندی وزن ناخالص وسیله‌ی نقلیه تولیدکننده (MGVWR): وزن ناخالص که تولیدکننده آن را مشخص کرده است؛ اغلب به‌صورت برچسب یا پلاک روی کابین وسیله‌ی نقلیه متصل شده است.

وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری: خودروی سواری، موتورسیکلت، دوچرخه موتوری و انواع وسیله‌ی نقلیه‌ای که با نیروی غیر از نیروی انسانی رانده می‌شوند. البته خودروهای سواری برقی یا وسایل نقلیه‌ی ریلی که به کمک بخار حرکت می‌کنند

یا سایر وسایل نقلیه‌ی موتوری که فقط روی ریل‌ها حرکت می‌کنند؛ وسایل نقلیه‌ی موتوری مخصوص برف؛ موتورهای کشنده؛ تراکتورهای کشاورزی؛ دوچرخه‌های برقی؛ یا ماشین‌های مخصوص ساخت‌وساز جاده در این گروه قرار نمی‌گیرند.

نیمه یدک‌کش (نیمه تریلر): تریلر طراحی شده است که می‌تواند همراه با بخش جلویی، بدنه‌ی خود یا شاسی متصل‌شده روی بدنه یا شاسی وسیله‌ی نقلیه‌ی کشنده، حرکت کند.

یدک‌کش (تریلر): وسیله‌ی نقلیه‌ای که با وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری دیگری کشیده و رانده می‌شود یا حرکت می‌کند. این تعریف شامل ماشین‌های کشاورزی، خانه‌های سیار، وسایل نقلیه‌ی موتوری، کابین‌های متصل به موتورسیکلت‌ها یا هر نوع دستگاهی که برای حمل‌ونقل افراد یا اموال طراحی نشده، می‌شود. تریلر یک وسیله‌ی نقلیه‌ی مجزا در نظر گرفته می‌شود. تریلر بخشی از وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری که آن را می‌کشد نیست.

وسیله‌ی نقلیه: وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری، تریلر، موتور کششی، تراکتور کشاورزی، ماشین‌های مخصوص ساخت‌وساز جاده یا انواع وسیله‌ی نقلیه که با هر نوع نیروی شامل نیروی انسانی کشیده یا رانده می‌شود. وسایل نقلیه‌ی موتوری مخصوص برف یا خودروهای برقی یا وسایل

نقلیه‌ی ریلی که با بخار و فقط روی ریل‌ها حرکت می‌کنند، در این تعریف قرار نمی‌گیرند.

تجهیزات کشاورزی دارای قدرت خودکششی: وسیله‌ی نقلیه‌ی دارای قدرت خودکششی که به طور اختصاصی در امور کشاورزی استفاده می‌شود، از جمله می‌توان به تراکتور مزرعه اشاره کرد.

تذکر

تأیید اتمام دوره‌ی ترمز بادی که با حرف «Z» نشان داده می‌شود، نیاز به گواهینامه‌ی رانندگی برای راندن انواع وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری مجهز به ترمز بادی (air brake) دارد.

الزامات و کلاس‌های A و D D گواهینامه

در بخش طبقه‌بندی گواهینامه‌ی رانندگی نشان داده شد که برای راندن انواع متفاوت وسایل نقلیه به کدام کلاس گواهینامه نیاز دارید. یک راننده که تمایل به رانندگی با کامیون یا انواع کامیون یدک‌کش-تریلردار را دارد، باید گواهینامه‌ی رانندگی کلاس G یا بالاتر داشته باشد و همراه با راننده‌ی ناظر دارای گواهینامه معتبر کلاس D یا کلاس A به ترتیب باشد. توانایی رانندگی شما در آزمون عملی‌ای ارزیابی می‌شود که در مرکز DriveTest (مرکز آزمون رانندگی) برگزار می‌گردد؛ یک کارفرما یا مؤسسه‌ی آموزشی موردتأیید وزارت حمل‌ونقل (به عنوان مرجع موردتأیید شناخته می‌شود) نیز می‌تواند توانایی شما را در آزمون عملی ارزیابی کند و گواهی صلاحیت رانندگی برای کلاس‌های A، B، C، D، E، F صادر نماید. پس از آن گواهینامه‌ی رانندگی مناسب خود را از وزارت حمل‌ونقل دریافت خواهید کرد.

گواهینامه‌ی رانندگی کلاس A اجازه‌ی راندن وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری و وسایل نقلیه‌ی را که یدک کشیده می‌شود می‌دهد، به طوری که کل وزن ناخالص وسیله‌ی نقلیه‌ی که یدک کشیده می‌شود ۴,۶۰۰ کیلوگرم (۱۰,۰۰۰ پوند) باشد؛ به علاوه، این کلاس شامل وسایل نقلیه‌ی کلاس‌های D و G نیز می‌شود. گواهینامه‌ی رانندگی کلاس A به شما اجازه‌ی رانندگی با اتوبوس مسافری، موتورسیکلت یا موبد را

نمی‌دهد.

وسایل نقلیه‌ی کلاس A باید دارای پیکربندی کامل یا پیکربندی محدودشده طبق تعاریف زیر باشند:

پیکربندی کامل وسایل نقلیه‌ی کلاس A:

- هر نوع ترکیبی از کامیون یا کامیون کشنده و تریلر که رتبه‌بندی وزن ناخالص تولیدکننده‌ی (MGVWR) آن حداقل ۴۶۰۰ کیلوگرم باشد.
- سیستم کامل ترمز بادی روی هر دو کامیون یا کامیون کشنده و تریلر موجود باشد.

پیکربندی محدود کلاس A:

- هر نوع ترکیبی از کامیون یا کامیون کشنده و تریلر که رتبه‌بندی وزن ناخالص تولیدکننده‌ی (MGVWR) آن حداقل ۴۶۰۰ کیلوگرم باشد.
- تریلری که مجهز به ترمزهای بادی نیست.

برای راننده‌ای که آزمون عملی کلاس A را با وسیله‌ی نقلیه‌ی که الزامات وسیله‌ی نقلیه‌ی کلاس A کامل را ندارد به اتمام رسانده، گواهینامه‌ی AR (محدود) صادر می‌شود و نمی‌تواند با وسیله‌ی نقلیه‌ی کلاس A کامل رانندگی کند.

گواهینامه‌ی رانندگی کلاس D اجازه‌ی راندن

وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری با وزن ناخالص یا وزن ناخالص ثبت‌شده بیش از ۱۱,۰۰۰ کیلوگرم (۲۴,۰۰۰ پوند)، یا هر ترکیبی از وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری با وزن کل ناخالص یا وزن ناخالص ثبت‌شده‌ی بیش از ۱۱,۰۰۰ کیلوگرم (۲۴,۰۰۰ پوند) را می‌دهد، به شرط آنکه کل وزن ناخالص وسیله‌ی نقلیه‌ی که یدک کشیده می‌شود بیش از ۴,۶۰۰ کیلوگرم (۱۰,۰۰۰ پوند) نباشد. این کلاس گواهینامه همچنین اجازه‌ی راندن وسایل نقلیه‌ی کلاس G را می‌دهد. گواهینامه‌ی رانندگی کلاس D به شما اجازه‌ی رانندگی با اتوبوس مسافری، موتورسیکلت یا موبد را نمی‌دهد.

حداقل الزامات تقاضا برای

گواهینامه‌ی رانندگی کلاس A و D

فرد متقاضی گواهینامه‌ی رانندگی کلاس A و D باید:

- حداقل ۱۸ سال سن داشته باشد.
- دارای گواهینامه‌ی رانندگی معتبر اونتریوی کلاس G یا بالاتر یا معادل آن باشد.
- در آزمون آیین‌نامه‌ی رانندگی کامیون‌های بزرگ و تریلرهای کشنده قبول شده باشد.
- استانداردهای بینایی را داشته باشد.
- گواهی پزشکی موردقبول و رضایت‌بخش را در زمان تقاضا و به صورت دوره‌ای پس از تقاضا

ارائه دهد.

• توانایی رانندگی‌اش را در آزمون عملی اثبات کند، درحالی‌که با انواع وسایل نقلیه‌ی زیر رانندگی می‌کند:

• برای کلاس D؛ وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری با وزن ناخالص بیش از ۱۱,۰۰۰ کیلوگرم یا وزن ناخالص ثبت‌شده یا انواع کامیون یا ترکیب کامیون-یدک‌کش به شرطی که وسیله‌ی نقلیه‌ی که یدک کشیده می‌شود بیش از ۴,۶۰۰ کیلوگرم نباشد.

• برای کلاس A؛ وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری و وسیله‌ی نقلیه‌ی که یدک کشیده می‌شود، به‌نحوی که کل وزن ناخالص وسیله‌ی نقلیه‌ی که یدک کشیده می‌شود بیش از ۴,۶۰۰ کیلوگرم (۱۰,۰۰۰ پوند) باشد.

گواهی پزشکی

هنگام تقاضا برای گواهینامه‌ی کلاس A و D، باید گواهی پزشکی موردتأیید وزارتخانه را ارائه دهید. فرم‌های پزشکی خالی را می‌توانید از تمامی مراکز DriveTest (مراکز آزمون رانندگی) در اونتریو تهیه کنید.

پزشک یا اپتومتریست شما باید طبق قانون، وضعیت پزشکی شما را به مراجع مسئول ارائه‌ی گواهینامه گزارش دهد. این وضعیت پزشکی شامل شرایط جسمانی، نورولوژیکی، قلبی-عروقی یا سایر شرایطی است که ممکن است بر رانندگی

ایمن وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری تأثیر گذارد.

اگر شرایط جسمانی یا پزشکی شما مطابق استانداردهای اعلام‌شده در مقررات قانون ترافیک بزرگراه نباشد، تقاضای شما پذیرفته نخواهد شد.

چک‌لیست آزمون آیین‌نامه

قبل از شرکت در آزمون آیین‌نامه‌ی کلاس A و D، حتماً کتاب راهنمای رسمی وزارت حمل‌ونقل برای کامیون‌ها را مطالعه نمایید.

موارد زیر را در زمان آزمون همراه داشته باشید:

- دو مدرک شناسایی یا گواهینامه‌ی رانندگی اونتاریو
- فرم تکمیل‌شده‌ی گزارش پزشکی
- هزینه‌ی آزمون؛ نقدی یا کارت اعتباری
- عینک یا لنز طبی (اگر برای خواندن یا نوشتن به آن نیاز دارید)

آزمون عملی کلاس A و D

تمامی آزمون‌های عملی دارای چارچوب زمانی معینی هستند. قبل از آغاز آزمون، مسئول آزمون مدت زمانی را که برای تکمیل هر بخش از آزمون در اختیار دارید به شما اطلاع خواهد داد. به‌علاوه، مسئول آزمون مراحل آزمون را برای شما شرح خواهد داد و شما باید از دستورالعمل وی

پیروی کنید. این فرد اجازه ندارد در طول آزمون به شما آموزش دهد، اگر سؤالی دارید، باید قبل از آغاز آزمون از ایشان بپرسید.

در زمان آزمون عملی:

- باید روند بازرسی روزانه را نشان دهید. لازم است نام هرکدام از تجهیزات مورد بررسی را بگویید و به طور خلاصه شرایط آن را شرح دهید.
- متقاضیان کلاس A باید نحوه‌ی اتصال و جداکردن واحدهای وسایل نقلیه‌ی ترکیبی را نشان دهند.
- متقاضیان کلاس A باید واحدهای مربوط به حرکت به عقب (دنده‌عقب) وسیله‌ی نقلیه‌ی ترکیبی را نشان دهند.
- متقاضیان باید در ترافیک رانندگی کنند و وسیله‌ی نقلیه را با رعایت ایمنی جابه‌جا کنند.

چک‌لیست آزمون عملی کلاس A یا D

- کتاب راهنمای رسمی وزارت حمل‌ونقل برای کامیون‌ها را قبل از آزمون مطالعه کنید.
- راهنمای استفاده از وسیله‌ی نقلیه‌ی مورداستفاده در آزمون عملی را مطالعه کنید.
- نوع مناسب وسیله‌ی نقلیه را که کاملاً سالم است، به جلسه‌ی آزمون بیاورید.
- عینک یا لنزهای طبی را در صورت نیاز برای

رانندگی استفاده کنید. اگر گواهینامه‌ی کنونی شما مشروط به استفاده از لنزهای طبی است، نمی‌توانید بدون استفاده از آن‌ها رانندگی کنید.

- اگر وسیله‌ی نقلیه ترمز بادی دارد، گوه یا قطعه‌ی بازدارنده‌ی حرکت چرخ را با خود ببرید.

سیستم ثبت متصدی وسایل نقلیه‌ی سنگین (ROVC)

CVOR یک سیستم ثبت است که اجرای ایمن عملیات با کامیون و اتوبوس در اونتاریو را ردیابی می‌کند.

اپراتور یا متصدی وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین، فرد یا شرکتی است که مسئول عملیات کامیون یا اتوبوس است، این عملیات شامل رفتار و شیوه‌ی رانندگی راننده، شرایط مکانیکی وسیله‌ی نقلیه و حمل‌ونقل ایمن کالا یا مسافر است.

برای راندن کامیون‌های دارای وزن ثبت‌شده (یا وزن واقعی) بیش از ۴,۵۰۰ کیلوگرم (۹,۹۲۰ پوند) و اتوبوس‌هایی که برای حمل حداقل ۱۰ مسافر طراحی شده‌اند، لازم است یک گواهی CVOR ارائه شود. این قانون برای وسایل نقلیه‌ای اعمال می‌شود که در اونتاریو، ایالات متحده‌ی آمریکا یا مکزیک پلاک شده‌اند و در اونتاریو تردد می‌کنند.

برای ثبت گواهی CVOR، متصدی حمل‌ونقل باید فرم تقاضای گواهی ثبت متصدی وسیله‌ی

نقلیه‌ی سنگین را تکمیل کند.

هزینه‌ی تقاضا و صدور اصل گواهی CVOR، ۲۵۵ دلار است.

استثنای وسایل نقلیه‌ی سنگین:

- آمبولانس‌ها
- وسایل نقلیه‌ی دپارتمان آتش‌نشانی
- وسایل نقلیه‌ی مخصوص حمل اجساد
- خانه‌های سیار

معافیت‌های کاربری شخصی

- اتوبوس‌هایی که برای اهداف شخصی استفاده می‌شوند.
- وسایل نقلیه‌ی موتوری سنگین که به مدت ۳۰ روز برای اهداف شخصی توسط یک فرد اجاره شده است (مثلاً برای جابه‌جایی کالا و لوازم خانه‌ی شخصی) یا برای حمل‌ونقل مسافر بدون دریافت دستمزد استفاده شده باشد.
- اکثر وانت‌بارهای مورداستفاده‌ی اهداف شخصی (بدون دریافت دستمزد)، اگر با این وسایل نقلیه اقدام به حمل یا یدک‌کشیدن تریلر برای حمل بار یا ابزار یا تجهیزاتی نکند که معمولاً برای اهداف تجاری استفاده می‌شوند.

معافیت‌های مربوط به جواز

● وسایل نقلیه‌ی موتورسیکلت سنگین که با مجوز ترانزیت (In-Transit) فعالیت می‌کنند.

● مجوزها و شماره پلاک‌های موقتی تحت مالکیت تولیدکننده‌ی وسیله‌ی نقلیه، فروشندگان وسایل نقلیه یا شرکت‌های تعمیراتی، آزمایش در جاده، سفارشی‌سازی یا اصلاح‌سازی وسایل نقلیه است.

سابقه‌ی CVOR حاوی اطلاعاتی به شرح زیر است:

● اطلاعات متصدی حمل‌ونقل (کیلومتر حرکت، رتبه‌ی نقض مقررات، رتبه‌ی ایمنی)

● تصادفات قابل‌گزارش

● محکومیت‌هایی که علیه متصدی یا راننده‌ای که با گواهی CVOR فعالیت می‌کند، وارد شده است.

● تمامی بازرسی‌های ناوگان متصدی که دارا یا فاقد عیوب هستند.

تمامی موارد اعلام‌شده در سابقه‌ی CVOR متصدی وسیله‌ی نقلیه برای دوره‌ای پنج‌ساله از تاریخ اجرا به قوت خود باقی می‌مانند.

اگر سابقه‌ی متصدی غیرقابل‌قبول شود، وزارت حمل‌ونقل ممکن است برای این متصدی نامه‌ی هشدار ارسال کند، بازرسی انجام دهد یا

درخواست کند متصدی در جلسه‌ای حاضر شود تا درباره‌ی سابقه‌اش مذاکره کنند.

اگر سابقه‌ی متصدی بهبود نیابد، وزارت حمل‌ونقل ممکن است مجازات‌هایی از جمله لغو یا تعلیق گواهی CVOR، شماره پلاک‌ها و مجوزها را اعمال کند.

محدودیت‌های اندازه و وزن برای وسایل نقلیه‌ی موتورسیکلت سنگین

اندازه‌ی وسایل نقلیه‌ی موتورسیکلت سنگین از نظر عرض محدود است و باید تا حدود ۲/۶ متر (۸/۵ فوت) باشد. البته استثناهایی برای تجهیزات تخصصی مانند تجهیزات برف‌روبی در نظر گرفته شده است. برای تعیین عرض وسیله‌ی نقلیه، آینه‌ها شامل اندازه‌گیری نمی‌شوند، به شرط آنکه آینه‌ها بیش از ۳۰ سانتی‌متر از هر طرف وسیله‌ی نقلیه بیرون نزده باشند. در اندازه‌گیری عرض وسیله‌ی نقلیه‌ی موتورسیکلت یا تریلر مجهز به تجهیزات یدکی، اندازه‌ی این تجهیزات حساب نمی‌شود، مشروط به اینکه این تجهیزات بیش از ۱۰ سانتی‌متر از هر طرف وسیله‌ی نقلیه بیرون نزده باشند و برای حمل بار طراحی یا استفاده نشده باشد. نیمه‌تریلرها طول محدودی دارند و باید تا حدود ۱۴/۶۵ متر (۴۸ فوت) باشند یا اگر تریلر و واحد کشنده الزامات اختصاصی داشته باشد، می‌تواند تا ۱۶/۲ متر (۵۳ فوت) طول داشته باشد.

هیچ ترکیبی از وسایل نقلیه نباید بیش از ۲۳ متر (۷۵/۵ فوت) طول داشته باشد، به جز ترکیب‌های دارای دو تریلر که دارای الزامات اختصاصی برای هر دو تریلر و واحد کشنده هستند.

ارتفاع تمامی وسایل نقلیه شامل انواع حامل بار باید تا حدود ۴/۱۵ متر (۱۳/۶ فوت) باشد تا فضای خالی کافی در پل‌ها و روگذرها حفظ شود.

وقتی وزن ناخالص وسیله‌ی نقلیه یا وسایل نقلیه‌ی ترکیبی بیشتر از حداکثر وزن مجاز اعلام‌شده در بخش ۷ (VII) قانون ترافیک بزرگراه و مقررات ضمیمه‌ی آن است، شما اجازه ندارید این وسیله‌ی نقلیه را در بزرگراه برانید.

برای تعیین وزن ناخالص مجاز وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین، چندین عامل باید در نظر گرفته شود، از جمله می‌توان به تعداد محورها، اندازه‌ی لاستیک‌ها، نوع سیستم تعلیق، فاصله‌ی بین محورها، نوع باری که حمل می‌شود (بار پیوسته یا غیرپیوسته) و وزن مجاز روی محور فرمان اشاره کرد.

چندین نوع فرمول برای تعیین حداکثر وزن ناخالص مجاز استفاده می‌شود. این فرمول‌ها شامل محاسبه‌ی مجموع وزن‌های مجاز روی هر محور، وزن ناخالص ثبت‌شده‌ی وسیله‌ی نقلیه یا وزن اعلام‌شده در مقررات قانون ترافیک بزرگراه می‌شود. وقتی که این وزن‌ها تعیین شدند، رقمی که پایین‌تر است حداکثر وزن ناخالص مجاز در نظر گرفته می‌شود.

رانندگان، متصدیان و شرکت‌های حمل‌ونقل همگی مسئول وزن وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین هستند و هرکدام از آن‌ها ممکن است در زمان تخلف مقصر شناخته شوند.

ایمنی، تعمیر و نگهداری و بازرسی‌های روزانه وسیله نقلیه

- ایستگاه‌های بازرسی وزارت حمل‌ونقل
- لاستیک‌ها و چرخ‌ها
- فرمان
- امنیت بار
- گواهی بازرسی سالانه

ایستگاه‌های بازرسی وزارت حمل‌ونقل

وزارت حمل‌ونقل بر شرایط وسایل نقلیه‌ی سنگین فعال در اونتاریو نظارت دارد و در زمان نیاز اقدامات اصلاحی را انجام می‌دهد. یکی از روش‌های انجام چنین نظارتی از طریق بازرسی‌های وسیله‌ی نقلیه صورت می‌گیرد، این بازرسی‌ها را ممکن است مأمورین اجرای قانون وزارت یا مأمورین پلیس انجام دهند. مأمور اجرای قانون وزارت در ایستگاه‌های بازرسی کامیون‌ها عملیات بازرسی را انجام می‌دهد.

ایستگاه‌های بازرسی کامیون‌ها در مناطق مختلف بزرگراهی در اونتاریو قرار دارند. تابلوها و علائم، باز یا بسته بودن ایستگاه را نشان می‌دهند. اگر

ایستگاهی باز باشد، کامیون‌ها باید وارد شوند و برای بازرسی توقف کنند.

وسایل نقلیه و بارها از نظر وزن، ارتفاع، طول، عرض و فضای بین محورها بررسی می‌شوند. گواهینامه‌ی راننده نیز از نظر اعتبار و کلاس مناسب برای وسیله‌ی نقلیه‌اش بررسی می‌شود.

تمامی رانندگان وسایل نقلیه‌ی سنگین طبق تعریف بخش (۱) ۱۶ قانون ترافیک بزرگراه باید اسناد و مدارک ذیل را همراه داشته باشند و اگر از آن‌ها خواسته شد، ارائه نمایند:

- گواهینامه‌ی رانندگی معتبر با کلاس مناسب برای وسیله‌ی نقلیه‌ای که استفاده می‌کنند.
- کارت ثبت یا کپی برابر اصل کارت ثبت (در صورت وجود) کامیون و تریلری که رانندگی می‌کنید.
- گواهی CVOR یا کپی برابر اصل گواهی CVOR فرد یا شرکت مسئول برای راننده، وسیله‌ی نقلیه و بار آن.
- اصل گواهی بیمه‌نامه برای وسیله‌ی نقلیه‌ای که رانندگی می‌کنید (بیمه‌ی مخصوص وسیله‌ی نقلیه یا ناوگان).
- گزارش بازرسی روزانه که ظرف ۲۴ ساعت تکمیل شده باشد و یک کپی از برنامه‌ی بازرسی مناسب.

- جدول ثبت وقایع روزانه برای روزی که مدارک درخواست شده و چهارده روز قبل از آن.

- تمامی اسناد پشتیبانی راننده، شامل اما نه محدود به، رسیدهای سوخت، ضمانت، عوارض و اسکان.

اگر به راننده‌ای اعلام شده است که در شعاع ۱۶۰ کیلومتری جایی که کارش را در آن روز آغاز کرده است رانندگی کند و در پایان روز به همان محل بازگردد، راننده از همراه داشتن جدول ثبت وقایع روزانه معاف است، اما باید تمامی مدارک موردنیاز برای ساعات کاری خود را همراه داشته باشد.

وسایل نقلیه ملزم به بازرسی‌های ایمنی (مثلاً از نظر ترمزها، چراغ‌ها و اتصالات) هستند. علاوه بر حضور در ایستگاه‌های ثابت بازرسی کامیون، واحدهای بازرسی سیار نیز ممکن است در دوره‌های زمانی مختلف در هر منطقه‌ای راه‌اندازی شوند.

هر مأمور پلیس یا مأموری که از طرف وزارتخانه منصوب شده این اختیار را دارد که بازرسی ایمنی را در هر زمان و مکانی انجام دهد. ممکن است از شما خواسته شود به نزدیک‌ترین ایستگاه بازرسی بروید. در این صورت شما باید در فرایند بازرسی وسیله‌ی نقلیه همکاری کنید. بازرسی‌ها ممکن است در بزرگراه و در هر زمانی انجام شوند.

زمانی که از شما درخواست اندازه‌گیری وزن می‌شود، اگر از انجام آن خودداری کنید یا آن را نپذیرید، مرتکب تخلف شده‌اید و موظف به پرداخت جریمه‌ی ۲۰,۰۰۰ دلار تحت بخش (۵) ۱۲۴ قانون ترافیک بزرگراه (HTA) هستید. به‌علاوه ممکن است گواهینامه‌ی شما به مدت ۳۰ روز تعلیق شود.

رانندگانی که از توزیع مجدد یا برداشتن بخشی از بار اجتناب کنند یا آن را نپذیرند، یا تهمیداتی در این زمینه انجام ندهند یا مانع تعیین وزن، اندازه‌گیری یا آزمایش بارها شوند، مرتکب تخلف شده‌اند و موظف به پرداخت جریمه‌ی ۲۰۰ تا ۲۰,۰۰۰ دلار تحت بخش (۶) ۱۲۴ قانون ترافیک بزرگراه (HTA) هستند.

لاستیک‌ها و چرخ‌ها

یکی دیگر از مؤلفه‌های مهم ایمنی وسیله‌ی نقلیه، لاستیک‌ها و چرخ‌ها هستند. شما باید لاستیک‌ها و چرخ‌های وسیله‌ی نقلیه‌ی خود را در بخشی از بازرسی قبل از حرکت بررسی کنید تا اطمینان یابید استانداردهای ایمنی را دارند. به عنوان مثال لازم است لاستیک‌ها بررسی شوند تا مطمئن شوید عمق آج مناسب است؛ باید چرخ‌ها را بررسی کنید تا اطمینان یابید به نحوی محکم متصل شده‌اند. وقتی شیار دو آج کنار هم اندازه‌گیری می‌شود، آج لاستیک عقب وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری نباید کمتر از ۱/۵ میلی‌متر (۰/۰۶ اینچ) باشد. وقتی شیار دو آج

کنار هم اندازه‌گیری می‌شود، آج لاستیک‌های جلویی وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری با وزن ناخالص وسیله‌ی نقلیه‌ی بیش از ۴,۵۰۰ کیلوگرم، باید حداقل ۳ میلی‌متر (۱۲/۰ اینچ) باشد.

همچنین بازرسی چرخ‌ها، چفت‌وبست‌های چرخ‌ها و لاستیک‌ها پس از نصب لاستیک‌ها یا چرخ‌های جدید یا بررسی قطعات دیگر وقتی چرخ‌ها برای تعمیرات جدا شده‌اند، از جمله اقدامات ایمنی مناسب هستند. تولیدکنندگان چرخ توصیه می‌کنند بین ۸۰ تا ۱۶۰ کیلومتر پس از نصب چرخ‌ها بهتر است چفت‌وبست‌های چرخ‌ها مجدداً بررسی شوند. مکانیک یا متخصص لاستیک معتبر و دارای گواهی باید چرخ‌ها و لاستیک‌ها را نصب کند.

فرمان

حرکت بدون محدودیت یا پیچیدن در سیستم فرمان، فاصله‌ای است که فرمان قبل از لاستیک‌ها شروع به پیچیدن می‌کند. بررسی کنید که موتور روشن است و چرخ‌ها در جهت مستقیم رو به جلو قرار دارند؛ فرمان را در هر دو مسیر و به کمک انگشتان خود تا وقتی بتوانید مقاومت لاستیک‌ها را احساس کنید، بچرخانید. اگر فرمان خیلی زیاد بچرخد، حرکت بدون محدودیت یا پیچیدن در سیستم فرمان بیش‌ازحد است.

امنیت بار

به عنوان راننده، شما وظیفه دارید اطمینان یابید محموله به شکل متعادل چیده شده است و در برابر تغییرات محکم است. محموله‌ای که شل باشد یا حرکت کند می‌تواند باعث تصادف یا واژگون‌شدن وسیله‌ی نقلیه شود. تمام بارهایی که روی وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری یا تریلر حمل می‌شوند باید به یکدیگر محکم بسته شده باشند، روی آن‌ها پوشیده باشد یا به‌گونه‌ای دیگر محکم بسته یا بارگیری شده باشند، به نحوی که امکان افتادن هیچ بخشی از بار به خارج از وسیله‌ی نقلیه یا تریلر نباشد. به تصویر X.X مراجعه کنید.

طبق قانون ترافیک بزرگراه، وسیله‌ی نقلیه‌ای که بارش از عقب به اندازه‌ی ۱/۵ متر (۵ فوت) یا بیشتر بیرون زده باشد، در اوقاتی که برای رانندگی نیاز به استفاده از چراغ‌هاست باید با چراغ قرمز علامت دهد. این اوقات شامل یک ساعت و نیم قبل از غروب آفتاب تا یک ساعت و نیم بعد از طلوع آفتاب یا در تمامی اوقاتی که نور ضعیف است می‌شود. در سایر اوقات روز وسیله‌ی نقلیه باید با پرچم قرمز یا نشانه‌ی قرمز رنگ علامت دهد.

قبل از رانندگی با بار، باید بدانید که چه نوع محموله‌ای را حمل می‌کنید و برای تأمین امنیت بار در وسیله‌ی نقلیه به چه ابزارهایی نیاز دارید. بسیاری از کالاها نیاز به ابزارهای ایمنی برای راننده مانند اتاقتک محافظ یا بارگیری ویژه دارند. قبل از آغاز سفر، بررسی کنید که درها کاملاً بسته

و چفت شده باشند و یا قفسه‌ها، روکش‌ها و سایر تجهیزات کاملاً محکم شده باشند.

قبل از رانندگی باید بار وسیله‌ی نقلیه برای اطمینان از محکم‌بودن آن بازرسی شود. پس از حدود ۸۰ کیلومتر از محلی که محموله بارگیری شده است، بار باید دوباره بررسی شود.

راننده باید محموله و سیستم ایمنی محموله‌ی وسیله‌ی نقلیه را دوباره بازرسی نماید و باتوجه به اینکه کدام‌یک از موارد زیر اول اتفاق می‌افتد، در فواصل مختلف تنظیمات ضروری را انجام دهد:

- تغییر در وضعیت مأموریت راننده ایجاد شود.
- وسیله‌ی نقلیه به مدت سه ساعت در حال حرکت بوده است.
- وسیله‌ی نقلیه ۲۴۰ کیلومتر حرکت کرده است.

توجه

در مواقعی که محموله در وسیله‌ی نقلیه مهروموم شده است و به راننده دستور داده شده که این مهروموم را باز نکند، یا زمانی که محموله غیرقابل‌دسترسی است، راننده ملزم به بازرسی بار نیست.

اونتاریو برای تأمین امنیت بار، استاندارد ۱۰ قانون ملی ایمنی (NSC) را اعمال کرده است، این استاندارد را شورای کانادایی مدیران حمل‌ونقل وسایل نقلیه‌ی موتوری (CCMTA) ایجاد و منتشر کرده است. استاندارد ۱۰ دستورالعمل‌های تفصیلی درباره‌ی محکم‌کردن انواع مختلف بارها برای وسایل نقلیه‌ی سنگین را در اختیار متصدیان و رانندگان قرار می‌دهد. همه‌ی وسایل نقلیه‌ی سنگین حامل کالا در جاده‌های اونتاریو باید کاملاً مطابق با قوانین مربوط به تأمین امنیت بار مندرج در این استاندارد ملی باشند. این استاندارد با هدف افزایش ایمنی مردم و ایمنی رانندگان وسایل نقلیه‌ی سنگین حامل کالا به وجود آمده است. برای مطالعه‌ی استاندارد ۱۰ NSC برای تأمین امنیت بار به وبسایت CCM-TA به نشانی www.ccmta.ca مراجعه کنید. بخش مقررات اونتاریو ۳۶۳/۰۴ تحت عنوان «امنیت بارها» در قانون ترافیک بزرگراه به نشانی اینترنتی <https://www.ontario.ca/laws> را مطالعه نمایید.

گواهی بازرسی سالانه

متصدیان وظیفه دارند تمامی وسایل نقلیه و تریلرهای خود را سالانه برای بازرسی به مکانیک دارای مجوز و متخصص بازرسی وسایل نقلیه موتوری بسپارند. مکانیک بررسی می‌کند وسیله نقلیه یا تریلر کاملاً مطابق با تمامی الزامات بازرسی مندرج در استاندارد ۱۱ بخش B قانون ملی ایمنی باشد. برای مطالعه استاندارد ۱۱ قانون ملی ایمنی برای استانداردهای بازرسی تعمیر و نگهداری وسایل نقلیه سنگین (PMVI) به وبسایت CCMTA به نشانی www.ccmta.ca مراجعه کنید. این استاندارد از طریق مقررات مندرج در قانون ترافیک بزرگراه به تصویب رسیده است.

اگر وسیله نقلیه یا تریلر مطابق با کلیه الزامات باشد، مکانیک یا فرد دیگری که از سوی ایستگاه بازرسی مجاز اعلام شده است گواهی بازرسی سالانه و فرم سابقه‌ی بازرسی سالانه را تکمیل می‌کند. در کنار این اسناد، برچسب بازرسی سالانه‌ی متناظر نیز ارائه می‌شود که نوع وسیله نقلیه، ماه و سال بازرسی را نشان می‌دهد. مکانیک یا فرد دارای مجوز بازرسی این برچسب را در سطح خارجی گوشه‌ی پایین سمت چپ شیشه یا طرف چپ کابین کامیون یا روی سطح خارجی طرف چپ جلوی تریلر، نیمه‌تریلر یا چرخ کشنده‌ی تریلر قرار می‌دهد.

رانندگان همچنین وظیفه دارند اطمینان یابند

وسیله نقلیه‌ای که با آن رانندگی می‌کنند کاملاً مناسب استفاده در بزرگراه است. در بخشی از بازرسی روزانه لازم است تاریخ برچسب گواهی بازرسی روی وسیله نقلیه و یا تریلر را بررسی کنید تا از اعتبار آن مطمئن شوید.

بازرسی روزانه؛ کلاس‌های A و D

رانندگان نقش مهمی در اطمینان یافتن از سالم‌بودن کامیون‌ها و اتوبوس‌های بزرگراه‌های اونتاریو ایفا می‌کنند. تأثیرگذارترین روش برای رانندگان برای تعیین اینکه وسیله نقلیه‌ی آن‌ها به‌نحوی ایمن و مطلوب کار می‌کند، انجام بازرسی روزانه‌ی وسیله نقلیه قبل از آغاز حرکت است. این بازرسی با نام بررسی دایره‌ای (circle check) یا بازرسی قبل از حرکت نیز شناخته می‌شود.

بازرسی روزانه نه فقط یک اقدام ایمنی مطلوب، بلکه الزام قانون ترافیک بزرگراه است. راننده باید طبق قانون، وسیله نقلیه‌ی خود را بازرسی کند و بتواند کارکرد ایمن و مطلوب آن را تعیین کند. راننده هر ۲۴ ساعت ملزم به انجام کامل بازرسی وسیله نقلیه و نظارت بر وضعیت وسیله نقلیه در طول سفر است.

تا وقتی که راننده یا فردی دیگر ظرف ۲۴ ساعت گذشته برنامه‌ی شماره‌ی ۱ بازرسی وسیله نقلیه را انجام ندهد و گزارش بازرسی را تکمیل نکند، راننده اجازه ندارد با کامیون رانندگی کند.

بازرسی باید مطابق با برنامه‌ی بازرسی انجام شود. در این برنامه فهرستی از سیستم‌ها و

قطعات وسیله نقلیه آمده که راننده ملزم به بازرسی است، به علاوه برای راهنمایی و کمک به راننده، فهرستی از عیوب وسیله نقلیه نیز ارائه شده است.

برنامه‌ی بازرسی، عیوب را به دو گروه اصلی و جزئی تقسیم کرده است. وقتی عیبی جزئی شناسایی شود، راننده باید عیب مربوطه را در فرم گزارش بازرسی ثبت کند و این عیب را به متصدی وسیله نقلیه گزارش دهد. رانندگان اجازه ندارند وسیله نقلیه‌ی را که یک عیب اصلی دارد برانند.

رانندگان موظف هستند هر دو گزارش بازرسی کنونی و برنامه‌ی بازرسی را همراه داشته باشند. گزارش‌ها و برنامه‌های الکترونیک نیز مجازند.

بازرسی دایره‌ای یا بازرسی روزانه در این کتاب، حداقل بازرسی قطعی را نشان می‌دهد که باید در بخشی از فرایند آزمایش راننده انجام شود. برای اطلاع از برنامه‌های کامل بازرسی که تمامی عیوب اصلی و جزئی در آن‌ها شرح داده شده است و تمامی رانندگان وسایل نقلیه سنگین، روزانه، ملزم به تکمیل آن‌ها هستند، لطفاً به مقررات اونتاریو با شماره‌ی ۱۹۹/۰۷، تحت عنوان «بازرسی‌های وسایل نقلیه سنگین» در قانون ترافیک بزرگراه به نشانی اینترنتی www.e-laws.gov.on.ca مراجعه نمایید. برای دریافت اطلاعات تکمیلی درباره‌ی نحوه‌ی اجرای بازرسی روزانه

مطابق با مقررات ۱۹۹/۰۷، به نشانی اینترنتی www.ontario.ca مراجعه کنید و اطلاعات «کامیون‌ها و اتوبوس‌ها، راهنمای ایمنی متصدیان وسایل نقلیه‌ی سنگین» را در قسمت جستجو تایپ کنید. در صفحه‌ی کامیون‌ها و اتوبوس‌ها، عبارت «ماژول ۸» را در قسمت جستجو تایپ کنید.

به محض شناسایی یک نقص ایمنی، در طول بازرسی روزانه یا در طول سفر، باید در سریع‌ترین زمان ممکن وضعیت این عیب را به متصدی گزارش دهید. عیوب اصلی باید قبل از رانندگی دوباره با این وسیله‌ی نقلیه تعمیر شود.

در مواردی که مشکلات جدی شناسایی می‌شوند، وسیله‌ی نقلیه به مرکز خدمات ارسال می‌شود. برای مشکلات جزئی‌تر مانند شکستگی چراغ‌های روشنگر (clearance lights)، رانندگان باید شرایط را به متصدی گزارش دهند تا تعمیرات به موقع انجام شود.

شایع‌ترین دلیل مراجعه‌ی وسایل نقلیه‌ی سنگین به مرکز خدمات، تنظیم‌نبودن ترمزهای بادی است. سایر دلایل شامل محکم‌نبودن بارها، لاستیک‌ها یا چراغ‌های خراب و فنرهای شکسته است. بنابراین بسیار مهم است که رانندگان قبل از آغاز حرکت همان‌طور که در «کتاب راهنمای رسمی وزارت حمل‌ونقل؛ ترمز بادی» شرح داده شده است، «بازرسی قبل از حرکت» را به طور

کامل و مناسب برای ترمز بادی انجام دهند. تنظیم‌نبودن ترمزهای بادی علاوه‌بر اینکه نایمن است، ممکن است باعث توقیف وسیله‌ی نقلیه شوند و در نتیجه گواهی CVOR متصدی نیز لغو یا تعلیق خواهد شد.

تذکر

شما نمی‌توانید شخصاً ترمزهای بادی وسیله‌ی نقلیه را تنظیم کنید، مگر اینکه دوره‌ی تنظیم ترمز بادی موردتأیید را با موفقیت گذرانده باشید یا مکانیک دارای گواهی معتبر باشید.

بازرسی روزانه

جزئیات مربوط به بازرسی براساس نوع وسیله‌ی نقلیه ممکن است تغییر کند، اما در کل اصول انجام بازرسی کامل باید رعایت شود.

در بخشی از بازرسی روزانه، شما باید تمامی موارد را طبق برنامه‌ی موجود در مقررات اونتاریو با شماره‌ی ۱۹۹/۰۷ بازرسی کنید. بازرسی روزانه باید شامل موارد زیر باشد:

- سیستم ترمز بادی (در صورت موجودبودن)
- کابین
- امنیت بار (در صورت موجودبودن)
- ابزارهای اتصالات (در صورت مجهز بودن)
- کالاهای خطرناک (فقط برای رانندگان واجد شرایط)
- کلیدهای کنترل وسیله‌ی نقلیه
- صندلی راننده
- سیستم ترمز الکترونیک
- تجهیزات اورژانسی و ابزار ایمنی
- سیستم آگزوز
- قاب و بدنه‌ی محموله
- سیستم سوخت

● شیشه‌ها و آینه‌ها

● هیتر (گرمایشی)/ دیفراست (یخ‌زدایی)

● بوق

● سیستم ترمز هیدرولیک

● چراغ و رفلکتورها

● فرمان

● سیستم تعلیق

● لاستیک‌ها

● چرخ‌ها، هاب (یا توپی چرخ) و چفت‌وبست‌ها

● برف‌پاک‌کن/ شیشه‌شوی

برای اطلاع از فرایند آزمون، به بخش آزمون عملی مراجعه کنید.

اتصال و جداکردن واحدهای وسایل نقلیه‌ی ترکیبی (فقط برای کلاس A)

اطلاع از نحوه‌ی صحیح اتصال و جداکردن واحدها از اصول اساسی برای رانندگی ایمن با وسایل نقلیه‌ی ترکیبی است؛ اتصال و جداکردن اشتباه می‌تواند بسیار خطرناک باشد. تفاوت‌هایی بین کامیون‌ها و تریلرهای مختلف وجود دارد، بنابراین به عنوان راننده موظف هستید تمامی جزئیات مربوط به اتصال و جداکردن کامیون‌ها و تریلرهایی که قصد راندن آن‌ها را دارید، یاد بگیرید.

قبل از فرایند اتصال و جداکردن باید همواره موارد زیر را به یاد داشته باشید:

- شیشه‌ها را پایین بیاورید و تمامی سیستم‌های صوتی را خاموش کنید.
- قبل از حرکت به عقب بوق بزنید (فقط اگر در طول آزمون عملی قرار دارید از بوق الکترونیک استفاده کنید).
- مطمئن شوید محل مربوطه برای جداکردن و اتصال کامیون و تریلر مناسب است.

جداکردن

۱. از امنیت کامیون یا واحد کشنده و تریلر مطمئن شوید

• مطمئن شوید ترمز دستی هر دو کامیون یا واحد کشنده و تریلر کار می‌کنند و سالم هستند.

• دنده را روی پارک یا خلاص قرار دهید.

• مطمئن شوید چرخ‌های تریلر به درستی از حرکت ایستاده‌اند.

۲. پایین آوردن دنده‌ی فرود

• بررسی کنید آیا زمین مسطح و محکم است.
• دنده‌ی فرود را پایین آورید تا وقتی که فقط کمی بالاتر از زمین باشد یا با زمین تماس داشته باشد، اما تریلر را از چرخ پنجم بلند نکند و مطمئن شوید هیچ فاصله‌ای بین تریلر و چرخ پنجم وجود ندارد.

• دسته‌ی دنده‌ی فرود (چرخ پنجم) را در دنده‌ی پایین قرار دهید.

۳. سیم‌های هوایی و الکترونیکی، زنجیرها یا کابل‌های ایمنی را جدا و رها کنید.

• سیم‌های هوایی و الکترونیکی را جدا و محکم کنید (اگر وسیله‌ی نقلیه مجهز به آن باشد)

• زنجیرها یا کابل‌های ایمنی را جدا و محکم کنید (اگر وسیله‌ی نقلیه مجهز به آن باشد)

۴. بازکردن قفل چرخ پنجم / بازکردن چفت‌وبست ابزار اتصال

• قفل چرخ پنجم یا ابزار اتصال را باز کنید.

وسایل نقلیه‌ی فاقد چرخ پنجم:

• تریلر را بلند کنید تا وقتی ابزار اتصال تریلر از ابزار اتصال واحد کشنده عبور کند.

• مطمئن شوید تریلر ثابت و محکم است.

• دسته‌ی دنده‌ی فرود را نگه دارید (بدون چرخ پنجم).

تذکر

مراحل ۳ و ۴ می‌توانند به هر ترتیبی انجام شوند. برای وسایل نقلیه‌ی ترکیبی تریلر و واحد کشنده‌ی فاقد چرخ پنجم، باید ترمز دستی واحد کشنده را رها کنید تا بتوانید واحد کشنده را از تریلر جدا کنید، به آرامی به سمت جلو بکشید تا وقتی دو واحد از یکدیگر جدا شوند.

۵. خلاص کردن چرخ پنجم (فقط برای ترکیب تریلر-واحد کشنده‌ی دارای چرخ پنجم)

• واحد کشنده را به اندازه‌ی کافی به سمت جلو بکشید تا چرخ پنجم خلاص شود.

• مطمئن شوید چرخ پنجم در تماس با تریلر نباشد و قاب واحد کشنده هنوز در زیر تریلر باشد.

• ترمزهای دستی واحد کشنده را اعمال کنید و دنده را روی دنده‌ی خلاص قرار دهید.

۶. مطمئن شوید تریلر ثابت است (فقط برای ترکیب تریلر-واحد کشنده‌ی دارای چرخ پنجم)

• وسیله‌ی نقلیه را خارج کنید تا مطمئن شوید تریلر ثابت و محکم است.

۷. واحد کشنده را کاملاً از تریلر جدا کنید (فقط برای ترکیب تریلر-واحد کشنده‌ی دارای چرخ پنجم)

• ترمز دستی واحد کشنده را رها کنید و واحد کشنده را به آرامی به سمت جلو بکشید تا وقتی دو واحد از یکدیگر جدا شوند.

اتصال

۱. چرخ پنجم، ابزار اتصال، سیم‌های هوایی / الکترونیکی، نقاط هوک (قلاب) زنجیر و رابطها را بازرسی کنید.

با چرخ پنجم:

• چرخ پنجم، سیم‌های هوایی / الکترونیکی و رابطها را بازرسی کنید.

بدون چرخ پنجم:

- ابزار اتصال واحد کشنده، رابطهای هوایی/الکتریکی واحد کشنده و نقاط اتصال زنجیر را در صورت امکان بازرسی کنید.

۲. واحدهای کشنده/ کامیون و تریلر را در موقعیت خود قرار دهید. تراز بودن و ارتفاع تریلر را بررسی کنید.

- قبل از دنده عقب و خارج کردن وسیله نقلیه (در صورت نیاز)، مسیر وسیله نقلیه را بررسی کنید و محیط اطراف وسیله نقلیه را مشاهده کنید، فلاشرهای چهار طرف را روشن کنید و بوق بزنید. اگر وسیله نقلیه مجهز به دستگاه دنده عقب صوتی خودکار است، بوق زدن الزامی نیست.

- به آرامی و با سرعت راه رفتن، واحد کشنده/ کامیون را به سمت عقب برانید.

با چرخ پنجم:

- تا وقتی دنده عقب بروید که چرخ پنجم کمی جلوتر از تریلر باشد، با تریلر تماس داشته باشد یا کمی در زیر تریلر قرار گیرد، اما خلاف جهت مهره‌ی اصلی نباشد.

بدون چرخ پنجم:

- تا وقتی عقب بروید که ابزار اتصال واحد کشنده به اندازه‌ی یک فوت بالاتر از نقطه‌ی اتصال تریلر باشد. برخورد با تریلر قابل قبول است، اما حرکت بازدارنده‌های چرخ قابل قبول نیست.

- دنده را روی دنده‌ی پارک یا خلاص قرار دهید و ترمز دستی واحد کشنده/ کامیون را استفاده کنید.

با چرخ پنجم:

- پلیت (بستر) قطعات اتصال بالایی و مهره‌ی اصلی یا نقاط اتصال تریلر را بازرسی کنید.

- رابطها و سیم‌های هوایی و الکتریکی تریلر را بازرسی کنید.

- مطمئن شوید مهره‌ی اصلی هم‌تراز با قطعات اتصال پایین چرخ پنجم باشد.

بدون چرخ پنجم:

- مطمئن شوید ابزار اتصال کامیون و نقطه‌ی اتصال تریلر هم‌تراز باشند.

- مطمئن شوید ارتفاع تریلر صحیح باشد.

- موقعیت کامیون/ واحد کشنده، تراز یا ارتفاع تریلر را در صورت نیاز تنظیم کنید.

تذکر

تریلر باید به اندازه‌ی کافی پایین باشد، زیرا وقتی واحد کشنده دنده عقب آمده تا به زیر تریلر حرکت کند، تریلر توسط واحد کشنده کمی به سمت بالا حرکت خواهد کرد. در صورت نیاز تریلر را به بالا یا پایین حرکت دهید. اگر تریلر خیلی پایین باشد، واحد کشنده ممکن است با تریلر برخورد کند و به قسمت جلوی تریلر صدمه بزند؛ اگر تریلر خیلی بالا باشد، ممکن است درست به واحد کشنده متصل نشود.

۳. درگیر کردن چرخ پنجم و آزمایش کردن یا درگیر کردن ابزار اتصال کامیون و نقطه‌ی اتصال تریلر

با چرخ پنجم:

- واحد کشنده را به عقب برانید، به نحوی صحیح چرخ پنجم را درگیر کنید.

- با کشیدن واحد کشنده و تریلر آزمایش کنید تا مطمئن شوید تریلر به واحد کشنده قفل شده است.

- از ترمز دستی واحد کشنده استفاده کنید و دنده را روی دنده‌ی خلاص قرار دهید.

بدون چرخ پنجم:

- کامیون را دنده عقب برانید تا وقتی ابزار

اتصال به درستی هم‌تراز با نقطه‌ی اتصال تریلر قرار گیرد.

- دنده را روی دنده پارک/ خلاص قرار دهید و از ترمز دستی کامیون استفاده کنید.

- دنده‌ی فرود یا موقعیت/ ارتفاع تریلر را در صورت نیاز برای تکمیل اتصال تنظیم نمایید.

- زنجیرها یا کابل‌های ایمنی عبور داده شده را متصل کنید.

۴. اطمینان از قفل بودن چرخ پنجم یا ابزار اتصال

واحد کشنده را خارج کنید و به صورت چشمی تأیید کنید:

با چرخ پنجم:

- هیچ فضایی بالای چرخ پنجم وجود ندارد. اگر فضایی بین بستر بالایی تریلر و چرخ پنجم وجود داشته باشد، نشان‌دهنده‌ی محکم نبودن اتصال است.

- اهرم رهاکننده در موقیت قفل شده باشد.

- گیره‌ها یا اهرم/ بست قفل‌کننده‌ی چرخ پنجم اطراف مهره‌ی اصلی بسته می‌شود. متقاضی باید در زیر تریلر قرار گیرد.

بدون چرخ پنجم:

برنامه ی توقیف وسیله ی نقلیه ی سنگین

باتوجه به قانون شماره ی ۵۱۲/۹۷ اونتاریو، مسئول ثبت وسایل نقلیه ی موتوری می تواند وسیله ی نقلیه ی سنگین دارای عیوب مهم را توقیف نماید. عیوب مهم در مقررات شماره ی ۵۱۲/۹۷ اونتاریو برای ترمزها (بادی و هیدرولیک)، فرمان، چرخ ها و قاب چرخ ها، لاستیک ها، بدنه و سیستم تعلیق تعریف شده است. دوره ی توقیف خودرویی که با عیوب مهمی در ایستگاه بازرسی برنامه ی توقیف وسیله ی نقلیه ی سنگین شناسایی شده است، برای نخستین تخلف ۱۵ روز است. اگر همین وسیله ی نقلیه با عیوب مهم در بازه ی زمانی دوساله مشاهده شود، دوره ی توقیف دو برابر می شود و ۳۰ روز خواهد بود. تخلف سوم متوالی در همین دوره ی دوساله دوره ی توقیف را به ۶۰ روز می رساند. جرایم رانندگی با وسیله ی نقلیه ی دارای عیوب مهم ممکن است حدود ۲۰،۰۰۰ دلار باشد. توقیف فقط بر وسایل نقلیه ی سنگین طبق تعریف زیربخش (۱) ۱۶ قانون ترافیک اونتاریو تأثیر می گذارد.

بررسی اتصال (بازرسی بصری)

- از کابین خارج شوید و زیر قسمت جلوی تریلر را نگاه کنید تا اطمینان یابید بستر بالایی محکم روی چرخ پنجم قرار گرفته است. اگر فاصله ای وجود داشته باشد، اتصال محکم انجام نشده است.

- مطمئن شوید اهرم رهاسازی چرخ پنجم در موقعیت قفل شده باشد و قفل ثانویه در حالت درگیر باشد.

- از پشت واحد کشنده و زیر تریلر مشاهده کنید که گیره ها کاملاً بسته شده باشند.

پس از بررسی اتصالات و قبل از حرکت واحد کشنده، دنده ی فرود را بالا ببرید. مطمئن شوید دنده ی فرود کاملاً بالا باشد. اگر از چرخ دنده ی دارای دو سرعت استفاده می کنید، آن را روی سرعت پایین قرار دهید و محکم دسته ی محور را نگه دارید.

- موتور را خاموش کنید و از داخل کابین گوش دهید که آیا صدای ناشی از رابط تأمین شنیده می شود. ترمزهای سرویس را استفاده کنید و گوش دهید که آیا صدای ناشی از رابط سرویس شنیده می شود.

۸. آزمایش عملیات ترمزگیری

- به آرامی به سمت جلو حرکت کنید و در سریع ترین زمان ممکن ترمز را امتحان کنید.

آزمایش اتصالات

دنده را روی دنده عقب قرار دهید و سپس به آرامی کلاچ را رها کنید تا واحد کشنده با سرعت تیز و کوتاه به عقب حرکت کند. این عمل مانند «ضربه زدن به میخ» است.

کلاچ را فشار دهید و دنده را روی پایین ترین دنده ی جلو قرار دهید. اگر وسیله ی نقلیه مجهز به کنترل دستی تریلر باشد، آن را بکشید تا ترمزهای تریلر تنظیم شوند و مانع غلتیدن این واحد شود. اگر کنترل دستی وجود ندارد، ترمز دستی تریلر را تنظیم کنید.

سعی کنید خلاف جهت میله به سمت جلو بکشید.

- مطمئن شوید ابزار اتصال قفل باشد، قفل های ثانویه محکم شده باشند و نقاط اتصال، زنجیرها و قلاب ها به درستی متصل شده باشند.

۵. اتصال سیم های هوایی و الکتریکی

- سیم های هوایی و الکتریکی را به درستی متصل کنید (اگر وسیله ی نقلیه مجهز به این سیم ها است).

- ابزار گریز را در صورت مجهز بودن وسیله ی نقلیه متصل کنید.

تذکر

رنگ های استاندارد صنعت به شرح زیر هستند:

آبی: سرویس

قرمز: تأمین یا موقعیت اضطراری

۶. بالابردن دنده ی فرود تریلر

- دنده ی فرود تریلر را به طور کامل بالا ببرید.
- دسته ی دنده را در نگهدارنده ی آن قرار دهید.

۷. تأمین هوا برای تریلر

- با استفاده از شیر تأمین تریلر، هوای مورد نیاز را برای تریلر فراهم آورید و فشار هوای نرمال را اعمال کنید.

ساعات انجام خدمت

در این بخش مروری بر قوانین اصلی خواهیم داشت. تمامی جزئیات مربوط به الزامات و مقررات ساعات انجام خدمات در قانون شماره‌ی ۵۵۵/۰۶ اونتاریو در قانون ترافیک بزرگراه آمده است.

رانندگان ملزم به رعایت مقررات ساعات انجام خدمات هستند

مقررات ساعات انجام خدمات برای رانندگان انواع وسایل نقلیه به شرح زیر اعمال می‌شود:

- وسایل نقلیه‌ی موتورسیکلت‌داران و ناخالص یا وزن ناخالص ثبت‌شده‌ی بالای ۴,۵۰۰ کیلوگرم
- اتوبوس‌ها، اتوبوس‌های مدرسه و اتوبوس‌هایی با هدف مدرسه

معافیت‌ها برای مقررات ساعات انجام خدمات

رانندگان انواع وسایل نقلیه زیر ملزم به رعایت مقررات ساعات انجام خدمات نیستند:

- وسایل نقلیه‌ی موتورسیکلت‌داران، غیر از

اتوبوس‌ها، با وزن ناخالص یا وزن ناخالص ثبت‌شده‌ی کمتر از ۴,۵۰۰ کیلوگرم.

- وسایل نقلیه‌ی موتورسیکلت‌داران که فردی فقط ۳۰ روز آن را اجاره کرده است.

- وسایل نقلیه‌ی موتورسیکلت‌داران که تحت مجوزهای خدمات یا فروشنده فعالیت می‌کنند و به حمل‌ونقل مسافر یا کالا نمی‌پردازند.

- وسایل نقلیه‌ی موتورسیکلت‌داران دو یا سه محور که محصولات اساسی زراعی، جنگلی و دریایی را حمل‌ونقل می‌کنند.

- وانت‌بارهایی که برای اهداف شخصی استفاده می‌شوند و وزن ناخالص وسیله‌ی نقلیه که تولیدکننده اعلام کرده حداکثر ۶,۰۰۰ کیلوگرم است.

- کامیون‌های یدک‌کش.

- خانه‌های سیار.

- اتوبوس‌های شهرداری که بخشی از خدمات موقتی عمومی هستند.

- اتوبوس‌هایی که برای اهداف شخصی و بدون دریافت دستمزد استفاده می‌شوند.

- وسایل نقلیه‌ای که مأمورین پلیس می‌رانند.

- وسایل نقلیه‌ی مخصوص خدمات اورژانسی ایست قلبی.

- وسایل نقلیه‌ی امدادسانی در موقعیت‌های اورژانسی.

- آمبولانس‌ها، ماشین‌های آتش‌نشانی، وسایل نقلیه‌ی مخصوص حمل جسد.

وظایف خدمتی

در قوانین جدید چهار گروه زمانی برای انجام وظیفه‌ی رانندگان وسایل نقلیه‌ی سنگین تعریف شده است:

۱. زمان خارج از خدمت، غیر از زمانی که در محل خواب سپری می‌شود.

۲. زمان خارج از خدمت که در محل خواب سپری می‌شود.

۳. زمان خدمت که در حال رانندگی سپری می‌شود.

۴. زمان خدمت، غیر از مدت زمانی که در حال رانندگی سپری می‌شود.

فعالیت‌های زمان خدمت شامل رانندگی؛ اجرای سایر فعالیت‌های مربوط به متصدی مانند بازرسی، تمیزکاری یا تعمیر وسیله‌ی نقلیه؛ سفر به عنوان کمک‌راننده (شامل زمان حضور در محل خواب نمی‌شود)؛ بارگیری و تخلیه‌ی بار از وسیله‌ی نقلیه؛ انتظار برای تکمیل بازرسی‌های مربوط به تخلیه‌ی بار و بارگیری یا به علت حوادث پیش‌بینی‌نشده مانند تصادف می‌شود.

این چهار گروه زمانی برای تعیین حداقل زمان خارج از خدمت الزامی و حداکثر زمان خدمت مجاز برای رانندگان وسایل نقلیه‌ی سنگین استفاده می‌شود.

الزامات ساعات خارج از خدمت

۱. الزامات روزانه*

- راننده باید ۱۰ ساعت خارج از خدمت در یک روز داشته باشد.

- راننده نمی‌تواند بیش از ۱۳ ساعت در یک روز رانندگی کند.

- راننده نمی‌تواند پس از ۱۴ ساعت در حال خدمت در یک روز، رانندگی کند.

*: برخی از معافیت‌ها در این رابطه اعمال می‌شود؛ به مقررات شماره‌ی ۵۵۵/۰۶ اونتاریو مراجعه کنید.

۲. زمان اجباری خارج از خدمت

- پس از یک دوره‌ی حداقل ۸ ساعت خارج از خدمت، راننده نمی‌تواند بیش از ۱۳ ساعت رانندگی کند.

- پس از یک دوره‌ی حداقل ۸ ساعت خارج از خدمت، راننده نمی‌تواند پس از ۱۴ ساعت انجام

خدمت رانندگی کند.

● پس از یک دوره‌ی حداقل ۸ ساعت خارج از خدمت، راننده نمی‌تواند پس از ۱۶ ساعت از آغاز خدمت، رانندگی کند.

۳. الزامات چرخه

● متصدی باید چرخه را برای راننده تعیین کند تا طبق آن عمل کنند.

● دو نوع چرخه وجود دارد، چرخه‌ی ۷ روزه و چرخه‌ی ۱۴ روزه.

● در دوره‌ی ۷ روزه‌ی متوالی، راننده نمی‌تواند پس از ۷۰ ساعت انجام خدمت رانندگی کند.

● در دوره‌ی ۱۴ روزه‌ی متوالی، راننده نمی‌تواند پس از ۱۲۰ ساعت انجام خدمت رانندگی کند. رانندگانی که در این چرخه فعالیت می‌کنند نباید پس از مجموع ۷۰ ساعت انجام خدمت، بدون ۲۴ ساعت متوالی خارج از خدمت رانندگی کنند.

● تمامی رانندگان باید طی ۱۴ روز حتماً یک دوره‌ی حداقل ۲۴ ساعت متوالی خارج از خدمت باشند.

۴. چرخه‌ی استراحت/ تغییر چرخه‌ی انجام خدمت

● راننده فقط در صورت آغاز چرخه‌ی جدید می‌تواند چرخه‌ی انجام خدمت خود را تغییر دهد.

● برای آغاز چرخه‌ی جدید، راننده‌ی حاضر در چرخه‌ی ۷ روزه باید ۳۶ ساعت متوالی خارج از خدمت باشد.

● برای آغاز چرخه‌ی جدید، راننده‌ی حاضر در چرخه ۱۴ روزه باید ۷۲ ساعت متوالی خارج از خدمت باشد.

۵. الزامات مربوط به جدول ثبت وقایع روزانه

جدول ثبت وقایع روزانه می‌تواند دست‌نویس باشد، کامپیوتری تهیه شده باشد یا با ابزار ثبت فراهم آمده باشد. جدول ثبت وقایع روزانه باید حاوی اطلاعات زیر باشد:

● نام راننده.

● تاریخ.

● نام کمک‌رانندگان، در صورت وجود.

● زمانی از روز که خدمت آغاز شده باید ثبت شود، اگر خدمت در آن روز در نیمه‌شب آغاز نشده باشد.

● چرخه‌ی خدمتی که راننده باید رعایت کند.

● خواندن عدد کیلومترشمار در آغاز روز.

● شماره‌ی پلاک وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین و تریلری که راننده می‌شود.

● نام متصدی.

● نشانی محل کار راننده و محل اصلی شرکت متصدی.

● گراف مربعی همان‌طور که در فرم یک مقررات نشان داده شده است (برای ابزار ثبت الزامی نیست).

● زمان آغاز و پایان هر وضعیت خدمت در طول روز.

● محلی که وضعیت خدمت راننده تغییر کرده است.

● کل زمانی که در هر وضعیت خدمت در طول روز سپری شده است.

● خواندن کیلومترشمار در انتهای روز.

● کل مسافتی که راننده آن را طی کرده است.

● امضای راننده.

۶. معافیت از جدول ثبت وقایع روزانه

راننده، مشروط به شرایط زیر ملزم به تکمیل جدول ثبت وقایع روزانه نخواهد بود:

● وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین را فقط در شعاع ۱۶۰ کیلومتری از محلی براند که خدمت خود را در روز آغاز کرده است.

● در انتهای روز به همان محلی بازگردد که خدمت خود را از آنجا آغاز کرده است.

● فقط برای متصدی در آن روز کار کند.

اگر راننده‌ای ملزم به ثبت وقایع روزانه نباشد، متصدی باید سابقه‌ای شامل موارد زیر را برای آن روز نگه‌داری کند:

● تاریخ، نام راننده و محلی که راننده خدمت خود را در آن روز آغاز کرده و به پایان رسانده است.

● چرخه‌ای که راننده از آن تبعیت می‌کند.

● ساعتی که هر وضعیت خدمت آغاز شده و به پایان رسیده است.

● کل ساعاتی که در هر وضعیت خدمت سپری شده است.

این قوانین به رانندگان وسایل نقلیه‌ی تجاری اجازه می‌دهد به استراحت موردنیاز برای رانندگی ایمن با خودروی خود دست یابند که در نهایت به حفظ ایمنی جاده‌های اونتاریو کمک می‌کند. برای اطلاع از جزئیات بیشتر درباره‌ی الزامات ساعات انجام خدمت به وبسایت وزارت حمل‌ونقل به نشانی www.mto.gov.on.ca یا قانون ترافیک بزرگراه به نشانی اینترنتی www.e-laws.gov.on.ca مراجعه کنید.

خلاصه ی مطالب

در انتهای این فصل شما باید از موارد به شرح ذیل مطلع باشید:

- طبقه‌بندی مختلف گواهینامه و اینکه هر گواهینامه اجازه‌ی رانندگی با چه وسایل نقلیه‌ای را به شما می‌دهد.
- الزاماتی که باید برای گرفتن گواهینامه‌ی رانندگی کامیون رعایت کنید.
- الزامات مربوط به سیستم ثبت متصدی وسایل نقلیه‌ی سنگین (CVOR) و مستندات وسایل نقلیه.
- محدودیت‌های اندازه و وزن برای وسایل نقلیه‌ی سنگین.
- الزامات مربوط به بازرسی‌های کامیون، حفظ و نگهداری وسایل نقلیه و ایستگاه‌های بازرسی.
- الزامات مربوط به بارهای وسایل نقلیه و امنیت بار.
- الزامات مربوط به بازرسی روزانه.
- الزامات ساعات انجام خدمت برای تمامی رانندگان وسایل نقلیه‌ی سنگین.

رانندگی؛ کلاس A و D

GANJINEH

راهنمای ایرانیان کانادا

کتاب ها و منابع

ترجمه کتاب ها و منابع مفید

دایرکتوری مشاغل

دایرکتوری مشاغل ایرانیان
کانادا

نرخ دلار

نرخ لحظه ای دلار کانادا در
شهرهای مختلف

اخبار محلی

اخبار محلی شهرهای مختلف
کانادا

ابزارهای کاربردی

ابزارهای کاربردی و
محاسبه‌گرهای قیمت

در این فصل، در کنار بسیاری از مطالب دیگر، به شما نشان داده می‌شود در زمان توقف در تابلوهای ایست و چراغ‌های ایست وسیله نقلیه خود را در چه موقعیتی قرار دهید، چگونه در تقاطع‌های راه‌آهن و تقاطع‌های مدرسه و همین‌طور برای اتوبوس‌های مدرسه توقف کنید.

در این فصل می‌خوانیم:

- استارت‌زدن موتور
 - به حرکت درآوردن وسیله نقلیه
 - دنده‌ها
 - قفل دیفرانسیل بین محور
 - بازرسی ترمز
 - استفاده از ترمزها
 - پارک‌کردن
 - توقف‌کردن
 - توقف در تقاطع‌های راه‌آهن
 - توقف در تقاطع‌های مدرسه
 - توقف برای اتوبوس‌های مدرسه
 - توقف برای گذرگاه عابر پیاده
 - فاصله‌ی آزاد
 - پیچیدن و کنترل فرمان
- هدایت فرمان (به سمت جلو) و حرکت خارج از مسیر
 - گردش به راست
 - گردش به چپ
 - دنده‌عقب
 - دنده‌عقب مستقیم
 - ورود به کوچه یا مسیر باریک
 - دنده‌عقب غیرمستقیم
 - راهنما
 - خلاصه‌ی مطالب فصل دو

استارت زدن موتور

۱. ترمز دستی را اعمال کنید، پدال کلاچ را فشار دهید و دنده را روی دنده‌ی خلاص قرار دهید.
۲. موتور را روشن کنید و دکمه‌ی استارت را بزنید.
۳. در صورت نیاز، سرعت موتور را با استفاده از گاز افزایش دهید تا به آرامی شروع به حرکت کند.
۴. بررسی کنید فشار روغن موتور در درجه‌ی مناسب باشد.
۵. در وسایل نقلیه‌ی دارای ترمزهای بادی، قبل از حرکت شمارشگر درجه‌ی فشار هوا باید فشار مناسب را نشان دهد. اخطار صوتی فشار هوا باید متوقف شده باشد و یا چراغ هشدار باید خاموش شده باشد.

تذکر

برای کسب اطلاعات بیشتر درباره‌ی ترمزهای بادی به کتاب راهنمای رسمی وزارت حمل‌ونقل؛ ترمز بادی مراجعه نمایید.

به حرکت درآوردن وسیله‌ی نقلیه

وقتی شروع به حرکت کردید، به تدریج کلاچ را رها کنید و هم‌زمان شیر کنترل دستی یا ترمز دستی را رها کنید. در همان زمان در برخی از وسایل نقلیه برای آنکه موتور خاموش نشود، سرعت موتور باید به تدریج افزایش یابد. به محض اینکه وسیله‌ی نقلیه شروع به حرکت کرد، حداقل پس از ۱۵ متر (۵۰ فوت)، ترمزها را امتحان کنید.

- شما موظف هستید کاملاً با الگوهای تغییر دنده و فرایندهای تغییر دنده آشنا باشید. توصیه می‌شود راهنمای تولیدکننده برای رانندگی با کامیون را مطالعه نمایید.

- وقتی شروع به حرکت می‌کنید، وسیله‌ی نقلیه را روی پایین‌ترین دنده‌ی مناسب قرار دهید.

- با آزادکردن ناگهانی پدال کلاچ، به سیستم انتقال قدرت شوک وارد نکنید. هنگام حرکت با بارهای سنگین در سربالایی به تدریج قدرت موتور را افزایش دهید.

- اجازه ندهید کلاچ بیش از اندازه بلغزد، زیرا این عمل ممکن است باعث گرم‌شدن بیش‌ازحد کلاچ شود و به آن صدمه بزند.

یادآوری

عملکرد هماهنگ کلاچ و تغییر دنده‌ی روان و بدون مشکل باعث افزایش عمر هر وسیله‌ی نقلیه‌ای خواهد شد.

برخی از وسایل نقلیه مجهز به یک ترمز کلاچ هستند. هنگام رانندگی با این نوع وسایل نقلیه، پدال کلاچ نباید برای تغییر دنده تا انتها فشار داده شود، جز در مواردی که قصد توقف دارید. برای اینکه دوباره دنده را روی دنده‌ی پایین قرار دهید، پدال کلاچ را تا انتها فشار دهید تا به راحتی و آرام دنده‌ی کنونی را به دنده‌ی پایین تغییر دهید و وسیله‌ی نقلیه از حرکت بایستد.

قفل دیفرانسیل بین محور

قفل دیفرانسیل بین محور برای وسایل نقلیه‌ی دارای جفت محور عقب استفاده می‌شود. قفل دیفرانسیل با اهرم یا شیر کنترل کشش-فشار (push-pull) در پنل ابزار کنترل می‌شود.

این ترکیب فقط می‌تواند در موقعیت -قفل یا غیرقفل- همان‌طور که نشان داده شده قرار بگیرد.

این شیر به طور دوره‌ای باید استفاده شود تا مطمئن شوید آزادانه حرکت می‌کند؛ در حالت عادی این شیر باید در موقعیت غیرقفل نگه داشته شود.

فقط زمانی از موقعیت قفل استفاده کنید که که شرایط به گونه‌ای است که ممکن است یک یا هر دو چرخ یک محور لیز بخورد. این شیر دیفرانسیل را قفل می‌کند و باعث می‌شود به عنوان یک درایو کامل عمل کند و قدرت به نحوی مساوی بین محورها انتقال یابد، مانع استفاده‌ی غیرضروری از قفل دیفرانسیل که باعث فرسودگی لاستیک‌ها و تغییر شکل محورها خواهد شد، می‌شود.

احتیاط

هنگام چرخش چرخ‌ها نباید از قفل دیفرانسیل استفاده کنید.

تذکر

دستورالعمل عملکرد صحیح هر تولیدکننده با تولیدکننده‌ی دیگر متفاوت است. برای اطلاع از دستورالعمل‌های بیشتر به راهنمای کاربر وسیله‌ی نقلیه‌ی خود مراجعه کنید.

بازرسی ترمز

اگرچه انتظار نمی‌رود رانندگان بتوانند سیستم ترمزگیری خراب را تعمیر کنند، باید به اندازه‌ای دانش و اطلاعات داشته باشند که تشخیص دهند ترمزها درست کار نمی‌کنند.

۱. ترمزهای هیدرولیک (به کمک برق):

- وقتی موتور متوقف شده است، پدال ترمز را چندین بار پمپ کنید تا برق کمکی خارج شود.
- به آرامی از ترمزها استفاده کنید.
- موتور را روشن کنید؛ پدال باید کمی پایین بیاید و متوقف شود.
- اگر پدال به طور مداوم به سمت پایین حرکت کند یا حرکت نکند (بدون کمک برق)، موتور متوقف می‌شود. وسیله‌ی نقلیه باید به تعمیرگاه فرستاده شود و فردی حرفه‌ای سیستم را بررسی کند.

۲. ترمزهای هیدرولیک (بدون کمک برق):

- به آرامی ترمز کنید و آن را نگه دارید.
- اگر پدال با سرعت یکنواخت به سمت پایین حرکت کند، وسیله‌ی نقلیه باید به تعمیرگاه فرستاده شود و فردی حرفه‌ای سیستم را بررسی کند.

استفاده از ترمزها

در ابتدای یک توقف، ترمز را با فشار ثابت اعمال کنید، سپس وقتی حرکت وسیله نقلیه کند می‌شود، شدت فشار را کمتر کنید. فقط قبل از اینکه وسیله نقلیه به طور کامل توقف کند، ترمز را به میزان کافی رها کنید تا از حرکت تند و جهش خودداری کنید، سپس دوباره ترمز بگیرید تا وسیله نقلیه را متوقف نگه دارید. برای اطلاع از جزئیات بیشتر درباره‌ی استفاده از هیدرولیک‌ها و سیستم‌های ترمزگیری ضدقفل (ABS) به لینک (Anti Lock Braking Systems (ABS)) مراجعه کنید.

شما نباید ترمزهای خود را خنک کنید (به تناوب استفاده و رهاکردن)، جز وقتی که روی آسفالت لغزنده رانندگی می‌کنید، این نوع ترمزگیری، یعنی ترمزگیری آستانه‌ای، امکان کنترل بهتر، کاهش خطر سُرخوردن و امکان توقف کوتاه‌تر را فراهم می‌آورد. خنک کردن مقدار فشار هوا را کاهش می‌دهد و نتیجه‌ی مفیدی روی آسفالت خشک دربر ندارد. به‌علاوه، خنک کردن در سراسیبه‌ی طولانی ممکن است فشار هوا را به کمتر از حداقل فشار موردنیاز برای عملیات ترمزگیری مطلوب برساند.

کاملاً مراقب باشید از ترمزها در سراسیبه‌ی‌های طولانی بیش‌ازحد استفاده نکنید، زیرا اگر ترمزها بیش‌ازحد گرم شوند به نحوی خطرناک ناکارآمد می‌شوند. از ترمزگیری موتور به عنوان ابزار اصلی

کنترل سرعت در شیب‌های طولانی استفاده کنید. در صورت امکان باید در سراسیبه‌ی‌های طولانی از همان دنده‌ی مورداستفاده در سربالایی استفاده کنید. قبل از اینکه دنده‌ی کنونی را به یک دنده پایین‌تر تغییر دهید تا احتمال فراموش کردن تغییر دنده را به حداقل برسانید، دنده‌ی موردنظر خود را انتخاب کنید.

اگر دستگاه هشدار پایین بودن فشار هوا شروع به کار کرد، فوراً در امن‌ترین محل ممکن توقف کنید و قبل از ادامه‌ی حرکت این افت فشار هوا را تصحیح نمایید.

در صورتی‌که ترمزها روی جاده‌ی مسطح عمل نکنند، باید دنده‌ی کنونی را به دنده‌ی پایین‌تر تغییر دهید و از ترمزگیری موتور استفاده کنید تا سرعت وسیله نقلیه را کاهش دهید. اگر به فاصله‌ی توقف کوتاه‌تری نیاز دارید، از ترمزهای اضطراری واحد کشنده و تریلر برای توقف استفاده کنید، البته اگر وسیله نقلیه‌ی شما به آن مجهز است. تا وقتی که تعمیرات انجام نشده باشد، نباید دوباره با این وسیله نقلیه رانندگی کنید.

در وسایل نقلیه‌ی ترکیبی مانند کامیون-واحد کشنده و نیمه‌تریلر، ترمزهای تریلر همراه با ترمزهای کامیون یا واحد کشنده و با استفاده از شیر کنترل پا عمل می‌کنند. این عمل با نام ترمزگیری متعادل شناخته می‌شود. فشاری که

بر هر دو ترمزهای تریلر و واحد کشنده-کامیون اعمال می‌شود یکسان است. ترمزهای تریلر می‌تواند به صورت مستقل و با استفاده از شیر دستی تریلر اعمال شود. محکم‌تر کشیدن شیر دستی ممکن است مقدار فشار روی ترمزهای تریلر را در طول استفاده از شیر کنترل پا افزایش دهد.

هنگام ترمزگیری یک وسیله نقلیه‌ی ترکیبی روی سطوح خیس یا لغزنده یا در پیچ‌ها احتیاط کنید. ترمزگیری بیش‌ازحد در این شرایط ممکن است باعث سُرخوردن یا واژگون شدن شود. اگر واحد کشنده واژگون شود و چرخ‌های عقب از پهلو بلغزد فقط از ترمزهای تریلر استفاده کنید. اگر چرخ‌های عقب تریلر از پهلو بلغزد، تمام ترمزها را رها کنید و به تدریج از پدال گاز استفاده کنید.

ترمزهای فنری برای زمانی طراحی شده‌اند که در حال پارک کردن وسیله نقلیه‌ی خود هستید یا در موقعیت اضطراری قرار دارید و ترمزهای سرویس عمل نمی‌کنند. وقتی فشار هوا در سیستم به زیر سطح از قبل تعیین شده افت کند (درحالت عادی ۴۱۴ کیلوپاسکال یا ۶۰ psi) این ترمزها به صورت خودکار اعمال می‌شوند.

تذکر

اگر قصد استفاده از وسیله نقلیه‌ی مجهز به ترمزهای بادی را دارید، برای اطلاعات بیشتر به کتاب راهنمای رسمی وزارت حمل‌ونقل؛ ترمزهای بادی مراجعه کنید.

تذکر

برخی از شهرداری‌ها ممکن است محدودیت‌هایی برای ترمزگیری موتور داشته باشند. حتماً علائم و تابلوهای محدودیت هر شهرداری را رعایت کنید.

توقف در تقاطع‌های راه‌آهن

تمامی تقاطع‌های راه‌آهن در جاده‌های عمومی در اونتاریو با علامت «X» بزرگ به رنگ قرمز و سفید نشانه‌گذاری شده است. مراقب این علائم باشید و به محض مشاهده برای توقف آماده شوید. برخی تقاطع‌های راه‌آهن چراغ راهنمایی چشمک‌زن دارند و برخی از تقاطع‌ها از گیت‌ها یا بازدارنده‌ها برای دور نگه‌داشتن رانندگان از محل عبور قطار هنگام ورود قطار به تقاطع مربوطه استفاده می‌کنند. برخی از تقاطع‌های کم‌تردد دارای تابلوهای ایست هستند. به خاطر داشته باشید، حدود دو کیلومتر طول می‌کشد تا قطار با ترمز اضطراری توقف کند. در جاده‌های خصوصی، تقاطع‌های راه‌آهن ممکن است علائم و نشانه‌گذاری نداشته باشند؛ در این جاده‌ها به دقت نگاه کنید و مراقب باشید. هنگام نزدیکی به تقاطع راه‌آهن به یاد داشته باشید:

- قبل از عبور از روی ریل قطار، سرعت خود را کاهش دهید، گوش دهید و هر دو طرف مسیر را به خوبی نگاه کنید تا مطمئن شوید مسیر کاملاً خالی است.
- اگر قطار در حال ورود است، حداقل پنج متر دورتر از نزدیک‌ترین ریل یا گیت توقف کنید. تا وقتی مطمئن نشده‌اید که قطار یا قطارها کاملاً عبور کرده‌اند هرگز از روی ریل عبور نکنید.
- هرگز برای عبور از ریل با قطار مسابقه‌ی

راهنمایی و رانندگی قرمز به طور کامل توقف کنید. اگر روی آسفالت خط‌کشی شده است، پشت خط ایست توقف کنید. اگر هیچ خط ایستی وجود ندارد، پشت خط مخصوص عابر پیاده‌ی دارای خط‌کشی یا بدون خط‌کشی توقف نمایید. در صورتی که خط‌کشی عابر پیاده وجود ندارد، موازی با لبه‌ی پیاده‌رو توقف کنید. اگر هم هیچ پیاده‌روی وجود ندارد، در لبه‌ی تقاطع توقف کنید (تصویر ۲-۲). قبل از ورود به تقاطع منتظر بمانید تا مسیر کاملاً خالی شود.

تصویر ۲-۱

تصویر ۲-۲

توقف کردن

توقف ایمن و صحیح یک مهارت مهم در رانندگی است. رانندگان مسئولیت‌پذیر از قبل علائم ایست را مشاهده می‌کنند، آیینه‌های خود را بررسی می‌کنند، زودتر اقدام به ترمزگیری می‌کنند و به آرامی توقف می‌کنند. وقتی به درستی روی جایگاه خود نشست‌ه باشید، ترمزگیری راحت‌تر است. از پای راست خود برای پدال‌های ترمز و گاز استفاده کنید، با این کار پای خود را هم‌زمان روی دو پدال قرار نخواهید داد و همچنین چراغ‌های ترمز را در مواقع غیرضروری فعال نخواهید کرد. پدال ترمز را محکم و با فشار برابر فشار دهید.

هنگام رانندگی در مسیر طولانی سرپایینی یا سربالایی، دنده‌ی کنونی را به دنده‌ی پایین‌تر تغییر دهید. این کار به شما کمک خواهد کرد سرعت را کنترل کنید و دیگر نیازی به ترمزگیری تند و سریع نخواهید داشت. قبل از آغاز سرپایینی، دنده‌ی کنونی را به دنده‌ی پایین تغییر دهید، زیرا هنگامی که در سرپایینی حرکت می‌کنید احتمال دارد انجام این کار ممکن نباشد. باید هنگام رانندگی در سرپایینی از همان دنده‌ی مورداستفاده در سربالایی استفاده کنید. وقتی از سطح شیب‌دار بالا می‌روید و سرعتتان کاهش می‌یابد، شما باید به رانندگی ادامه دهید و در تمامی مسیر سربالایی فلاشرهای چهار طرف خود را روشن کنید.

باید برای تمامی تابلوهای ایست و چراغ‌های

پارک کردن

برای اطمینان از اینکه وقتی وسیله‌ی نقلیه را پارک کرده‌اید، هر واحد از وسیله‌ی نقلیه در موقعیت خود باقی خواهد ماند، به اقدامات احتیاطی زیر توجه کنید:

۱. ترمزهای دستی را به کار اندازید.
۲. با قراردادن گوه یا بازدارنده‌ها برای چرخ عقب (در قسمت جلو و پشت چرخ عقب) در یک یا هر دو طرف واحد کشنده یا تریلر مانع حرکت واحدهای وسیله‌ی نقلیه شوید.
۳. تحت هیچ شرایطی راننده نباید از شیر دستی تریلر یا شیر ایمنی واحد کشنده برای نگهداشتن وسیله‌ی نقلیه‌ی پارک‌شده استفاده کند.

توقف برای اتوبوس‌های مدرسه

اتوبوس‌های مدرسه در اونتاریو اندازه‌های مختلفی دارند. تمامی آن‌ها به رنگ زرد کرمی‌اند و واژه‌ی «اتوبوس مدرسه» را نشان می‌دهند.

وقتی به اتوبوس مدرسه‌ای نزدیک می‌شوید که ایستاده است و چراغ‌های قرمز چشمک‌زن بالای آن روشن است، چه پشت‌سر اتوبوس قرار داشته باشید، چه از جلو به آن نزدیک شوید، در هر حالت، شما موظف به توقف هستید. وقتی از جلو به اتوبوس مدرسه نزدیک می‌شوید، فاصله‌ای ایمن توقف کنید تا کودکان از اتوبوس خارج شوند و از جاده‌ی مقابل شما عبور کنند. اگر از پشت‌سر به اتوبوس مدرسه نزدیک می‌شوید، حداقل در فاصله‌ی بیست‌متری از اتوبوس توقف کنید. تا وقتی اتوبوس حرکت نکرده و چراغ‌های چشمک‌زن متوقف نشده‌اند، حرکت نکنید.

تصویر ۲-۴

توقف در تقاطع‌های مدرسه

در جایی که مأمور عبور مدرسه تابلوی ایست قرمز و سفید را نشان می‌دهد، باید قبل از رسیدن به تقاطع توقف کنید و تا وقتی تمامی افراد، از جمله مأمور عبور مدرسه، از کل مسیر خارج شوند و مسیر برای عبور امن شده باشد، همچنان متوقف بمانید. اگر نسبت به امن بودن مسیر برای حرکت تردید دارید، منتظر بمانید تا تمامی کودکان و مأمور مربوطه کاملاً عبور کنند. رانندگانی که الزامات ایست را رعایت نمی‌کنند، ممکن است با جریمه‌ی قابل‌توجهی مواجه شوند و سه امتیاز منفی دریافت کنند.

همه‌ی سرنشینان را خارج کنید و از وسیله‌ی نقلیه فاصله بگیرید. به محلی امن حرکت کنید و سپس با مراجع قانونی تماس بگیرید.

• اتوبوس‌ها و سایر وسایل نقلیه‌ی عمومی ملزم به توقف در تقاطع‌های راه‌آهنی هستند که با گیت، چراغ راهنمایی و رانندگی یا تابلوی ایست محافظت نشده‌اند. صرف‌نظر از اینکه تقاطع‌های راه‌آهن با گیت یا چراغ راهنمایی و رانندگی محافظت شده‌اند یا خیر، اتوبوس‌های مدرسه موظف هستند در تمامی تقاطع‌های راه‌آهن توقف کنند. مراقب این نوع اتوبوس‌ها باشید و برای توقف پشت‌سر آن‌ها آماده باشید. اگر به تقاطع راه‌آهنی با تابلو ایست نزدیک می‌شوید، باید توقف کنید، مگر اینکه فرد دارای پرچم علامت دیگری بدهد.

سرعت نگذارید.

• اگر چراغ‌های راهنمایی و رانندگی در محل وجود دارد، قبل از عبور از روی ریل منتظر بمانید تا حالت چشمک‌زن چراغ‌ها متوقف شود و اگر تقاطع دارای گیت یا بازدارنده است، منتظر شوید تا آن‌ها بالا بروند و به شما اجازه‌ی حرکت بدهند.

• هرگز از اطراف، زیر یا میان گیت یا بازدارنده‌ای که در حال پایین‌آمدن یا بالا رفتن است رانندگی نکنید؛ این عمل غیرقانونی و خطرناک است.

• هیچوقت وسط ریل‌های قطار توقف نکنید؛ مثلاً در ترافیک سنگین، قبل از عبور از تقاطع راه‌آهن مطمئن شوید فضای کافی برای عبور کامل از ریل‌ها در اختیار دارید.

• هنگام عبور از ریل‌ها، دنده را تغییر ندهید. اگر در زمان عبور، روی ریل قطار گیر کردید، فوراً

تصویر ۲-۳

توقف برای گذرگاه عابر پیاده

بزند و به رانندگان هشدار دهد. عابران پیاده باید قبل از ورود به خیابان با دست به وسط خیابان اشاره کنند تا نشان دهند قصد عبور از خیابان را دارند. رانندگان، از جمله دوچرخه‌سواران، باید توقف کنند و اجازه دهند عابران پیاده عبور کنند. وقتی افراد به طور کامل از سمت شما از خیابان عبور کردند، می‌توانید با احتیاط به مسیر خود ادامه دهید. هرگز در محدوده‌ی ۳۰ متری محل گذر عابر پیاده، از هیچ وسیله‌ی نقلیه‌ای سبقت نگیرید. هرگز از وسیله‌ی نقلیه‌ای که برای عبور عابران پیاده از خیابان توقف کرده است سبقت نگیرید.

تقاطع‌های عابر پیاده که معمولاً گذرگاه عابر پیاده نامیده می‌شوند، مناطق تعیین‌شده‌ای هستند که به عابران پیاده اجازه می‌دهد در جایی که چراغ‌های راهنمایی و رانندگی وجود ندارد، با خیال آسوده و در امنیت از خیابان عبور کنند. در این تقاطع‌ها همواره مراقب عابران پیاده و افرادی باشید که از ویلچر استفاده می‌کنند. عابران پیاده ممکن است دکمه‌ی چراغ‌های زرد فوقانی را فشار دهند تا چشمک

چراغ‌های قرمز چشمک‌زن در بالا و پایین آن است، وقتی چراغ‌های قرمز فوقانی شروع به چشمک‌زدن می‌کنند باز می‌شود. تا وقتی که این تابلو بسته شود و تمامی چراغ‌های چشمک‌زن خاموش شوند باید متوقف بمانید.

عدم توقف برای اتوبوس مدرسه‌ی متوقف‌شده و دارای چراغ قرمز چشمک‌زن غیرقانونی است. اگر برای اتوبوس مدرسه توقف نکنید، ممکن است حدود ۴۰۰ تا ۲,۰۰۰ دلار جریمه شوید و ۶ امتیاز منفی برای نخستین تخلف خود دریافت کنید. اگر ظرف پنج سال برای بار دوم مرتکب این تخلف شوید، این جریمه حدود ۱,۰۰۰ تا ۴,۰۰۰ دلار خواهد شد و همچنین ۶ امتیاز منفی دریافت خواهید کرد. به‌علاوه ممکن است برای این تخلف به حدود ۶ ماه زندان محکوم شوید. در اونتاریو رانندگان اتوبوس مدرسه و سایر شهروند می‌توانند گزارش وسایل نقلیه‌ای را که از اتوبوس مدرسه سبقت غیرقانونی گرفته است ارائه دهند.

اگر راننده مقصر نباشد، مالک ثبتی وسیله‌ی نقلیه ممکن است جرایمی را دریافت کند. اگر جرایم پرداخت نشوند، جواز وسیله‌ی نقلیه تمدید نمی‌شود.

تذکر

مراقب اتوبوس‌های مدرسه در نزدیکی تقاطع‌های راه‌آهن باشید. تمام اتوبوس‌های مدرسه باید در همه‌ی تقاطع‌های راه‌آهن توقف کنند؛ البته چراغ‌های قرمز فوقانی برای این توقف‌ها استفاده نمی‌شوند.

در جاده‌ای با نوار جداکننده، وسایل نقلیه‌ای که از پشت به اتوبوس نزدیک می‌شوند باید توقف کنند.

نوار جداکننده در واقع مانعی فیزیکی مانند برآمدگی، فرو رفتگی، سازه‌های روی سطح زمین یا آسفالت است که برای جداکردن جریان ترافیک در جهت‌های مختلف حرکت ساخته می‌شود. وسایل نقلیه نمی‌توانند از روی نوار جداکننده عبور کنند.

تصویر ۲-۵

راننده موظف است قوانین مربوط به اتوبوس مدرسه را در تمامی جاده‌ها رعایت کند، فرقی ندارد آن جاده چند لاین حرکت داشته باشد یا محدودیت سرعت چقدر است. همیشه آماده‌ی توقف برای اتوبوس مدرسه باشید، این مسئله فقط برای ساعات مدرسه نیست.

اتوبوس‌های مدرسه علاوه‌بر چراغ‌های قرمز چشمک‌زن فوقانی، از یک تابلوی ایست کمکی هم در سمت راننده‌ی اتوبوس استفاده می‌کنند. این تابلوی کمکی، تابلوی ایست استاندارد با

تصویر ۲-۸

در وسیله نقلیه ترکیبی، واحد نیمه‌تریلر دارای حرکتی خارج از مسیر نسبت به چرخ‌های عقب واحد کشنده است، به‌علاوه یک حرکت خارج از مسیر بزرگ‌تر نسبت به چرخ‌های عقب واحد نیمه‌تریلر دارد.

ترکیب واحد کشنده یا کامیون و نیمه‌تریلر دارای ویژگی‌های پیچیدن متفاوتی هستند. هر واحد شعاع چرخش و الگوی حرکت خارج از مسیر مخصوص به خود را دارد، اما مقدار حرکت خارج از مسیر به طول کل ترکیب و فاصله‌ی بین چرخ‌های جلو و چرخ‌های عقب واحدها بستگی دارد.

هدایت فرمان (به سمت جلو) و حرکت خارج از مسیر

چرخ‌های عقب وسیله نقلیه حول یک محور نمی‌چرخند و از این رو همان مسیر چرخ‌های جلو را طی نخواهند کرد. هرچه فاصله‌ی بین چرخ‌های جلو و چرخ‌های عقب بیشتر باشد، میزان حرکت خارج از مسیر (off-track) بیشتر خواهد بود. این حرکت خارج از مسیر دارای شعاع کوتاه‌تری از مسیر چرخ‌های جلو است.

در بزرگراه آزاد شما باید قوس چرخش چرخ‌های جلو را مطابق با تندی پیچ و مقدار حرکت خارج از مسیر وسیله نقلیه‌ی خود هدایت کنید (تصاویر ۲-۷ و ۲-۸). در پیچی در سمت راست جاده، راننده باید چرخ‌های جلو را نزدیک به سمت چپ لاین نگه دارد تا چرخ‌های عقب از آسفالت خارج نشوند. در پیچی در سمت چپ جاده، راننده باید چرخ‌های جلو را نزدیک به لبه‌ی راست آسفالت نگه دارد تا چرخ‌های عقب به سمت لاین دیگر تردد حرکت نکنند.

تصویر ۲-۷

پیچیدن و کنترل فرمان

پیچیدن با وسیله نقلیه‌ی بزرگ‌تری را می‌رانید، باید دانش بیشتری نسبت به پیچیدن با خودروی سواری نیاز دارد. علاوه بر رعایت قوانین کلی پیچیدن که در «کتاب راهنمای رسمی وزارت حمل‌ونقل؛ رانندگان» ارائه شده است، باید عوامل دیگری را هم به خاطر بسپارید. مثلاً هنگام پیچیدن فرمان، چرخ‌های عقب مسیر کوتاه‌تری را نسبت به چرخ‌های جلو طی می‌کنند. با دانستن این موضوع، وسیله نقلیه‌ی شما هنگام پیچیدن با سایر وسایل نقلیه یا اجسام ساکن برخوردی نخواهد داشت.

فاصله‌ی آزاد

وقتی وسیله نقلیه‌ی بزرگ‌تری را می‌رانید، باید از ارتفاع و عرض آن آگاه باشید، به‌علاوه همیشه تابلوهای فاصله‌ی آزاد در پل‌ها و زیرگذرها را نگاه کنید و مقررات آن را رعایت کنید. حداکثر ارتفاع برای وسیله نقلیه در اونتاریو ۴/۱۵ متر است. باید همیشه به خاطر داشته باشید که تعمیرات جاده، جاده‌های ناهموار، یخزدگی و سیل می‌توانند در مناطقی که فاصله‌ی آزاد، مقادیری غیر از اندازه‌ی عادی است، مشکل‌ساز شوند.

شما باید دستورالعمل‌های ارائه‌شده در تابلوهای نصب‌شده در مناطقی با شرایط خطرناک را رعایت کنید و موظفید مقرراتی را که حضور کامیون‌ها در برخی بزرگراه‌ها، در زمان‌های خاص یا روزهای مشخص را منع می‌کند رعایت کنید.

دنده عقب

مسیر حرکت خود را از قبل برنامه‌ریزی کنید، با این کار ممکن است دیگر نیازی به دنده عقب گرفتن نداشته باشید. در صورتی که الزامی باشد، می‌توانید از مسیری متفاوت برانید، البته اگر کمک می‌کند که از دنده عقب گرفتن در گوشه‌ی خیابان خودداری کنید. به جای اینکه در مسیر تردد دنده عقب بروید، از مسیر تردد خارج شوید. از وارد شدن به مسیر یک وسیله‌ی نقلیه‌ی در حال حرکت به عقب اجتناب کنید و پشت‌سر یک وسیله‌ی نقلیه که ممکن است خیلی زود دنده عقب برود، توقف و پارک نکنید. به عنوان راننده، شما موظفید تمامی اقدامات احتیاطی در زمان دنده عقب از جاده‌ی اصلی به جاده‌ی خصوصی یا فرعی را رعایت کنید.

- قبل از دنده عقب: تلفن و رادیو را خاموش کنید، شیشه‌ها را باز کنید، فلاشرهای چهار طرف را روشن کنید و بوق بزنید.

- از وسیله‌ی نقلیه خارج شوید و پیاده اطراف وسیله‌ی نقلیه و مسیری را که باید به سمت عقب حرکت کنید کاملاً بررسی کنید. وجود موانع یا سیم‌ها، فاصله‌ی آزاد کناری، عابر پیاده یا اجسام در مسیر حرکتتان را بررسی کنید.

- به یاد داشته باشید از هر دو آینه‌ی دید عقب استفاده کنید. فراموش نکنید که نقاط کور عقب وسیله‌ی نقلیه را نگاه کنید، زیرا میدان دید محدود است.

گردش به چپ

هنگام گردش به چپ باید مراقب هرگونه حرکت خارج از مسیر باشید و امکان این حرکت را فراهم آورید. تریلر ممکن است با یک وسیله‌ی نقلیه یا تابلوی ایستاده در میانه‌ی خیابان برخورد کند، مگر اینکه شما از آینه‌ی بغل سمت چپ برای نظارت بر مسیر تریلر استفاده کنید.

وسیله‌ی نقلیه بایستی در قوسی عریض گردش کند، قبل از اینکه وسیله‌ی نقلیه پس از گردش به چپ به موقعیت صحیح خود، درست در سمت راست خط مرکزی خیابان برگردانده شود؛ سپس وقتی شرایط امن است با افزایش سرعت می‌توانید به سمت لاین راست حرکت کنید.

تصویر ۲-۱۰

وقتی ضروری است که لاین دیگری را مسدود کنید، مطمئن شوید وسایل نقلیه‌ی کوچک‌تر، موتورسیکلت‌ها یا دوچرخه‌سوارها درصدد حرکت به بالای سمت راست وسیله‌ی نقلیه‌ی شما نیستند. نقطه‌ی حیاتی زمانی است که واحد کشنده به تندترین نقطه‌ی گردش نسبت به تریلر می‌رسد، زیرا میدان دید از طریق آینه‌ی دید عقب سمت راست محدود می‌شود.

تصویر ۲-۹

گردش به راست

برای گردش به راست در تقاطع‌ها با وسایل نقلیه‌ای که حرکت خارج از مسیر بسیار زیادی دارند باید قوس چرخش را مطابق با مقدار حرکت خارج از مسیر هدایت کنید، در غیر این صورت با احتمال حرکت چرخه‌های عقب روی جدول و پیاده‌رو مواجه خواهید شد.

یادتان باشد ممکن است قبل از پیچیدن لازم باشد به اندازه‌ی مناسب وارد تقاطع شوید. به‌طور کلی بهتر است فضای بیشتری از خیابانی که از آن خارج می‌شوید را نسبت به خیابانی که واردش می‌شوید، برای گردش استفاده کنید. تا حد امکان نزدیک به سمت چپ لاین خود حرکت کنید و سپس بپیچید. برای چرخش کامل از فضای خیابانی که واردش می‌شوید استفاده کنید. البته بسته به نوع وسیله‌ی نقلیه‌ای که می‌رانید و عرض لاین‌های خیابان، ممکن است مجبور به عبور از خط مرکزی یا حرکت به سمت لاین دوم تردد در خیابانی شوید که در حال ورود به آن هستید.

برای مثال، اگر با یک وسیله‌ی نقلیه‌ی ترکیبی شامل واحد کشنده-تریلر در خیابانی باریک رانندگی می‌کنید، مجبورید بخشی از لاین چپ یا تمام آن را استفاده کنید تا وسیله‌ی نقلیه‌تان از گوشه‌ی خیابان عبور کند، بدون اینکه چرخه‌های عقب واحد روی جدول برود. بسیار احتیاط کنید و مطمئن شوید حرکت شما ایمن است.

دنده عقب مستقیم

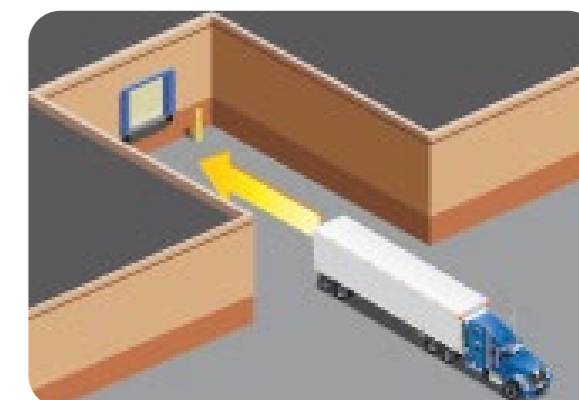
ساده‌ترین و امن‌ترین حرکت به سمت عقب، دنده‌عقب مستقیم است. هر زمان که ممکن است از این رویکرد استفاده کنید.

● به سمت جلو حرکت کنید و واحد کشنده و تریلر را هم‌راستا با مسیری که می‌خواهید حرکت کنید قرار دهید.

● مطمئن شوید چرخ‌های جلو و عقب مستقیم هستند و در مرکز قرار گرفته‌اند.

● هر دو آینه را هنگام دنده‌عقب گرفتن نگاه کنید و به آرامی و در مسیر مستقیم دنده‌عقب برانید.

● اگر تریلر به سمت چپ یا راست کشیده شد، وسیله‌ی نقلیه را طبق مسیر تنظیم کنید.

تصویر ۲-۱۱

ورود به کوچه یا مسیر باریک

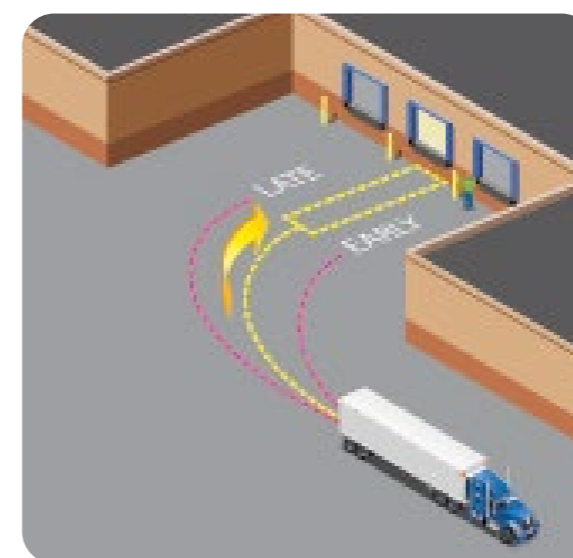
وقتی به کوچه‌ی باریکی وارد می‌شوید، توصیه می‌شود از طرف راننده دنده‌عقب بروید.

● وسیله‌ی نقلیه خود را در موقعیتی قرار دهید که تریلر در مسیر حرکتتان زاویه بگیرد.

● درحالی‌که به آرامی دنده‌عقب می‌روید، فرمان را محکم به سمت راست بچرخانید.

● از شیشه‌ی طرف راننده نگاه کنید تا وضعیت تریلر را کنترل کنید، در همان حال آینه‌ها را هم نگاه کنید.

● اگر خیلی زود یا با زاویه‌ی تند چرخیده‌اید، چرخ‌ها را به آرامی بچرخانید تا طبق مسیر حرکت، به سمت چپ حرکت کنید. اگر خیلی دیر یا عریض چرخیده‌اید، با چرخاندن چرخ‌ها به سمت راست، وضعیت چرخ‌ها را تنظیم کنید.

تصویر ۲-۱۲

دنده‌عقب غیرمستقیم

دو نوع دنده‌عقب غیرمستقیم وجود دارد: دنده‌عقب طرف راننده که در این نوع دنده‌عقب راننده با کمی انحراف به سمت چپ دنده‌عقب می‌رود و دیگری دنده‌عقب طرف مسافر که در آن راننده با کمی انحراف به سمت راست دنده‌عقب می‌رود.

● مستقیم به سمت جلو برانید، تا زمانی که وسیله‌ی نقلیه در خط مستقیم قرار بگیرد.

● فرمان را کاملاً به سمت چپ بچرخانید تا تریلر به سمت مسیر موردنظر زاویه بگیرد.

● به سمت موقعیت موردنظر حرکت کنید و هم‌زمان در آینه‌ی سمت راست نگاه کنید تا وقتی لبه‌ی خارجی لاستیک‌های واحد کشنده هم‌راستا با میانه‌ی دنده‌ی فرود قرار بگیرند.

● توقف کنید و فرمان را تا حد امکان به سمت راست بچرخانید.

● به سمت موقعیت موردنظر حرکت کنید تا وقتی واحد کشنده در مسیر مستقیم قرار بگیرد و هم‌راستا با تریلر باشد.

● چرخ‌ها را صاف کنید. به آینه‌ها نگاه کنید و هم‌زمان به آرامی به سمت مسیر موردنظر دنده‌عقب بروید.

تصویر ۲-۱۳

راهنما

یک فرد راهنمای مسئول با بررسی مسیری که قصد دارید دنده عقب بروید و با نگاه کردن به نقطه‌ی کور می‌تواند به شما کمک کند. این راهنما باید در موقعیتی بایستد که بتواند شما و ناحیه‌ی عقب وسیله‌ی نقلیه را به وضوح مشاهده کند. این فرد باید آماده باشد تا در صورت حرکت عابر پیاده یا وسیله‌ی نقلیه‌ی دیگری به سمت مسیر مورد نظر شما سریعاً بهتان هشدار دهد. با این کار می‌تواند به راحتی و با ایمنی به سمت مسیر باریک دنده عقب بگیرد. به خاطر داشته باشید ابزارهای هشدار پشتیبان باعث سلب مسئولیت راننده در زمان دنده عقب نمی‌شود.

خلاصه‌ی مطالب

در انتهای این فصل شما باید از شرح موارد زیر مطلع باشید:

- هنگام توقف در برابر چراغ‌های راهنمایی و رانندگی و تابلوهای ایست، وسیله‌ی نقلیه در چه موقعیتی باید قرار بگیرد.
- اهمیت توقف در تقاطع‌های راه آهن و نحوه‌ی قرار گرفتن وسیله‌ی نقلیه برای توقف در این تقاطع‌ها.
- چگونه و چه زمانی باید برای تقاطع‌های مدرسه و اتوبوس‌های مدرسه توقف کرد.
- چگونه و چه زمانی باید برای تقاطع‌های دارای گذرگاه عابر پیاده توقف کرد.
- استفاده از دنده، قفل دیفرانسیل و سیستم ترمزگیری.
- اهمیت اطلاع از ارتفاع و عرض وسیله‌ی نقلیه.
- نحوه‌ی کنترل فرمان در مسیر مستقیم، دنده عقب و در حال پیچیدن.
- معنای واژه‌ی حرکت خارج از مسیر (off-track) و موقعیت قرار گرفتن وسیله‌ی نقلیه در خیابان.
- چگونه و چه زمانی باید دنده عقب حرکت کرد، دنده عقب مستقیم، نحوه‌ی دنده عقب از طرف راننده به مسیر باریک و دنده عقب غیرمستقیم از طرف راننده.

رانندگی مسئولانه و ایمن

GANJINEH

راهنمای ایرانیان کانادا

کتاب ها و منابع

ترجمه کتاب ها و منابع مفید

دایرکتوری مشاغل

دایرکتوری مشاغل ایرانیان
کانادا

نرخ دلار

نرخ لحظه ای دلار کانادا در
شهرهای مختلف

اخبار محلی

اخبار محلی شهرهای مختلف
کانادا

ابزارهای کاربردی

ابزارهای کاربردی و
محاسبه‌گرهای قیمت

موضوعات بسیاری در این فصل بررسی شده‌اند، از جمله اهمیت شریک‌شدن جاده با سایر کاربران به ویژه وسایل نقلیه کوچک، دوچرخه‌سوارها و عابران پیاده. همچنین در این فصل یاد خواهید گرفت چگونه موقعیت‌ها را مدیریت کنید، در جایی که قابلیت دید کاهش می‌یابد، یا زمانی که شرایط آب‌وهوا بر رانندگی تأثیر می‌گذارد و اینکه وقتی وسیله نقلیه‌ی شما سر می‌خورد چه کاری باید انجام دهید.

در این فصل می‌خوانیم:

- اقدامات احتیاطی
- رفتار راننده
- شریک‌شدن جاده
- رانندگی در شب و در شرایط آب‌وهوایی نامساعد
- مدیریت موقعیت‌های خاص
- مدیریت موقعیت‌های اضطراری
- خلاصه‌ی مطالب فصل سه

اقدامات احتیاطی

قوانین حاکم بر راندن وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری باید به طور کامل رعایت شوند و افراد باید همه‌ی تلاش خود را بکنند تا با شیوه‌ی صحیح و رعایت قوانین ایمنی رانندگی کنند.

• رانده‌ی کامیون باید با حداکثر احتیاط و مراقبت دنده‌عقب برود. از تمامی آیینه‌های دید عقب استفاده کنید، بچرخید و به عقب نگاه کنید، در صورت امکان از یک نفر بخواهید شما را راهنمایی کند. به آرامی و با احتیاط عقب برانید و همواره مراقب شرایط ترافیکی اطراف وسیله‌ی نقلیه خود باشید.

• آب‌وهوای نامساعد نیاز به تغییر اقدامات احتیاطی رانندگی دارد. اعمال اقدامات احتیاطی ویژه را در چنین شرایطی در نظر بگیرید.

• سرعت خود را مطابق با شرایط جاده، آب‌وهوا و ترافیک تنظیم کنید.

• هرگز کامیون را بیش از ظرفیت مجاز آن بارگیری نکنید.

• از موقعیت‌هایی که نیاز به توقف فوری دارد پرهیز کنید.

• هرگز اجازه ندهید یک فرد غیرمجاز در صندلی راننده بنشیند، کامیون را براند یا از کلیدهای کنترل کامیون استفاده کند.

رفتار راننده

امروزه رانندگان کامیون بیش از سایر شهروندان در بزرگراه‌ها دیده می‌شوند، افرادی که در بزرگراه‌ها رانندگی می‌کنند عموماً از برخی شیوه‌های رانندگی آن‌ها انتقاد می‌کنند. بنابراین این وظیفه‌ی رانندگان کامیون است که افکار عمومی را تحت تأثیر قرار دهند. همواره یک راننده‌ی تدافعی باشید، پیش‌بینی کنید که سایر رانندگان ممکن است چه کاری را انجام دهند و باتوجه به آن اقدام مناسب را انجام دهید.

۱. مسدودکردن مسیر تردد: حرکت آهسته در سربالایی اغلب اجتناب‌ناپذیر است، اما رانندگان خوب با آگاهی از ترافیک پشت‌سر خود و حرکت از سمت راست جاده می‌توانند این تأخیر در حرکت را برای وسایل نقلیه‌ی سریع‌تر کاهش دهند و به سایر وسایل نقلیه اجازه دهند تا سبقت بگیرند. وقتی نمی‌توانید سرعت خود را با سرعت ترافیک هم‌گام کنید، روشن کردن چراغ‌های خطر یکی از اقدامات ایمنی مطلوب است. برای اینکه به وسایل نقلیه‌ی موتوری پشت‌سر خود اطلاع دهید مسیر برای سبقت‌گرفتن آن‌ها ایمن است، هرگز از چراغ‌های راهنمای گردش به چپ استفاده نکنید. این کار خلاف قانون است و باعث سردرگمی سایر رانندگان خواهد شد، آن‌ها ممکن است تصور کنند شما برای گردش به چپ یا تغییر لاین علامت می‌دهید.

۲. سبقت‌گرفتن نامناسب: برخی از رانندگان

وقتی جریان ترافیک سنگین و پرتراکم است، چراغ راهنمای خود را روشن می‌کنند و فوراً از ترافیک خارج می‌شوند. یکی دیگر از شکایات، مربوط به عمل خروج از ترافیک برای سبقت گرفتن از وسایل نقلیه‌ی بزرگ در بزرگراه‌های چندلایه است، آن هم زمانی که اختلاف سرعت به قدری کم است که این کار مسیر ترافیک پشت‌سر را مدت زیادی مسدود می‌کند. از انجام چنین اشتباهاتی بپرهیزید.

۳. از میدان بیرون‌کردن سایر کاربران: رانندگانی که از اندازه‌ی بزرگ وسایل نقلیه‌ی خود استفاده می‌کنند تا سایرین را تهدید کنند و راه خود را از میان ترافیک باز کنند ممکن است خطراتی جدی به وجود آورند.

۴. فاصله‌ی ایمنی: وقتی تعدادی کامیون پس از توقف شروع به حرکت در بزرگراه می‌کنند، رانندگان باید با فاصله‌ی زمانی این کار را انجام دهند تا بتوانند فضای کافی برای حرکت در اختیار داشته باشند. وسایل نقلیه‌ی موتوری سنگین باید حداقل فاصله‌ی ۶۰ متری (۲۰۰ فوت) را بین خود و سایر وسایل نقلیه هنگام حرکت با سرعت بیش از ۶۰ کیلومتر بر ساعت (۴۰ mph) در بزرگراه حفظ کنند، جز در مواقعی که از سایر وسایل نقلیه‌ی موتوری سبقت می‌گیرند.

۵. محدودکننده‌ی سرعت: الزامات مربوطه برای وسایل نقلیه‌ی تولید ۱۹۹۵ به بعد و دارای

MGVWR حداقل ۱۱,۷۹۴ کیلوگرم (۲۶,۰۰۰ پوند) اعمال خواهد شد. فقط وسایل نقلیه سنگین مجهز به موتور دارای کنترل الکترونیکی تابع این الزامات مقرراتی هستند.

سیستم محدودکننده سرعت این وسایل نقلیه سنگین موتوری باید به نحوی صحیح تنظیم شده باشند که بیش از ۱۰۵ کیلومتر بر ساعت (۶۵ mph) سرعت نداشته باشند.

اتوبوسها، جرثقیل‌های سیار، خانه‌های سیار، آمبولانس‌ها، خودروهای خدمات اورژانسی ایست قلبی و ماشین‌های آتش‌نشانی از این قانون معاف هستند.

شریک شدن جاده

- شریک‌شدن جاده با وسایل نقلیه کوچک‌تر
- شریک‌شدن جاده با موتورسیکلت‌ها، موتورسیکلت‌های سرعت محدود یا موبدها
- شریک‌شدن جاده با دوچرخه‌سوارها
- شریک‌شدن جاده با اتوبوس‌های شهری
- شریک‌شدن جاده با ماشین‌آلات کشاورزی
- شریک‌شدن جاده با عابران پیاده
- رعایت حق تقدم
- رانندگی در میدان
- ده روش برای تبدیل جاده‌های اونتاریو به امن‌ترین جاده‌ها در امریکای شمالی

شریک‌شدن جاده با وسایل نقلیه کوچک‌تر

هوشیار باشید که اکثر رانندگان وسایل نقلیه کوچک‌تر نمی‌دانند رانندگی با وسیله نقلیه بزرگ مانند وسیله نقلیه ترکیبی شامل واحد کشنده-تریلر چگونه است. بسیاری نمی‌دانند مسافت توقف موردنیاز کامیون تریلردار، دوبرابر خودروی سواری با اندازه‌ی متوسط است، به‌علاوه برای رسیدن به سرعت رانندگی عادی به مدت‌زمان بیشتری نیاز دارد. بسیاری از رانندگان نیز وقتی یک وسیله نقلیه بزرگ از پشت‌سر یا از کنار

به آن‌ها نزدیک می‌شود عصبی می‌شوند و این مسئله ممکن است باعث شود آن‌ها حرکات ناگهانی یا غیرمنتظره‌ای انجام دهند.

در ادامه نکاتی درباره‌ی شریک‌شدن جاده با وسایل نقلیه کوچک‌تر آمده است:

۱. فاصله‌ی ایمنی: رانندگی بسیار نزدیک در پشت‌سر سایر وسایل نقلیه بسیار خطرناک است. اگر مسئله‌ای پیش بینی‌نشده اتفاق بیفتد، شما فضای کافی برای توقف ایمن در اختیار ندارید. به‌علاوه یادتان باشد که وسیله نقلیه بزرگی که در فاصله‌ی کمی پشت‌سر سایر وسایل نقلیه قرار دارد ممکن است باعث ترساندن رانندگان وسایل نقلیه کوچک شود.

۲. سبقت‌گرفتن از وسایل نقلیه بزرگ: همیشه وقتی وسایل نقلیه کوچک‌تر و سریع‌تر درصد سبقت‌گرفتن از شما هستند، فروتنانه رفتار کنید. سرعت خود را به قدری کاهش دهید که وسیله نقلیه‌ی مربوطه به‌سرعت و بدون خطر در جلوی شما قرار بگیرد.

۳. علامت‌دادن: قبل از پیچیدن، کاهش سرعت و توقف هدف خود را به‌طور واضح علامت دهید، به این ترتیب سایر رانندگان زمان کافی برای عکس‌العمل مناسب را در اختیار خواهند داشت.

۴. پیچیدن: بسیاری از رانندگان وسایل نقلیه کوچک‌تر نمی‌دانند وسایل نقلیه بزرگ به

چه مقدار فضای برای گردش‌کردن نیاز دارند. رانندگان وسایل نقلیه کوچک‌تر اغلب به داخل فضای گردش وسیله نقلیه بزرگ حرکت می‌کنند، زمانی متوجه می‌شوند وسیله نقلیه بزرگ به آن فضا برای کامل‌کردن گردش خود نیاز دارد که دیگر دیر شده است. برای گردش کامل و ایمن باید به‌آرامی حرکت کنید و ناحیه عقب وسیله نقلیه را نگاه کنید. قبل از تکمیل گردش، همیشه مطمئن شوید وسیله نقلیه دیگری به فضای گردش شما حرکت نکرده است.

شریک‌شدن جاده با موتورسیکلت‌ها،

موتورسیکلت‌های سرعت محدود یا

موبدها

موتورسیکلت‌ها، موتورسیکلت‌های سرعت محدود و موبدها (موتورهای گازی) به‌خاطر اندازه‌ی کوچکشان به سختی دیده می‌شوند. رانندگان این نوع وسایل نقلیه ممکن است به دلیل سطوح ناهموار جاده یا شرایط نامساعد آب‌وهوا حرکات ناگهانی داشته باشند. از آنجا که این رانندگان دارای محافظت کمتری هستند، احتمال صدمه‌دیدن آن‌ها در تصادف بیشتر است.

موتورسیکلت‌ها و موبدهایی که نمی‌توانند هم‌گام با ترافیک برانند، باید در نزدیک‌ترین فاصله‌ی ممکن از لبه‌ی راست جاده برانند؛ البته به یاد داشته باشید که این وسایل نقلیه حق

دارند از کل لاین حرکت استفاده کنند.

با توجه به اینکه چراغ راهنمای بسیاری از موتورسیکلت‌ها به طور خودکار خاموش نمی‌شود، هنگام گردش به چپ در جلوی موتورسیکلتی که با چراغ راهنمای روشن نزدیک می‌شود بسیار احتیاط کنید. مطمئن شوید موتورسوار در حال خاموش کردن چراغ است؛ او ممکن است فراموش کرده باشد که چراغ راهنما را خاموش کند.

شریک شدن جاده با دوچرخه‌سوارها

انتظار می‌رود دوچرخه‌ها و موتورهای گازی در حال حرکت با سرعت پایین‌تر از جریان ترافیک در فاصله‌ی حدوداً یک متری از جدول یا خودروهای پارک شده برانند، یا وقتی جدول در جاده وجود ندارد تا حد امکان نزدیک به لبه‌ی دست راست جاده برانند. البته این وسایل نقلیه می‌توانند در صورت نیاز برای حفظ ایمنی خود از هر قسمت لاین مربوطه استفاده کنند، مثلاً برای:

- اجتناب از موانعی مانند دست‌اندازها، یخ، شن، زباله، شیارهای روی آسفالت، چاله‌ها و دریچه‌های فاضلاب.

- عبور از ریل‌های راه‌آهن یا تراموای شهری در زاویه‌ی ۹۰ درجه.

- ممانعت از سبقت‌گرفتن در جایی که لاین

حرکت بسیار باریک‌تر از حدی است که بتوان با ایمنی آن را با وسیله‌ی نقلیه‌ی دیگر شریک شد.

دوچرخه‌سوارها وقتی سریع‌تر از سرعت عادی ترافیک در آن زمان و محل حرکت می‌کنند، یا وقتی در حال گردش به چپ هستند یا در موقعیت گردش به چپ قرار دارند، ملزم نیستند نزدیک به لبه‌ی سمت راست جاده برانند. دوچرخه‌سوارها مجاز هستند از لاین مخصوص گردش به چپ، در شرایطی که موجود باشد، به سمت چپ گردش کنند.

هنگام سبقت‌گرفتن از یک دوچرخه‌سوار، بهترین اقدام این است که حداقل یک متر فاصله بین وسیله‌ی نقلیه‌ی شما و دوچرخه‌سوار باشد. هر زمان که ممکن است، شما باید لاین خود را تغییر دهید تا سبقت بگیرید.

هرگز با فاصله‌ی بسیار کم پشت‌سر دوچرخه‌سوارها رانندگی نکنید. آن‌ها چراغ ترمز ندارند که به شما هشدار دهند چه زمانی در حال کاهش سرعت یا توقف هستند. در تقاطع‌ها برای اجتناب از تصادف با دوچرخه‌سوارها، موارد زیر را به خاطر داشته باشید:

- هنگام گردش به راست، چراغ راهنما را روشن کنید، در آینه‌ها نگاه کنید و نقاط کور سمت راست را بررسی کنید تا مطمئن شوید در مسیر یک دوچرخه‌سوار قرار ندارید.

- هنگام گردش به چپ، قبل از گردش باید توقف کنید و منتظر بمانید دوچرخه‌هایی که نزدیک می‌شوند عبور کنند.

- در زمان حرکت در مسیر مستقیم در تقاطع، مراقب باشید و نگاه کنید که آیا دوچرخه‌سواری قصد گردش به چپ دارد یا خیر.

وقتی از یک دوچرخه‌سوار سبقت می‌گیرید، در مواقع غیرضروری بوق نزنید. صدای بوق باعث ترسیدن آن‌ها و در نتیجه ازدست دادن کنترل دوچرخه می‌شود. اگر احساس می‌کنید که باید از بوق استفاده کنید، خیلی سریع و به آرامی روی آن ضربه بزنید، در همان حال فاصله‌ی خود را از دوچرخه‌سوار حفظ کنید.

لاین‌های مخصوص دوچرخه برای استفاده‌ی دوچرخه‌سوارهاست. برخی اوقات شما برای

گردش به راست باید وارد لاین دوچرخه شوید یا از آن عبور کنید. هنگام انجام این کار بیشتر مراقبت کنید. پس از اینکه اطمینان یافتید با رعایت ایمنی می‌توانید این کار را انجام دهید وارد لاین دوچرخه شوید و سپس گردش کنید.

مراقب علائم راهنمایی با دست دوچرخه‌سواران باشید. یک دوچرخه‌سوار می‌تواند با بلندکردن بازوی راست خود، علامت گردش به راست را نشان دهد.

وقتی میسر بود تماس چشمی با دوچرخه‌سوار داشته باشید.

کادر محصورشده‌ی ویژه (Bike box) مانع تصادف بین موتورسیکلت‌ها و دوچرخه‌ها در تقاطع‌ها می‌شود. این کادر در واقع مربعی رنگ‌شده در خیابان است که علامت دوچرخه‌ای سفید در داخل آن طراحی شده است. لاین‌های دوچرخه‌ای که در حال نزدیک‌شدن و خروج از کادر محصور شده هستند نیز ممکن است رنگ شده باشند. به عنوان راننده شما باید در زمان رسیدن به علامت راهنمایی و رانندگی پشت کادر محصورشده توقف کنید. هرگز در این کادر توقف نکنید.

کودکان دوچرخه‌سوار در خیابان ممکن است دانش و مهارت لازم برای دوچرخه‌سواری ایمن را نداشته باشند. آن‌ها ممکن است از تمامی

خطرات یا قوانین جاده آگاهی نداشته باشند. مراقب کودکانی باشید که روی دوچرخه‌های بزرگ‌تر از اندازه‌ی خود نشسته‌اند، زیرا ممکن است توانایی کنترل دوچرخه را نداشته باشند.

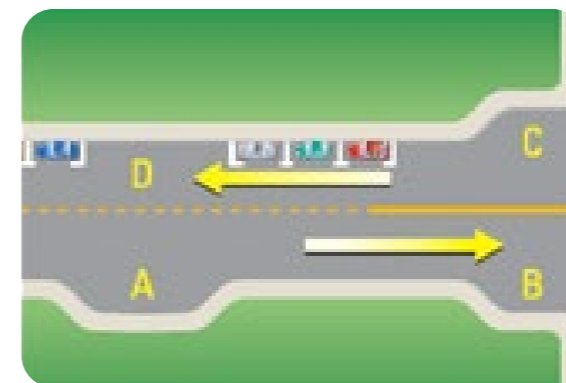
وقتی در یک طرف جاده پارک کرده‌اید، قبل از بازکردن در کامیون، پشت‌سر خود و آینه‌ها را نگاه کنید و نقاط کور را بررسی کنید که دوچرخه‌سواری در حال سبقت‌گرفتن نباشد.

شریک‌شدن جاده با اتوبوس‌های شهری

بسیاری از خیابان‌ها نواحی ویژه‌ای برای توقف اتوبوس‌های داخل شهری دارند که ایستگاه اتوبوس نامیده می‌شوند، در این منطقه مسافرها می‌توانند سوار و پیاده شوند. سه نوع ایستگاه اتوبوس وجود دارد:

- ایستگاه‌های میانی فرورفته‌ی اتوبوس
- ایستگاه‌ها (جایگاه‌های فرورفته) بلافاصله قبل و بعد از تقاطع‌ها
- نواحی توقف اتوبوس بین دو منطقه‌ی پارکینگ تعیین‌شده

وقتی چراغ‌های راهنمای گردش به چپ اتوبوس در ایستگاه اتوبوس شروع به چشم‌کزدن می‌کند، این کار نشان می‌دهد اتوبوس آماده‌ی ترک ایستگاه است و در صورتی‌که شما در حال نزدیک‌شدن به لاین کناری این ایستگاه اتوبوس هستید، باید اجازه دهید اتوبوس مجدداً وارد جریان ترافیک شود.

A: ایستگاه اتوبوس میانی فرورفته

B: جایگاه فرورفته‌ی قبل از تقاطع

C: جایگاه فرورفته‌ی بعد از تقاطع

D: ایستگاه‌های اتوبوس بین خودروهای سواری که در جایگاه قانونی پارک شده‌اند.

شریک‌شدن جاده با ماشین‌آلات کشاورزی

ماشین‌آلات کشاورزی در مقایسه با سایر کاربران جاده با سرعت بسیار آهسته‌تری حرکت می‌کنند. حداکثر سرعت اکثر تراکتورها و کمباین‌ها ۴۰ کیلومتر بر ساعت است، اما در زمان یدک‌کشیدن ابزارآلات یا اتاقک‌ها با سرعت کمتر از ۴۰ کیلومتر بر ساعت حرکت می‌کنند. ماشین‌آلات کشاورزی اغلب عرض یا طول یا هر دو عرض و طول بسیار بزرگی دارند، به همین دلیل راننده به سختی می‌تواند وسایل نقلیه‌ای را که از پشت‌سر نزدیک می‌شوند ببیند. کشاورزان اغلب به صورت مستقیم به سمت مزارع می‌پیچند تا اینکه در جاده‌ها یا لاین‌های خیابان برانند یا از لاینی به لاین دیگر حرکت کنند. به خاطر بسپارید برای کشاورزان حضور در جاده‌ها در ساعات تاریکی طی فصول کاشت و برداشت عادی است. ماشین‌آلات کشاورزی حاضر در جاده‌ها باید علامت قرمز و نارنجی وسایل نقلیه‌ی کند حرکت را در عقب وسیله‌ی نقلیه‌ی خود نشان دهند. این علامت به سایر رانندگان هشدار می‌دهد که این وسیله‌ی نقلیه

با سرعت ۴۰ کیلومتر بر ساعت یا کمتر حرکت می‌کند. اگر یکی از این علامت‌ها را مشاهده کردید، سرعتتان را کاهش دهید و احتیاط کنید. با فاصله حرکت کنید و تا وقتی شرایط ایمن نشده سبقت نگیرید.

شریک‌شدن جاده با عابران پیاده

همواره توجه ویژه‌ای به عابران پیاده داشته باشید، خواه در حال عبور از خیابان در ترافیک باشند، خواه در حال پیاده‌روی یا دویدن در کنار خیابان باشند، خواه در حال عبور از خط عابر پیاده یا محل گذر عابر پیاده باشند. رانندگان باید مراقب آن دسته از عابران پیاده‌ای باشند که با بی‌توجهی از خیابان و نه از محل گذر در تقاطع‌ها عبور می‌کنند. مراقب توپ‌های بازی‌ای که به جاده می‌آیند باشید، ممکن است پشت‌سر آن کودک یا حیوانی حرکت کند. مراقب کودکان باشید. در مناطق مدرسه، نواحی مسکونی و سایر جاهایی که ممکن است کودکان در حال راه‌رفتن یا بازی‌کردن باشند، با سرعت پایین و با احتیاط رانندگی کنید. مشخص نیست که یک کودک چه زمانی ممکن است از بین خودروهای سواری پارک‌شده به سمت خیابان بدود یا بدون نگاه‌کردن به وسایل نقلیه‌ی در حال تردد سعی کند از خیابان عبور کند. در هوای گرگ‌ومیش بسیار مراقب باشید، ممکن است کودکان هنوز در حال بازی بیرون خانه باشند. دیدن آن‌ها در این هوا بسیار دشوار است. مراقب علائم و تابلوهای «منطقه‌ی امن جامعه» باشید، این

تابلوه‌ها مناطقی را نشان می‌دهند که در آنجا جامعه مشخص کرده است خطرات ویژه‌ای برای عابران پیاده وجود دارد.

افراد مسن یا عابران دارای معلولیت به احتیاط و احترام بیشتری از سوی رانندگان نیاز دارند، زیرا این افراد به آرامی از خیابان عبور می‌کنند. نسبت به عابران پیاده‌ی نابینا و ناشنوا، افرادی که از ویلچر استفاده می‌کنند یا به دلیل سایر معلولیت‌های فیزیکی به آرامی حرکت می‌کنند هوشیار باشید و توجه مناسب را نسبت به آن‌ها داشته باشید. عابران پیاده‌ی نابینا یا دارای معلولیت بینایی ممکن است از عصای سفید یا سگ راهنما استفاده کنند تا به آن‌ها کمک کند با خیال آسوده در پیاده‌روها حرکت کنند یا از تقاطع‌ها عبور کنند. در برخی مناطق تابلوهای احتیاطی نصب شده است برای آنکه رانندگان در آنجا باید در این رابطه بیشتر هوشیار باشند و دقت نمایند.

افرادی که از ابزارهای کمک‌حرکتی (ویلچر موتوری و اسکوتر پزشکی) استفاده می‌کنند نیز باید مشابه عابران پیاده در نظر گرفته شوند. به طور معمول این افراد در پیاده‌رو حرکت می‌کنند، اما اگر پیاده‌روی در خیابان نباشد، آن‌ها مجبورند مثل عابران پیاده در شانه‌ی چپ خیابان در جهت مقابل وسایل نقلیه‌ی در حال تردد حرکت کنند.

برخی از ایستگاه‌های تراموای شهری منطقه‌ی

امن ویژه‌ای برای سوار و پیاده‌شدن مسافران دارند. از این مناطق امن با سرعت متعارف عبور کنید. همواره آماده‌ی واکنش در برابر حرکات ناگهانی یا پیش‌بینی‌نشده‌ی عابران پیاده باشید.

رعایت حق تقدم

در طول رانندگی شما موظف به رعایت حق تقدم هستید. در واقع باید به سایر افراد اجازه دهید تا اول عبور کنند. در ادامه قوانینی درباره‌ی اینکه چه زمانی باید حق تقدم را رعایت کنید ارائه شده است:

در تقاطع بدون تابلو یا چراغ‌های راهنمایی و رانندگی شما باید حق تقدم را به وسایل نقلیه‌ای که از سمت راست تقاطع وارد می‌شوند بدهید (تصویر ۳-۴).

تصویر ۳-۴

در تقاطعی که در تمام گوشه‌هایش تابلوی ایست قرار گرفته است، باید حق تقدم را به وسیله‌ی نقلیه‌ای که زودتر به طور کامل توقف کرده بدهید. اگر دو وسیله‌ی نقلیه هم‌زمان

توقف کردند، وسیله‌ی نقلیه‌ای که در سمت چپ قرار گرفته باید حق تقدم را به وسیله‌ی نقلیه‌ای که در سمت راست قرار گرفته بدهد (تصویر ۳-۵).

تصویر ۳-۵

در هر تقاطعی که قصد گردش به چپ یا راست دارید، باید حق تقدم را رعایت کنید. اگر قصد گردش به چپ دارید، باید منتظر بمانید تا وسایل نقلیه‌ای که نزدیک می‌شوند عبور کنند یا گردش کنند و عابران پیاده‌ی حاضر در مسیر شما عبور کنند. اگر قصد گردش به راست دارید، باید منتظر بمانید تا عابران پیاده عبور کنند (تصویر ۳-۶).

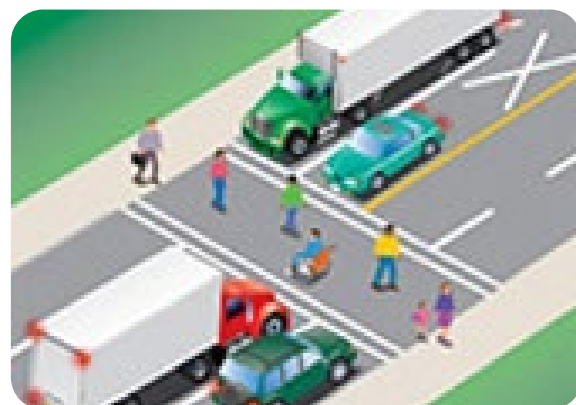
تصویر ۳-۶

تابلوی حق تقدم یعنی شما باید سرعتتان را کاهش دهید یا در صورت نیاز توقف کنید و حق تقدم را به وسایل نقلیه‌ی حاضر در تقاطع یا در حال عبور از خیابان بدهید. وقتی از خیابان فرعی یا خصوصی به خیابان اصلی وارد می‌شوید، باید حق تقدم را به وسایل نقلیه‌ی حاضر در خیابان اصلی و عابران پیاده‌ی در پیاده‌رو بدهید (تصویر ۳-۷).

تصویر ۳-۷

در تقاطع‌های دارای خط‌کشی ویژه‌ی عابر پیاده یا محل گذر عابر پیاده و تقاطع‌های مدرسه‌ی دارای مأمور عبور از خیابان، باید حق تقدم را به عابران پیاده بدهید و منتظر بمانید تا کاملاً از خیابان عبور کنند (تصویر ۳-۸).

تصویر ۳-۸

علامت‌دهی به این معنا نیست که حق تقدم با شماست. باید مطمئن شوید مسیر حرکت کاملاً خالی است.

رانندگی در میدان

در کنار وسایل نقلیه‌ی بزرگ (کامیون‌ها و اتوبوس‌ها) فضای بیشتری را ایجاد کنید. این وسایل نقلیه ممکن است هنگام نزدیک شدن به میدان یا حضور در آن به فضای عریض‌تری برای پیچیدن نیاز داشته باشند. فضای کافی به آن‌ها بدهید.

کناررفتن از مسیر عبور وسایل نقلیه‌ی امدادی

اگر هنگام نزدیک شدن یک وسیله‌ی نقلیه‌ی امدادی در میدان حضور دارید، باید به سمت خروجی مدنظر خود حرکت کنید و قبل از کناررفتن از جاده، دورتر از جزیره‌ی ترافیکی حرکت کنید. اگر هنوز وارد میدان نشده‌اید، در صورت امکان به سمت راست جاده کنار بکشید و منتظر بمانید تا وسیله‌ی نقلیه‌ی امدادی عبور کند.

راندن یک وسیله‌ی نقلیه‌ی بزرگ در میدان

راننده‌ای که در میدان با وسیله‌ی نقلیه‌ی بزرگ (مانند کامیون یا اتوبوس) حرکت می‌کند ممکن

است نیاز به استفاده از پهنا‌ی کامل جاده شامل نوار مرکزی میدان (بخش قابل نصب در جزیره‌ی مرکزی در مجاورت جاده) داشته باشد. قبل از وارد شدن به میدان، این وسیله‌ی نقلیه ممکن است نیاز به استفاده از هر دو لاین داشته باشد. فضای کافی برای مانور دادن در اختیار وسایل نقلیه‌ی بزرگ قرار دهید.

بسیاری از میادین با نوار مرکزی طراحی شده‌اند؛ بخشی از آسفالت که بالاتر از سطح زمین و پیرامون جزیره‌ی مرکزی قرار گرفته است و به‌عنوان لاین اضافه برای وسایل نقلیه‌ی بزرگ عمل می‌کند. چرخ‌های عقب وسایل نقلیه‌ی بزرگ می‌تواند به بالای این نوار مرکزی حرکت کند و در نتیجه کامیون به راحتی گردش خود را تکمیل می‌کند. وسایل نقلیه‌ی کوچک‌تر تمایلی به استفاده از این بخش بالا آمده‌ی بتنی در میدان ندارند.

تصویر ۳-۹

ده روش برای تبدیل جاده‌های اونتاریو به امن‌ترین جاده‌ها در امریکای شمالی

- هرگز هنگام رانندگی از نوشیدنی الکلی استفاده نکنید. با مصرف دارویی که بر رانندگی‌تان تأثیر می‌گذارد هرگز رانندگی نکنید.
- همیشه کمربند ایمنی خود را ببندید.
- قوانین محدودیت سرعت را رعایت کنید. هنگامی که شرایط جاده و آب‌وهوا نامساعد است، سرعتتان کاهش دهید.
- ریسک نکنید: سایر کاربران را وادار به ترمز کردن ناگهانی نکنید، تغییر لاین ناگهانی ندهید و از چراغ‌های زرد با سرعت عبور نکنید.
- وقتی خسته، ناراحت یا بیمار هستید، هرگز رانندگی نکنید.
- اگر دربارهی حق تقدم تردید دارید، اجازه دهید سایر رانندگان ابتدا عبور کنند.
- فاصله‌ی ایمنی بین وسیله‌ی نقلیه‌ی خود و وسیله‌ی نقلیه‌ی جلویی را حفظ کنید.
- از انجام کارهایی که باعث حواس‌پرتی می‌شوند مانند شنیدن موسیقی با صدای بلند و استفاده از تلفن همراه خودداری کنید.
- اغلب آینه‌ها را نگاه کنید؛ همیشه قبل از تغییر لاین، نقاط کور خود را بررسی کنید.
- قبل از حرکت در تقاطع، جریان ترافیک در تمامی جهات تقاطع را بررسی کنید.

رانندگی در شب و در شرایط آب‌وهوایی نامساعد

در شب و شرایط آب‌وهوایی نامساعد مانند باران، برف یا مه نمی‌توانید مسیر پیش‌رو را حتی با استفاده از چراغ‌های جلو به خوبی مشاهده کنید. هنگام رانندگی در شب، به‌ویژه در جاده‌های بدون روشنایی و نور و هر زمان که شرایط آب‌وهوایی قابلیت دید شما را کاهش می‌دهد باید آهسته برانید.

حالت evirdrevo چراغ‌های جلو

وقتی فاصله‌ی توقف شما دورتر از جایی است که می‌توانید با استفاده از نور چراغ‌های جلو مشاهده کنید، چراغ‌های جلوی وسیله‌ی نقلیه‌ی خود را **overdrive** می‌کنید. این کار بسیار خطرناک است، زیرا ممکن است نتوانید فضای کافی برای توقف ایمن برای خود ایجاد کنید. علائم منعکس‌کننده‌ی نور در جاده نیز ممکن است شما را به اشتباه بیندازند، این علائم باعث می‌شوند شما باور کنید که می‌توانید فاصله‌ی بیشتری را ببینید، نسبت به آنچه واقعاً می‌بینید. اگر مراقب نباشید، این مسئله ممکن است شما را وادار به **overdrive** کردن چراغ‌های جلو کند.

تابش

منظور از تابش، نور خیره‌کننده‌ای است که دیدن و آگاهی از آنچه اطرافیان شما انجام می‌دهند را بسیار دشوار می‌کند.

این نور تابش، هم در روزهای آفتابی و هم در روزهای ابری و بسته به زاویه‌ی اشعه‌ی خورشید و محیط پیرامون شما می‌تواند مشکلاتی را ایجاد کند. تابش در شب نیز مشکلاتی را به وجود می‌آورد، وقتی شما با چراغ‌های جلو مواجه می‌شوید یا انعکاس این چراغ‌ها را در آینه‌های خود مشاهده می‌کنید.

وقتی وسایل نقلیه با چراغ جلوی روشن در شب از مسیر مقابل به شما نزدیک می‌شوند، به قسمت بالا و جلوتر این وسیله‌ی نقلیه نگاه کنید و کمی هم به سمت راست چراغ‌های مقابل نگاه کنید. در تابش هنگام روز، از آفتاب‌گیر و عینک آفتابی باکیفیت استفاده کنید. هنگام ورود به تونل طی روز، سرعت را کاهش دهید تا به چشم‌ها فرصت دهید با نور کم تطبیق یابند. عینک آفتابی خود را بردارید و چراغ‌های جلو را روشن کنید.

با رعایت قوانین جاده درباره‌ی روشنایی وسیله‌ی نقلیه می‌توانید میزان تابش را در شب کاهش دهید. در محدوده‌ی ۱۵۰ متری (۵۰۰ فوتی) از خودرویی که از جهت مقابل نزدیک می‌شود یا در زمان رانندگی با فاصله‌ی ۶۰ متری (۲۰۰ فوتی) پشت‌سر وسیله‌ی نقلیه‌ای دیگر، از چراغ‌های

نورپایین خود استفاده کنید. در جاده‌های کشور، وقتی به پیچ یا بالاترین ناحیه‌ی تپه نزدیک می‌شوید از چراغ‌های نورپایین استفاده کنید، با این کار می‌توانید چراغ‌های وسایل نقلیه‌ای را که از جهت مقابل نزدیک می‌شوند مشاهده کنید و دید رانندگان حاضر در جهت مقابل را هم کور نمی‌کنید. اگر نمی‌توانید هیچ چراغی را مشاهده کنید، دوباره از چراغ‌های نوربالا استفاده کنید.

مه

مه لایه‌ای نازک از ابر است که روی زمین باقی مانده است. مه می‌تواند قابلیت دید رانندگان را کاهش دهد، در نتیجه شرایط رانندگی را دشوار سازد.

بهترین کار این است که از رانندگی در مه بپرهیزید. پیش‌بینی‌های آب‌وهوا را بررسی کنید و اگر هشدار مه در بین آن‌ها وجود دارد، سفر خود را تا صاف‌شدن هوا به تأخیر اندازید. اگر امکان به‌تأخیر انداختن سفر وجود ندارد یا در حین رانندگی گرفتار مه شده‌اید، نکات ایمنی بسیاری برای رانندگی در این شرایط هست که باید رعایت شوند. اگر قابلیت دید به سرعت رو به کاهش است، از جاده خارج شوید و به منطقه‌ی پارکینگ امن بروید و تا از بین رفتن مه منتظر بمانید.

نکاتی برای رانندگی ایمن در مه

قبل از رانندگی و در طول سفر همواره پیش‌بینی‌های آب‌وهوا را بررسی کنید. اگر هشدار مه وجود دارد، سفر خود را تا صاف‌شدن هوا به تأخیر اندازید. این کار می‌تواند جان شما را نجات دهد. اگر در حین رانندگی گرفتار مه شده‌اید، نکات زیر را برای رانندگی ایمن دنبال کنید:

بایدها:

- به تدریج سرعت خود را کاهش دهید و با سرعت مناسب این شرایط رانندگی کنید.

- کل سیستم روشنایی وسیله‌ی نقلیه‌ی شما باید روشن باشد.

- از چراغ‌های نورپایین استفاده کنید. چراغ‌های نوربالا رطوبت قطرات آب موجود در مه را منعکس می‌کنند و دیدن دشوارتر می‌شود.

- در صورتی‌که چراغ‌های مخصوص مه در وسیله‌ی نقلیه‌تان وجود دارد، از آن‌ها در کنار چراغ‌های نورپایین استفاده کنید.

- صبور باشید. از سبقت‌گرفتن، تغییر لاین و ردکردن ترافیک بپرهیزید.

- از نشانه‌گذاری‌های آسفالت استفاده کنید، این علائم می‌توانند شما را راهنمایی کنند. به جای استفاده از خط وسط جاده، از لبه‌ی راست جاده به عنوان راهنما استفاده کنید.

- فاصله‌ی ایمنی با وسیله‌ی نقلیه‌ی جلویی را بیشتر کنید. شما برای ترمزکردن ایمن به فاصله‌ی بیشتری نیاز خواهید داشت.

- نگاه کنید و به دقت گوش دهید تا مراقب خطرات احتمالی در مسیر پیش‌رو باشید.

- سعی کنید میزان حواس‌پرتی‌ها در وسیله‌ی نقلیه‌تان را کاهش دهید. مثلاً تلفن همراهتان را خاموش کنید. رانندگی در این شرایط باید با توجه کامل باشد.

- مراقب تمامی علائم هشدار الکترونیکی باشید.

- تا حد امکان دورترین مسیر پیش‌رو را نگاه کنید.

- شیشه‌ها و آینه‌ها را تمیز نگه دارید. از سیستم یخ‌زدایی و برف‌پاک‌کن استفاده کنید تا قابلیت دید خود را به حداکثر برسانید.

- اگر مه غلیظ ادامه دارد، کاملاً از جاده خارج شوید و سعی کنید وسیله‌ی نقلیه‌تان را در یک منطقه‌ی پارکینگ ایمن قرار دهید. فلاشرهای وضعیت اضطراری را روشن کنید. به‌علاوه، چراغ‌های نورپایین را روشن بگذارید.

نبایدها:

- هرگز در بخش سفر جاده توقف نکنید. در این صورت ممکن است به اولین حلقه‌ی یک تصادف زنجیره‌ای تبدیل شوید.

- هرگز به طور ناگهانی سرعت را افزایش ندهید، حتی اگر به نظر برسد که مه در حال از بین رفتن است. ممکن است به نحوی غیرمنتظره مجدداً در مه گرفتار شوید.

- برای سبقت گرفتن از وسیله‌ی نقلیه‌ای که آهسته حرکت می‌کند، یا برای رهایی از وسیله‌ی نقلیه‌ای که در فاصله‌ی بسیار نزدیک با شما رانندگی می‌کند، هرگز سرعت خود را افزایش ندهید.

یادآوری:

- همواره اندازه‌ی سرعت خود را نگاه کنید. ممکن است سریع‌تر از حدی برانید که فکر می‌کنید. اگر این‌طور است به تدریج سرعت خود را کاهش دهید.

- فاصله‌ی ترمزگیری ایمن را بین خود و وسیله‌ی نقلیه‌ی جلویی ایجاد کنید.

- آرام و صبور بمانید. از وسایل نقلیه‌ی دیگر سبقت نگیرید یا به صورت ناگهانی سرعت را افزایش ندهید.

- در جاده توقف نکنید. اگر قابلیت دید به سرعت رو به کاهش است، از جاده خارج شوید و در منطقه‌ی امن پارکینگ توقف کنید، منتظر بمانید تا مه از بین برود.

- از چراغ‌های نورپایین خود استفاده کنید.

باران

باران، به ویژه اولین قطراتی که روی سطح زمین می‌نشینند، باعث لغزنده شدن سطوح جاده می‌شود. هر چه میزان بارش باران بیشتر باشد، ارتباط بین لاستیک‌ها با جاده کمتر می‌شود. اگر مقدار آب زیادی روی سطح جاده باشد یا اگر شما با سرعت بالا رانندگی کنید، لاستیک‌های شما ممکن است روی این آب رانده شوند و مانند اسکی روی آب سُر بخورند. این عمل هیدروپلنینگ نامیده می‌شود. وقتی هیدروپلنینگ اتفاق بیفتد، کنترل وسیله‌ی نقلیه بسیار دشوار خواهد بود. حتماً بررسی کنید که لاستیک‌ها شرایط خوب و آج عمیق داشته باشند. وقتی جاده خیس است، آهسته برانید.

باران قابلیت دید را هم کاهش می‌دهد. به اندازه‌ی مناسب آهسته برانید تا بتوانید در فاصله‌ای که می‌توانید ببینید وسیله‌ی نقلیه را متوقف کنید. حتماً بررسی کنید که برف‌پاک‌کن‌ها در شرایط خوب و سالم باشند. اگر تیغه‌های برف‌پاک‌کن، شیشه‌ی جلو را بدون ایجاد رد تمیز نمی‌کند، آن‌ها را تعویض کنید.

هنگام بارندگی، سعی کنید در بخش‌های تمیز جاده رانندگی کنید. مسیر پیش‌روی خود را به خوبی نگاه کنید و حرکت خود را برنامه‌ریزی کنید. حرکت روان فرمان، ترمزگیری و افزایش شتاب مناسب احتمال سرخوردن را کاهش خواهد داد.

فضای بیشتری بین خود و وسیله‌ی نقلیه‌ی جلویی ایجاد کنید تا اگر مجبور به توقف شدید فضای کافی داشته باشید. این کار کمک می‌کند از پاشیده شدن آب از وسیله‌ی نقلیه‌ی جلویی که دید را دشوارتر می‌کند، جلوگیری کنید.

از رانندگی در گودال‌های آب خودداری کنید. گودال آب ممکن است دست‌انداز بزرگی را پنهان کرده باشد که می‌تواند به وسیله‌ی نقلیه یا سیستم تعلیق آن صدمه بزند یا باعث پنچرشدن لاستیک شود. پاشیدن آب ممکن است دید وسایل نقلیه‌ی موتوری مجاور شما را مختل کند و در نتیجه باعث تصادف شود، یا ممکن است باعث صدمه‌زدن به عابران پیاده‌ی نزدیک شما شود یا حتی ممکن است باعث خیس شدن موتور شود و در نهایت باعث از کار افتادن موتور شود.

جاده‌های آب‌گرفته

از رانندگی در جاده‌های آب‌گرفته خودداری کنید، آب مانع عملکرد ترمزها می‌شود. اگر مجبور به رانندگی از میان تکه‌ای از جاده‌ی دچار آب‌گرفتگی هستید، پس از عبور از این قسمت حتماً ترمزها را آزمایش کنید تا خشک شوند.

در شرایط ایمن ترمزها را امتحان کنید، برای این کار با سرعت ۵۰ کیلومتر بر ساعت سریع و محکم توقف کنید. مطمئن شوید که وسیله‌ی

نقلیه در خط مستقیم و بدون کشیده شدن به یک سمت توقف می‌کند. پدال ترمز باید سفت و محکم باشد و نباید اسفنجی باشد. اسفنجی بودن نشانه‌ی وجود مشکل است.

اگر حتی بعد از اینکه ترمزها خشک شدند، احساس کردید به یک سمت از جاده کشیده می‌شوید یا احساس کردید پدال ترمز اسفنجی است، وسیله‌ی نقلیه باید فوراً تعمیر شود.

سرخوردن

سرخوردن زمانی اتفاق می‌افتد که حداقل یکی از لاستیک‌ها تماس خود با سطح جاده را از دست بدهد. سرخوردن اغلب در سطحی لغزنده اتفاق می‌افتد، مانند جاده‌های خیس، یخ‌زده یا جاده‌هایی که پوشیده از برف، سنگ‌ریزه یا سایر مواد سست و روان باشند. بیشتر سرخوردن‌ها نتیجه‌ی رانندگی خیلی سریع نسبت به شرایط جاده است. ترمزگیری محکم و پیچیدن خیلی سریع یا شتاب گرفتن بیش‌ازحد ممکن است باعث سرخوردن وسیله‌ی نقلیه و احتمالاً از کنترل خارج شدن آن شود.

برای پرهیز از سرخوردن روی جاده‌های لغزنده، با سرعت پایین رانندگی کنید و به آرامی و به نحوی محدود از کلیدهای کنترل وسیله‌ی نقلیه

استفاده کنید. نیروهای لاستیک را به طور مثال با ترمزگیری یا شتاب افزایش دهید. هدایت فرمان ممکن است حتی لاستیک‌ها را بیشتر در معرض سرخوردن قرار دهد. حفظ سرعت وسیله‌ی نقلیه در سطح سرعت ایمن و در حدی که چرخش‌ها به آرامی انجام شود، اقدامی ضروری است.

اگر وسیله‌ی نقلیه‌ی شما شروع به سرخوردن کرد، سعی کنید وحشت‌زده نشوید؛ حفظ کنترل وسیله‌ی نقلیه حتی هنگام سرخوردن هم امکان‌پذیر است. پدال گاز یا ترمز را رها کنید و روی سطحی بسیار لغزنده در صورت امکان دنده را روی دنده‌ی خلاص قرار دهید. همچنان فرمان را به سمت مسیر موردنظرتان هدایت کنید. مراقب باشید بیش‌ازحد فرمان را نپیچانید. وقتی دوباره کنترل وسیله‌ی نقلیه را به‌دست آوردید، در زمان نیاز می‌توانید ترمز بگیرید، اما این کار را به آرامی و روان انجام دهید.

ترمزهای ضدقفل: اگر وسیله‌ی نقلیه‌ی شما ترمز ضدقفل دارد، ترمزگیری اضطراری را تمرین کنید تا از نحوه‌ی عملکرد وسیله‌ی نقلیه‌ی خود مطلع شوید. بهتر است این کار را در شرایط کنترل‌شده و زیر نظر مربی رانندگی واجد شرایط تمرین کنید.

سیستم‌های ترمزگیری ضدقفل (ABS) طوری طراحی شده‌اند که سرعت چرخ‌ها در وسیله‌ی نقلیه در طول ترمزگیری احساس می‌شود. افت غیرعادی در سرعت چرخ که نشانه‌ی قفل‌شدن

احتمالی چرخ است، باعث می‌شود نیروی ترمز آن چرخ کاهش یابد. با این روش سیستم ترمزگیری ضدقفل مانع سرخوردن لاستیک و ازدست رفتن کنترل فرمان می‌شود. این سیستم میزان ایمنی وسیله‌ی نقلیه را در زمان فشار محکم بر ترمز یا هنگام ترمزگیری با اصطکاک ضعیف افزایش می‌دهد.

اگرچه ABS به جلوگیری از قفل‌شدن چرخ‌ها کمک می‌کند، اما نباید انتظار داشته باشید که مسافت توقف وسیله‌ی نقلیه‌تان کوتاه شود.

رانندگان ناآشنا با ABS وقتی محکم ترمز می‌کنند ممکن است از لرزش‌هایی که در پدال ترمز احساس می‌کنند، شگفت‌زده شوند. مطمئن شوید می‌دانید چه چیزی در انتظار شماست، در این صورت دیگر لرزش پدال ترمز باعث حواس‌پرتی شما نمی‌شود یا وسوسه نخواهید شد که در طول عملیات ترمزگیری اضطراری پدال ترمز را رها کنید.

ترمزگیری آستانه‌ای: ترمزگیری آستانه‌ای باید به نحوی باشد که منجر به توقف سریع، معقولانه و کنترل‌شده در لاین حرکت خودتان، حتی در شرایط لغزنده شود. این تکنیک به طور کلی در وسیله‌ی نقلیه‌ای قابل‌اجراست که مجهز به ABS نباشد. تا جایی که می‌توانید محکم ترمز کنید تا یک چرخ شروع به قفل‌شدن کند، سپس فشار روی پدال را به آرامی رها کنید تا چرخ رها

شود. پدال ترمز را فشار دهید. تا آنجا که ممکن است نیروی ترمز را اعمال کنید، بدون اینکه به سرخوردن منجر شود. اگر احساس کردید که یکی از چرخ‌ها شروع به قفل‌شدن کرده است، به آرامی فشار ترمز را رها کنید و دوباره فشار دهید. هرگز ترمزها را پمپ نکنید. به ترمزگیری بدین طریق ادامه دهید تا وقتی که سرعت وسیله‌ی نقلیه کاهش یابد و به سرعت مدنظرتان برسد.

وسایل نقلیه‌ی مجهز به ABS باید در سطوح لغزنده به صورت خودکار امکان ترمزگیری کنترل‌شده را فراهم آورند. پدال ترمز را محکم فشار دهید و اجازه دهید این سیستم روند قفل‌شدن چرخ را کنترل کند.

برف

برف ممکن است به صورت توده‌ی فشرده، لغزنده همچون یخ، ناهموار، پر از شیارها و گودال‌های سفت و محکم، یا نرم و یک‌دست باشد. هنگام رانندگی به جلو نگاه کنید و اقدامات خود را بر اساس شرایط برف پیش‌بینی کنید. روی جاده‌های برفی ناهموار آهسته برانید. از هدایت ناگهانی فرمان، ترمزگیری یا افزایش سرعت خودداری کنید، ممکن است باعث سرخوردن شوند.

بوران برف

وزش باد و برف ممکن است باعث بوران برف

شود، در این شرایط برف کاملاً دید شما از جاده را مسدود می‌کند. اگر در اخبار هواشناسی وزش باد و برف پیش‌بینی شده است، فقط در صورت ضرورت رانندگی کنید و در ضمن به شدت احتیاط کنید.

نکاتی برای رانندگی ایمن هنگام

وزش باد و برف و شرایط بوران برف

قبل از رانندگی و در طول سفر پیش‌بینی‌های آب‌وهوا و گزارشات مربوط به جاده را بررسی کنید. اگر هشدار هواشناسی وجود دارد، یا گزارش شرایط نامساعد دید و رانندگی گزارش شده است، در صورت امکان سفر خود را تا بهبود شرایط به تأخیر اندازید. اگر در حین رانندگی گرفتار وزش باد و برف یا بوران برف شدید، از نکات ایمنی زیر در رانندگی پیروی کنید:

بایدها:

- به تدریج سرعت خود را کم کنید و با سرعتی رانندگی کنید که مناسب شرایط مربوطه باشد.
- حتماً کلیه‌ی سیستم‌های روشنایی وسیله‌ی نقلیه را روشن کنید.
- از چراغ‌های نورپایین خود استفاده کنید. چراغ‌های نوربالا ذرات یخ موجود در برف را منعکس می‌کنند؛ در نتیجه دید راننده دشوارتر خواهد شد.

● اگر چراغ‌های مخصوص مه در وسیله‌ی نقلیه‌تان وجود دارد، از آن‌ها در کنار چراغ‌های نورپایین استفاده کنید.

● صبور باشید. از سبقت‌گرفتن، تغییر لاین و ردکردن ترافیک بپرهیزید.

● فاصله‌ی ایمنی با وسیله‌ی نقلیه‌ی جلویی را بیشتر کنید. شما برای ترمزکردن ایمن به فاصله‌ی بیشتری نیاز خواهید داشت.

● هوشیار باشید. تا حد امکان دورترین مسیر پیش‌رو را نگاه کنید. سعی کنید میزان حواس‌پرتی‌ها در وسیله‌ی نقلیه‌ی خود را کاهش دهید. رانندگی در این شرایط باید با توجه کامل باشد.

● شیشه‌ها و آینه‌ها را تمیز نگاه دارید. از سیستم یخ‌زدایی و برف‌پاک‌کن استفاده کنید تا قابلیت دید خود را به حداکثر برسانید. هنگامی که قابلیت دید به صفر نزدیک شده است، از جاده خارج شوید. در صورت امکان به سمت یک منطقه‌ی پارکینگ امن حرکت کنید.

نبایدها:

● هرگز در بخش سفر جاده توقف نکنید. در این صورت ممکن است به اولین حلقه‌ی یک تصادف زنجیره‌ای تبدیل شوید.

● هرگز سعی نکنید از وسیله‌ی نقلیه‌ای که آهسته حرکت می‌کند سبقت بگیرید یا برای دورشدن از وسیله‌ی نقلیه‌ای که در فاصله‌ی بسیار نزدیک با شما رانندگی می‌کند، سرعت خود

را افزایش دهید.

یادآوری:

● همواره اندازه‌ی سرعت خود را نگاه کنید. ممکن است سریع‌تر از حدی برانید که فکر می‌کنید. اگر این‌طور است به تدریج سرعت خود را کاهش دهید.

● فاصله‌ی ترمزگیری ایمن بین خود و وسیله‌ی نقلیه‌ی جلویی ایجاد کنید. هوشیار باشید. آرام و صبور بمانید.

● اگر قابلیت دید به سرعت رو به کاهش است، در جاده توقف نکنید. به دنبال فرصتی برای خروج از جاده باشید تا در یک منطقه‌ی پارکینگ امن توقف کنید و منتظر بمانید تا شرایط بهبود یابد.

● اگر هنگام رانندگی در آب‌وهوای بسیار نامساعد گرفتار شدید، تا زمانی که نیروی کمکی برسد برای ایمنی و گرم‌ماندن در وسیله‌ی نقلیه‌ی خود بمانید. برای تهویه‌ی هوا یکی از شیشه‌ها را کمی باز کنید. به میزان خیلی اندک و جزئی موتور را روشن کنید. از فلاشرهای اضطراری خود استفاده کنید.

● همواره مجهز و آماده باشید و کیف امداد رانندگی در زمستان را همراه داشته باشید. این کیف چیزهایی مثل لباس گرم، مواد غذایی انرژی‌زا و فاسدنشدنی، چراغ قوه، بیل و پتو در خود دارد.

● مسیر پیش‌رو را نگاه کنید و مراقب علائمی باشید که نشان می‌دهد باید سرعت

خود را کاهش دهید و شرایط لغزندگی جاده را پیش‌بینی کنید.

یخ

وقتی دمای هوا به زیر درجه‌ی انجماد افت می‌کند، جاده‌های خیس شروع به یخ‌زدگی می‌کنند. ابتدا بخش‌هایی از جاده در نواحی سایه‌دار یا پل‌ها و روگذرها شروع به یخ‌زدن می‌کنند. نگاه‌کردن به جلو و مسیر پیش‌رو بسیار مهم است، آهسته برانید و یخ‌زدگی را پیش‌بینی کنید.

اگر آسفالت جاده‌ی پیش‌رو سیاه و براق به نظر می‌رسد، مراقب باشید. جاده ممکن است با لایه نازکی از «یخ سیاه» پوشیده شده باشد. به طور کلی آسفالت در فصل زمستان باید رنگ طوسی و سفید داشته باشد. اگر فکر می‌کنید که در جاده یخ سیاه وجود دارد، آهسته برانید و احتیاط کنید.

برف‌روب‌ها

خودروهای جمع‌آوری برف در جاده‌های دولتی چراغ‌های آبی چشم‌کزنی دارند که از فاصله‌ی ۱۵۰ متری دیده می‌شوند.

چراغ‌های آبی چشم‌کزن به شما حضور وسایل نقلیه با عرض زیاد و کُندحرکت را هشدار می‌دهند. برخی از برف‌روب‌ها بالی دارند که به

اندازه‌ی ۳ متر در سمت راست وسیله‌ی نقلیه بیرون آمده است. در آزادراه‌ها چندین برف‌روب ممکن است در سرتاسر جاده مشغول به کار باشند و هم‌زمان با عبوردادن یک رشته برف از برف‌روبی به برف‌روب دیگر کل لاین‌ها را هم‌زمان تمیز کنند. هرگز سعی نکنید از بین آن‌ها عبور کنید. این کار بسیار خطرناک است، زیرا فضای کافی برای عبور ایمن وجود ندارد و رشته‌ای از برف خیس ممکن است کنترل وسیله‌ی نقلیه را از شما بگیرد.

مدیریت موقعیت‌های خاص

- رانندگی در حالت خواب‌آلودگی
- رانندگی تهاجمی و رفتار پرخاشگرانه‌ی راننده در خیابان
- کارگران مشغول کار در جاده
- حیوانات در جاده
- واکنش در برابر نزدیک‌شدن وسیله‌ی نقلیه‌ی امدادی
- وسایل نقلیه‌ی امدادی
- واکنش در برابر کامیون یدک‌کش یا وسیله‌ی نقلیه‌ی امدادی متوقف‌شده در جاده

رانندگی در حالت خواب‌آلودگی

خواب‌آلودگی یکی از عوامل اصلی در افزایش تعداد تصادفات منجر به جراحت و فوت شناخته شده است. رانندگان خسته مثل رانندگان مست ممکن است در رانندگی دچار مشکل شوند. آن‌ها عکس‌العمل کندتری دارند و هوشیاری‌شان کمتر است.

مطالعات نشان می‌دهد تصادفات ناشی از خواب‌آلودگی معمولاً در اواخر شب، ساعات اولیه‌ی صبح (بین ۲ تا ۶ صبح) یا اواخر بعدازظهر (بین ۲ تا ۴ بعدازظهر) رخ می‌دهد. مطالعات

همچنین حاکی از آن است که کارگرهای شیفتی، افراد دارای اختلال خواب تشخیص داده نشده یا درمان نشده و رانندگان وسایل نقلیه‌ی سنگین بیشتر در معرض خطر چنین تصادفاتی قرار دارند.

همیشه وقتی احساس خواب‌آلودگی می‌کنید، از رانندگی بپرهیزید. تحقیقات علمی تأیید می‌کند که فرد بدون اینکه متوجه شود دچار خواب‌آلودگی می‌شود. در ادامه هشت علامت هشدار مهم آمده که نشان می‌دهد سطح خواب‌آلودگی شما به حدی رسیده است که شما را در معرض خطر قرار می‌دهد:

- به سختی می‌توانید چشم‌هایتان را باز نگه دارید.
- با وجود تلاش‌تان برای نگاه‌کردن به جاده، سرتان به سمت جلو خم می‌شود.
- ذهنتان احساس سردرگمی می‌کند و به نظر می‌رسد نمی‌توانید تمرکز کنید.
- به طور مکرر خمیازه می‌کشید.
- جزئیات مربوط به چند کیلومتر آخر حرکت‌تان را به یاد نمی‌آورید.
- چراغ‌ها و علائم راهنمایی و رانندگی را فراموش می‌کنید.
- وسیله‌ی نقلیه‌ی شما به سمت لاین کناری کشیده می‌شود و شما مجبور می‌شوید سریعاً آن را به سمت لاین حرکت خودتان بکشانید.

● به سمت خارج جاده منحرف شده‌اید و به سختی از وقوع تصادف جلوگیری کرده‌اید.

اگر متوجه یکی از این علائم شدید، ممکن است در خطر خواب‌آلودگی قرار داشته باشید. از جاده خارج شوید و وسیله‌ی نقلیه را در محلی امن و مطمئن پارک کنید. از ایستگاه‌های استراحت کاملاً روشن یا ایستگاه‌های کامیون در جاده‌های شلوغ استفاده کنید. درب‌ها را قفل کنید، شیشه‌ها را بالا ببرید و کمی بخوابید.

مواد انرژی‌زا یا محرک هرگز جایگزین خواب نمی‌شوند. مصرف نوشیدنی‌های حاوی کافئین می‌تواند کمک کند که احساس هوشیاری بیشتری داشته باشید، اما اگر دچار کمبود خواب شوید، تأثیر این نوشیدنی‌ها خیلی زود از بین می‌رود. این مسئله درباره‌ی بلندکردن صدای رادیو یا سیستم صوتی و بازکردن شیشه‌ها هم صدق می‌کند. شما نمی‌توانید برای بیدارماندن بدنتان را فریب دهید؛ شما به خواب نیاز دارید. به یاد داشته باشید که راننده‌ی ایمن، راننده‌ای است که به‌خوبی استراحت کرده است و هوشیار است.

رانندگی تهاجمی و رفتار پرخاشگرانه‌ی راننده در خیابان

رفتارهای تهاجمی در رانندگی مانند رانندگی در فاصله‌ی کم و خطرناک پشت وسیله‌ی نقلیه‌ی دیگر، رانندگی با سرعت غیرمجاز، رعایت‌نکردن حق تقدم و از فاصله‌ی بسیار نزدیک پیچیدن جلوی فردی دیگر ممکن است رانندگان را عصبانی و خشمگین کند و در نتیجه منجر به دعوای پرخاشگرانه‌ای بین رانندگان شود. یک راننده‌ی عصبانی ممکن است دست به اقدامات تلافی‌جویانه‌ی خطرناک بزند. با پیروی از نکات زیر از عصبانی‌شدن در جاده دور باشید:

- از علائم استرس مطلع باشید. به کمک هوای تازه، عمیق و آرام نفس‌کشیدن و گوش‌دادن به موسیقی آرامش‌بخش با این علائم مقابله کنید.
- آگاهانه تصمیم بگیرید و مشکلات خود را در زمان رانندگی فراموش کنید.
- اگر سفری طولانی در پیش دارید، بعد از هر چند ساعت رانندگی استراحت کنید.
- با راننده‌ی دیگری رقابت نکنید. به خاطر رفتار بی‌ملاحظه‌ی راننده‌ی دیگر اقدام تلافی‌جویانه انجام ندهید.
- اگر رانندگی فرد دیگری شما را آزار می‌دهد، سعی نکنید به این فرد آموزش دهید. اعمال قوانین راهنمایی و رانندگی را به عهده‌ی پلیس بگذارید.

● از اشتباهات یا رفتار رانندگان دیگر برداشت شخصی نکنید.

● از بوق زدن برای رانندگان دیگر خودداری کنید، مگر اینکه واقعاً ضروری باشد. یک ضربه‌ی کوتاه روی بوق معمولاً کافی است.

به یاد داشته باشید اگر مسئولانه و با احترام و ادب رانندگی کنید، احتمال ایجاد موقعیت پرخاشگرانه کاهش می‌یابد.

● مسیرتان را از قبل برنامه‌ریزی کنید. برخی از حوادث پیش‌بینی‌نشده و سهل‌انگارانه‌ی رانندگی وقتی اتفاق می‌افتد که راننده گم شده است.

● هنگام رانندگی رفتاری مؤدبانه و با ملاحظه داشته باشید.

● وقتی ادب حکم می‌کند، حق تقدم را به دیگری بدهید.

● مؤدب باشید و اجازه دهید سایر رانندگان که جلوی شما علامت می‌دهند قصد انجام کاری را دارند، به رانندگی خود ادامه دهند.

● اگر هنگام رانندگی اشتباه کردید، نشان دهید که متأسف هستید. عذرخواهی کردن می‌تواند به میزان قابل‌توجهی احتمال دعوا را کاهش دهد.

● هرگز پاسخ رفتار تهاجمی را ندهید. از تماس چشمی و پاسخ متقابل به حرکات بدنی خودداری

کنید. از رانندگان غیرقابل‌پیش‌بینی دوری کنید.

اگر در موقعیتی قرار گرفته‌اید که راننده‌ی دیگری شما را تهدید کرده است، اقدامات زیر را انجام دهید:

● در وسیله‌ی نقلیه‌ی خود بمانید و درها را قفل کنید.

● اگر تلفن همراه دارید، با پلیس تماس بگیرید.

● بوق بزنید و علامت دهید تا توجهات را به خود جلب کنید.

● اگر مطمئن هستید که فردی تعقیبتان می‌کند، به سمت خانه نرانید. به سمت ایستگاه پلیس یا محلی عمومی حرکت کنید.

کارگران مشغول کار در جاده

هنگام رانندگی در مناطق ساخت‌وساز و مناطقی که افراد در حال کارکردن در جاده یا نزدیکی جاده هستند، بسیار احتیاط کنید.

در زمان نزدیک‌شدن به منطقه‌ی ساخت‌وساز کاملاً با احتیاط برانید و تمامی علائم هشدار، دستور افراد و یا تجهیزاتی که ترافیک را راهنمایی می‌کنند رعایت نمایید. اغلب در مناطق دارای سطوح ناهموار یا شن‌وماسه، لاین‌های باریک و موارد مشابه، سرعت مجاز پایین‌تر تعیین شده

تا ایمنی کارگران افزایش یابد و خطرات جاده‌ای مانند حضور وسایل نقلیه‌ی ساخت‌وساز منعکس شود. در منطقه‌ی ساخت‌وساز با احتیاط برانید و رانندگی خود را متناسب با شرایط تنظیم کنید. تغییر لاین ندهید، آماده‌ی توقف ناگهانی باشید و مراقب کارگران و وسایل نقلیه‌ی ساخت‌وساز مربوط به منطقه و تجهیزات حاضر در جاده باشید.

سایر کارگران و وسایل نقلیه نیز ممکن است در جاده حضور داشته باشند و خطراتی را ایجاد کنند، از جمله وسایل نقلیه‌ی امدادی و وسایل نقلیه‌ی ازکارافتاده در کنار جاده، نقشه‌بردارها، کارگران تعمیر و نگهداری جاده یا خدماتی (آب، برق، گاز، ...). همواره آهسته برانید و با احتیاط سبقت بگیرید تا از وقوع تصادف جلوگیری کنید. اگر خطری ندارد، کمی از لاین خود منحرف شوید یا تغییر لاین دهید تا فضای بین وسیله‌ی نقلیه‌ی خود و خطر موجود در جاده را افزایش دهید.

حیوانات در جاده

تصادف با حیوانات (به‌ویژه گوزن شمالی و آهو) یکی از مشکلات روبه‌رشد است. هنگام رانندگی ممکن است با حیوانات رام، اهلی یا وحشی در سرتاسر جاده‌های اونتاریو مواجه شوید. تعداد حیواناتی که با وسایل نقلیه تصادف می‌کنند از ۷,۳۸۸ رأس در سال ۱۹۹۴ به ۱۳,۷۲۹ رأس در سال ۲۰۰۳ افزایش یافته است، این آمار نشان‌دهنده‌ی ۸۶ درصد رشد طی دوره‌ی ده‌ساله

است.

بسیاری از مناطق این استان دارای تابلوهای عبور حیوانات هستند که به رانندگان خطر عبور حیوانات بزرگ (مانند گوزن شمالی، آهو و گاو) از جاده را هشدار می‌دهند. در زمان مشاهده‌ی این تابلوها به ویژه در ساعات غروب تا طلوع آفتاب که حیوانات وحشی فعالیت بیشتری دارند با احتیاط برانید.

برای کاهش احتمال تصادف با حیوانات به صورت زیر عمل کنید:

● در زمان تاریکی، بارش باران و مه سرعت خود را کاهش دهید. این شرایط ممکن است قابلیت دید شما را برای مشاهده‌ی حیوانات در جاده یا نزدیکی جاده مختل کند.

● با سرعت مطمئنه برانید و همواره هوشیار باشید. بی‌توجهی و سرعت بالا از عوامل شایع تصادفات حیوانات با وسیله‌ی نقلیه است.

● از قبل عرض جاده را از شانه به شانه‌ی خود نگاه کنید. اگر حیوانی را در جاده یا در نزدیکی جاده مشاهده کردید، سرعت خود را کاهش دهید و با احتیاط از کنار آن عبور کنید، زیرا این حیوان ممکن است ناگهان جلوی وسیله‌ی نقلیه‌ی شما بدود.

● مراقب چشم‌های درخشان در کنار جاده باشید. اگر چشم‌های درخشانی را مشاهده کردید، سرعتتان را کاهش دهید و آماده‌ی

توقف باشید.

مجروحی را حرکت دهید.

بتوانید فوراً کنترل وسیله‌ی نقلیه را در دست بگیرید.

● شیشه‌ی جلو را تمیز نگه دارید و چراغ‌های جلو را به درستی تنظیم کنید.

● هر زمان که امکان دارد و ایمن است، از چراغ‌های نوربالا استفاده کنید و هر دو طرف جاده را از قبل به خوبی نگاه کنید.

اگر حیوانی را مشاهده کردید:

● سرعتتان را کاهش دهید و بوق بزنید.

● هوشیار باشید که حیوانات دیگری ممکن است همراه حیوان اولی که مشاهده کرده‌اید، باشند.

● سعی نکنید از کنار حیوانات رانندگی کنید. حرکات حیوانات پیش‌بینی‌شدنی نیست.

● اگر می‌خواهید حیوانات را تماشا کنید، ابتدا محلی امن پیدا کنید، به طور کامل از جاده خارج شوید و پارک کنید. هرگز در شانه‌ی جاده پارک نکنید، توجه سایر رانندگان نیز ممکن است به حیوانات معطوف شود و با وسیله‌ی نقلیه‌ی شما برخورد کنند.

● داخل وسیله‌ی نقلیه‌ی خود بمانید؛ خارج شدن از وسیله‌ی نقلیه احتمال برخورد با سایر وسایل نقلیه را افزایش می‌دهد.

● اگر با گوزن شمالی یا آهو تصادف کردید، این موضوع را به پلیس محلی یا وزارت منابع طبیعی گزارش دهید. هرگز سعی نکنید حیوان

رانندگی در حالت حواس‌پرتی

رانندگی حین استفاده از تلفن همراه به جز هندزفری و مشاهده‌ی صفحه‌ی نمایش غیرمرتبط با رانندگی ممنوع است، به‌علاوه رانندگان با جریمه‌ی مالی و سایر مجازات‌ها مواجه خواهند شد. افزون بر این، رانندگان اگر توجه کامل به وظایف رانندگی نداشته باشند، ممکن است متهم به رانندگی بدون احتیاط یا حتی رانندگی خطرناک (تخلف کیفری) شوند.

تذکر

رانندگان وسایل نقلیه‌ی سنگین معافیت دائمی برای استفاده از رادیوهای دوطرفه دارند، مشروط به اینکه میکروفون به نحوی محکم و کاملاً در دسترس راننده در وسیله‌ی نقلیه نصب شده باشد. بدین صورت، راننده برای صحبت کردن دکمه‌ی میکروفون را فشار دهد و نگه دارد و برای شنیدن دکمه را رها کند.

حتی اگر وسیله‌ی نقلیه‌ی شما ویژگی‌های کمکراننده دارد، ممکن است متهم به رانندگی با حواس‌پرتی، بی‌احتیاطی یا رانندگی خطرناک شوید. انتظار می‌رود با احتیاط برانید و کنترل وسیله‌ی نقلیه را در اختیار داشته باشید، یعنی شما باید دائم محیط اطراف را نظارت کنید تا

نکاتی برای کاهش حواس‌پرتی‌ها هنگام رانندگی:

● به تمرین‌های شخصی توجه کنید و قبل از حرکت مسیر را برنامه‌ریزی کنید.

● کلیدهای کنترل هوای وسیله‌ی نقلیه و تنظیمات سیستم صوتی را شناسایی و از قبل تنظیم کنید.

● برای استفاده از تلفن همراه از جاده خارج شوید و پارک کنید، این کار را به عادت تبدیل کنید، یا از همراهتان بخواهید تماس تلفنی بگیرد یا بگذارد روی پیام‌گیر صوتی برود.

● چیزهای خواندنی را دور از دسترس قرار دهید، اگر نسبت به خواندن مطالب وسوسه می‌شوید.

● درگیر مکالمات احساسی یا پیچیده نشوید. استرس می‌تواند بر عملکرد رانندگی شما تأثیر گذارد.

● در زمان گرسنگی یا تشنگی، استراحت کنید.

به یاد داشته باشید که همواره بر رانندگی خود تمرکز داشته باشید. حواس‌پرتی حتی برای کسری از ثانیه ممکن است منجر به جراحت یا حتی فوت راننده شود.

وسایل نقلیه‌ی امدادی

وسایل نقلیه‌ی امدادی (خودروی امدادی پلیس، آتش‌نشانی، آمبولانس و خدمات عمومی) هنگام پاسخ‌دهی به موقعیتی اورژانسی به راحتی قابل‌شناسایی هستند؛ زیرا از چراغ‌های قرمز رنگ (پلیس ممکن است از چراغ‌های آبی و قرمز استفاده کند)، آژیر یا زنگ، چراغ‌های چشمک‌زن سفید رنگ مربوطه نورافکن نوربالا استفاده می‌کنند. همچنین باید بدانید که نیروهای پلیس، آتش‌نشانی و آمبولانس از انواع مختلف وسایل نقلیه استفاده می‌کنند که شامل دوچرخه، اسنوموبیل، وسایل نقلیه‌ی همه‌جا، موتورسیکلت، اتوبوس و تراک‌ها می‌شود.

واکنش در برابر نزدیک شدن

وسیله‌ی نقلیه‌ی امدادی

وقتی چراغ‌های قرمز یا قرمز و آبی را مشاهده می‌کنید یا صدای زنگ یا آژیر وسیله‌ی نقلیه‌ی امدادی را می‌شنوید که از هر جهت جاده نزدیک می‌شود، باید فوراً سرعتتان را کاهش دهید تا حد امکان به سمت راست جاده حرکت کنید و توقف نمایید.

هوشیار باشید. وقتی متوجه شدید وسیله‌ی نقلیه‌ی امدادی با چراغ‌ها یا آژیر روشن نزدیک

می‌شود، آماده شوید که مسیر را خالی کنید.

● به سرعت، اما با آرامش واکنش نشان دهید. با بی‌احتیاطی ترمز نکنید یا به طور ناگهانی از جاده خارج نشوید. از چراغ‌های راهنما استفاده کنید تا به سایر رانندگان هشدار دهید قصد خارج شدن از جاده را دارید.

● آینه‌های دید عقب را بررسی کنید. به سمت جلو و طرفین وسیله نقلیه خود نگاه کنید. اجازه دهید سایر وسایل نقلیه نیز از مسیر کنار روند. به سمت راست حرکت کنید و به تدریج توقف نمایید.

● منتظر بمانید تا وسیله نقلیه‌ی امدادی عبور کند و نگاه کنید که آیا وسایل نقلیه‌ی امدادی دیگری در حال رسیدگی به همان تماس هستند یا خیر.

● مطمئن شوید مسیر خالی است و قبل از بازگشت به مسیر تردد علامت دهید.

● در قسمت شانه‌ی آزادراه رانندگی نکنید و این قسمت را مسدود نکنید. اگر تمامی لاین‌ها مسدود باشد، وسایل نقلیه‌ی امدادی از قسمت شانه‌ی جاده استفاده خواهند کرد.

تصویر ۳-۱۰

هرگز وسیله‌ی نقلیه‌ی امدادی را دنبال نکنید یا از آن پیشی نگیرید. وقتی ماشین آتش‌نشانی یا آمبولانس برای پاسخ‌دهی به یک تماس اورژانسی در حال حرکت روی یکی از لاین‌های جاده هم‌جهت با مسیر شماست، دنبال کردن او از فاصله‌ی ۱۵۰ متری غیرقانونی است. خارج نشدن از جاده یا توقف نکردن برای وسیله‌ی نقلیه‌ی امدادی ممکن است محکومیت و جریمه‌ی نقدی در پی داشته باشد.

تذکر

برخی از مأموران آتش‌نشانی و امدادگران پزشکی داوطلب ممکن است چراغ سبز چشمک‌زن را نشان دهند؛ این برای زمانی است که از وسایل نقلیه‌ی شخصی خود برای کمک‌رسانی به آتش‌نشانی یا موقعیت اورژانسی پزشکی استفاده می‌کنند. لطفاً حق تقدم را به این افراد بدهید تا کمک کنید به سرعت و بدون خطر به موقعیت اورژانسی رسیدگی کنند.

چراغ‌ها و آژیرها را جدی بگیرید. مسیر را خالی کنید! به سمت راست حرکت کنید و توقف کنید. این یک قانون است.

واکنش در برابر کامیون یدک‌کش یا وسیله‌ی نقلیه‌ی امدادی متوقف‌شده در جاده

وقتی می‌بینید خودروی امدادی با چراغ‌های چشمک‌زن قرمز یا قرمز و آبی یا کامیون یدک‌کشی با چراغ‌های چشمک‌زن کهربایی در یک لاین یا در شانه‌ی جاده هم‌جهت مسیر حرکت شما متوقف شده است، باید سرعت خود را کاهش دهید و با احتیاط از کنار آن عبور کنید. اگر جاده حداقل دو لاین دارد، باید به سمت لاین دیگر حرکت کنید تا یک لاین خالی بین وسیله‌ی نقلیه‌ی شما و وسیله‌ی نقلیه‌ی امدادی باشد، البته اگر این کار با رعایت ایمنی انجام شود. (به تصویر ۳-۱۰ مراجعه کنید).

عدم رعایت این قوانین ممکن است باعث محکومیت راننده، ثبت امتیازهای منفی در سابقه‌ی رانندگی، تعلیق گواهینامه‌ی رانندگی تا حدود ۲ سال و جریمه‌ی ۴۰۰ تا ۲,۰۰۰ دلاری برای اولین تخلف و ۱,۰۰۰ تا ۴,۰۰۰ دلاری برای تخلف بعدی شود. تخلف بعدی وقتی اتفاق می‌افتد که ظرف ۵ سال دوباره محکوم شوید. دادگاه می‌تواند حکم دهد که ۶ ماه به زندان بروید، یا ممکن است مجبور به پرداخت جریمه شوید. حتی ممکن است محکوم به هر دو مورد شوید.

تذکر

از یک ساعت و نیم قبل از غروب آفتاب تا یک ساعت و نیم بعد از طلوع آفتاب قابلیت دید محدود است. به علاوه، مواقعی که نور ضعیف است مانند مه، برف یا باران مانع دید واضح افراد یا وسایل نقلیه در فاصله‌ی کمتر از ۱۵۰ متری می‌شود. هرگز وسیله‌ی نقلیه‌تان را در جاده پارک نکنید یا آن را ترک نکنید، مگر اینکه خارج شدن از جاده عملی نباشد یا اینکه برای حداقل ۱۲۵ متر (۴۰۰ فوت) از هر دو طرف جاده دید واضحی داشته باشید. وقتی یک تپه، پیچ یا سایر موانع در محدوده‌ی ۱۵۰ متری (۵۰۰ فوتی) دید شما را مسدود کرده است، از علامت هشدار دیگری باید استفاده کنید تا به سایر کاربران بزرگراه هشدار کافی بدهید.

اقدامات احتیاطی هنگام آتش‌سوزی

رانندگان وسایل نقلیه‌ی سنگین باید بدانند چگونه آتش‌سوزی‌ها را مهار کنند و دانش اولیه‌ی از تکنیک‌های اطفاء حریق داشته باشند. همچنین آگاهی از انواع دستگاه‌های آتش‌نشانی یا پیشگیرنده‌های آتش به جهت استفاده برای انواع مختلف آتش ضروری است.

کلاس A: آتش‌هایی که شامل سوخت چوب، کاغذ، منسوجات، لاستیک‌ها و سایر موارد می‌شوند.

هر وقت وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین یا تریلر از کار بیفتد، خراب شود یا تصادف کند، راننده باید سریعاً و با آرامش اقدامات ضروری را برای محافظت از وسیله‌ی نقلیه‌ی خود و سایر وسایل نقلیه‌ی موتوری اتخاذ نماید.

اگر وسیله‌ی نقلیه می‌تواند حرکت کند، با رعایت ایمنی تا حد امکان از جاده خارج شوید، این مسئله نباید بر بازرسی مأمور پلیس تأثیر گذارد. این موضوع به ویژه برای جاده‌های شلوغ یا سرعت بالا مهم است، در این جاده‌ها خروج وسایل نقلیه در لاین‌های رانندگی ممکن است خطرناک باشد.

۱. فلاشرهای اضطراری یا چراغ‌های هشدار خطر وسیله‌ی نقلیه‌تان را روشن کنید.

۲. وقتی قابلیت دید محدود است، چراغ‌های نورپایین وسیله‌ی نقلیه‌ی شما باید روشن باشد.

۳. در منطقه‌ای که سرعت مجاز بیش از ۶۰ کیلومتر بر ساعت است، اگر نمی‌توانید وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین خود را از جاده خارج کنید؛ وقتی قابلیت دید محدود است، باید از نوعی ابزار هشدار اضطراری حدوداً ۳۰ متر (۱۰۰ فوت) در عقب و جلوی وسیله‌ی نقلیه استفاده کنید.

۴. توصیه می‌شود برای اطمینان از ایمنی تمامی افراد، در تمامی موقعیت‌های اضطراری از ابزارهای هشدار اضطراری استفاده کنید، چه در شب و چه در روز اتفاق افتاده باشد، چه در جاده و چه خارج از جاده باشد.

تصویر ۱۰-۳

دستورالعمل‌ها و ابزارهای هشدار موقعیت اضطراری

تمامی وسایل نقلیه‌ی سنگین موتوری در بزرگراه‌های استانی از یک ساعت و نیم قبل از غروب آفتاب تا یک ساعت و نیم بعد از طلوع آفتاب باید مجهز به تعداد کافی از ابزارهای هشدار اضطراری به شرح زیر باشند:

- منور، چراغ یا فانوسی که بتواند به صورت مداوم دو نور هشدار تولید کند، هرکدام از فاصله‌ی حداقل ۱۵۰ متری (۵۰۰ فوتی) برای مدت حداقل ۸ ساعت قابل مشاهده باشد.

- رفلکتورهای قابل حمل.

- مدیریت موقعیت‌های اضطراری

- دستورالعمل‌ها و ابزارهای هشدار موقعیت اضطراری

- اقدامات احتیاطی هنگام آتش‌سوزی

- تصادفاتی که در آن فردی مجروح شده یا نشت سوخت رخ داده است

- تصادفاتی که در آن هیچ فردی مجروح نشده است.

کلاس B: آتش‌هایی که شامل روغن، نفت، بنزین، حلال‌ها، رنگ‌ها و سایر موارد می‌شوند.

کلاس C: آتش‌هایی که در تجهیزات الکتریکی متصل به منبع برق ایجاد می‌شوند.

کلاس D: آتش‌هایی که شامل سوخت فلزات مانند منیزیم، سدیم، پتاسیم و سایر موارد می‌شوند. در این شرایط فقط از ترکیبات ویژه مناسب برای فلز قابل‌اشتعال درگیر در آتش‌سوزی باید برای اطفاء حریق استفاده کرد.

از تمام ابزارهای اطفاء حریق مطابق با دستورالعمل تولیدکننده استفاده کنید. برخی از دلایل شایع برای آتش‌سوزی کامیون‌ها موارد زیر است:

• رانندگی با لاستیک صاف؛

• داغ‌شدن ترمزها که یا به علت کاربرد اشتباه یا به علت تنظیم اشتباه است. وقتی لاستیک‌ها را بررسی می‌کنید، درجه‌ی حرارت هاب (یا توپی چرخ) را نیز بررسی کنید؛

• نشتنی سیستم سوخت، پمپ، فیلتر، مخازن یا سیم‌ها؛

• توزیع نابرابر بار، باعث می‌شود تریلر خم شود و با لاستیک‌ها تماس داشته باشد؛

• عادات سیگارکشیدن بی‌احتیاط. سیگار روشن باید همیشه در جاسیگاری خاموش شود، هرگز نباید از شیشه به بیرون انداخته شود. هرگز در زمان بارگیری یا تخلیه‌ی بار سیگار

نکشید؛

• قراردادن بدون احتیاط منور، فانوس یا فیوزهای مورد استفاده در موقعیت‌های اضطراری؛

• مدار کوتاه در سیستم الکتریکی.

دلایل دیگری هم برای آتش‌سوزی وجود دارد، مانند نشتنی سیستم آگزوز یا سیستم‌های آگزوزی که بسیار نزدیک به خطوط انتقال سوخت یا قطعات چوبی بدنه نصب شده‌اند. اشتعال خودبه‌خود نیز گاهی در یک ون یا تریلر اتفاق می‌افتد. رانندگان همیشه باید ماهیت محموله را بدانند تا بتوانند اقدامات احتیاطی لازم برای کنترل آتش را انجام دهند.

وقتی آتش‌سوزی رخ داد:

۱. وسیله‌ی نقلیه را در موقعیتی امن و دور از ساختمان‌ها و سایر وسایل نقلیه متوقف نمایید.

۲. اگر وسیله‌ی نقلیه‌تان از انواع ترکیبی است، در صورت امکان واحد کشنده را جدا کنید.

۳. اگر آتش‌سوزی در داخل شهر یا نزدیکی شهر اتفاق افتاده است، با آتش‌نشانی تماس بگیرید. به آن‌ها اطلاع دهید که چه نوع موادی در حال سوخت است.

۴. بر اساس نوع آتش‌سوزی، تمامی مراحل ممکن برای اطفاء حریق را انجام دهید.

۵. اگر فکر می‌کنید که آتش‌سوزی به علت مدار کوتاه صورت گرفته است، کابل‌های باتری را جدا

کنید.

۶. چنانچه محموله دارای ماهیت انفجاری است، وسایل نقلیه‌ی در حال تردد را متوقف کنید و به ناظرین هشدار دهید که با فاصله عقب بمانند.

تصادفاتی که در آن فردی مجروح شده یا نشت سوخت رخ داده است

توصیه‌ی سازمان آمبولانس سنت جان این است که تمام رانندگان کیف کمک‌های اولیه با ذخیره‌ی خوب را همراه داشته باشند و نحوه‌ی استفاده از آن را بدانند. کتابی درباره‌ی کمک‌های اولیه مطالعه کنید یا در دوره‌ی کمک‌های اولیه ثبت‌نام کنید. این کار می‌تواند مرگ و زندگی شما را در یک تصادف تعیین کند.

تمام رانندگانی که درگیر تصادف هستند باید در صحنه بمانند یا فوراً به صحنه بازگردند و هر مساعدی را که می‌توانند انجام دهند. اگر شخصاً درگیر تصادف نیستید، باید توقف کنید و اگر پلیس یا سایر نیروهای امدادی هنوز به محل حادثه نرسیده‌اند پیشنهاد کمک دهید.

در تصادفی که در آن افرادی مجروح شده‌اند، نشتنی احتمالی سوخت وجود دارد یا خسارت شدید به وسیله‌ی نقلیه وارد شده است، ابتدا آرامش خود را حفظ کنید و مراحل زیر را انجام دهید:

۱. به بخش «دستورالعمل‌ها و ابزارهای هشدار موقعیت اضطراری» مراجعه کنید. اگر منورها را در جایی قرار می‌دهید که سوخت یا مواد قابل‌اشتعال نشت کرده است، بسیار احتیاط نمایید.

۲. در برابر این تصادفات، وسایل نقلیه نباید حرکت کنند، تمامی موتورها باید خاموش شوند و به رانندگانی که نزدیک می‌شوند باید هشدار داده شود.

۳. برای دریافت کمک تماس بگیرید یا از فرد دیگری بخواهید این کار را انجام دهد. طبق قانون هر نوع تصادفی که در آن افراد مجروح شده‌اند یا به وسایل نقلیه یا سایر اموال بیش از ۲,۰۰۰ دلار خسارت وارد شده است باید به پلیس گزارش شود.

۴. اجازه ندهید کسی سیگار بکشد، کبریت روشن کند یا منوری را نزدیک وسیله‌ی نقلیه‌ای قرار دهد که دچار نشتنی سوخت شده است. اگر وسیله‌ی نقلیه‌ای در حال آتش‌گرفتن است، سرنشین‌ها را خارج کنید و مطمئن شوید همه‌ی افراد به اندازه‌ی کافی دور از وسیله‌ی نقلیه باشند. اگر خطر آتش‌سوزی یا انفجار وجود ندارد، افراد مجروح را از جایی که هستند تا وقتی نیروهای امداد پزشکی برای کمک به صحنه برسند، تکان ندهید.

۵. اگر برای کمک‌های اولیه آموزش دیده‌اید، صدمات را به ترتیب فوریت و با توجه به سطح آموزشتان درمان کنید. مثلاً راه هوایی فرد را باز کنید تا تنفس احیا شود، تنفس مصنوعی بدهید یا با فشاردادن محل خونریزی با پارچه‌ی

تمیز جلوی خونریزی را بگیرید.

۶. اگر اطلاعی از کمک‌های اولیه ندارید، از عقل سلیم خود استفاده کنید. مثلاً افراد در تصادفات اغلب شوکه می‌شوند. فرد را با ژاکت یا پتو بپوشانید تا اثرات شوک کاهش یابد.

۷. تا رسیدن کمک‌های امدادی کنار مجروحان بمانید.

۸. وسایل نقلیه‌ی خراب‌شده در جاده ممکن است خطراتی را برای شما و سایر رانندگان ایجاد کنند. هر آنچه می‌توانید انجام دهید تا مطمئن شوید تمامی افراد درگیر در تصادف در وضعیت ایمن قرار گرفته‌اند.

تصادفاتی که در آن هیچ فردی مجروح نشده است

در تصادفی که کسی در آن مجروح نشده است مراحل زیر را دنبال کنید:

۱. به بخش «دستورالعمل‌ها و ابزارهای هشدار موقعیت اضطراری» مراجعه کنید. اگر منورها را در جایی قرار می‌دهید که سوخت یا مواد قابل‌اشتعال نشت کرده است، بسیار احتیاط نمایید.

۲. با پلیس تماس بگیرید (استانی یا محلی، باتوجه به منطقه‌ای که تصادف رخ داده است). طبق قانون هر تصادفی که در آن افراد مجروح شده‌اند یا به وسایل نقلیه یا سایر اموال بیش از ۲,۰۰۰ دلار خسارت وارد شده است باید به پلیس

گزارش شود.

۳. به پلیس یا فردی که وسیله‌ی نقلیه‌اش صدمه دیده تا حد امکان کمک کنید. این کمک شامل ارائه‌ی اطلاعاتی مانند نام و نشانی خود، نام و نشانی مالک ثبتی وسیله‌ی نقلیه، شماره‌ی پلاک و مجوز وسیله‌ی نقلیه و کارت بیمه‌ی مسئولیت می‌شود.

۴. نام، نشانی و شماره‌ی تلفن تمامی شهود دریافت شود.

۵. اگر خسارت کمتر از ۲,۰۰۰ دلار است، طبق قانون شما موظفید اطلاعات خود را به فردی که وسیله‌ی نقلیه‌اش در این تصادف خسارت دیده بدهید و اطلاعات ایشان را دریافت کنید. البته گزارش‌دادن این تصادف به پلیس الزامی نیست.

۶. اگر قصد مطالبه‌ی خسارت دارید، در سریع‌ترین زمان ممکن با شرکت بیمه‌ی خود تماس بگیرید.

خلاصه‌ی مطالب

در انتهای این فصل شما باید از شرح موارد زیر مطلع باشید:

• قوانین آداب و رفتار رانندگی با وسیله‌ی نقلیه‌ی بزرگ.

• اهمیت شریک‌شدن جاده با سایر کاربران جاده، به ویژه وسایل نقلیه‌ی کوچک، دوچرخه‌سوارها و موتورسیکلت‌ها و عابران پیاده.

• مفهوم حق تقدم و موقعیت‌های شایعی که باید حق تقدم را به سایر کاربران جاده بدهید.

• نحوه‌ی شناسایی و مدیریت موقعیت‌هایی که در آن قابلیت دید ممکن است کاهش یابد.

• اینکه چگونه شرایط آب‌وهوایی مانند باران، جاده‌های آب‌گرفته، برف و یخ‌زدگی می‌توانند وسیله‌ی نقلیه و توانایی شما برای کنترل آن را تحت‌تأثیر قرار دهند.

• اقدامات ضروری هنگام سرخوردن یا مواجهه با برف سنگین، بوران برف یا یخ سیاه.

• شناسایی وسایل نقلیه‌ی برف‌روب و شریک‌شدن جاده با آنها.

• شناسایی علائم خواب‌آلودگی و اهمیت عدم رانندگی هنگام خواب‌آلودگی.

• شناسایی علائم رانندگی تهاجمی در خود و سایر رانندگان؛ نحوه‌ی جلوگیری از رانندگی پرخاشگرانه و اقدامات ضروری در صورت مواجهه با رانندگی تهاجمی یا پرخاشگرانه.

• نحوه‌ی حرکت‌دادن وسیله‌ی نقلیه در مناطق ساخت‌وساز.

• اقدامات ضروری در صورت مواجهه با حیوانات در جاده.

• مواردی که باعث حواس‌پرتی شما هنگام رانندگی می‌شود و نحوه‌ی به حداقل رساندن این حواس‌پرتی‌ها.

• اقدامات ضروری در مواجهه با وسیله‌ی نقلیه‌ی امدادی.

• اقدامات ضروری در موقعیت‌هایی اضطراری که وسیله‌ی نقلیه‌ی شما از کار افتاده یا خراب شده است.

• نحوه‌ی جلوگیری از آتش‌سوزی و تکنیک‌های اولیه‌ی آتش‌نشانی.

• اقدامات ضروری هنگام حضور در تصادف دارای مجروح یا تصادف بدون مجروح.

تابلوه‌ها و چراغ‌های راهنمایی و رانندگی

کتاب‌ها و منابع

ترجمه کتاب‌ها و منابع مفید

دایرکتوری مشاغل

دایرکتوری مشاغل ایرانیان
کانادا

نرخ دلار

نرخ لحظه‌ای دلار کانادا در
شهرهای مختلف

اخبار محلی

اخبار محلی شهرهای مختلف
کانادا

ابزارهای کاربردی

ابزارهای کاربردی و
محاسبه‌گرهای قیمت

راه آهن از این جاده عبور می کنند. مراقب این تابلو باشید. آهسته برانید و به هر دو طرف ریل قطار نگاه کنید. برای توقف آماده باشید.

چهار نوع دیگر تابلو وجود دارد: تابلوهای مقرراتی، هشدار، شرایط موقت و اطلاعاتی و جهت مسیر.

تابلوی منطقه‌ی مدرسه، تابلویی پنج ضلعی با پس‌زمینه‌ی زرد یا سبز فسفری و نمادهای سیاه‌رنگ است. این تابلو هشدار می‌دهد شما به منطقه‌ی مدرسه نزدیک می‌شوید. آهسته و با احتیاط زیاد برانید و مراقب کودکان باشید.

تابلوی حق تقدم، تابلویی مثلثی شکل با پس‌زمینه‌ی سفید و حاشیه‌ی قرمز رنگ است. این تابلو یعنی باید اجازه دهید وسایل نقلیه‌ی حاضر در تقاطع یا نزدیک به آن، ابتدا حرکت کنند. در صورت نیاز توقف کنید و فقط زمانی که مسیر خالی شده حرکت کنید.

تابلوی تقاطع راه آهن علامتی شبیه ایکس (X) است و پس‌زمینه‌ای سفید و خطوط قرمز رنگ دارد. این تابلو هشدار می‌دهد که ریل‌های

تابلوها

تابلوهای راهنمایی و رانندگی اطلاعات مهمی درباره‌ی قوانین بیان می‌کنند، به راننده درباره‌ی شرایط خطرناک هشدار می‌دهند و در پیدا کردن مسیر به او کمک می‌کنند. در تابلوها از نمادها، رنگ‌ها و اشکال مختلف برای شناسایی آسان اطلاعات استفاده شده است.

در ادامه برخی از تابلوها که در جاده‌های مختلف اون‌تاریو مشاهده خواهید کرد، معرفی شده‌اند:

تابلوی ایست تابلویی هشت ضلعی است، پس‌زمینه‌اش قرمز و نوشته‌هایش سفید رنگ است. این تابلو یعنی شما باید به طور کامل توقف کنید. اگر این علامت روی آسفالت باشد باید پشت خط ایست توقف کنید. اگر خط ایست وجود ندارد، در پشت خط‌کشی عابر پیاده توقف کنید. اگر هیچ خط‌کشی عابر پیاده‌ای وجود ندارد، موازی با لبه‌ی پیاده‌رو توقف کنید. اگر پیاده‌رو هم وجود ندارد، در لبه‌ی تقاطع توقف نمایید. قبل از ورود به تقاطع منتظر بمانید تا مسیر کاملاً خالی شود.

قوانین ترافیکی شامل تابلوها و چراغ‌های راهنمایی و رانندگی، تابلوها و علائم عابران پیاده و نشانه‌گذاری‌های روی آسفالت به رانندگان و سایر کاربران جاده نشان می‌دهند که در هر موقعیت چه کاری باید انجام دهند. در این فصل بسیاری از این تابلوها، چراغ‌ها و نشانه‌گذاری‌ها به شما معرفی شده است و معنای این تابلوها برای رانندگان توضیح داده شده است.

در این فصل می‌خوانیم:

- تابلوها
- چراغ‌های راهنمای و رانندگی
- تابلوها و علائم عابران پیاده
- نشانه‌گذاری‌های روی آسفالت
- خلاصه‌ی مطالب فصل چهار

تابلوهای مقرراتی

این تابلوها دستوراتی را ارائه می‌دهند که باید رعایت شوند. این تابلوها معمولاً به صورت مستطیل یا مربع هستند و دارای پس‌زمینه‌ی سیاه یا سفید و نوشته‌هایی به رنگ سیاه، سفید یا رنگی‌اند. تابلویی با دایره‌ی سبز یعنی شما می‌توانید یا باید فعالیت نمایان در دایره را انجام دهید. دایره‌ی قرمز با یک خط در میانه‌ی آن یعنی فعالیت نشان داده‌شده ممنوع است.

در ادامه برخی تابلوهای مقرراتی مهم معرفی شده است:

این تابلو مسیر رسمی دوچرخه را نشان می‌دهد. مراقب دوچرخه‌سوارها باشید، به‌علاوه همواره برای شریک‌شدن جاده با آن‌ها آماده باشید.

اجازه دارید در منطقه‌ی بین تابلوها و در طول ساعات اعلام‌شده پارک کنید. این تابلوها همیشه جفت یا گروهی هستند.

اسنوموبیل‌ها اجازه‌ی استفاده از این جاده را دارند.

ورود به این خیابان ممنوع است.

در ناحیه‌ی بین تابلوها توقف نکنید. یعنی وسیله‌ی نقلیه اجازه ندارد، حتی برای یک لحظه، در این منطقه توقف کند. این تابلوها همیشه جفت یا گروهی هستند.

در ناحیه‌ی بین تابلوها توقف نکنید. یعنی وسیله‌ی نقلیه اجازه ندارد در این منطقه توقف کند، به غیر از زمانی که در حال سوار یا پیاده‌کردن مسافر است. این تابلوها همیشه جفت یا گروهی هستند.

در ناحیه‌ی بین تابلوها پارک نکنید. یعنی وسیله‌ی نقلیه اجازه ندارد در این منطقه توقف کند، به غیر از زمانی که در حال سوار یا پیاده‌کردن مسافر یا بارگیری یا تخلیه‌ی بار است. این تابلوها همیشه جفت یا گروهی هستند.

گردش به چپ در تقاطع ممنوع است.

حرکت مستقیم در تقاطع ممنوع است.

دورزدن برای حرکت در جهت مخالف (دوربرگردان) ممنوع است.

وقتی در تقاطع به چراغ قرمز می‌رسید، گردش به راست ممنوع است.

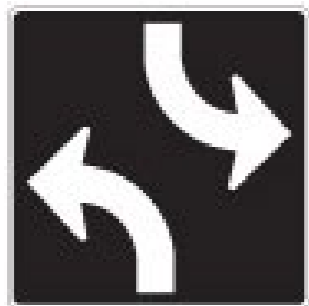
در طول ساعات نمایان‌شده، گردش به چپ ممنوع است.

این فضای پارکینگ فقط برای وسایل نقلیه‌ی دارای مجوز معتبر پارکینگ در دسترس است.

حضور دوچرخه در این خیابان ممنوع است.

این تابلو بالای جاده یا روی زمین قرار می‌گیرد، یعنی لاین مربوطه فقط برای گردش به چپ دو طرفه است.

مدرسه کمتر است. وقتی چراغ‌های زرد این تابلو در حال چشمک‌زدن است، سرعت مجاز اعلام‌شده را رعایت نمایید.

این تابلوها که در بالای جاده یا روی آسفالت قبل از تقاطع نصب می‌شوند، به رانندگان اعلام می‌کنند که در کدام جهت باید حرکت کنند. مثلاً، راننده در لاین یک باید به سمت چپ گردش کند؛ راننده در لاین دو باید به سمت چپ گردش کند یا در مسیر مستقیم براند و راننده در لاین سه باید به سمت راست گردش کند.

وسایل نقلیه اجازه دارند فقط در یک جهت برانند.

این تابلو، ناحیه‌ی جدول را برای وسایل نقلیه‌ی دارای مجوز معتبر پارکینگ فردی با قابلیت دسترسی برای سوار و پیاده‌کردن مسافران دارای معلولیت رزرو می‌کند.

این تابلو نشان‌دهنده‌ی محل گذر عابر پیاده است. آماده‌ی توقف باشید و حق تقدم را به عابران پیاده بدهید.

وسایل نقلیه‌ی دارای سرعت پایین در خیابان‌های چندلایه باید از سمت راست حرکت کنند.

تابلو نشان می‌دهد جامعه این منطقه را به عنوان منطقه‌ای دارای خطرات ویژه برای عابران پیاده شناسایی کرده است. جریمه‌ی تخلفات راهنمایی و رانندگی که در داخل این منطقه انجام می‌شود، افزایش خواهد یافت.

سرعت مجاز در این منطقه در طول ساعت

حضور عابران پیاده در این خیابان ممنوع است.

در سمت راست جزیره‌ی ترافیکی (جداکننده‌ی مسیر) بمانید.

به تغییر محدودیت سرعت نزدیک می‌شوید.

سبقت‌گرفتن در این خیابان ممنوع است.

کامیون‌های سنگین اجازه‌ی حضور در این جاده را ندارند.

کامیون‌های سنگین بین ساعات ۷ شب تا ۷ صبح اجازه‌ی حضور در این جاده را ندارند.

تردد وسایل نقلیه با وزن بیش از ۱۰ تن در این جاده ممنوع است.

وسایل نقلیه‌ای که بیش از ۵ تن در هر محور حمل می‌کنند اجازه‌ی حضور در این جاده را ندارند.

حضور کامیون با طول بیش از ۶/۵ متر در لاین نمایان‌شده ممنوع است.

حضور کامیون با طول بیش از ۶/۵ متر در این لاین ممنوع است.

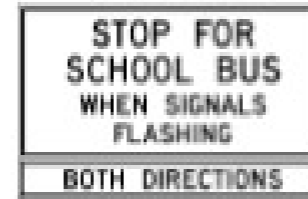
حضور کامیون‌های سنگین در این جاده مجاز است.

جاده به سمت راست دو شاخه می‌شود.

ایست برای اتوبوس مدرسه، زمانی که تابلو در حال چشمک‌زدن است.

این تابلو در بزرگراه‌های چندلایه‌ی بدون جداکننده‌ی میانی مسیر نصب می‌شود. این تابلو به رانندگان اطلاع می‌دهد از هر دو جهت به اتوبوس مدرسه نزدیک‌شوند، وقتی چراغ‌های راهنمای تابلو شروع به چشمک‌زدن می‌کند، رانندگان باید برای اتوبوس مدرسه توقف کنند.

حضور کامیون در این لاین ممنوع است.

این تابلو نشان می‌دهد در تمامی ساعات یا در طول ساعات مشخص، هر لاین فقط برای انواع خاصی از وسایل نقلیه است. علائم مختلف برای انواع متفاوت وسایل نقلیه به کار رفته است. این وسایل شامل اتوبوس‌ها، تاکسی‌ها، وسایل نقلیه‌ی دارای حداقل سه سرنشین و دوچرخه‌ها می‌شود.

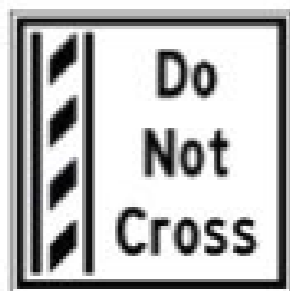

در لاین راست برانید، به غیر از زمان سبقت‌گرفتن در بخش‌های دولایه، جایی که لاین سبقت یا لاین اضافه در جاده وجود دارد.

تابلوهای وسایل نقلیه با ظرفیت بالا (HOV)

فقط وسایل نقلیه‌ی عمومی مانند اتوبوس‌ها یا وسایل نقلیه‌ی مسافربری با حداقل تعداد مشخص مسافر می‌توانند از این لاین استفاده کنند.

وسایل نقلیه اجازه‌ی تغییر لاین خود به سمت لاین مخصوص وسایل نقلیه با ظرفیت بالا را در این ناحیه ندارند.

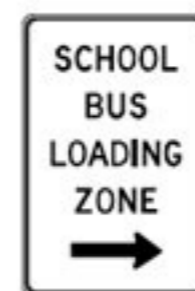
تمامی کامیون‌های بالای ۵ تن باید دارای فرستنده‌ی خودکار ۴۰۷ معتبر برای استفاده در بزرگراه ETR باشند.

این تابلو در پشت اتوبوس‌های ترانزیت قرار می‌گیرد و به وسایل نقلیه‌ی موتوری یادآوری می‌کند که وسایل نقلیه به اتوبوسی نزدیک می‌شوند که در ایستگاه توقف کرده است و هنگامی که اتوبوس مربوطه قصد بازگشت به لاین حرکت را اعلام می‌کند، طبق قانون باید حق تقدم را به اتوبوس بدهند.

وسایل نقلیه‌ی حاوی اقلام خطرناک اجازه‌ی حضور در این جاده را ندارند.

این تابلو منطقه‌ای را نشان می‌دهد که در آنجا اتوبوس‌های مدرسه مسافران را سوار یا پیاده می‌کنند، بدون اینکه از چراغ‌های قرمز هشداردهنده و تابلوهای کمکی ایست استفاده کنند.

وقتی چراغ‌ها چشمک می‌زنند، کامیون‌ها باید وارد ایستگاه بازرسی شوند.

این تابلو محدودیت‌های وزنی متفاوت برای انواع مختلف کامیون‌های سنگین برای حرکت روی سازه‌ی پل را نشان می‌دهد.

حضور کامیون‌های حامل کالاهای خطرناک در این جاده مجاز است.

حضور کامیون‌های حامل کالاهای خطرناک در این جاده مجاز است.

حضور کامیون‌های حامل کالاهای خطرناک در این جاده ممنوع است.

تابلوهای هشدار

این تابلوها مربوط به هشدار خطرات یا شرایط غیرعادی پیش‌رو مانند پیچ‌ها، گردش، فرورفتگی در سطح خیابان یا وجود جاده‌ی فرعی است. به طور معمول به شکل الماس هستند و پس‌زمینه‌ی رنگ زرد و نوشته‌ها یا نمادهای مشکی دارند.

در ادامه برخی از تابلوهای هشدار رایج معرفی شده است:

حداکثر فاصله‌ی خالی عمودی ۳/۹ متر

این تابلو نشان می‌دهد به سازه‌ای نزدیک می‌شوید که فضای کافی برای عبور وسیله‌ی نقلیه‌ای با ارتفاع بلند را ندارد؛ بنابراین رانندگان چنین وسایل نقلیه‌ای باید مسیر جایگزین انتخاب کنند.

توصیه می‌شود کامیون‌ها در پیچ پیش‌رو به دلیل شعاع کوچک‌تر این پیچ آهسته حرکت کنند.

توصیه می‌شود کامیون‌های بالای ۱۰ تن از این جاده استفاده نکنند.

به ورودی کامیون در سمت راست جاده نزدیک می‌شوید. اگر تابلو نشان دهد که کامیون در سمت چپ قرار دارد، ورودی کامیون در سمت چپ جاده قرار گرفته است.

تابلو نشان می‌دهد به ورودی اتوبوس در سمت راست جاده نزدیک می‌شوید و وسایل نقلیه باید

نسبت به ورود اتوبوس به این جاده هوشیار باشند.

تابلو نشان می‌دهد به ورودی کامیون آتش‌نشانی در سمت راست جاده نزدیک می‌شوید و وسایل نقلیه باید نسبت به ورود کامیون آتش‌نشانی به این جاده هوشیار باشند.

به پل باریک نزدیک می‌شوید.

به جاده‌ی فرعی نزدیک می‌شوید.

به تقاطع نزدیک می‌شوید. فلش نشان می‌دهد حق تقدم با کدام جهت ترافیک است.

به میدان نزدیک می‌شوید. سرعت خود را کاهش دهید. فلش‌های در جهت حرکت عقربه‌های ساعت مسیر تردد وسایل نقلیه در داخل میدان را نشان می‌دهند.

رانندگان حاضر در جاده‌ی فرعی در تقاطع پیش‌رو، دید واضحی نسبت به ترافیک ندارند.

جاده باریک می‌شود.

به پیچ ملایم در جاده نزدیک می‌شوید.

نشانه‌ی آغاز جداکننده‌ی بزرگراه: یعنی در جلو ترافیک هر دو جهت بزرگراه در جاده‌های مجزا به مسیر خود ادامه خواهند داد. در سمت راست جاده بمانید. ترافیک در هر طرف جاده به صورت یک‌طرفه به مسیر خود ادامه می‌دهد.

تابلوی استفاده‌ی مشترک جاده به این منظور نصب می‌شود که به وسایل نقلیه‌ی موتوری هشدار دهد آن‌ها باید فضای ایمنی را برای دوچرخه‌سواران، موتورسواران و سایر وسایل نقلیه در جاده به وجود آورند.

پل پیش‌رو بالا می‌رود یا حرکت می‌کند تا قایق‌ها امکان عبور داشته باشند.

این تابلو در پایین هشدار پیچ نصب می‌شود و حداکثر سرعت مجاز و مطمئن برای این پیچ را نشان می‌دهد.

در جلو لاین سمت راست پایان می‌یابد. اگر در لاین راست قرار دارید باید با رعایت ایمنی به ترافیک حاضر در لاین چپ بپیوندید.

جاده وقتی خیس باشد، لغزنده است. آهسته و با رعایت احتیاط برانید.

سطح آسفالت‌شده در جلو به انتها می‌رسد.

به گردش با زاویه‌ی تند در جاده نزدیک می‌شوید.

به محل گذر دوچرخه نزدیک می‌شوید.

تابلوهای جهت‌نما به صورت گروهی نصب می‌شوند و به رانندگان در خصوص پیچ‌های تند در جاده راهنمایی می‌دهند.

به چراغ‌های راهنمایی و رانندگی نزدیک می‌شوید. آهسته برانید.

نشانه‌ی وجود خطر در لبه‌ی جاده است. خطوط به سمت پایین، طرفی از جاده را نشان می‌دهند که شما می‌توانید با ایمنی عبور کنید.

به تابلوی ایست نزدیک می‌شوید. آهسته برانید.

به سطح شیب‌دار نزدیک می‌شوید. ممکن است نیاز به استفاده از یک دنده‌ی پایین‌تر باشد.

جاده با وسایل نقلیه‌ای که از جهت مقابل نزدیک می‌شوند به صورت مشترک استفاده می‌شود.

به جاده‌ی مارپیچ نزدیک می‌شوید.

این تابلو مربوط به هشدار وجود محل گذر مدرسه است. مراقب کودکان باشید و دستورات مأمور عبور کودکان مدرسه یا مأمور امنیت مدرسه را رعایت کنید.

مراقب عابران پیاده باشید و برای استفاده‌ی مشترک از جاده به همراه عابران پیاده آماده باشید.

خطر سقوط سنگ وجود دارد. آماده‌ی اجتناب از برخورد با سنگ باشید.

در این جاده امکان جاری شدن آب وجود دارد.

این تابلو هشدار می‌دهد که به ایستگاه اتوبوس مدرسه‌ای خارج از دید نزدیک می‌شوید. آهسته و با رعایت کامل احتیاط برانید، مراقب کودکان و اتوبوس مدرسه با چراغ‌های قرمز چشمک‌زن باشید.

به تقاطع با راه‌آهن نزدیک می‌شوید. نسبت به عبور قطارها هوشیار باشید. این تابلو نشان می‌دهد ریل‌های راه‌آهن با چه زاویه‌ای از جاده عبور کرده‌اند.

این تابلو نشان‌دهنده گردش با زاویه‌ی تند در جاده، هم‌جهت با مسیر فلش است. حاشیه شطرنجی برای هشدار خطر است. آهسته و با احتیاط برانید.

گوزن‌ها معمولاً از این جاده عبور می‌کنند؛ نسبت به عبور حیوانات وحشی هوشیار باشید.

این تابلو حداکثر سرعت مطمئنه در رمپ‌ها را نشان می‌دهد.

دو جاده در جهت مشابه در حال پیوستن به یکدیگرند. رانندگان حاضر در هر دو جاده به نحوی برابر مسئول هستند که به آرامی و با رعایت ایمنی به ترافیک ملحق شوند.

اسنومبیل‌ها از این جاده عبور می‌کنند.

تابلو نشانه‌ی پایان جداکننده‌ی بزرگراه است: یعنی در جلو ترافیک هر دو جهت بزرگراه در جاده‌ی مشترک به مسیر خود ادامه خواهند داد. در سمت راست جاده بمانید.

به دست‌انداز یا سطح ناهموار در جاده نزدیک می‌شوید. آهسته برانید و کنترل وسیله‌ی نقلیه‌ی خود را حفظ کنید.

تابلوهای شرایط موقت

این تابلوها مربوط به هشدار شرایط موقت مانند مناطق کار در جاده، انشعابات، مسیرهای انحرافی، لاین‌های مسدود یا حضور افراد کنترل ترافیک در جاده است. این تابلوها معمولاً به شکل الماس، با پس‌زمینه نارنجی‌رنگ و نوشته‌ها و نمادهای سیاه‌رنگ هستند.

در ادامه برخی از تابلوهای شرایط موقت رایج معرفی شده است:

یک کیلومتر تا کارهای ساخت‌وساز مانده است.

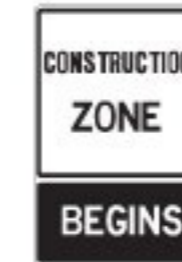
به منطقه‌ی کار در جاده نزدیک می‌شوید.

در جلو کارمندان نقشه‌برداری مشغول کارند.

به مأمور کنترل ترافیک نزدیک می‌شوید. آهسته برانید و مراقب تقاطع باشید.

به منطقه‌ی ساخت‌وساز وارد می‌شوید. با احتیاط کامل برانید و برای سرعت مجاز پایین‌تر آماده باشید.

مسیر انحرافی موقتی نسبت به مسیر حرکت عادی.

تابلویی با چراغ‌های چشمک‌زن روی فلش، نشان‌دهنده‌ی جهت حرکت است.

آسفالت ناهموار و شیاردار است. توانایی توقف وسیله‌ی نقلیه‌ی شما ممکن است تحت‌تأثیر قرار گیرد، بنابراین سرعت مجاز را رعایت کنید و با احتیاط کامل برانید. موتورسیکلت‌ها ممکن است کشش و اصطکاک کمتری در این سطوح داشته باشند.

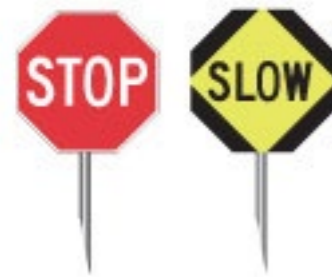
لاین پیش‌رو به دلیل انجام عملیات جاده‌ای مسدود است. سرعت مجاز را رعایت کنید و به ترافیک حاضر در لاین آزاد بپیوندید.

لاین مسدود است. سرعت خود را مطابق با ترافیک حاضر در لاین نمایان‌شده با فلش تنظیم کنید.

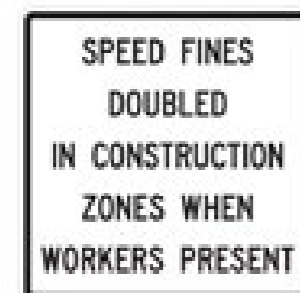
هرگز از وسیله‌ی نقلیه‌ای با این علامت سبقت نگیرید یا سریع‌تر از آن حرکت نکنید.

سرعت را کاهش دهید و آماده‌ی توقف باشید.

تا جایی که به مسیر عادی بازگردید، نشان‌گر مسیر انحرافی را دنبال کنید.

جریمه‌های HTA برای سرعت غیرمجاز در منطقه‌ی مشخص‌شده‌ی عملیات‌های ساختمانی، وقتی کارگران در منطقه حضور دارند دو برابر می‌شود.

این تابلوها مطابق با شرایط ترافیک تغییر می‌کنند تا از قبل به رانندگان اطلاعات کنونی درباره‌ی تأخیرها و لاین‌های مسدود داده شود.

این تابلوها تأسیسات خارج از جاده مانند بیمارستان‌ها، فرودگاه‌ها، دانشگاه‌ها یا مناطق اشتراک خودروسواری (carpool) را نشان می‌دهند.

این تابلو مسیر ایستگاه راه‌آهن مسافری را نشان می‌دهد.

این تابلو مسیر فرودگاه را نشان می‌دهد.

جاده‌ی تبدلی یا خروجی‌های آزادراه دارای شماره هستند که متناظر با مسافت تا مقصد از ابتدای آزادراه است. به عنوان مثال جاده‌ی تبدلی ۲۰۴ در بزرگراه ۴۰۱ یعنی ۲۰۴ کیلومتر فاصله از ابتدای آزادراه تا ویندزور (Windsor) است. با کسرکردن شماره‌ی جاده‌ی تبدلی از جاده‌ی دیگر، مسافت‌ها محاسبه می‌شود.

واژه «VIA» به معنی «از راه» برای شرح‌دادن جاده‌هایی استفاده می‌شود که برای رسیدن به مقصد باید از آن راه عبور نمود.

این تابلوها خروجی‌های میدان و جهت مسیر را نشان می‌دهند.

انواع تابلوهای خروج در آزادراه‌ها استفاده می‌شود. در مناطق شهری، بسیاری از رمپ‌های خروجی بیش از یک لاین دارند. تابلوهایی که بالای زمین یا در داخل زمین نصب شده‌اند به رانندگان کمک می‌کنند لاین صحیح را برای خروج یا ماندن در آزادراه انتخاب کنند.

در این تابلوها از فلش‌هایی استفاده شده که به رانندگان نشان دهد کدام لاین‌ها از آزادراه خارج می‌شوند. تابلوها همچنین در خروجی‌ها نصب می‌شوند.

گاهی اوقات یک یا بیش از یک لاین به خروجی آزادراه منتهی می‌شوند. فلش‌ها مطابق با لاین‌های خروجی هستند و روی تابلو نشان داده شده‌اند و کادری زردرنگ زیر فلش‌ها قرار دارد که واژه‌ی «خروج» در آن نوشته شده است.

تابلوهای اطلاعاتی و جهت مسیر

این تابلوها درباره‌ی مسافت و مقصدند. این تابلوها معمولاً به شکل مستطیل با پس‌زمینه‌ی سبز و نوشته‌های سفیدرنگ هستند. سایر تابلوها با رنگ‌های متفاوت درباره‌ی تأسیسات، خدمات و مراکز توریستی و تفریحی، رانندگان را راهنمایی می‌کنند.

در ادامه برخی تابلوهای اطلاعاتی و جهت مسیر معرفی شده‌اند:

این تابلو جهت مسیرهای نزدیک به شهرهای بزرگ و کوچک را نشان می‌دهد.

این تابلو مقدار مسافت بر حسب کیلومتر تا شهرهای بزرگ و کوچک در هر جاده را نشان می‌دهد.

وسایل نقلیه سنگین بلند (LCV)

این پلاکارت نشان‌دهنده‌ی وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین با طول بلند است که دارای دو تریلر می‌باشد و ممکن است طول آن به بیش از ۴۰ متر برسد. شناسایی LCV در بزرگراه بر اساس علائم مندرج در پشت آن و امکان پیش‌بینی طول اضافه و محدودیت سرعت در زمان عبور از بزرگراه، بسیار مهم است.

در زمان انسداد برنامه‌ریزی‌نشده‌ی یک بزرگراه استانی از تابلوهای مسیر انحرافی اضطراری (EDR) استفاده می‌شود، در این زمان اداره‌ی پلیس استانی اونتاریو تمامی مسیر تردد را به خارج از این بزرگراه هدایت می‌کند. علائم EDR در طول مسیرهای جایگزین نصب می‌شود و وسایل نقلیه‌ی موتوری را هدایت می‌کند تا بخش مسدودشده را دور بزنند و دوباره به بزرگراه بازگردند.

شود یا روی آن پوشانده شود.

تابلوی وسایل نقلیه‌ی کندحرکت

تابلوی «وسایل نقلیه‌ی کندحرکت» تابلویی مثلث‌شکل به رنگ نارنجی و حاشیه‌های قرمز رنگ است. این تابلو به سایر رانندگان هشدار می‌دهد که این وسیله‌ی نقلیه با سرعت کمتر از ۴۰ کیلومتر بر ساعت حرکت خواهد کرد. تراکتورهای زراعی، ماشین‌آلات کشاورزی و وسایل نقلیه‌ی که قادر به حرکت با سرعت ۴۰ کیلومتر بر ساعت در خیابان نیستند، تابلوی وسیله‌ی نقلیه‌ی کندحرکت را نشان می‌دهند.

کالاهای خطرناک

هنگام حمل‌ونقل کالاهای خطرناک، علائم، پلاکارت‌ها یا برچسب‌های ایمنی استفاده می‌شوند تا طبقه‌بندی کالاهای خطرناک و ماهیت خطری که ایجاد می‌کنند قابل‌شناسایی باشد. آن‌ها ابزاری اطلاعاتی برای شناسایی سریع هستند و روی کامیون‌ها، محموله‌های باری و حتی پالت‌های حمل بار نصب می‌شوند.

سایر تابلوها

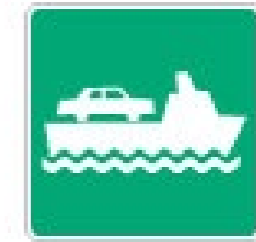
برخی از تابلوهای متداول عبارتند از:

تابلوی وزن بیش از اندازه:

وسایل نقلیه و یا بارهایی با ابعاد بزرگ‌تر از اندازه‌ی تعیین‌شده تحت بخش ۱۰۹ قانون ترافیک بزرگراه باید با پرچم‌های هشدار به رنگ قرمز یا نارنجی علامت‌گذاری شوند. این پرچم باید حداقل ۴۰ سانتی‌متر مربع باشد و در انتهای وسیله‌ی نقلیه یا بار نصب شود. پرچم باید در موقعیت خوبی نگهداری شود و تمیز باشد تا اثربخشی خود را از دست ندهد.

علاوه‌بر پرچم‌ها، وسایل نقلیه و یا بارها باید در قسمت جلوی وسیله‌ی نقلیه و پشت بار، در محلی که کاملاً در معرض دید باشد، یکی از این دو تابلو را نشان دهند: تابلویی که از فاصله‌ی حداقل ۱۵۰ متری قابل‌دید باشد و حاوی عبارت «بار با اندازه‌ی بزرگ» یا "OVERSIZE LOAD" با حروف مشکی، در ارتفاع حداقل ۲۰۰ میلی‌متری و روی پس‌زمینه‌ی زردرنگ باشد؛ یا تابلویی با حرف «D» همان‌طور که در تصویر زیر مشاهده می‌شود. در زمان سفر در شب، تابلو باید در ارتفاع بلندتر و از مواد بازتابنده‌ی نور ساخته شده باشد. این تابلو نباید جلوی نور یا سایر ابزارهای ایمنی در وسیله‌ی نقلیه یا تریلر را بگیرد؛ به‌علاوه وقتی کاربردی ندارد باید برداشته

این تابلو مسیر خدمات تاکسی دریایی را نشان می‌دهد.

تسهیلات قابل‌استفاده با ویلچر را نشان می‌دهد.

تابلوهای مختص وسایل نقلیهی امدادی

برخی تابلوهای اطلاعاتی یک سیستم شماره‌گذاری در پایین تابلو دارند که به وسایل نقلیهی امدادی و رانندگان در تعیین مسیر مناسب کمک می‌کند.

تابلوهای دوزبانه

این علائم هنگام رانندگی در نواحی‌ای که به عنوان دوزبانه تعیین شده‌اند، مشاهده می‌شود. پیام‌ها را در زبانی بخوانید که بهتر متوجه می‌شوید. پیام‌های دوزبانه ممکن است در کنار یکدیگر روی یک تابلو یا به صورت مجزا مشاهده شوند، وقتی یک تابلو به زبان انگلیسی مشاهده می‌کنید، بلافاصله بعد از آن تابلویی به زبان فرانسه مشاهده می‌شود.

چراغ‌های راهنمایی و رانندگی

چراغ‌های راهنمایی و رانندگی به رانندگان و عابران پیاده نشان می‌دهد در تقاطع و در طول خیابان‌ها چه کاری باید انجام دهند. این چراغ‌ها به کاربران جاده نشان می‌دهند چه زمانی باید توقف و حرکت کنند، چه زمان و چگونه گردش کنند و چه موقع باید با احتیاط بیشتری برانند.

چراغ سبز

چراغ سبز یعنی راننده پس از رعایت حق تقدم وسایل نقلیه و عابران پیاده‌ای که از قبل در تقاطع بوده‌اند، اجازه‌ی گردش به چپ، حرکت مستقیم یا گردش به راست را دارد. در زمان گردش به چپ یا راست شما باید حق تقدم را به عابران پیاده‌ی در حال گذر از تقاطع بدهید.

چراغ زرد

چراغ زرد یا کهربایی یعنی به زودی چراغ قرمز

خواهد شد. فقط با رعایت کامل ایمنی توقف کنید؛ در غیر این صورت باید با احتیاط از تقاطع عبور کنید.

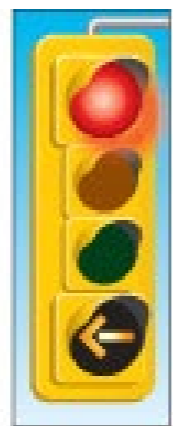
چراغ قرمز

چراغ قرمز یعنی شما موظف به توقف هستید. وسیله‌ی نقلیه باید پشت خط ایست به طور کامل متوقف شود، در صورتی‌که خط ایست روی آسفالت مشخص شده باشد. اگر خط ایست وجود ندارد، پشت خط مخصوص عابر پیاده‌ی خط‌کشی‌شده یا بدون خط‌کشی توقف کنید. اگر خط‌کشی عابر پیاده مشخص نشده است، در لبه‌ی پیاده‌رو توقف کنید. اگر پیاده‌رو هم وجود ندارد، موازی با لبه‌ی تقاطع بایستید.

قبل از حرکت در تقاطع، منتظر بمانید تا چراغ به رنگ سبز تغییر کند و تقاطع خالی شود.

در زمان چراغ قرمز شما اجازه دارید پس از توقف کامل و انتظار برای خالی‌شدن مسیر به سمت راست گردش کنید، مگر اینکه تابلویی مشخص کند که گردش به راست ممنوع است. زمانی گردش به چپ در چراغ قرمز مجاز است که راننده از یک خیابان یک‌طرفه بخواد به سمت خیابان

عابران پیاده نباید وقتی فلش سبز گردش به چپ روشن است از خیابان عبور کنند، مگر اینکه علامت مخصوص عابر پیاده اجازه عبور دهد.

علائم اولویت حرکت با حمل و نقل

عمومی

پس از فلش سبز گردش به چپ، فلش زرد ظاهر می‌شود. این فلش یعنی به‌زودی برای یک یا هر دو جهت ترافیک چراغ سبز نشان داده می‌شود. شروع به گردش به چپ نکنید. توقف کنید، البته اگر توقف کردن خطری ایجاد نکند؛ در غیر این صورت با احتیاط گردش خود را تکمیل کنید.

در زمان وجود علائم اولویت حرکت با حمل و نقل عمومی، وسایل نقلیه و عابران پیاده باید حق تقدم را به وسایل حمل و نقل عمومی بدهند. چراغی گرد بالای چراغ راهنمایی و رانندگی متداول قرار گرفته و یک خط عمودی سفید را روی پس‌زمینه سیاه‌رنگ نشان می‌دهد. این علامت به وسایل حمل و نقل عمومی اجازه حرکت مستقیم، گردش به راست یا چپ را می‌دهد، در حالی که تمامی مسیرهای حرکت با چراغ قرمز مواجه هستند.

شما می‌توانید وقتی چراغ سبز است همچنان گردش به چپ کنید، اما فقط در مسیری که خالی از وسیله نقلیه و عابر پیاده باشد. اگر وقتی در تقاطع قرار دارید، چراغ گردش قرمز شود، چنانچه خطری وجود ندارد گردش خود را تکمیل کنید.

سبز اشاره به سمت چپ و چراغ سبز مواجه می‌شوید، گردش به چپ، حرکت مستقیم یا گردش به راست از لاین مناسب مجاز است. این چراغ، چراغ سبز چشم‌کزن نامیده می‌شود، زیرا جریان ترافیک مقابل هنوز با چراغ قرمز مواجه است.

عابران پیاده نباید از چراغ سبز چشم‌کزن عبور کنند، مگر اینکه تابلو یا علامت مخصوص عابر پیاده به آن‌ها اجازه حرکت دهد.

گردش به چپ هم‌زمان

وقتی فلش سبز گردش به چپ همراه با چراغ قرمز نشان داده می‌شود، گردش به چپ از لاین مخصوص گردش به چپ مجاز است. وسایل نقلیه در حال گردش به چپ از جهت مقابل نیز می‌توانند گردش به چپ کنند، زیرا آن‌ها نیز با فلش سبز گردش به چپ مواجه می‌شوند.

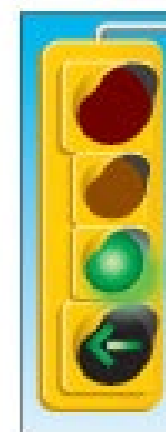
یک‌طرفه‌ی دیگری حرکت کند. در این حالت ابتدا باید به طور کامل توقف کنید و منتظر بمانید مسیر کاملاً خالی شود.

چراغ‌ها و فلش‌ها برای کمک به وسایل نقلیه در حال گردش

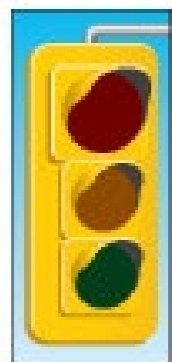
چراغ‌های سبز چشم‌کزن و فلش‌های سبز به رانندگانی که قصد گردش دارند کمک خواهد کرد.

چراغ یا فلش سبز چشم‌کزن

وقتی با چراغ سبز چشم‌کزن یا ترکیبی از فلش

چراغ‌های راهنمایی و رانندگی خالی

در زمان قطع برق، چراغ‌های راهنمایی و رانندگی در تقاطع‌ها خاموش خواهند شد. حق تقدم را به وسایل نقلیه‌ی حاضر در تقاطع و وسایل نقلیه‌ی در حال ورود به تقاطع از سمت راستان بدهید. با احتیاط برانید و از این تقاطع به همان شیوه‌ای استفاده کنید که از تقاطع دارای تابلوی ایست در هر چهار طرف استفاده می‌کنید.

چراغ قرمز چشمک‌زن

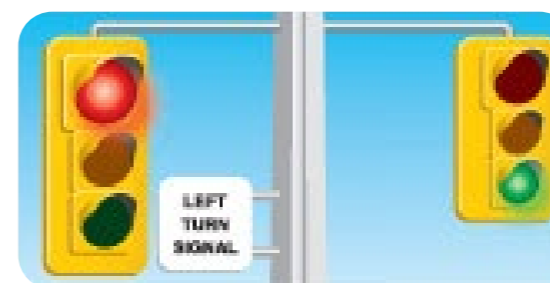

هنگام مشاهده‌ی چراغ قرمز چشمک‌زن باید کاملاً توقف کنید. فقط وقتی شرایط بی‌خطر است از تقاطع عبور کنید.

چراغ زرد چشمک‌زن

چراغ زرد چشمک‌زن یعنی هنگام نزدیک شدن به تقاطع یا حرکت مستقیم در تقاطع باید با احتیاط برانید.

پس از چراغ زرد، چراغ قرمز فقط برای وسایل نقلیه‌ی در حال گردش به چپ نشان داده می‌شود. وسایل نقلیه‌ای که قصد حرکت مستقیم یا گردش به راست دارند با چراغ سبز یا فلش‌های سبز با اشاره به حرکت مستقیم و حرکت به سمت راست مواجه خواهند شد.

در این تقاطع‌ها پس از سبزشدن چراغ برای وسایل نقلیه‌ای که قصد حرکت به سمت مسیر مستقیم یا گردش به راست دارند، گردش به چپ مجاز نیست. اگر وقتی چراغ زرد می‌شود، شما در میانه‌ی تقاطع قرار دارید با احتیاط گردش خود را تکمیل کنید.

گردش به چپ کاملاً محافظت شده

برخی تقاطع‌ها دارای چراغ‌های راهنمایی و رانندگی مجزا برای ترافیک در حال گردش به چپ و برای ترافیک در حال حرکت مستقیم در تقاطع یا گردش به راست هستند.

وقتی فلش سبز گردش به چپ برای ترافیک حاضر در لاین مخصوص گردش به چپ نشان داده می‌شود، ترافیکی که قصد حرکت مستقیم یا گردش به راست دارد، همچنان چراغ قرمز را مشاهده خواهد کرد. وقتی فلش سبز نشان داده می‌شود، در صورت حضور در لاین گردش به چپ می‌توانید به سمت چپ گردش کنید. وسایل نقلیه‌ی جهت مقابل نیز می‌توانند به سمت چپ گردش کنند.

پس از فلش سبز گردش به چپ، چراغ زردی فقط برای وسایل نقلیه‌ی در حال گردش به چپ نشان داده می‌شود.

چراغ‌های راهنمایی ترافیک

چراغ راهنمایی ترافیک در واقع چراغ چشمک‌زن تکی است که به صورت معلق در تقاطع قرار دارد یا روی تابلو یا اجسام دیگر در جاده قرار گرفته است.

چراغ راهنمایی قرمز چشمک‌زن

چراغ راهنمایی قرمز چشمک‌زن بالای تقاطع یا تابلوی ایست، یعنی شما باید کاملاً توقف کنید. وقتی خطری وجود ندارد از تقاطع عبور کنید.

چراغ راهنمایی زرد چشمک‌زن

چراغ راهنمایی زرد چشمک‌زن بالای تقاطع یا بالای تابلوی هشدار یا روی بلوک در جاده قرار می‌گیرد، به راننده هشدار می‌دهد با احتیاط براند.

تابلوها و علائم عابران پیاده

تابلوها و علائم عابر پیاده، به عابران پیاده کمک می‌کند در تقاطع‌های دارای چراغ‌های راهنمایی و رانندگی از خیابان عبور کنند. علائم مخصوص اجازه عبور عابران پیاده، نمادی سفیدرنگ به شکل راه‌رفتن است. نماد دست چشمک‌زن یا ثابت به رنگ نارنجی، یعنی عابران پیاده نباید از خیابان عبور کنند.

تصویر ۴-۳-۱

عابر پیاده، در صورت مشاهده‌ی علامت آدمک در حال راه‌رفتن، می‌تواند در جهت تابلو از خیابان عبور کند. هنگام عبور از خیابان، عابران پیاده نسبت به تمامی وسایل نقلیه حق تقدم دارند.

عابر پیاده، در صورت مشاهده‌ی نماد دست چشمک‌زن یا ثابت، نباید از خیابان عبور کند. عابران پیاده‌ای که هنگام نمایش علامت دست در حال عبور از خیابان هستند، باید هر چه

سریع‌تر به سمت محلی امن حرکت کنند. وقتی عابران پیاده در حال حرکتند، همچنان نسبت به وسایل نقلیه حق تقدم دارند.

در تقاطع‌هایی با چراغ‌های راهنمایی و رانندگی که علائم و تابلوهای مخصوص عابر پیاده ندارند، عابران پیاده با مشاهده‌ی چراغ سبز می‌توانند عبور کنند. عابران پیاده نمی‌توانند در زمان نمایش چراغ چشمک‌زن سبز یا فلش سبز گردش به چپ از خیابان عبور کنند.

علائم عابر پیاده در تقاطع

در جایی که دکمه‌های عابر پیاده وجود دارد، عابر پیاده باید از این دکمه استفاده کند تا علامت آدمک در حال راه‌رفتن ظاهر شود. علائم عابر پیاده به افراد زمان بیشتری برای عبور از خیابان نسبت به چراغ‌های عادی راهنمایی و رانندگی می‌دهد. در خیابان‌های اصلی و شلوغ، علائم مخصوص عابر پیاده در تقاطع به وسایل نقلیه علامت می‌دهد توقف کنند و به افراد کمک می‌کنند تا با خیال راحت و ایمنی از خیابان عبور کنند. علائم عابر پیاده در تقاطع همراه با حداقل یک محل گذر عابر پیاده، علامت راه رفتن یا عدم راه رفتن عابر پیاده، دکمه‌های مخصوص عابر پیاده و چراغ‌های راهنمایی و رانندگی در خیابان اصلی است. تابلوهای ایست جریان ترافیک را در تقاطع‌های کوچک‌تر و کم‌ترددتر کنترل می‌کند.

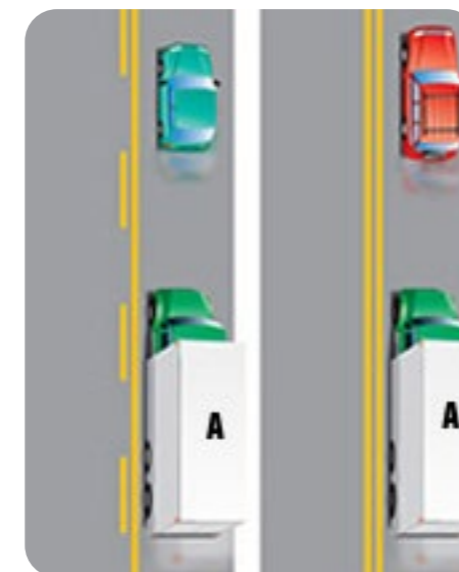
رانندگان موظفند شرایط را به خوبی بررسی کنند، قوانین راهنمایی و رانندگی را رعایت کنند و با استفاده از مهارت‌های رانندگی بی‌خطر در این تقاطع‌ها برانند.

تصویر ۴-۳-۲

نشانه‌گذاری‌های روی آسفالت

خط ممتد در سمت چپ لاین حرکت یعنی سبقت‌گرفتن خطرناک است. (خودروی A نباید سبقت بگیرد)

تصویر ۴-۲

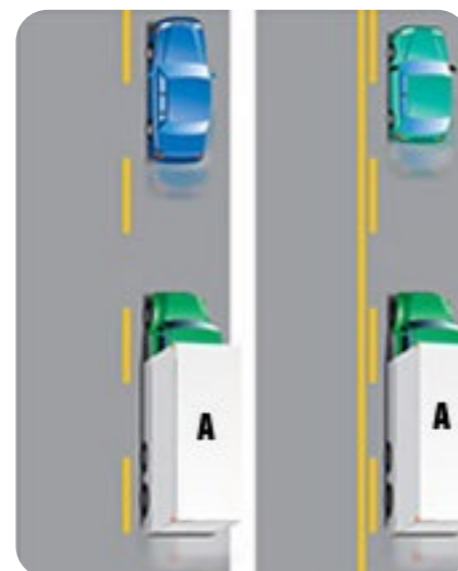
نشانه‌گذاری آسفالت همراه با تابلوهای جاده و چراغ‌های راهنمایی و رانندگی‌اند و اطلاعات مهمی درباره‌ی جهت حرکت ترافیک و مناطق مجاز و غیرمجاز برای حرکت را نشان می‌دهند. نشانه‌گذاری‌های آسفالت لاین‌های حرکت را تقسیم می‌کنند، لاین‌های مختص گردش را نشان می‌دهند، محل گذر عابران پیاده را مشخص می‌کنند، موانع را نشان می‌دهند و اعلام می‌کنند جاده چه زمانی برای سبقت‌گرفتن امن نیست.

خطوط زرد مسیر تردد در جهات مخالف را جدا می‌کنند. خطوط سفید مسیر تردد در یک جهت حرکت را جدا می‌کنند.

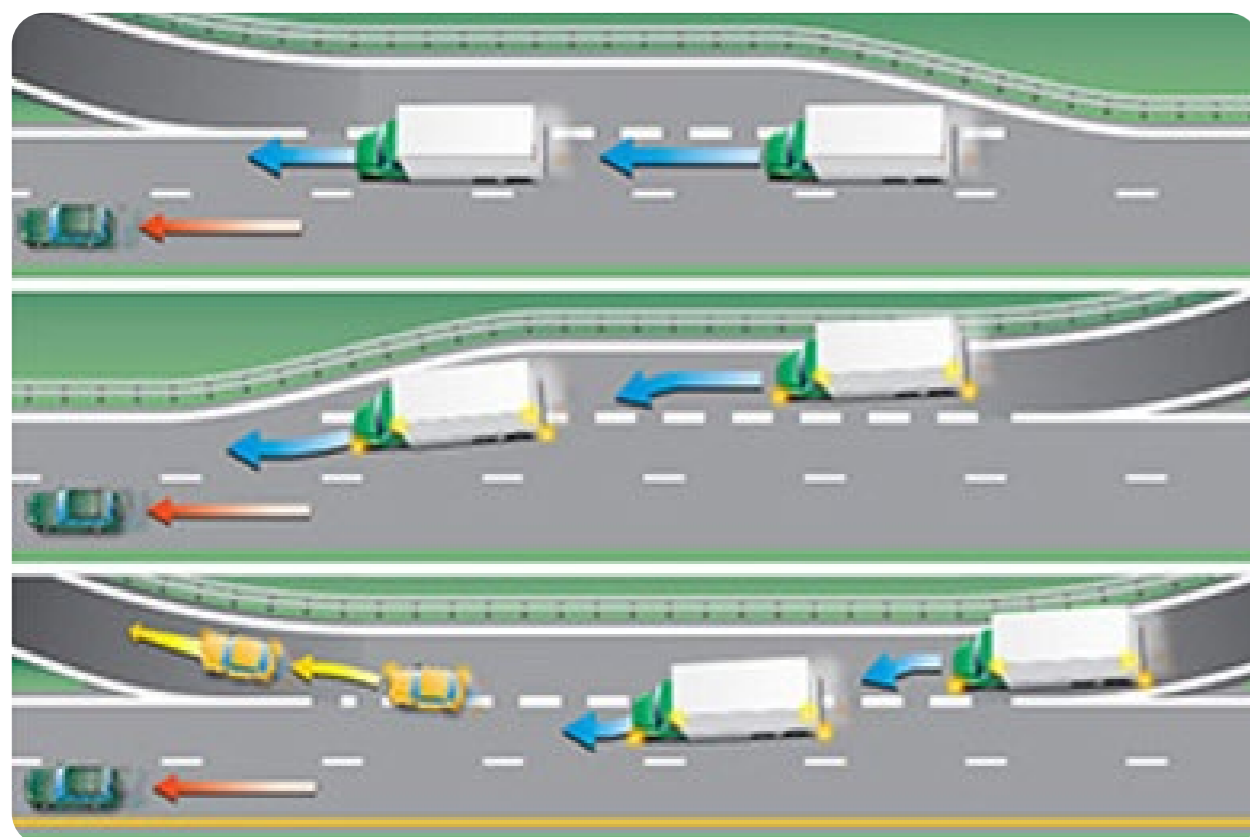

تصویر ۴-۱

خط شکسته در سمت چپ لاین شما یعنی شما می‌توانید در صورت خالی‌بودن مسیر سبقت بگیرید. (خودروی A در صورت وجود خطوط شکسته‌ی کافی در جلو برای تکمیل سبقت بدون خطر می‌تواند سبقت بگیرد)

خطوط شکسته که پهن‌تر و نزدیک‌تر از خطوط شکسته‌ی عادی هستند، خطوط پیوسته نامیده می‌شود. وقتی خطوط پیوسته را در طرف چپ خود مشاهده کردید، یعنی لاینی که در آن هستید رو به پایان یا خروج است و شما اگر قصد ادامه‌ی مسیر کنونی خود را دارید باید لاین حرکتتان را تغییر دهید. خطوط پیوسته در سمت راست یعنی لاین شما بدون تغییر ادامه خواهد یافت.

تصویر ۴-۴

خلاصه ی مطالب

در انتهای این فصل شما باید از شرح موارد زیر

مطلع باشید:

تابلوه‌ها:

- تفاوت بین تابلوهای مقرراتی، هشدار، شرایط موقتی و اطلاعاتی یا جهت مسیر در چیست.

- نمادها و پیام‌های برخی تابلوهای رایج در هر گروه چگونه خوانده می‌شود.

چراغ‌های راهنمایی و رانندگی:

- تفاوت رنگ‌ها و نمادهایی که در چراغ‌های راهنمایی و رانندگی ظاهر می‌شوند و معنای آن‌ها.

- نحوه‌ی گردش باتوجه به فلش‌ها و چراغ‌های سبز چشمک‌زن چگونه است.

- نحوه‌ی حرکت هنگام نزدیک شدن به چراغ‌های زرد یا قرمز چشمک‌زن چگونه است.

- اقدامات در موقعیت‌هایی که چراغ‌های راهنمایی و رانندگی عمل نمی‌کنند.

علائم و تابلوهای عابران پیاده:

- چه نمادهایی در چراغ‌ها و تابلوهای عابر پیاده نشان داده می‌شوند.

- علائم عابر پیاده در تقاطع چیست و در

تصویر ۴-۸

دو خط ممتد روی آسفالت کشیده می‌شوند و ترافیک را به دور از اجسام ثابت مانند ستون‌های پل یا سازه‌های بتنی خیابان هدایت می‌کنند. نشانه‌های زرد و مشکی رنگ‌شده روی این اجسام نشانه‌ی هشدار هستند.

تصویر ۴-۹

تصویر ۴-۶

فلش سفیدی که روی لاین حرکت کشیده شده است یعنی حرکت فقط در جهت فلش مجاز است.

تصویر ۴-۷

محل گذر عابر پیاده با دو خط دابل موازی سفید در عرض خیابان خط‌کشی شده است و یک علامت X در هر لاین در نزدیکی محل گذر کشیده شده است. قبل از این خط توقف کنید و حق تقدم را به عابران پیاده بدهید.

خط ایست خط مفرد سفیدرنگی است که روی سطح خیابان و در تقاطع‌ها کشیده شده است. این خط نشان می‌دهد در کجا باید توقف کنید. در صورتی که خط ایست روی آسفالت کشیده نشده باشد، پشت خط مخصوص عابر پیاده‌ی خط‌کشی شده یا بدون خط‌کشی توقف کنید. اگر خط‌کشی عابر پیاده نبود، در لبه‌ی پیاده‌رو توقف کنید. اگر پیاده‌رو هم وجود ندارد، موازی با لبه‌ی تقاطع بایستید (تصویر ۴-۵).

تصویر ۴-۵

خط‌کشی عابر پیاده با دو خط سفید موازی که روی سطح خیابان رنگ شده‌اند، مشخص می‌شود. البته خط‌کشی عابر پیاده در تقاطع‌ها همیشه نشانه‌گذاری نشده است. اگر خط ایست روی آسفالت کشیده نشده است، پشت خط مخصوص عابر پیاده توقف کنید. اگر خط‌کشی عابر پیاده مشخص نشده است، در لبه‌ی پیاده‌رو توقف کنید. اگر پیاده‌رو هم وجود ندارد، موازی با لبه‌ی تقاطع بایستید.

صورت مواجهه با نشانه‌گذاری‌های روی آسفالت
چه کاری باید انجام داد.

● نشانه‌گذاری‌های روی آسفالت چگونه برای
کنترل ترافیک استفاده می‌شوند.

● چه رنگ‌ها و نشانه‌ها و خطوطی در جاده
استفاده می‌شود.

حفظ گواهینامه

کتاب ها و منابع

ترجمه کتاب ها و منابع مفید

دایرکتوری مشاغل

دایرکتوری مشاغل ایرانیان
کانادا

نرخ دلار

نرخ لحظه ای دلار کانادا در
شهرهای مختلف

اخبار محلی

اخبار محلی شهرهای مختلف
کانادا

ابزارهای کاربردی

ابزارهای کاربردی و
محاسبه‌گرهای قیمت

موضوعات این فصل عبارتند از مسئولیت‌های شما در حفظ و نگهداری از گواهینامه‌ی رانندگی معتبر، روش کار سیستم امتیاز منفی، تخلفاتی که منجر به ازدست دادن امتیازها می‌شود و شرایطی که ممکن است باعث لغو یا تعلیق گواهینامه‌ی شما شود.

در این فصل می‌خوانیم:

- حفظ و نگهداری گواهینامه
- سیستم امتیاز منفی
- سایر روش‌های ازدست دادن گواهینامه
- خلاصه‌ی مطالب فصل پنج

حفظ و نگهداری گواهینامه

اونتاریو فقط یک نوع گواهینامه‌ی رانندگی دارد که به‌صورت تک‌کارت است. کارت گواهینامه عکس و امضای راننده را در خود دارد. همه‌ی رانندگان در اونتاریو باید کارت گواهینامه‌ی رانندگی داشته باشند. شما باید گواهینامه‌تان را هنگام رانندگی همراه داشته باشید.

تمدید گواهینامه

وقتی موعد تمدید گواهینامه برسد، فرم تقاضای تمدید را از طریق ایمیل یا پست دریافت خواهید کرد. رانندگان کمتر از ۸۰ سال با گواهینامه‌ی کلاس A، B، C، E یا F و رانندگان بالای ۶۵ سال با گواهینامه‌ی کلاس D معمولاً هر پنج سال برای تمدید گواهینامه‌ی خود باید در سنجش بینایی و آزمون آیین‌نامه قبول شوند.

از اول جولای ۲۰۱۸ الزامات رانندگان کمتر از ۶۵ سال گواهینامه‌ی کلاس D تغییر کرده است. رانندگان کمتر از ۶۵ سال برای تمدید گواهینامه‌ی خود باید در آزمون بینایی و آیین‌نامه قبول شوند.

رانندگان ۶۵ تا ۷۹ سال با گواهینامه‌ی کلاس A، B، C، D، E یا F اگر در تصادفی مقصر شناخته شده باشند یا در مجموع حداقل ۳ امتیاز منفی داشته باشند برای تمدید گواهینامه‌ی خود باید

در آزمون بینایی، آیین‌نامه و عملی قبول شوند. برای آن گروه از رانندگان وسایل نقلیه‌ی سنگین که گواهی اتمام دوره‌ی ترمز بادی را دارند، آزمون کتبی ترمز بادی با دوره‌ی آزمون کتبی آیین‌نامه برگزار می‌شود. آزمون عملی ترمز بادی فقط زمانی الزامی است که فرد ملزم به شرکت در آزمون عملی شهر است. رانندگان ۸۰ ساله و بالاتر با گواهینامه‌ی کلاس A، B، C، D، E یا F برای تمدید گواهینامه‌ی خود ملزم به قبولی در آزمون بینایی، آیین‌نامه و عملی هستند.

رانندگان گواهینامه‌ی رانندگی کلاس تجاری (یا مختص وسایل نقلیه‌ی سنگین) برای حفظ گواهینامه‌ی خود، باتوجه به سنشان، ملزم به ارسال دوره‌ای گزارش پزشکی قابل قبول هستند؛ در غیر این صورت کلاس کنونی آن‌ها به یک کلاس پایین‌تر یعنی کلاس G تنزل داده می‌شود (به بخش گزارش‌دهی شرایط پزشکی مراجعه کنید). از اول جولای ۲۰۱۸، رانندگان کلاس D برای حفظ گواهینامه‌ی کلاس D خود موظف به ارسال دوره‌ای گزارش پزشکی و قبولی در آزمایشات پزشکی هستند، در غیر این صورت کلاس کنونی آن‌ها به یک کلاس پایین‌تر یعنی کلاس G تنزل داده می‌شود.

وقتی ملزم به شرکت در یکی از آزمون‌ها هستید، باید در مرکز آزمون رانندگی (DriveTest Centre) حضور یابید، آزمون‌ها را تکمیل کنید و گواهینامه‌تان را تمدید کنید. اگر نیاز به قبولی در آزمونی نباشد، لازم است گواهینامه‌ی خود را

شخصاً در یکی از مراکز خدمات اونتاریو (Servi-Ontario) تمدید کنید. با فرم تقاضای تمدید گواهینامه به یکی از مراکز ServiceOntario در استان مراجعه کنید. تمامی این مراکز مجهز به امکانات چاپ عکس هستند. از شما خواسته می‌شود فرم مربوطه را امضا کنید، اسناد هویت خود را نشان دهید، هزینه‌ی تمدید گواهینامه را پرداخت کنید و عکس پرسنلی بگیرید. در صورتی که تقاضا و اسناد شما در دست بررسی باشد، گواهینامه‌ی موقت در آن مرکز به شما داده می‌شود. گواهینامه‌ی دائمی بعداً برایتان پست خواهد شد. هنگام رانندگی باید گواهینامه همراهتان باشد و به محض درخواست مأمور پلیس باید آن را ارائه دهید.

اگر در موعد تمدید گواهینامه‌تان فرم تمدید گواهینامه را از طریق پست دریافت نکردید، با وزارت حمل‌ونقل تماس بگیرید. شما موظفید حتماً گواهینامه‌ی رانندگی معتبر در دست داشته باشید.

اگر گواهینامه‌ی شما به مدت بیش از ۳ سال تعلیق، لغو یا منقضی شده باشد، باید دوباره برای دریافت گواهینامه‌ی رانندگی در اونتاریو تقاضا دهید و تمامی شرایط و ضوابط دریافت گواهینامه‌ی پایان دوره‌ی آموزش را که شامل قبولی در تمامی آزمون‌های الزامی نیز می‌شود، رعایت کنید. فقط آن زمان شما واجد شرایط تقاضا برای هر نوع گواهینامه‌ی کلاس تجاری (وسایل نقلیه‌ی سنگین) خواهید بود.

تذکر مهم

از تاریخ ۱ جولای ۲۰۱۸ الزامات جدیدی برای تمدید و شرایط پزشکی گواهینامه‌ی کلاس D اجرایی شده است. برای کسب اطلاعات بیشتر روی لینک زیر کلیک کنید. (شرایط پزشکی و الزامات جدید برای تمدید گواهینامه‌ی کلاس D)

[New Class D Licence Renewal](#)

[Requirements and Medical Requirements](#)

گزارش‌دهی شرایط پزشکی

اگر هر نوع از گواهینامه‌های رانندگی وسایل نقلیه‌ی سنگین غیر از گواهینامه‌ی کلاس D دارید، باید هر پنج سال یکبار، باتوجه به سنتان، در آزمایشات پزشکی قبول شوید. سه ماه قبل از موعد گزارش پزشکی، فرم خالی گزارش پزشکی و نامه‌ی اطلاع‌رسانی برای شما پست خواهد شد. باید به پزشک مراجعه کنید و آزمایشات پزشکی مربوطه را انجام دهید. پزشک فرم را تکمیل خواهد کرد. سپس باید فرم مربوطه را شخصاً یا از طریق پست به وزارت حمل‌ونقل تحویل دهید. اگر گزارش پزشکی تکمیل‌شده را ارائه ندهید، کلاس گواهینامه‌تان تنزل خواهد یافت.

• رانندگان کمتر از ۴۶ سال موظفند هر پنج سال یکبار گزارش پزشکی ارائه دهند.

• رانندگان ۴۶ تا ۶۴ سال موظفند هر سه سال

یکبار گزارش پزشکی ارائه دهند.

• رانندگان ۶۵ سال به بالا موظفند هر سال گزارش پزشکی خود را ارائه دهند.

• رانندگان ۸۰ سال به بالا با گواهینامه‌ی کلاس D موظفند هر سال گزارش پزشکی خود را ارائه دهند.

تغییر نام یا نشانی

هر تغییری در نام و نشانی باید ظرف ۶ روز از زمان تغییر به وزارت حمل‌ونقل اطلاع داده شود. وقتی نشانی خود را تغییر می‌دهید به گواهینامه‌ی جدید نیاز خواهید داشت. شما می‌توانید نشانی خود را در وبسایت Service-Ontario در www.serviceontario.ca تغییر دهید، یا می‌توانید شخصاً اطلاعات جدید را به یکی از مراکز ServiceOntario ارائه دهید، یا آن را برای وزارت حمل‌ونقل به نشانی ۵K۴ ON KYL، کینگزتون، صندوق پستی ۹۲۰۰، پست کنید. وزارت حمل‌ونقل گواهینامه‌ی جدیدی برای شما ارسال خواهد کرد. پس از دریافت گواهینامه‌ی جدید، باید گواهینامه‌ی قدیمی را معدوم کنید و همواره در زمان رانندگی گواهینامه‌ی جدید همراهتان باشد.

در صورت تغییردادن نام، شما به گواهینامه‌ی جدید نیاز دارید. اسناد مربوط به تغییر نام و گواهینامه‌ی کنونی خود را به یکی از مراکز Ser-viceOntario ارائه دهید. عکس جدیدی از شما

گرفته خواهد شد. در آن زمان گواهینامه‌ی موقت دریافت خواهید کرد تا وقتی که گواهینامه‌ی دائمی‌تان آماده و پست شود. همواره هنگام رانندگی این سند همراهتان باشد.

هیچ هزینه‌ای بابت دریافت گواهینامه‌ی جدید

به دلیل تغییر نام و نشانی از شما دریافت نمی‌شود. جدول زیر نشان می‌دهد برای تغییر نام خود در گواهینامه‌ی رانندگی به چه اسنادی نیاز خواهید داشت.

دلیل تغییر نام	اسناد موردنیاز
ازدواج	گواهی ازدواج صادرشده از طرف دولت
گواهی تغییر نام	کیلومتر
طبق توافق نظام حقوقی (Common Law)	گواهی تغییر نام
فرزندخواندگی	دستور دادگاه برای فرزندخواندگی
گواهی تغییر نام	کیلومتر بر هر ساعت
طبق تغییرات در قانون مربوط به نام افراد	گواهی تغییر نام

قوانین گواهینامه‌ی رانندگی

طبق قانون موارد زیر غیرقانونی است:

- قرض‌دادن گواهینامه
- اجازه‌ی استفاده از گواهینامه به فردی دیگر
- استفاده از گواهینامه‌ی دیگر
- استفاده از گواهینامه‌ی جایگزین
- استفاده از گواهینامه‌ی فرد دیگر برای خود
- داشتن بیش از یک گواهینامه‌ی رانندگی اونتاریو
- استفاده از گواهینامه‌ی جعلی یا تقلبی

سیستم امتیاز منفی

سیستم امتیاز منفی، رانندگان را ترغیب به بهبود رفتار خود می‌کند و از مردم در برابر رانندگانی که از امتیاز رانندگی خود سوءاستفاده می‌کنند محافظت خواهد کرد. رانندگانی که محکوم به تخلفات رانندگی می‌شوند امتیاز منفی دریافت می‌کنند و این موارد در سابقه‌ی رانندگی آن‌ها ثبت می‌شود. امتیازهای منفی به مدت دو سال از تاریخ تخلف در سابقه‌ی رانندگی باقی خواهد ماند. اگر در مجموع امتیازهای منفی زیادی داشته باشید، ممکن است گواهینامه‌ی رانندگی‌تان تعلیق شود.

سایر روش‌های ازدست دادن گواهینامه

گواهینامه به دلایل زیر ممکن است تعلیق شود:

تعلیق پزشکی

طبق قانون، تمامی پزشکان باید نام و نشانی تمامی افراد ۱۶ سال به بالا را که دچار مشکلات پزشکی‌اند گزارش دهند، این مشکلات (همچون سکته‌ی مغزی، بیماری قلبی یا سرگیجه) ممکن است بر توانایی آن‌ها در رانندگی بی‌خطر تأثیر گذارد. پزشکان این اطلاعات را به وزارت حمل‌ونقل گزارش می‌دهند، این اطلاعات نباید به افراد دیگری ارائه شود. تا وقتی مدارک پزشکی جدید نشان دهد شرایط جسمی فرد هیچ ریسکی برای رانندگی بی‌خطر ایجاد نمی‌کند، گواهینامه‌ی رانندگی ممکن است در حالت تعلیق بماند.

تحمل صفر الکل برای رانندگان وسایل نقلیه‌ی سنگین

رانندگان وسایل نقلیه‌ی سنگین نباید هیچ میزان الکل و یا مواد مخدری هنگام رانندگی با وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین مصرف کرده باشند. اگر راننده‌ی وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین الکل یا ماده‌ی مخدری مصرف کرده باشد، با مجازات‌های سنگینی مثل تعلیق گواهینامه و مجازات‌های پولی دولت

مواجه خواهد شد.

رانندگان این وسایل نقلیه‌ی سنگین (کلاس A تا F) باید هنگام رانندگی از قانون تحمل صفر تبعیت کنند و به دلیل رانندگی نامناسب ناشی از مصرف الکل و مواد مخدر تحت مجازات قرار می‌گیرند:

- افرادی که نیاز به گواهینامه‌ی کلاس A تا F دارند.
- افرادی که نیاز به گواهی ثبت متصدی وسایل نقلیه‌ی سنگین (CVOR) دارند.
- رانندگان ماشین‌های جاده‌سازی.

اگر پلیس تشخیص دهد که شما در معرض الکل یا مواد مخدر بوده‌اید و یا هر نوع ماده‌ی دیگری شامل داروهای غیرقانونی، داروهای نسخه‌ای یا داروهای غیرنسخه‌ای که بر توانایی رانندگی شما تأثیر گذاشته است، با عواقب شدیدی از جمله جریمه‌های مادی کیفری و زندان مواجه خواهید شد.

در ارائه‌ی این نمونه‌ها قصور کنید، تحت قانون کیفری محکوم خواهید شد.

اگر کمتر از ۲۱ سال دارید، در صورت نوشیدن الکل نباید رانندگی کنید. سطح الکل شما باید صفر باشد.

برای کسب اطلاعات بیشتر درباره‌ی رانندگی نامناسب در اونتاریو، لطفاً به وبسایت وزارت حمل‌ونقل با این نشانی اینترنتی مراجعه نمایید:
www.mto.gov.on.ca/impaired-driving

الکل

پلیس می‌تواند از هر راننده‌ای بخواهد که توقف کند تا مشخص کند آیا انجام آزمایش الکل یا مواد مخدر الزامی است یا نه. پلیس ممکن است همچنین بازرسی‌های کنار جاده‌ای داشته باشد. وقتی پلیس شما را متوقف می‌کند، از شما می‌خواهد داخل یک دستگاه بدمید تا تنفستان را از نظر مقدار الکل آزمایش کند، یا از دستگاه بازرسی کنار جاده‌ای استفاده می‌کند یا از شما می‌خواهد آزمایش‌های هماهنگی‌های جسمانی را انجام دهید. اگر در انجام این آزمایش‌ها قصور کنید، قادر به انجام آن نباشید یا ارائه‌ی نمونه تنفسی یا انجام آزمایش‌های هماهنگی‌های جسمانی را نپذیرید، طبق قانون کیفری محکوم خواهید شد.

اگر نتوانید نمونه‌ی تنفسی ارائه دهید یا دریافت نمونه‌ی تنفسی امکان‌پذیر نباشد، مأمور پلیس می‌تواند در عوض شما بخواهد نمونه‌ی خون خود را بدهید.

مواد مخدر

پلیس می‌تواند از هر راننده‌ای بخواهد توقف کند تا مشخص کند آیا آزمایش مواد مخدر الزامی است یا خیر. مجازات‌های قانون کیفری و قانون ترافیک بزرگراه برای رانندگانی که محکوم به رانندگی نامناسب تحت‌تأثیر الکل یا مواد مخدر شده‌اند اعمال می‌شود.

همه‌ی انواع مواد مخدر شامل ماری‌جوآنا، داروهای غیرقانونی، داروهای نسخه‌ای یا داروهای غیرنسخه‌ای ممکن است اثرات خطرناکی داشته باشند:

• اگر از داروهای نسخه‌ای یا آمپول‌های آلرژی استفاده می‌کنید، از پزشکتان درباره‌ی عوارض جانبی آن مانند سرگیجه، تاری دید، حالت تهوع

یا خواب‌آلودگی سؤال کنید. این عوارض ممکن است بر توانایی رانندگی شما مؤثر باشد.

• اطلاعات روی بسته‌ی تمامی داروهای غیرنسخه‌ای مصرفی‌تان را مطالعه نمایید. تمامی داروهای محرک، قرص‌های رژیمی، آرام‌بخش یا مسکن ممکن است بر توانایی رانندگی شما اثر بگذارند. حتی داروهای سرماخوردگی و آلرژی ممکن است حاوی موادی باشند که توانایی رانندگی شما را تحت‌تأثیر قرار دهند.

• مواد مخدر و الکل در کنار یکدیگر اثرات خطرناکی دارند، اثرات مواد مخدر و داروها حتی تا چند روز پس از مصرف باقی می‌مانند.

بر اساس احتمالات عمل نکنید، قبل از رانندگی از پزشک یا داروساز درباره‌ی اثرات جانبی داروها سؤال کنید.

رانندگی نامناسب

وقتی توانایی شما تحت‌تأثیر الکل یا مواد مخدر قرار گرفته است، رانندگی‌کردن در کانادا جرم است. وسیله‌ی نقلیه‌ی شما حتی نباید در این شرایط حرکت کند؛ اگر در زمان رانندگی تحت این شرایط اشتباه کنید، مرتکب تخلف شده‌اید، حتی اگر هنوز شروع به راندن نکرده باشید. در شرایطی که ممکن است ماده‌ی مخدر یا ترکیبی از الکل و ماده‌ی مخدر باعث اختلال در رانندگی شود، پلیس می‌تواند راننده را ملزم به موارد زیر نماید:

- ارائه‌ی نمونه‌های تنفسی
- اجرای آزمایش‌های استاندارد هوشیاری (در شرایط مستی)
- اجرای بازرسی شناسایی مواد مخدر
- ارائه‌ی نمونه‌های بزاق دهان، ادرار یا خون برای بررسی

اگر شما به این درخواست‌ها پاسخ رد دهید یا

خلاصه ی مطالب

در انتهای این فصل شما باید از شرح موارد زیر مطلع باشید:

- مسئولیتتان در حفظ گواهینامه‌ی معتبر رانندگی، حاوی اطلاعات کاملاً صحیح و به‌روزرسانی‌شده چیست.
- مکانیسم عمل سیستم امتیاز منفی برای رانندگان دارای گواهینامه‌ی کامل چگونه است.
- شرایط متداولی که در آن گواهینامه‌ی شما لغو یا تعلیق می‌شود.
- الکل و مواد مخدر چه تأثیری بر توانایی شما برای رانندگی دارد.

آزمون عملی

GANJINEH

راهنمای ایرانیان کانادا

کتاب ها و منابع

ترجمه کتاب ها و منابع مفید

دایرکتوری مشاغل

دایرکتوری مشاغل ایرانیان
کانادا

نرخ دلار

نرخ لحظه ای دلار کانادا در
شهرهای مختلف

اخبار محلی

اخبار محلی شهرهای مختلف
کانادا

ابزارهای کاربردی

ابزارهای کاربردی و
محاسبه‌گرهای قیمت

در این فصل می‌خوانیم:

- آزمون بازرسی روزانه
- آزمون اتصال و جداکردن
- آزمون مهارت‌های دنده‌عقب
- آزمون رانندگی در جاده
- گردش به چپ و راست
- تقاطع‌ها
- تغییر لاین
- نحوه‌ی رانندگی در جاده
- پیچ
- آزادراه
- توقف و استارت از کنار جاده

• سایر مواردی که باتوجه به عملکرد کلی شما برای آن امتیاز در نظر گرفته می‌شود.

به عنوان بخشی از آزمون عملی کلاس A یا D شما ملزم خواهید بود به:

۱. آزمون بازرسی روزانه، به جهت تعیین سلامت و ایمنی وسیله‌ی نقلیه و شناسایی تمامی عیوب جزئی یا اصلی که در فهرست برنامه‌های موجود در مقررات O. Reg. 07/199 تعیین شده است.

۲. آزمون مهارت‌های دنده‌عقب، برای نشان‌دادن

مهارت‌های دنده‌عقب که برای کنترل بی‌خطر وسیله‌ی نقلیه هنگام حرکت با دنده‌عقب به جایگاه موردنظر ضروری است؛ به‌علاوه، هم‌زمان درباره‌ی موقعیت وسیله‌ی نقلیه نسبت به اجسام اطرافش قضاوت می‌شود.

۳. آزمون رانندگی در جاده، برای نشان‌دادن مهارت‌های موردنیاز برای راندن وسیله‌ی نقلیه‌ی سنگین در پرتراфик‌ترین موقعیت‌ها و در عین حال میزان رعایت تابلوها، علائم و قوانین راهنمایی و رانندگی جاده‌ی مربوطه سنجیده می‌شود.

آزمون عملی کلاس A یا D متشکل از موارد زیر است:

۱. آزمون بازرسی روزانه:

- بازرسی قطعات خارج از وسیله‌ی نقلیه
- بازرسی داخل کابین
- بازرسی قطعات داخل وسیله‌ی نقلیه

۲. اتصال و جداکردن (کلاس A)

۳. آزمون مهارت دنده‌عقب:

- دنده‌عقب غیرمستقیم، چپ یا راست
- ورود به کوچه یا مسیر باریک (دنده‌عقب با زاویه‌ی ۹۰ درجه)

۴. آزمون رانندگی در جاده:

- گردش به چپ یا راست
- تقاطع‌ها
- تغییر لاین
- نحوه‌ی رانندگی در جاده
- بخش آزادراه
- پیچ‌ها
- توقف و استارت از کنار جاده

الزامات قبل از آزمون

برای تمامی آزمون‌های عملی کلاس A (شامل کلاس AR) و کلاس D که در آن آزمون، وسیله‌ی نقلیه مجهز به ترمزهای بادی است، شما باید موارد زیر را همراه داشته باشید:

- گوه‌ها یا بازدارنده‌های چرخ
- ابزار زمان‌سنج برای تعیین ثانیه‌ها
- ابزار نگهدارنده‌ی پدال ترمز در موقعیت اعمال ترمز

- ابزاری برای اندازه‌گیری پیشروی میله‌ی فشار
- اگر تمامی موارد اعلام‌شده همراهتان نباشد، آزمون عملی لغو می‌شود و شما باید ۵۰ درصد از هزینه‌ی آزمون عملی را پرداخت کنید تا بتوانید برای آزمون عملی بعدی دوباره برنامه‌ریزی کنید.

تذکر

محافظ سر و محافظ چشم، جدول محدودیت‌های تنظیم ترمز و ابزار نشانه‌گذاری میله‌ی فشار (گج یا موارد مشابه) از جمله ابزارهای پیشنهادی‌اند، اما اجباری نیستند.

گزارش بازرسی روزانه و برنامه‌ی زمانی کاربردی

- قبل از آزمون عملی، شما باید گزارش بازرسی روزانه‌ی معتبر و تکمیل‌شده و برنامه‌ی زمانی قابل‌اجرا مربوط به وسیله‌ی نقلیه‌ی خود را به مسئول آزمون ارائه دهید.

برچسب‌های بازرسی

- وسیله‌ی نقلیه‌ی شما حتماً باید برچسب‌های بازرسی سالانه یا نسخه‌های کاغذی معتبر مربوط به بازرسی را داشته باشد.

آزمون بازرسی روزانه

- مقدمه و مروری بر مطالب
- بازرسی قطعات خارج از وسیله نقلیه
- نرخ کند ایجاد فشار هوا
- نشت باد قابل شنیدن
- پیشروی میله‌ی فشار هرکدام از ترمزها فراتر از محدوده‌ی تنظیم شده
- شیر ایمنی غیرفعال واحد کشنده (بکسل‌کننده)
- خرابی سیستم هشدار افت فشار هوا یا فعال شدن سیستم
- بازنشدن در اتاقتک سرنشینان
- شل شدن ابزار اتصال‌دهنده یا از بین رفتن چفت‌وبست‌ها

مقدمه و مروری بر مطالب

هدف از آزمون بازرسی روزانه از یک طرف تعیین این موضوع است که شما دانش و مهارت موردنیاز برای کنترل و راندن ایمن وسیله نقلیه‌ی موردنظر را دارید یا خیر؛ از طرف دیگر شناسایی تمامی عیوب جزئی یا اصلی اعلام‌شده در برنامه‌های قابل‌استفاده در مقررات اونتاریو با شماره‌ی Reg ۰۷/۱۹۹.۰ است.

آزمون بازرسی روزانه به بخش‌های زیر تقسیم

- شیشه‌ها و آینه‌ها
- سیستم ترمز هیدرولیک
- سیستم تعلیق
- لاستیک‌ها
- چرخ‌ها، هاب‌ها و چفت‌وبست‌ها
- بازرسی کابین
- بازرسی قطعات داخل وسیله نقلیه
- صندلی راننده
- تجهیزات اورژانسی و ابزارهای ایمنی
- هیتر و یخزدایی
- شیشه‌ها و آینه‌ها
- برف‌پاک‌کن و شیشه‌شوی

- محکم‌نبودن ابزار اتصال‌دهنده یا حرکت فراتر از محدوده‌ی تعیین‌شده
- صدمه دیدن مکانیسم اتصال یا قفل شدن یا قفل‌نشدن
- کابل یا زنجیر ایمنی معیوب، اشتباه یا از بین رفته
- سیستم آگزوز
- صدمه دیدن قاب یا بدنه‌ی حمل بار
- سیستم سوخت

می‌شود و به ترتیب آمده اجرا خواهد شد:

۱. بازرسی قطعات خارج از وسیله نقلیه
۲. بازرسی کابین
۳. بازرسی قطعات داخل وسیله نقلیه

بخش‌های مربوط به آزمون بازرسی روزانه‌ی قطعات خارج و داخل وسیله نقلیه، به صورت تصادفی از بین گزینه‌های آزمون و برنامه‌ی شماره‌ی ۱ در مقررات با شماره‌ی Reg ۰۷/۱۹۹.۰، انتخاب و اجرا می‌شوند. بدین طریق اطمینان حاصل می‌شود شما برای بازرسی تمامی قطعات وسیله نقلیه آمادگی دارید.

شما ملزم به بازرسی تمامی موارد اعلام‌شده در آزمون بخش کابین هستید. به شما اجازه داده می‌شود از برنامه‌ی شماره‌ی ۱ به عنوان راهنما استفاده کنید و در طول آزمون بازرسی روزانه به آن رجوع کنید.

بازرسی قطعات خارج از وسیله نقلیه

بازرسی خارجی وسیله نقلیه باید در شرایطی انجام شود که ترمز پارک (دستی) کشیده شده باشد (برای تمامی وسایل نقلیه‌ی کلاس A و وسایل نقلیه‌ی مجهز به ترمزهای بادی، مگر وقتی لازم باشد در طول انجام بازرسی ترمز دستی رها

شود) و چرخ‌ها به وسیله‌ی بازدارنده‌ها قفل شده باشند.

از شما خواسته می‌شود چهار مورد که تصادفاً از فهرست زیر انتخاب شده را بازرسی کنید و شما باید:

- نشان و شرح دهید چطور هر مورد را بازرسی خواهید کرد.
- شرح دهید هر مورد با چه عیوبی مواجه خواهد شد.
- شرح دهید به محض شناسایی یک نقص جزئی و یا اصلی چه اقداماتی را انجام خواهید داد.

برای تمامی آزمون‌های عملی کلاس A و تمامی آزمون‌های عملی که در آن وسیله نقلیه مجهز به ترمزهای بادی است، شما باید برای بازرسی قطعات ترمز بادی وسیله نقلیه به شرح فهرست زیر، در کنار بازرسی از سایر قطعات آماده باشید. در این فهرست همچنین روش‌های بازرسی هر قطعه ارائه شده است.

قطعات خارجی

۱. نرخ کند ایجاد فشار هوا

شما باید روش صحیح آزمایش نرخ ایجاد فشار هوا را بدانید، همچنین باید بدانید اگر بیش از ۲ دقیقه طول بکشد تا فشار هوا از ۸۵ به ۱۰۰ psi

برسد، این یکی از عیوب جزئی وسیله‌ی نقلیه است.

روش کار:

- اطمینان یابید شیر تأمین تریلر بسته باشد (در صورتی که مجهز به این شیر است آن را بکشید).

- ترمز پارک یا ترمز دستی را رها کنید.

- ترمزها را پمپ کنید تا فشار هوا به ۵۵۲ کیلو پاسکال (۸۰ psi یا کمتر) کاهش یابد.

- سرعت موتور را بین ۶۰۰ تا ۹۰۰ RPM حفظ کنید.

- زمان را ثبت کنید تا فشار از ۵۸۷ به ۶۹۰ کیلو پاسکال (۸۵ به ۱۰۰ psi) افزایش یابد، در حالی که سرعت موتور اختصاصی برای وسیله‌ی نقلیه را حفظ می‌کنید.

- زمان را ثبت کنید و به مسئول آزمون اعلام کنید.

۲. نشت باد قابل شنیدن

باید بدانید که بررسی منظم نشتی باد ضروری است. به علاوه اگر نشتی باد به سختی شنیده شود، این از عیوب جزئی وسیله‌ی نقلیه است.

نرخ افت فشار هوا فراتر از محدوده‌ی تعیین شده

شما باید روش صحیح آزمایش نرخ افت فشار را بدانید، به علاوه باید بدانید که وقتی میزان افت فشار هوا در یک دقیقه بیش از محدوده‌ی تعیین شده باشد این وسیله‌ی نقلیه با یک نقص اصلی مواجه است، به طوری که:

- ۲۸ کیلو پاسکال (۴ psi) در یک دقیقه برای کلاس A

- ۲۱ کیلو پاسکال (۳ psi) در یک دقیقه برای کلاس D

روش کار:

- به مسئول آزمون اعلام کنید «در هر زمانی نشتی باد را بشنوم، آزمایش نرخ افت فشار هوا را انجام خواهم داد.»

- مطمئن شوید چرخ‌ها قفل شده باشند و وسیله‌ی نقلیه محکم در جای خود متوقف شده باشد.

- تمامی ترمزهای پارک یا دستی یا اضطراری را رها کنید.

- اطمینان حاصل کنید فشار سیستم هوا بین مقادیر حداکثر و حداقل باشد (۸۰ تا ۱۴۵ psi)؛ موتور را خاموش کنید و این کلید را (در صورت وجود) روشن کنید.

- پدال ترمز را تا انتها فشار دهید و نگه دارید.

- درجه‌ی فشار هوا را به مدت یک دقیقه نگاه

کنید و هر تغییری را ثبت کنید. افت فشار اولیه را در نظر بگیرید و وقتی فشار ثابت شد آزمایش را آغاز کنید.

۳. پیشروی میله‌ی فشار هرکدام از ترمزها فراتر از محدوده‌ی تنظیم شده

شما باید روش صحیح آزمایش پیشروی میله‌ی فشار ترمز را بدانید، به علاوه باید بدانید که وقتی پیشروی میله‌ی فشار هر ترمز بلندتر از محدوده‌ی تعیین شده باشد، این وسیله‌ی نقلیه با یک نقص اصلی مواجه شده است.

در برخی از وسایل نقلیه امکان آزمایش پیشروی میله‌ی فشار وجود ندارد (اتوبوس‌ها، وسایل نقلیه‌ی کم‌ارتفاع و وسایل نقلیه‌ای با پنل‌های مربعی یا انسدادی، یا وسایل نقلیه‌ی مجهز به ترمزهای دیسکی بادی). در این موارد آزمون شفاهی انجام می‌شود.

در ادامه مراحل انجام آزمایش پیشروی میله‌ی فشار ترمز آمده است.

۱. با استفاده از گوه یا بازدارنده چرخ‌ها را قفل کنید تا وسیله‌ی نقلیه محکم در جای خود متوقف باشد.

۲. مطمئن شوید فشار هوا بالای ۶۲۱ کیلو پاسکال (۹۰ psi) باشد و ترمزهای فنی را رها کنید.

۳. یکی از روش‌های زیر را انتخاب کنید:

- **روش ۱:** میله‌ی فشار را در محفظه‌ی ترمز یا در یک نقطه‌ی مرجع ثابت علامت گذاری کنید. برای این کار از گچ، سنگ صابون، ماژیک یا سایر ابزار مشابه استفاده کنید، علامت‌ها باید باریک و دقیق باشند.

- **روش ۲:** موقعیت میله‌ی فشار را در حالت آزاد شده اندازه‌گیری کنید. فاصله‌ی بین نقطه‌ی روی میله‌ی فشار تا نقطه‌ی ثابت در محفظه‌ی ترمز را اندازه‌گیری کنید. این اندازه‌گیری شماره‌ی ۱ است.

۴. فشار هوا را با روشن کردن موتور یا پمپ کردن پدال ترمز کاهش یا افزایش دهید، تا هر دو درجه‌های مخزن هوای اولیه و ثانویه ارقام ۶۲۱ تا ۶۹۰ کیلو پاسکال (۹۰ تا ۱۰۰ psi) را نشان دهد.

۵. موتور را خاموش کنید.

۶. پدال ترمز را تا انتها فشار دهید و نگه دارید، از ابزار مناسب برای نگه داشتن ترمزها استفاده کنید و کابین را ترک کنید و آن‌ها را بازرسی کنید.

۷. پیشروی میله‌ی فشار را در حالتی که ترمزها اعمال شده تعیین کنید. همچنان یکی از روش‌های انتخابی قبلی را استفاده کنید.

● **روش ۱:** فاصله از محفظه‌ی ترمز یا نقطه‌ی ثابت مرجع تا علامت روی میله‌ی فشار را اندازه‌گیری کنید.

● **روش ۲:** موقعیت میله‌ی فشار را در حالتی که ترمزها اعمال شده اندازه‌گیری کنید. فاصله‌ی بین نقطه‌ی انتخابی قبلی روی میله‌ی فشار تا نقطه‌ی ثابت انتخابی در محفظه‌ی ترمز را دوباره اندازه‌گیری و ثبت کنید. این اندازه‌گیری شماره‌ی ۲ است. اندازه‌ی شماره ۱ را از اندازه‌ی شماره ۲ کسر کنید تا اندازه‌ی پیشروی میله‌ی فشار در حالتی که ترمزها اعمال شده به‌دست آید.

۸. شماره‌ی اندازه (مانند ۱۶، ۲۰، ۲۴ یا ۳۰) و نوع (مانند پیشروی استاندارد یا بلند) محفظه‌ی ترمز را تعیین کنید.

۹. محدوده‌ی تنظیم برای محفظه‌ی ترمز را مشخص کنید.

۱۰. پیشروی میله‌ی فشار در حالتی که ترمزها اعمال شده را با محدوده‌ی تنظیم قابل‌استفاده مقایسه کنید و حرکت فراتر از محدوده‌ی تنظیم تمامی ترمزها را به عنوان عیب شناسایی کنید.

۴. شیر ایمنی غیرفعال واحد کشنده (بکسل‌کننده)

شما باید روش صحیح آزمایش سیستم ایمنی واحد کشنده (وسیله‌ی نقلیه‌ی یدک‌کش) را بدانید. به‌علاوه باید بدانید اگر هنگامی که شیر تأمین تریلر بسته است، در حین استفاده از ترمز سرویس، هوا از سیستم سرویس خارج شود، این وسیله‌ی نقلیه با یک عیب اصلی مواجه شده است.

روش کار:

● مطمئن شوید فشار هوا در محدوده‌ی فشار عملیاتی نرمال بین مقادیر حداکثر و حداقل (۸۰ تا ۱۳۵ psi) قرار گرفته باشد.

● مطمئن شوید شیر تأمین تریلر بسته است (بکشید).

● اتصال‌دهنده یا رابط سیم سرویس را از تریلر یا از محل نگهداری آن جدا کنید و آن را در جایی قرار دهید که قابل‌مشاهده باشد.

● از ترمزهای سرویس استفاده کنید.

تذکر

اگر نگران این مسئله هستید که وسیله‌ی نقلیه هیچ شیر ضدترمز ترکیبی‌ای ندارد، باید مطمئن شوید که وسیله‌ی نقلیه محکم در جای خود توقف کرده است و قبل از استفاده از ترمزهای سرویس، ترمزهای فنی (اضطراری / دستی) را رها کنید.

● توجه کنید که آیا هوا از اتصال‌دهنده‌ی سیم سرویس تریلر خارج می‌شود.

۵. خرابی سیستم هشدار افت فشار هوا یا فعال‌شدن سیستم را بررسی کنید.

شما باید روش صحیح آزمایش سیستم هشدار افت فشار را بدانید. به‌علاوه سیستم هشدار افت فشار ممکن است خراب شود و عمل نکند یا قبل از افت فشار به کمتر از ۵۵ psi فعال شود که یک عیب اصلی وسیله‌ی نقلیه است.

روش کار:

● مطمئن شوید فشار هوا بالاتر از ۶۲۱ کیلو پاسکال (۹۰ psi) است. اگر فشار به میزان زیادی افت کرد، سیستم هشدار به محض روشن‌شدن کلید احتراق فعال خواهد شد.

● اطمینان حاصل کنید کلید احتراق روشن باشد. موتور می‌تواند روشن یا خاموش باشد. اگر کلید احتراق روشن نشود، سیستم هشدار فعال نخواهد شد.

● پدال ترمز را تا وقتی هشدار فعال شود چندین مرتبه فشار دهید و رها کنید (برای کاهش فشار).

● درجه‌ی فشار را نگاه کنید و وقتی دستگاه هشدار افت فشار فعال شد، فشار را ثبت کنید.

(سیستم هشدار افت فشار ممکن است فقط یک چراغ یا یک چراغ و یک سیستم صوتی باشد).

۶. بازنشدن در اتافک سرنشینان

شما باید بدانید درهای اتافک استراحت راننده، راننده و سرنشین باید در موقعیت‌های اضطراری باز شوند، به‌علاوه باید بدانید که بازنشدن هرکدام از درهای خروج یا ورود کابین یکی از عیوب جزئی وسیله‌ی نقلیه است.

بسته‌نشدن محکم هرکدام از درهای کابین یا اتاق استراحت

شما باید بدانید درهای اتافک استراحت راننده، راننده و سرنشین تا زمانی که وسیله‌ی نقلیه در حال حرکت است باید محکم بسته باشد، از طرفی محکم بسته‌نشدن هرکدام از درهای خروج یا ورود کابین از عیوب اصلی به‌شمار می‌رود.

روش کار:

● عملکرد درب انتخابی را آزمایش کنید تا مطمئن شوید درب مربوطه به درستی باز می‌شود و محکم بسته خواهد شد.

۷. شل‌شدن ابزار اتصال‌دهنده یا ازبین رفتن چفت‌وبستها

شما باید بدانید که شرایط ابزار اتصال‌دهنده و ساختار نصب باید به صورت بصری بازرسی شوند، به‌علاوه باید بدانید چفت‌وبست موجود در هرکدام از اتصال‌دهنده‌ها یا ساختار نصب که از ابزار اتصال‌دهنده پشتیبانی می‌کنند ممکن

است شل شده باشند یا از بین رفته باشند که این مسئله عیب جزئی وسیله‌ی نقلیه است.

روش کار:

● به صورت دستی بررسی کنید و سرهم‌بندی اتصال‌دهنده (مثلاً چرخ پنجم یا قلاب اتصال) و چفت‌وبست‌های مربوط به نصب را شفاهی شرح دهید.

● چفت‌وبست‌های شل‌شده یا از بین‌رفته را نشان دهید و اتصالات را بررسی کنید.

● چفت‌وبست‌ها را به مسئول آزمون نشان دهید.

۸. محکم‌نبودن ابزار اتصال‌دهنده یا حرکت فراتر از محدوده‌ی تعیین‌شده

شما باید با نشانه‌های شل‌بودن ابزار اتصال‌دهنده یا حرکت غیرعادی این ابزار، روش‌های اندازه‌گیری این حرکات آشنایی داشته باشید و بتوانید آن را اندازه‌گیری کنید؛ به‌علاوه اگر وسیله‌ی نقلیه دارای عیوب اصلی زیر است، باید از آن آگاه باشید:

الف) حرکت بین رابط اتصال بالا و پایین چرخ پنجم بیش از ۱/۲ اینچ (۱۳ میلی‌متر) به سمت جلو یا عقب باشد.

ب) حرکت بین قلاب اتصال و حلقه‌ی بازوی اتصال بیش از ۳/۸ اینچ (۱۰ میلی‌متر) به سمت جلو یا عقب باشد.

روش کار:

● در موقعیتی قرار بگیرید که بتوانید قطعات اتصال و سرهم‌بندی و ساختار و ابزار نصب مربوطه را مشاهده کنید.

● به صورت چشمی شواهدی از صدمه‌دیدگی، شکستگی، ترک‌خوردگی، شل‌شدن یا از بین رفتن یا گم‌شدن قطعات را بررسی کنید.

● موارد مورد بررسی را بیان کنید.

● ترمزهای تریلر را اعمال کنید و ترمزهای واحد کشنده را رها کنید.

● هنگام اتصال و پس از آن شفاهی اعلام کنید: «احتمالاً حرکت اضافی خواهد داشت».

● فرایند بررسی و اندازه‌گیری حرکت ابزار اتصال‌دهنده را شفاهی شرح دهید: این مورد فقط برای وسایل نقلیه‌ی ترکیبی شامل واحد کشنده-تریلر است.

● ترمزهای تریلر را اعمال کنید و به کمک سیستم انتقال قدرت، به آرامی واحد کشنده را تا حد ممکن به سمت جلو بکشید.

● با گچ یا ابزار مشابه چرخ پنجم را علامت بزنید.

● با استفاده از سیستم انتقال قدرت واحد کشنده را تا آنجا که امکان دارد به سمت عقب در مقابل تریلر حرکت دهید.

● فاصله‌ی بین علامت‌های روی چرخ پنجم را بررسی کنید و تأیید کنید که کمتر از ۱/۲ اینچ (۱۳ میلی‌متر) برای چرخ پنجم یا ۳/۸ اینچ (۱۰ میلی‌متر) برای قلاب اتصال باشد.

۹. صدمه‌دیدن مکانیسم اتصال یا قفل‌شدن یا قفل‌نشدن

شما باید از اهمیت قفل‌شدن صحیح اتصال‌دهنده‌ها، روش‌های قفل‌شدن مورد استفاده برای اتصال‌دهنده‌ها، نحوه‌ی بازرسی چشمی این قفل‌ها مطلع باشید و همچنین باید بدانید هرکدام از اتصال‌دهنده‌ها یا قفل‌ها ممکن است صدمه دیده باشند یا به درستی قفل نشده باشند که این یکی از عیوب اصلی وسیله‌ی نقلیه به‌شمار می‌رود.

روش کار:

اتصال‌دهنده‌های چرخ پنجم:

● در موقعیتی قرار بگیرید که بتوانید سرهم‌بندی اتصالات را مشاهده کنید.

● به صورت چشمی موقعیت اهرم رهاکننده‌ی چرخ پنجم را تأیید کنید.

● به صورت چشمی موقعیت تمامی مکانیسم‌های قابل‌مشاهده روی چرخ پنجم را بررسی کنید.

● روش کار زیر را شرح دهید. به زیر تریلر در عقب واحد کشنده بروید و به صورت چشمی

موقعیت قطعات قفل چرخ پنجم را بازرسی کنید.

اتصال‌دهنده‌های قلاب اتصال:

● در موقعیتی قرار بگیرید که بتوانید سرهم‌بندی اتصالات را مشاهده کنید.

● به صورت چشمی موقعیت و شرایط مکانیسم قفل و ضامن را بررسی کنید.

۱۰. کابل یا زنجیر ایمنی معیوب، اشتباه یا از بین‌رفته

شما باید از اهمیت کابل‌ها و زنجیرهای ایمنی، نوع زنجیر و کابلی که باید استفاده کنید و شرایطی که این زنجیرها و کابل‌ها باید داشته باشند کاملاً مطلع باشید، از طرفی کابل یا زنجیر ایمنی ممکن است گم شود یا از بین برود، نوع یا اندازه‌ی آن اشتباه باشد یا به‌شدت صدمه دیده یا پاره شده باشد که این موارد از عیوب اصلی وسیله‌ی نقلیه است.

روش کار:

● زنجیرهای ایمنی را بازرسی کنید تا مطمئن شوید زنجیرها به صورت قلاب‌شده و ضربدری هستند (در صورتی‌که دو زنجیر موجود باشد)، به‌علاوه قلاب‌ها با قلاب دوم محکم شده باشند.

۱۱. سیستم آگزوز

نشستی آگزوز

شما باید بدانید چگونه به صورت چشمی سیستم آگزوز را بازرسی کنید و احتمال نشستی قابل توجه آگزوز، عیب جزئی وسیله‌ی نقلیه است.

نشستی آگزوز باعث ورود گاز خروجی آگزوز به اتاقک استراحت راننده می‌شود

شما باید از خطر قرارگرفتن طولانی مدت در معرض گازهای خروجی از موتور مطلع باشید. اگر گازهای خروجی از نشستی سیستم آگزوز وارد کابین راننده شود وسیله‌ی نقلیه با یک عیب اصلی مواجه شده است.

روش کار:

- وقتی موتور کار می‌کند، کاپوت یا بخش‌های دیگر که نیاز است را باز کنید و کل سیستم آگزوز را بازرسی کنید تا مطمئن شوید هیچ علامتی از نشستی آگزوز وجود ندارد.

۱۲. صدمه دیدن قاب یا بدنه‌ی حمل بار

باید از شرایط وسیله‌ی نقلیه کاملاً آگاه باشید و بدنه‌ی حمل بار باید به صورت چشمی بازرسی شود، وجود هر آسیب قابل توجه یا مشکوک مانند ترک خوردگی، خمیدگی یا تغییر شکل در قاب یا بدنه‌ی حمل بار از عیوب جزئی وسیله‌ی نقلیه است.

قطعات تغییر یافته، ترک خورده، واژگون شده یا نامتعادل در قاب یا بدنه که قابل مشاهده است

باید از شرایط وسیله‌ی نقلیه کاملاً آگاه باشید و بدنه‌ی حمل بار باید به صورت چشمی بازرسی شود، وجود هر آسیب قابل توجه یا مشکوک مانند ترک خوردگی، خمیدگی یا تغییر شکل در قاب یا بدنه‌ی حمل بار از عیوب اصلی وسیله‌ی نقلیه است.

روش کار:

- یک طرف وسیله‌ی نقلیه را بازرسی کنید و کاپوت را باز کنید تا هر آسیب قابل توجه یا مورد تردید مانند ترک خوردگی، خمیدگی یا تغییر شکل در قاب یا بدنه‌ی حمل بار و یا تغییر شکل، ترک خوردگی، واژگونی یا عدم تعادل در تمامی قطعات قاب وسیله‌ی نقلیه مورد بررسی قرار گیرد.

۱۳. سیستم سوخت

گمشدن درپوش مخزن سوخت

شما باید از خطرات نشت سوخت و آلودگی‌های سوختی آگاه باشید، گمشدن درپوش مخزن سوخت، عیب جزئی وسیله‌ی نقلیه است.

محکم نبودن مخزن سوخت

مخازن سوخت باید محکم به وسیله‌ی نقلیه

متصل شده باشند و باید از نحوه‌ی بازرسی چشمی محکم بودن مخزن سوخت مطلع باشید، اگر مخزن سوخت محکم به وسیله‌ی نقلیه متصل نشده باشد وسیله‌ی نقلیه با عیبی اصلی مواجه شده است.

نشستی سوخت

شما باید از خطرات سوخت مطلع باشید، باید بدانید که سوخت قابل اشتعال است و خطرات زیست محیطی دارد؛ نشستی سوخت از عیوب اصلی وسیله‌ی نقلیه است.

روش کار:

به صورت چشمی بازرسی کنید تا مطمئن شوید:

- درپوش سوخت گم نشده باشد.
- مخزن سوخت محکم باشد؛ اگر امکان دارد تسمه‌ها را بررسی کنید تا از متصل بودن آن‌ها مطمئن شوید. نیازی به گرفتن یا تکان دادن مخزن سوخت یا تسمه‌ها نیست، فقط به صورت چشمی بازرسی کنید.

- سوخت از مخزن یا سایر قسمت‌های وسیله‌ی نقلیه از جمله زیر محفظه‌ی موتور و مخازن سوخت دیگر نشت نمی‌کند.

۱۴. شیشه‌ها و آینه‌ها

آیا آینه یا شیشه‌ی شکسته یا صدمه دیده‌ای در بدنه‌ی وسیله‌ی نقلیه وجود دارد

شما باید بدانید که شیشه‌ها و آینه‌ها برای رانندگی ایمن و بی‌خطر ضروری هستند و باید محکم روی وسیله‌ی نقلیه نصب شده باشند؛ اگر اتصالات هرکدام از آینه‌ها یا شیشه‌ها شکسته یا صدمه دیده باشند، وسیله‌ی نقلیه با عیب جزئی مواجه است.

روش کار:

- وسیله‌ی نقلیه را بازرسی کنید تا مطمئن شوید تمامی آینه‌های خارجی و اتصالات آینه روی بدنه‌ی وسیله‌ی نقلیه محکم باشند، نشکسته و صدمه ندیده باشند.

۱۵. سیستم ترمز هیدرولیک

درجه‌ی روغن ترمز نشان دهنده‌ی پایین تر از سطح حداقل است و مخزن روغن ترمز کمتر از یک چهارم ظرفیت کل است

شما باید از محل مخزن سیلندر اصلی ترمز هیدرولیک مطلع باشید، بدانید که چطور سطح روغن ترمز را بررسی کنید؛ به علاوه باید بدانید سطح روغن ترمز که با یک علامت توسط تولیدکننده مشخص شده است ممکن است به کمتر از سطح حداقل برسد که این یک عیب جزئی به شمار می‌رود؛ یا مقدار روغن ترمز در مخزن ممکن است به کمتر از یک چهارم ظرفیت

کل برسد که عیب اصلی به شمار می‌رود.

نشستی روغن ترمز

در ابتدا باید بدانید که روغن ترمز برای راه‌اندازی سیستم هیدرولیک ضروری است، افت روغن ترمز ممکن است باعث عملکرد نامناسب ترمزها یا عمل نکردن ترمزها به طور کلی شود؛ نشستی قابل‌توجه روغن ترمز یکی از عیب‌های اصلی وسیله‌ی نقلیه است.

روش کار:

کاپوت را باز کنید و مخازن روغن ترمز را بازرسی کنید تا مطمئن شوید:

- روغن ترمز بالاتر از سطح حداقل موردنیاز است.
- هیچ نشستی روغن ترمزی وجود ندارد.
- مخزن روغن ترمز کمتر از یک‌چهارم ظرفیت کل مخزن نیست.

۱۶. سیستم تعلیق

نشست باد در سیستم تعلیق بادی

نشستی باد قابل‌توجه در سیستم تعلیق بادی یکی از عیوب جزئی وسیله‌ی نقلیه است.

صدمه دیدن کیسه‌ی هوا (پارگی، بریدگی، آسیب دیدن، ترک خوردگی که باعث سوراخ یا خالی شدن باد کیسه می‌شود)

شما باید از ظاهر نرمال کیسه‌های هوای مورد استفاده در سیستم‌های تعلیق وسیله‌ی نقلیه مطلع باشید و بتوانید علائم صدمه دیدگی را شناسایی کنید و بدانید چه زمانی این صدمات ممکن است باعث خالی شدن باد کیسه‌ی هوا شود. همچنین باید بدانید که صدمه دیدن کیسه‌ی هوا و نبودن هوا در کیسه یکی از عیوب اصلی وسیله‌ی نقلیه است.

روش کار:

- وسیله‌ی نقلیه را بازرسی کنید (یا فرایند را شرح دهید) تا از نشستی‌نداشتن باد در سیستم تعلیق بادی اطمینان حاصل کنید، به‌علاوه بررسی کنید که کیسه‌ی هوا صدمه ندیده باشد و هوا در آن موجود باشد.

۱۷. سیستم تعلیق

فنر تیغه‌ای شکسته

شما باید از اهمیت انجام بازرسی چشمی از فنرهای تیغه‌ای و نحوه‌ی شناسایی فنر تیغه‌ای شکسته مطلع باشید؛ تیغه‌ی شکسته در هرکدام از فنرها از عیوب جزئی وسیله‌ی نقلیه است.

فنر تیغه‌ای اصلی ترک خورده یا شکسته یا وجود بیش از یک فنر تیغه‌ای شکسته

اطلاع از اینکه کدام تیغه در فنر به عنوان تیغه‌ی اصلی در نظر گرفته می‌شود، ضروری است؛ وقتی تیغه‌ی اصلی یا بیش از یک تیغه شکسته باشد، وسیله‌ی نقلیه با عیب اصلی مواجه شده است.

ازبین رفتن یا تغییر مکان بخشی از فنر تیغه‌ای یا سیستم تعلیق، یا تماس با سایر قطعات وسیله‌ی نقلیه

شما می‌بایست از شرایط تمامی قطعات سیستم تعلیق آگاه باشید، به‌علاوه، سخت‌افزاری که این سیستم را به وسیله‌ی نقلیه متصل کرده باید به صورت چشمی بازرسی شود؛ در ضمن باید بتوانید علائم شرایط خطرناک و جدی مربوط به سیستم تعلیق را شناسایی کنید. اگر یکی از قطعات فنر تیغه‌ای یا قطعات سیستم تعلیق ازبین رفته باشد، جابه‌جا شود یا در تماس با سایر قطعات وسیله‌ی نقلیه قرار گیرد، وسیله‌ی نقلیه با عیب اصلی مواجه شده است.

روش کار:

- وسیله‌ی نقلیه را بازرسی کنید (در مواردی که قابل‌دسترس نیستند، فرایند را شرح دهید) تا تمامی تیغه‌های فنر ترک خورده یا شکسته را شناسایی کنید، یا اگر یک تیغه‌ی فنر یا قطعه‌ای از سیستم تعلیق گم شده، ازبین رفته، جابه‌جا شده یا در تماس با سایر قطعات وسیله‌ی نقلیه

قرار گرفته، آن را مشخص کنید.

۱۸. سیستم تعلیق

شل شدن، ازبین رفتن، شکستن چفت‌وبست‌های سیستم تعلیق

شما باید از شرایط تمامی قطعات سیستم تعلیق مطلع باشید. سخت‌افزاری که این سیستم را به وسیله‌ی نقلیه متصل کرده باید به‌صورت چشمی بازرسی شود. در ضمن باید بتوانید علائم شل شدن، ازبین رفتن یا شکستن قطعات را شناسایی کنید. شل شدن، ازبین رفتن یا شکستن چفت‌وبست‌های سیستم تعلیق یکی از عیوب جزئی وسیله‌ی نقلیه است.

شل شدن پیچ U شکل

لازم است با نحوه‌ی قراردادن و شناسایی پیچ‌های U شکل آشنا باشید و همچنین بدانید که حصول اطمینان از محکم‌بودن این پیچ‌ها و تشخیص علائم شل بودن پیچ U شکل بسیار مهم است. شل بودن هرکدام از پیچ‌های U شکل فنر از عیوب اصلی وسیله‌ی نقلیه به‌شمار می‌رود.

روش کار:

شرایط قطعات سیستم تعلیق و سخت‌افزار را، شامل چفت‌وبست‌های سیستم تعلیق و پیچ‌های U شکل که سیستم را به وسیله‌ی نقلیه متصل می‌کنند، بازرسی کنید تا شل شدن، ازبین رفتن یا شکستگی قطعات را مشاهده کنید.

۱۹. نشت باد لاستیک‌ها

نشستی باد لاستیک‌ها، وقتی صدای نشستی قابل‌شنیدن نباشد

شما باید بدانید حفظ باد لاستیک‌ها در سطح مناسب بسیار مهم است. لازم است نشستی باد لاستیک‌ها منظم بررسی شود. یکی از عیوب جزئی وسیله‌ی نقلیه این است که شواهدی از نشستی باد در لاستیک‌ها مشاهده کنید، اما نتوانید آن را در لاستیک‌ها احساس کنید یا بشنوید.

پنچری لاستیک، نشستی باد محسوس یا قابل‌شنیدن

شما باید از خطرات رانندگی با لاستیک پنچر مطلع باشید، اگر یکی از لاستیک‌ها پنچر شده باشد یا نشستی بادی در لاستیک باشد که بشود آن را احساس کرد یا شنید، وسیله‌ی نقلیه با عیب اصلی مواجه شده است.

روش کار:

- یکی از لاستیک‌های وسیله‌ی نقلیه را انتخاب کنید و نشستی آن را با گوش‌دادن و احساس‌کردن نشستی باد بررسی کنید.

تذکر: ضربه‌زدن با پا به لاستیک‌ها یا استفاده از چکش برای بررسی پنچری قابل‌قبول است.

۲۰. آسیب در آج یا دیواره‌ی لاستیک

آسیب در آج یا دیواره‌ی لاستیک

شما باید بتوانید تفاوت بین آج و دیواره‌ی لاستیک را تشخیص دهید، علائم چشمی صدمه‌دیدگی آن‌ها را شناسایی کنید و بدانید که هر آسیبی در آج یا دیواره‌ی لاستیک وسیله‌ی نقلیه یکی از عیوب جزئی به‌شمار می‌رود.

عمق آج لاستیک کمتر از حد فرسودگی

شما باید با نحوه‌ی بررسی عمق آج لاستیک آشنا باشید و از حداقل عمق مجاز برای موقعیت‌های مختلف لاستیک مندرج در مقررات ایمنی وسیله‌ی نقلیه مطلع باشید. اگر در قسمتی از لاستیک عمق آج کمتر از حد مجاز فرسودگی باشد، وسیله‌ی نقلیه با عیب اصلی مواجه شده است.

تماس لاستیک با لاستیکی دیگر یا سایر قطعات وسیله‌ی نقلیه به‌غیر از گلگیر

لاستیک‌ها هرگز نباید در تماس با سایر قطعات وسیله‌ی نقلیه قرار گیرند. اما تماس لاستیک با گلگیر مشکلی برای ایمنی وسیله‌ی نقلیه ایجاد نخواهد کرد. تماس لاستیک با لاستیک دیگر یا سایر قطعات وسیله‌ی نقلیه از عیوب اصلی به‌شمار می‌رود.

قرارگرفتن سیم لاستیک در معرض آج یا لایه‌ی بیرونی

شما باید بدانید که لاستیک‌ها از سیم‌های (کورد) استیل ساخته شده‌اند که در داخل غلاف یا روکش لاستیک‌ها قرار گرفته‌اند. این سیم‌ها با محافظ لاستیکی پوشانده شده است. وقتی سیم‌ها در معرض آج یا دیواره‌ی لاستیک قرار بگیرند، وسیله‌ی نقلیه با عیب اصلی مواجه شده است.

روش کار:

یک لاستیک وسیله‌ی نقلیه را انتخاب کنید و موارد زیر را بررسی کنید:

۱. آسیب در آج یا دیواره‌ی لاستیک (هرگونه علائم عینی مانند بریدگی‌ها یا سایر صدمات به آج و دیواره‌ها).

۲. عمق آج لاستیک؛ برای اطمینان از اینکه عمق لاستیک بیشتر از حداقل عمق مجاز برای موقعیت‌های مختلف لاستیک مندرج در مقررات ایمنی وسیله‌ی نقلیه است (سه میلی‌متر برای لاستیک فرمان و یک‌ونیم میلی‌متر برای سایر لاستیک‌ها).

۳. تماس داشتن با لاستیک دیگر یا سایر قطعات وسیله‌ی نقلیه غیر از گلگیر؛ اطمینان از اینکه هیچ تماسی وجود ندارد.

۴. اینکه سیم‌ها در معرض آج یا لایه‌ی بیرونی لاستیک قرار نداشته باشند؛ اطمینان از اینکه سیم‌های هیچ‌کدام از لاستیک‌ها در معرض آج یا دیواره‌ی لاستیک قرار نگرفته است.

۲۱. چرخ‌ها، هاب‌ها و چفت‌وبست‌ها

سطح روغن در هاب (یا توپی چرخ) پایین‌تر از حداقل تعیین‌شده (زمانی که شیشه‌ی شفاف داشته باشد)

شما باید بدانید که در هاب (یا توپی چرخ) از یاتاقان استفاده شده که نیاز به روان‌کاری دارد، اغلب از روغن برای روان‌کردن یاتاقان استفاده می‌شود، درپوش هاب (قالپاق) مورداستفاده در یاتاقان که روغن‌کاری می‌شود دارای شیشه‌ای شفاف است و امکان بازرسی چشمی سطح روغن را فراهم می‌کند. یکی از عیوب جزئی وسیله‌ی نقلیه، کاهش سطح روغن موجود در هاب (یا توپی چرخ) به کمتر از سطح حداقل است.

نشستی کاسه‌ی نمد (درزبند) چرخ

شما باید بدانید که هاب یا به اصطلاح توپی چرخ نیاز به کاسه‌ی نمد یا درزبند دارد تا ماده‌ی روان‌کننده را داخل هاب (یا توپی چرخ) نگه دارد؛ اگر کاسه‌ی نمد چرخ نشستی داشته باشد، یاتاقان چرخ خراب می‌شود. نشستی از کاسه‌ی نمد چرخ از عیوب جزئی وسیله‌ی نقلیه است.

شواهدی برای خرابی قریب‌الوقوع چرخ، هاب یا یاتاقان

شما باید از ظاهر عادی قطعات چرخ و هاب (یا توپی چرخ) و نشانه‌های وجود شرایط خطرناک و جدی در آن‌ها مطلع باشید، به‌علاوه باید بدانید

بازرسی کابین

وقتی بازرسی قطعات خارجی تکمیل شد، باید وارد وسیله نقلیه شوید و بخش مربوط به بررسی داخل کابین را شروع کنید، در این بخش باید به تمامی قطعات اشاره کنید یا آن‌ها را لمس کنید و شرح کاملی از قطعه‌ی در حال بازرسی ارائه دهید. در این بخش نیازی به بیان عیوب جزئی یا اصلی نیست.

در طول بخش مربوط به بررسی داخل کابین آزمون، انتظار می‌رود وسیله نقلیه را استارت بزنید و بررسی‌های زیر را انجام دهید:

سیستم‌های چرخ و ظاهر عادی هر قطعه مطلع باشید؛ در ضمن باید بدانید که وقتی یکی از چرخ‌ها، دور چرخ‌ها یا سایر قطعات مورد استفاده برای اتصال چرخ یا دور چرخ صدمه دیده، ترک خورده یا شکسته باشد، وسیله نقلیه با عیبی اصلی مواجه شده است.

شواهدی برای خرابی قریب‌الوقوع چرخ، هاب یا یاتاقان

شما باید از ظاهر عادی قطعات چرخ و هاب (یا توپی چرخ) و نشانه‌های وجود شرایط خطرناک و جدی در آن‌ها مطلع باشید، به‌علاوه باید بدانید که اگر شواهد نشان می‌دهد که احتمال خرابی چرخ‌ها، هاب‌ها (یا توپی چرخ) یا یاتاقان وجود دارد، وسیله نقلیه با عیب اصلی مواجه شده است.

روش کار:

بازکردن کاپوت در صورت امکان، باعث افزایش قابلیت دید و بازرسی سیستم سرهم‌بندی داخل و خارج چرخ خواهد شد، با این کار اطمینان حاصل خواهید کرد که:

- چرخ‌ها، دور چرخ یا قطعات مورد استفاده برای اتصال چرخ یا دور چرخ با صدمه‌دیدگی، ترک‌خوردگی یا شکستگی مواجه نشده باشند.
- هیچ‌گونه نشانه‌ای از احتمال خرابی چرخ، دور چرخ یا یاتاقان مشاهده نشود.

بدانید که شل، گم‌شدن، ازبین رفتن یا ناکارآمدی چفت‌وبست‌های چرخ‌ها، عیب اصلی وسیله نقلیه است.

شواهدی برای خرابی قریب‌الوقوع چرخ، هاب یا یاتاقان

شما باید از ظاهر عادی قطعات چرخ و هاب (یا توپی چرخ) و نشانه‌های وجود شرایط خطرناک و جدی در آن‌ها مطلع باشید، به‌علاوه باید بدانید که اگر شواهد نشان می‌دهد که احتمال خرابی چرخ‌ها، هاب‌ها (یا توپی چرخ) یا یاتاقان وجود دارد، وسیله نقلیه با عیب اصلی مواجه شده است.

روش کار:

• بررسی کنید که آیا چفت‌وبستی ازبین رفته است یا نه و علائم چشمی چفت‌وبست‌های شل یا ناکارآمد مانند فاصله‌ی بین مهره‌ها و چرخ را شناسایی کنید.

• بررسی کنید که نشانه‌ای برای احتمال خراب‌شدن چرخ، هاب (توپی چرخ) یا یاتاقان وجود دارد.

۲۳. چرخ‌ها، هاب‌ها و چفت‌وبست‌ها

صدمه‌دیدگی، ترک‌خوردگی یا شکستگی چرخ، دور چرخ، قطعه‌ی متصل

شما باید از ویژگی‌های ظاهری انواع متفاوت

که اگر شواهد نشان می‌دهد که احتمال خرابی چرخ‌ها، هاب‌ها (یا توپی چرخ) یا یاتاقان وجود دارد، وسیله نقلیه با عیب اصلی مواجه شده است.

روش کار:

• در جایی که شیشه‌ی شفاف درپوش موجود است (یا در صورت عدم وجود، روند کار را شرح دهید)، سطح روغن موجود در هاب (یا توپی چرخ) را بازرسی کنید تا اطمینان یابید روغن بالاتر از سطح حداقل است.

• شواهد نشانی از کاسه‌ی نمد چرخ را بررسی کنید؛ داخل چرخ را نگاه کنید تا از نبود روغن یا لکه‌ی روغن مطمئن شوید.

• بررسی کنید تا مطمئن شوید هیچ شواهدی مبنی بر احتمال خرابی چرخ‌ها، هاب‌ها (یا توپی چرخ) یا یاتاقان وجود ندارد.

۲۲. چرخ‌ها، هاب‌ها و چفت‌وبست‌ها

شل‌شدن، ازبین رفتن یا ناکارآمدی چفت‌وبست‌های چرخ

شما باید از ویژگی‌های ظاهری انواع متفاوت سیستم‌های چرخ و اهمیت محکم‌بودن تمامی چفت‌وبست‌های چرخ (به‌طور معمول پیچ‌ومهره‌ها) کاملاً مطلع باشید؛ باید بتوانید چفت‌وبست‌های ازبین‌رفته را شناسایی کنید و علائم ظاهری شل‌شدن یا ناکارآمدی چفت‌وبست‌ها را تشخیص دهید. به‌علاوه باید

محکم‌نبودن، ازبیین رفتن یا عملکرد اشتباه کمر بند ایمنی یا مهار کمر بند صندلی

شما باید از اهمیت کمر بندهای ایمنی، نحوه‌ی صحیح استفاده از آن‌ها و شرایطی که باید برای عملکرد صحیح داشته باشند به طور کامل مطلع باشید. محکم‌نبودن، ازبیین رفتن یا عملکرد اشتباه کمر بند ایمنی یا مهار کمر بند عیب اصلی وسیله‌ی نقلیه به‌شمار می‌رود.

روش کار:

بازرسی:

- صندلی راننده را بازرسی کنید تا مطمئن شوید آسیب ندیده است و در موقعیت مورد نیاز راننده ثابت باقی خواهد ماند.
- کمر بند ایمنی را بازرسی کنید تا مطمئن شوید مهار کمر بند محکم است و به‌درستی قفل و باز می‌شود.

۲. تجهیزات اورژانسی و ابزارهای ایمنی

ازبیین رفتن، صدمه‌دیدن یا خرابی تجهیزات موقعیت‌های اضطراری

شما باید بدانید که چه تجهیزات اضطراری برای نوع حمل‌ونقلی که در آن حضور دارید الزامی است و با نحوه‌ی بازرسی آن آشنا باشید. گم‌شدن یا ازبیین رفتن، صدمه‌دیدن یا خرابی هرکدام از تجهیزات اضطراری مورد نیاز عیبی

بازرسی قطعات داخل وسیله‌ی نقلیه

بازرسی قطعات داخلی

وقتی بازرسی داخل کابین تکمیل شد، شما باید به صورت تصادفی دو مورد را از برنامه‌ی شماره ۱ انتخاب و بازرسی کنید و ملزم به انجام این کارها هستید:

- شرح و نشان‌دادن نحوه‌ی بازرسی موارد انتخابی.
- شرح عیوب برای موارد انتخابی.
- شرح اقداماتی که باید به محض شناسایی یک عیب جزئی و یا اصلی انجام دهید.

۱. صندلی راننده

صندلی آسیب دیده یا در جای خود ثابت قرار نمی‌گیرد

شما باید بدانید صندلی راننده باید به‌درستی در موقعیت خود قرار گیرد تا بتوانید وسیله‌ی نقلیه را کنترل کنید، همچنین لازم است از روش‌های تأیید موقعیت صحیح صندلی و نشستن و روش‌های قفل‌کردن مطلع باشید. در ضمن باید بدانید که آسیب‌دیدن صندلی یا ثابت‌نماندن صندلی در موقعیت مورد نیاز راننده عیب جزئی وسیله‌ی نقلیه است.

تمامی درجات را بررسی کنید	نشان دهید که تمامی درجات و شاخص‌ها عادی‌اند و درست کار می‌کنند و این مسئله را تأیید کنید.
درجه‌ی فشار هوا (فقط وسایل نقلیه‌ی دارای ترمز بادی)	نشان دهید که درجه‌ی فشار هوا درست کار می‌کند و در محدوده‌ی عملکرد عادی قرار دارد و این مسئله را تأیید کنید.
صندلی و کمر بند ایمنی راننده	تأیید کنید که صندلی راننده و کمر بند ایمنی محکم و ایمن است. همچنین سالم هستند و در شرایط مطلوبی قرار دارند.
آینه و شیشه‌ی جلو	شیشه را بررسی کنید و تأیید کنید که شفاف است و هیچ آسیب یا مانعی روی شیشه وجود ندارد. تأیید کنید که آینه‌ها به‌درستی تنظیم شده باشند.
کلیدهای هیتر و یخ‌زدایی	تأیید کنید که کلیدهای هیتر و یخ‌زدایی در تمامی موقعیت‌ها به‌خوبی کار می‌کنند.
فرمان	تأیید کنید فرمان محکم به وسیله‌ی نقلیه متصل شده باشد، به صورت عادی عمل کند و بیش از حد حرکت آزاد نداشته باشد.
برف‌پاک‌کن‌ها و شیشه‌شوی	تأیید کنید که برف‌پاک‌کن و مایع شیشه‌شوی مخصوص شیشه‌ی جلو به صورت عادی کار کند.

جزئی به‌شمار می‌رود.

روش کار:

- شفاهاً مشخص کنید منورها، چراغ یا رفلکتورها در کجا قرار گرفته‌اند و آیا به‌درستی کار می‌کنند و محکم در جای خود قرار گرفته‌اند یا خیر.

۳. هیتر و یخزدایی

کنترل / خرابی سیستم

شما باید بدانید که سیستم هیتر و یخزدایی مانع تجمع بخار در شیشه‌ی جلو می‌شود، عدم عملکرد صحیح سیستم هیتر و یخزدایی یک عیب جزئی در وسیله‌ی نقلیه است.

روش کار:

- فن هیتر و یخزدایی را روی کلیه‌ی کلیدهای کنترل و موقعیت‌ها روشن کنید و مطمئن شوید سیستم در تمامی موقعیت‌ها به‌درستی کار می‌کند.
- وقتی امکان دارد مطمئن شوید سیستم یخزدایی، شیشه‌ی جلو را تمیز و عاری از بخار نگه خواهد داشت.

۴. شیشه‌ها و آینه‌ها

آینه‌ی ضروری یا شیشه‌ها، به‌دلیل ترک‌خوردگی،

شکستگی، صدمه‌دیدگی، ازبین رفتن یا گم‌شدن یا تنظیم اشتباه، دید موردنیاز برای راننده را نشان نمی‌دهند.

شما باید همیشه دید واضحی از شرایط پیرامون وسیله‌ی نقلیه داشته باشید، باید بدانید که آینه‌ها و شیشه‌ها در وسیله‌ی نقلیه ضروری هستند. به‌علاوه، باید بدانید اگر آینه یا شیشه‌ای صدمه دیده باشد که باعث کاهش دید موردنیاز شود، این مسئله از عیوب جزئی وسیله‌ی نقلیه است.

روش کار:

- آینه‌ها و شیشه‌ها را بازرسی کنید تا از ترک‌خوردگی یا صدمه‌ای که باعث کاهش دید موردنیاز راننده می‌شود مطلع شوید و مطمئن شوید آینه‌ها به‌درستی تنظیم شده‌اند.

۵. برف‌پاک‌کن و شیشه‌شوی

کنترل یا عملکرد اشتباه سیستم

چگونگی عملکرد برف‌پاک‌کن‌ها و شیشه‌شوی‌ها از جمله مواردی است که باید هنگام آزمون از آن مطلع باشید، باید بدانید که آزمایش دوره‌ای آن‌ها، برای اطمینان از قابل‌استفاده بودن این تجهیزات در هر شرایطی الزامی است. در صورتی‌که بخش کنترل یا سایر بخش‌های سیستم درست کار نکند، وسیله‌ی نقلیه با عیب جزئی مواجه شده است.

صدمه‌دیدگی، ازبین رفتن یا عدم توانایی تیغه‌ی برف‌پاک‌کن در ایجاد میدان دید واضح برای راننده

شما باید از شرایط و عملکرد عادی تیغه‌های برف‌پاک‌کن مطلع باشید و بتوانید تشخیص دهید چه زمانی تیغه‌ها عملکرد مطلوبی ندارند. وقتی تیغه صدمه دیده باشد، ازبین رفته باشد یا قادر به تمیزکردن شیشه در قسمت جلوی راننده نباشد، این مسئله عیب جزئی وسیله‌ی نقلیه به‌شمار می‌رود.

وقتی استفاده از برف‌پاک‌کن یا شیشه‌شوی ضروری است، برف‌پاک‌کن یا شیشه‌شوی به‌اندازه‌ی کافی ناحیه‌ی دید راننده را تمیز نمی‌کند

شما باید بدانید که واضح و شفاف دیدن جاده در آب‌وهوای نامساعد بسیار مهم است. این قابلیت دید به توانایی برف‌پاک‌کن‌ها در تمیزکردن آب باران، برف و یخ از شیشه‌ی جلو بستگی دارد. وقتی شرایط آب‌وهوا، استفاده از برف‌پاک‌کن یا شیشه‌شوی را ضروری می‌کند و این تجهیزات قادر به تمیزکردن ناحیه‌ی جلوی راننده نباشد و در واقع تیغه‌ی برف‌پاک‌کن طرف راننده عمل نکند، وسیله‌ی نقلیه با عیب اصلی مواجه شده است.

روش کار:

وسیله‌ی نقلیه را بازرسی کنید تا اطمینان یابید:

- برف‌پاک‌کن‌ها و شیشه‌شوی شیشه‌ی جلو در تمامی جهات درست عمل می‌کنند.
- تمامی تیغه‌های برف‌پاک‌کن سالم هستند، صدمه ندیده، ازبین نرفته یا گم نشده‌اند و به‌خوبی شیشه‌ی جلو را تمیز می‌کنند.

آزمون اتصال و جداکردن

مروری بر مطالب و روش‌های کار

در بخش آزمون اتصال و جداکردن واحدها شما باید نشان دهید می‌توانید، با ایمنی، کامیون-واحد کشنده و همچنین تریلر را به یکدیگر متصل و از یکدیگر جدا کنید.

پس از آزمون بازرسی روزانه، شما از وسیله‌ی نقلیه خارج می‌شوید و آزمون بخش جداکردن و اتصال آغاز می‌شود.

وسیله‌ی نقلیه در موقعیتی از قبل تعیین‌شده خواهد بود که برای جداکردن و اتصال وسیله‌ی نقلیه مناسب و ایمن باشد. از شما خواسته می‌شود ابتدا آزمون جداکردن و پس از آن، آزمون اتصال واحدها را انجام دهید.

برای مطالعه‌ی روش‌های جداکردن و اتصال واحدها به بخش مربوطه مراجعه کنید.

آزمون مهارت‌های دنده عقب

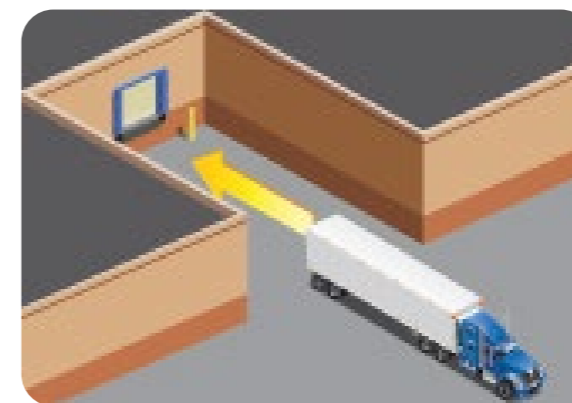
مقدمه

هدف از آزمون مهارت‌های دنده‌عقب، سنجیدن مهارت‌های ضروری برای کنترل ایمن و بدون خطر وسیله‌ی نقلیه در زمان دنده‌عقب به سمت مسیر مدنظر و هم‌زمان قضاوت موقعیت وسیله‌ی نقلیه نسبت به اشیای اطرافش در زمان حرکت به عقب است.

مسئول آزمون خارج از وسیله‌ی نقلیه خواهد بود، در معرض دید شما قرار می‌گیرد، اما هنگام دنده‌عقب شما را راهنمایی نخواهد کرد.

مانورهای موردنیاز هنگام دنده‌عقب

شما در طول آزمون ملزم به اجرای یکی از مانورهای دنده‌عقب، دنده‌عقب با زاویه‌ی ۹۰ درجه برای ورود به جایگاه (از طرف راننده)، دنده‌عقب غیرمستقیم از چپ یا دنده‌عقب غیرمستقیم از راست هستید.

از علامت‌های مخروطی برای علامت‌زدن مرزهای هر مانور استفاده خواهد شد؛ در طول حرکت نباید با آن‌ها برخورد داشته باشید؛ وسیله‌ی نقلیه‌ی شما باید تا حد امکان مستقیم حرکت کند تا جایی که مخروطها تمام شود. شما باید وسیله‌ی نقلیه را محکم کنید و به مسئول آزمون اطلاع دهید که تمام شد.

برای مطالعه‌ی روش کار دنده‌عقب مناسب به بخش مربوطه مراجعه نمایید. هنگام برگزاری این آزمون عملی، به موارد زیر امتیاز داده می‌شود:

● **مشاهدات.** قبل از دنده‌عقب، از وسیله‌ی نقلیه خارج شوید تا مسیر حرکت را بررسی کنید و محیط اطراف وسیله‌ی نقلیه را مشاهده کنید؛ به‌علاوه در طول دنده‌عقب باید از آینه‌ها برای بررسی مسیر حرکت وسیله‌ی نقلیه استفاده کنید.

● **علامت‌دهی و بوق.** شما باید فلاشرهای چهار طرف را فعال کنید و قبل از دنده‌عقب از بوق الکترونیکی استفاده کنید.

● **سرعت.** همواره هنگام دنده‌عقب با سرعت راه‌رفتن حرکت کنید.

● **توقف پول‌آپ.** وقتی توقف می‌کنید و به سمت جلو کشیده می‌شوید تا در موقعیت بهتری قرار بگیرید، به این توقف پول‌آپ می‌گویند. توقف بدون تغییر مسیر توقف پول‌آپ شناخته نمی‌شود. شما برای پول‌آپ اولیه (حرکت رو به جلو) جریمه نخواهید شد. البته تعداد زیاد

توقف پول‌آپ به‌اشتباه تلقی خواهد شد.

● **موقعیت نهایی.** شما باید تا حد امکان وسیله‌ی نقلیه را به سمت عقب هدایت کنید و در موقعیت نهایی قرار بگیرید.

آزمون رانندگی در جاده

شما هنگام آزمون در مسیری رانندگی خواهید کرد که موقعیت‌های ترافیکی مختلفی دارد. در کل زمان آزمون، باید رفتاری بی‌خطر و مسئولانه داشته باشید و کمر بند ایمنی خود را بسته باشید. تمامی تابلوها، علائم و قوانین راهنمایی و رانندگی را رعایت کنید. آزمون را بدون تصادف یا نقض قوانین به انتها برسانید. در طول آزمون رانندگی، مسئول آزمون به برخی مانورهای رانندگی خاص و رفتار کلی شما در زمان رانندگی امتیاز خواهد داد. شما باید دستورات مسئول آزمون را دنبال کنید. دستورات به شما ارائه خواهد شد. برای آنچه مسئول آزمون خواسته زمان کافی در اختیار خواهید داشت. هرگز به شما دستور داده نمی‌شود که رفتاری پرخطر و ناپایمن داشته باشید. اگر مسیر آزمون شما دارای موقعیت‌های ترافیکی خاصی نباشد، از شما خواسته می‌شود یک موقعیت ترافیکی را شبیه‌سازی کنید.

در بخشی از آزمون عملی انتظار می‌رود در موقعیت‌های ترافیکی مختلف به شرح زیر رانندگی کنید:

- گردش به چپ و راست
- تقاطع‌ها
- تغییر لاین
- رانندگی در مسیر

• پیچ‌ها

• بخش آزادراه

• توقف و استارت‌زدن از کنار جاده

گردش به چپ و راست

درحال نزدیک‌شدن:

بررسی ترافیک. وقتی به تقاطعی نزدیک می‌شوید که قصد گردش در آن را دارید، باید ترافیک پیش‌رو و اطراف را به دقت بررسی کنید. به صورت چشمی تقاطع را بررسی کنید که از وضعیت وسایل نقلیه‌ی دیگر، عابران پیاده و اجسام در محل موردنظر مطلع شوید.

تغییر لاین. برای ورود به تقاطع باید لاین صحیح را انتخاب کنید. این کار شامل تغییر لاین کامل برای ورود به لاین مناسب است.

علامت‌دهی. در زمان نزدیک‌شدن به محل گردش، به موقع چراغ راهنما را روشن کنید.

سرعت. شما باید به تدریج سرعت وسیله‌ی نقلیه را کاهش دهید تا امکان کنترل مناسب وسیله‌ی نقلیه را داشته باشید و هم‌گام با جریان ترافیک حرکت کنید.

گیربکس و دنده‌ها. شما باید دنده‌ی مناسب سرعت و بار وسیله‌ی نقلیه را انتخاب کنید، دنده‌ای که امکان فعالیت موتور در محدوده‌ی RPM عادی را فراهم آورد.

موقعیت در لاین. شما باید مسیر حرکت را برای ورود به تقاطع و خروج از آن به درستی برنامه‌ریزی کنید.

در صورت احتمال توقف:

توقف ملایم. شما باید از شرایط ترافیک آگاه باشید و با ملایمت توقف کنید.

توقف کامل. هنگام توقف، وسیله‌ی نقلیه را تحت‌کنترل نگه دارید. به سمت عقب یا جلو حرکت نکنید.

فضای خالی و موقعیت توقف. در جایگاه قانونی برای توقف بایستید تا امکان دیدن ناحیه‌ی پیش‌روی خود را داشته باشید. در فاصله‌ی مناسب بین وسیله‌ی نقلیه‌ی خود و وسیله‌ی نقلیه‌ی جلویی توقف کنید تا در صورت نیاز اجازه‌ی مانور داشته باشید. وقتی فضای کافی در جلو دارید، به سمت جلو حرکت کنید.

چرخ‌ها. وقتی منتظر گردش هستید، چرخ‌ها را مستقیم نگه دارید. در صورتی‌که پیاده‌روها

انحنای داشته باشند، وسیله‌ی نقلیه می‌تواند برای دنبال کردن مسیر جدول زاویه داشته باشد.

بررسی ترافیک. ترافیک روبه‌رو و اطراف وسیله‌ی نقلیه را به‌دقت بررسی کنید. قبل از ورود به تقاطع، شما باید سمت چپ، روبه‌رو، سمت راست و پشت‌سر را بررسی کنید تا مطمئن شوید مسیر خالی است.

گردش:

بررسی ترافیک. ترافیک روبه‌رو، اطراف و آینه‌های وسیله‌ی نقلیه را به‌دقت بررسی کنید.

دنده‌ها و اهرم دو دست. هنگام عبور از تقاطع، باید اهرم دو دست روی فرمان را تا حد امکان نگه دارید. تغییرات دنده را در زمان عبور از تقاطع به حداقل برسانید، از تغییر غیرضروری دنده اجتناب کنید. هر تغییر درجه‌ای در تقاطع ممکن است نیاز به تغییر دنده برای حفظ سرعت ثابت داشته باشد.

سرعت و حق تقدم. شما باید با سرعت مناسب شرایط موجود، گردش به راست یا چپ داشته باشید. هنگام گردش باید مقررات حق تقدم را رعایت کنید و به درستی عکس‌العمل نشان دهید. رعایت نکردن حق تقدم باعث اختلال در ترافیک خواهد شد.

پهن و کوتاه. شما باید مسیری را دنبال کنید که مناسب اندازه و طول وسیله‌ی نقلیه‌ی شما باشد. برای اجتناب از ایجاد فضای غیرضروری، خیلی دور از موقعیت عادی لاین حرکت نکنید.

تکمیل گردش:

بررسی ترافیک. شما باید مرتباً جریان ترافیک را بررسی کنید تا از الگوهای ترافیک جاری در اطراف وسیله‌ی نقلیه مطلع شوید (جلو، اطراف و پشت).

لاین صحیح. شما باید به سمت لاینی گردش کنید که متناظر با لاینی است که گردش را آغاز کرده‌اید. به سمت لاینی بپیچید که امکان حرکت و شتاب گرفتن بدون نیاز به تغییر لاین را داشته باشید، یعنی خودروهای سواری پارک شده یا سایر موانع در لاین نباشد.

علامت‌دهی، سرعت و دنده‌ها. چراغ راهنما باید به موقع خاموش شود تا سایر رانندگان سردرگم نشوند. شتاب ملایم از صدمه دیدن وسیله‌ی نقلیه جلوگیری خواهد کرد. وسیله‌ی نقلیه باید سرعت مناسبی داشته باشد و باعث تأخیر در حرکت سایر وسایل نقلیه نشود.

از سمت راست برانید. برای تکمیل گردش به چپ باید لاینی را انتخاب کنید که امکان ایمن‌ترین حرکت بدون ایجاد مزاحمت برای ترافیک را به شما بدهد.

تقاطع‌ها

تقاطع‌های دارای علائم ایست

درحال نزدیک شدن:

بررسی ترافیک. وقتی به تقاطع نزدیک می‌شوید، باید ترافیک روبه‌رو و اطراف وسیله‌ی نقلیه را به دقت بررسی کنید. مراقب تابلوها و ابزارهای کنترل ترافیک باشید و جریان ترافیک را بررسی کنید. در برابر موانع یا تأخیرهای احتمالی که ممکن است مانع حرکت در تقاطع با نرخ عادی شوند، عکس‌العمل مناسب داشته باشید.

سرعت. به تدریج سرعت خود را کاهش دهید تا کنترل مناسبی روی وسیله‌ی نقلیه داشته باشید. برای اطمینان از اینکه سرعت شما هم‌گام با جریان ترافیک و متناسب با تجهیزات یا محموله است، باید از شرایط ترافیک آگاه باشید و مانورها را به آرامی اجرا کنید.

گیربکس و دنده‌ها. باید دنده‌ای را انتخاب کنید

که مناسب برای سرعت و بار وسیله‌ی نقلیه باشد و به موتور اجازه دهد در محدوده‌ی عادی RPM کار کند.

موقعیت لاین. شما باید هنگام نزدیک شدن به تقاطع در یک لاین بمانید و به صورت غیرضروری موقعیتتان در لاین را یا لاین حرکتتان را تغییر ندهید تا جریان ترافیک آرام و بی‌خطر باشد.

در صورت توقف

توقف ملایم و آرام. شما باید از شرایط ترافیک آگاه باشید و مانورها را به آرامی اجرا کنید.

توقف کامل. ایست کامل وسیله‌ی نقلیه، زمان کافی برای مشاهده‌ی ترافیک اطراف وسیله‌ی نقلیه را در اختیار شما قرار می‌دهد. شما باید در زمان توقف، کنترل وسیله‌ی نقلیه را در دست داشته باشید. به سمت عقب یا جلو حرکت نکنید.

فضای خالی و موقعیت توقف. در جایگاه قانونی توقف بایستید تا امکان دیدن ناحیه‌ی پیش‌روی خود را داشته باشید. توقف در تقاطع ممکن است جریان ترافیک عبوری را مختل کند. در فاصله‌ی مناسب بین وسیله‌ی نقلیه خود و وسیله‌ی نقلیه‌ی جلویی توقف کنید تا در صورت نیاز اجازه‌ی مانور داشته باشید. زمانی که فضای کافی در جلو فراهم شد، باید به سمت جلو حرکت

کنید.

بررسی ترافیک. وقتی در حال انتظار هستید باید ترافیک اطراف و پیش‌رو و آینه‌های وسیله‌ی نقلیه را به دقت بررسی کنید تا از هر تغییری در شرایط ترافیک فوراً مطلع شوید.

آغاز حرکت

بررسی ترافیک. قبل از ورود به تقاطع، باید ترافیک اطراف و جلوی وسیله‌ی نقلیه را به دقت بررسی کنید.

سرعت و حق تقدم. حرکت وسیله‌ی نقلیه هنگامی که چراغ راهنمایی و رانندگی اجازه دهد و یا باتوجه به حرکت وسیله‌ی نقلیه‌ی جلویی آغاز شود، باید معقولانه باشد. شما باید در زمانی مناسب وارد تقاطع شوید و به مسیر خود در تقاطع ادامه دهید.

دنده‌ها و اهرم دو دست. شما باید اهرم دو دست روی فرمان را نگه دارید. موقعیت‌هایی که فقط یک دست روی فرمان است باید محدود به مواقعی شود که دست دیگر درگیر استفاده از کلیدهای کنترل وسیله‌ی نقلیه یا تعویض ضروری دنده است.

موقعیت در لاین. به محض ورود به تقاطع و

خروج از آن باید مسیر صحیح را دنبال کنید. در تقاطع‌ها لاین حرکت یا موقعیت در لاین را تغییر ندهید.

بررسی ترافیک. بررسی چشمی آینه‌های وسیله‌ی نقلیه به طور مداوم هر تغییری در شرایط را به شما هشدار خواهد داد.

ادامه‌ی حرکت در تقاطع

در حال نزدیک شدن

بررسی ترافیک. درحالی‌که به تقاطع نزدیک می‌شوید باید ترافیک اطراف و جلوی وسیله‌ی نقلیه را به دقت بررسی کنید.

سرعت. هنگام نزدیک شدن به تقاطع سرعت خود را حفظ کنید تا هیچ اختلالی در جریان ترافیک ایجاد نکنید. اگر وسایل نقلیه‌ای در حال عبور از تقاطع هستند و ممکن است وارد تقاطع پیش‌رو شوند، شما باید سرعت خود را کاهش دهید یا آماده‌ی ترمزکردن باشید.

فضای خالی. فاصله‌ی ایمنی با خودروی جلویی باید رعایت و حفظ شود تا امکان توقف بی‌خطر را داشته باشید.

لاین و موقعیت در لاین. باید هنگام نزدیک شدن به تقاطع در همان لاین حرکت و همان موقعیت در لاین حرکت خود بمانید تا جریان ترافیک آرام و بی‌خطر باشد.

عبور از تقاطع

لاین و موقعیت در لاین. شما باید در زمان عبور از تقاطع در همان لاین حرکت و همان موقعیت در لاین حرکت خود بمانید تا جریان ترافیک آرام و بی‌خطر باشد.

دنده‌ها و اهرم دو دست. برای حفظ کنترل مناسب وسیله‌ی نقلیه، دست‌ها باید روی فرمان بماند. تغییر دنده باید قبل از ورود به تقاطع انجام شود. برای اینکه موتور خاموش نشود، ممکن است قبل از تقاطع نیاز باشد دنده‌ی کنونی را به دنده‌ی پایین‌تر تغییر دهید.

بررسی ترافیک. آینه‌ها را پس از خروج از تقاطع بررسی کنید تا دائماً از شرایط پیرامون خود مطلع باشید، بنابراین می‌توانید در صورت نیاز سرعت و موقعیت خود را مطابق با شرایط تنظیم کنید.

تغییر لاین

بررسی ترافیک. برای اینکه بتوانید نیاز به تغییر لاین را پیش‌بینی کنید، باید جریان ترافیک را به دقت بررسی کنید تا تشخیص دهید در کجا و چه زمانی تغییر لاین باید انجام شود.

علامت‌دهی. شما باید قصد خود برای تغییر لاین را به رانندگان سایر وسایل نقلیه‌ی موتوری هشدار دهید. در زمانی مناسب قبل از تغییر لاین می‌توانید چراغ راهنما را روشن کنید. به‌علاوه وقتی تغییر لاین انجام شد باید آن را خاموش کنید.

فاصله‌گذاری. درحالی‌که آماده‌ی تغییر لاین می‌شوید، باید فاصله‌ی ایمنی را در لاین کنونی خود حفظ کنید. فضایی که در لاین مورد هدف نیاز خواهید داشت باید برای طول وسیله‌ی نقلیه‌ی شما کافی باشد. شما باید آینه‌ها را نگاه کنید تا متوجه وجود وسایل نقلیه عبوری در کنار خود، در حال سبقت یا نزدیک شدن از عقب و هر وسیله‌ی نقلیه‌ای که هم اکنون در نقطه‌ی کور شما قرار دارند یا ممکن است وارد نقطه‌ی کور شما شوند، گردید.

سرعت. اگر شرایط اجازه دهد و بدون اینکه محدودیت‌های اعلامی را نقض کنید، می‌توانید حدود ۱۰ کیلومتر بر ساعت نزدیک به سرعت مجاز اعلام‌شده برانید.

تغییر لاین. شما باید نشانه‌گذاری‌های جاده و روی آسفالت را مشاهده کنید. تغییر لاین باید در نقطه‌ای از جاده انجام شود که شرایط و نشانه‌گذاری‌های جاده نشان می‌دهد تغییر لاین مجاز است. تقاطع‌ها، محل گذر عابران پیاده، تقاطع راه‌آهن و نشانه‌گذاری‌های ثابت روی آسفالت، مناطقی هستند که برای تغییر لاین حرکت مناسب نیستند.

حرکت در زمان تغییر لاین. تغییر لاین باید با دقت، ملایمت و سرعت یکنواخت انجام شود. باید از حرکات جانبی ناگهانی اجتناب کنید، به‌علاوه اگر تغییر لاین بیش از حد طول بکشد ممکن است الگوی ترافیک در طول تغییر لاین تغییر کند. تردید در انجام این حرکت باعث می‌شود سایر وسایل نقلیه‌ی موتورسی‌سواران یا موقعیت خود در خیابان را تغییر دهند. وسیله‌ی نقلیه‌ی خود را به سمت مرکز لاین مورد هدف هدایت کنید، در صورت نیاز سرعت خود را تنظیم کنید تا فاصله‌ی ایمنی مناسب با سایر وسایل نقلیه ایجاد شود.

نحوه‌ی رانندگی در جاده

بررسی ترافیک. شما باید به خوبی مسیر روبه‌رو را نگاه کنید؛ بررسی آینه‌ها به خاطر ناحیه‌ی وسیع نقاط کور وسیله‌ی نقلیه ضروری است. لازم است به طور مداوم از شرایط پیرامون وسیله‌ی نقلیه مطلع باشید تا بتوانید سرعت و موقعیت خود در جاده را با توجه به شرایط تنظیم کنید.

سرعت. اگر شرایط اجازه دهد و بدون اینکه محدودیت‌های اعلامی را نقض کنید، می‌توانید حدود ۱۰ کیلومتر بر ساعت نزدیک به سرعت مجاز اعلام‌شده برانید.

فاصله‌گذاری. به دلیل طولانی‌تر بودن مسافت توقف وسایل نقلیه‌ی سنگین، شما باید فاصله‌ی ایمنی خود را مطابق با شرایط تنظیم کنید تا در صورت نیاز فضای کافی برای عکس‌العمل یا مانور دادن داشته باشید. شما باید از رانندگی در کنار سایر وسایل نقلیه‌ی دیگر یا در نقاط کور آن‌ها اجتناب کنید. ممکن است به فضایی برای تغییر لاین‌های ناگهانی نیاز داشته باشید. هنگامی که ترافیک سنگین است، اجتناب از رانندگی در کنار وسایل نقلیه‌ی دیگر دشوار است.

لاین مورد استفاده. شما باید لاین سمت راست جاده که می‌توانید با ایمنی و بدون خطر در آنجا رانندگی کنید را انتخاب کنید. اگر تا حد امکان در سمت راست جاده رانندگی کنید، اختلال در

جریان ترافیک به حداقل خواهد رسید و خطرات در سمت چپ وسیله‌ی نقلیه باقی خواهد ماند، جایی که محدودیت دید کمتر است.

خروج از جاده

بررسی ترافیک. شما باید به مسیر روبه‌رو نگاه کنید تا علائم و تابلوهای خروج را مشاهده کنید و از لاین مناسب برای خروج مطلع شوید، در زمان آماده‌شدن برای خروج بی‌خطر باید جریان ترافیک روبه‌رو، پشت و اطراف را به‌خوبی بررسی کنید.

علامت‌دهی. قبل از کاهش سرعت و وقتی هنوز در لاین آزادراه حضور دارید باید چراغ راهنما را روشن کنید، با این کار سایر رانندگان می‌توانند آماده شوند یا رانندگی خود را در صورت نیاز با شرایط تطبیق دهند. پس از خروج، چراغ راهنما باید خاموش شود.

لاین خروج. برای حرکت به سمت لاین خروج در صورت نیاز باید تغییر لاین دهید، این حرکت باید همراه با دقت و تفکر، ملایمت و سرعت یکنواخت انجام شود.

سرعت. شما نباید سرعت خود را در آزادراه کاهش دهید. از لاین خروج برای کاهش سرعت استفاده کنید.

فاصله‌گذاری. به دلیل طولانی‌تر بودن مسافت توقف وسایل نقلیه‌ی سنگین، شما باید فاصله‌ی ایمنی خود را مطابق با شرایط تنظیم کنید تا در صورت نیاز فضای کافی برای عکس‌العمل یا مانور دادن داشته باشید.

پیچ

سرعت. شما باید سرعت خود را تنظیم کنید تا با ایمنی از پیچ عبور کنید. رانندگانی که تجربه‌ی رانندگی با یک نوع خاص از وسایل نقلیه را ندارند اغلب دربارهِ حداکثر سرعتی که می‌توانند بدون خطر از پیچی با انحنای معین عبور کنند، به اشتباه قضاوت می‌کنند. در صورتی‌که قبل از ورود به پیچ با سرعت بالا رانندگی می‌کنید باید محکم ترمز بگیرید.

موقعیت در لاین. به دلیل حرکت خارج از مسیر وسایل نقلیه‌ی بزرگ، شما باید از یک موقعیت خارج از لاین به پیچ نزدیک شوید تا مانع حرکت چرخ‌های عقب به سمت بالای پیچ شوید. انجام‌ندادن این کار باعث می‌شود چرخ‌های عقب در مسیر مناسب حرکت نکنند و خطراتی را برای وسایل نقلیه‌ی حاضر در لاین کناری به وجود آورد.

بررسی ترافیک. بررسی چشمی مداوم در اطراف وسیله‌ی نقلیه ضروری است، با این کار از تمامی تغییرات در شرایط ترافیک مطلع خواهید شد. به علت وسیع‌تر بودن نقاط کور این نوع وسایل نقلیه و حرکت خارج از مسیر چرخ‌های عقب، بررسی آینه‌ها از کارهای ضروری است. شما باید مدام از شرایط جاده مطلع باشید تا بتوانید سرعت و موقعیت خود در جاده را با توجه به شرایط تنظیم کنید. این تنظیمات برای وسایل نقلیه‌ی سنگین به علت اندازه‌ی بزرگ آن‌ها به زمان بیشتری نیاز دارد؛ شما باید در سریع‌ترین زمان ممکن وضعیت را پیش‌بینی کنید.

آزادراه

ورود به آزادراه

بررسی ترافیک. برای تعیین فرصتی ایمن برای پیوستن به جریان ترافیک باید به مسیر روبه‌روی خود و آینه‌ها نگاه کنید و درحالی‌که روی رمپ‌ها شتاب می‌گیرید، کاملاً به سایر وسایل نقلیه‌ی حاضر در آزادراه توجه داشته باشید. به‌یاد داشته باشید که پیوستن به آزادراه با رعایت ایمنی مسئولیت شماست و ارتباطی به رانندگان سایر وسایل نقلیه ندارد.

علامت‌دهی. چراغ راهنما را تا حد امکان زود روشن کنید تا سایر وسایل نقلیه بتوانند حضور شما در رمپ بزرگراه را ببینند، تا وقتی که در لاین جدید قرار نگرفته‌اید چراغ راهنما را خاموش نکنید، با این کار سایر وسایل نقلیه فرصت کافی برای تنظیمات ضروری را خواهند داشت. البته فراموش نکنید که شما حق تقدم ندارید.

فاصله‌گذاری. به دلیل طولانی‌تر بودن مسافت توقف کامیون‌های حامل بار یا خالی از بار و سایر وسایل نقلیه‌ی سنگین، فاصله‌ی ایمنی را باید مطابق با شرایط تنظیم کنید تا در صورت نیاز امکان مشاهده، عکس‌العمل یا مانور دادن داشته باشید. شما باید در محدوده‌ی نشانه‌گذاری‌های لاین بمانید.

سرعت. شما نباید فراتر از سرعت تعیین‌شده

برانید، اما می‌توانید تا حد امکان نزدیک به سرعت مجاز و توصیه‌شده برای رمپ بزرگراه رانندگی کنید. برای افزایش سرعت خود به اندازه‌ی موردنیاز، از لاین مخصوص شتاب استفاده کنید، تا حد امکان با سرعتی نزدیک به سرعت مجاز بزرگراه برانید.

پیوستن به جریان ترافیک. پیوستن به جریان ترافیک باید همراه با دقت، تفکر، ملایمت و سرعت یکنواخت انجام شود. از حرکات جانبی ناگهانی باید اجتناب کنید. از ایجاد تأخیر و وقت‌گُشی هم باید خودداری کنید. باید وسیله‌ی نقلیه را به سمت مرکز لاین موردنظر هدایت کنید، درحالی‌که سرعت خود را تنظیم می‌کنید تا فاصله‌ی ایمن بین خود و سایر وسایل نقلیه ایجاد کنید.

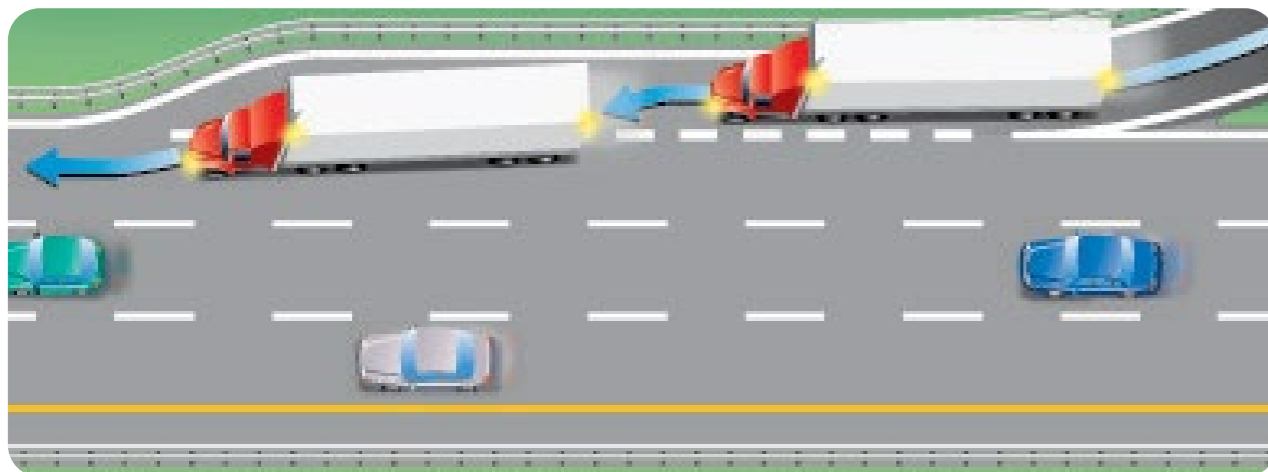
توقف و استارت از کنار جاده

درحال نزدیک‌شدن به موقعیت:

بررسی ترافیک. هنگام نزدیک‌شدن به محل توقف، شما باید به دقت ترافیک اطراف و جلوی وسیله‌ی نقلیه را نگاه کنید.

سرعت و دنده‌ها. کاهش تدریجی سرعت به شما اجازه می‌دهد کنترل مناسبی بر وسیله‌ی نقلیه داشته باشید. شما باید دنده‌ی مناسب برای سرعت و بار وسیله‌ی نقلیه را انتخاب کنید، دنده‌ای که موتور بتواند در محدوده‌ی عادی R.P.M. کار کند.

علامت‌دهی. باید علائم و چراغ‌های راهنما را درست استفاده کنید تا بتوانید با سایر کاربران جاده ارتباط برقرار کنید. البته نباید خیلی زود از

چراغ راهنما استفاده کنید.

موقعیت در لاین و توقف. تا حد امکان در سمت راست جاده توقف کنید تا میزان اختلال در جریان ترافیک را به حداقل برسانید و پارک کنید، با این کار وسیله نقلیه شما، میدان دید سایر وسایل نقلیه را محدود نمی‌کند یا باعث حواس‌پرتی آن‌ها نمی‌شود. وسیله نقلیه باید موازی با جدول و نزدیک به جدول یا لبه جاده پارک شود، بدون اینکه با جدول برخورد داشته باشد.

هنگام توقف

توقف کامل. وقتی به موقعیت نهایی پارکینگ رسیدید، باید مانع حرکت وسیله نقلیه شوید. بسیار مهم است که ترمزهای سرویس همچنان اعمال شوند تا وقتی ترمز پارک یا ترمز دستی اعمال شود.

علامت‌دهی. چراغ راهنمای روشن باید خاموش شود و فلاشرهای چهار طرف روشن شود، بدین ترتیب سایر وسایل نقلیه سردرگم نخواهند شد.

بی‌حرکت نگه‌داشتن وسیله نقلیه. برای ایمنی افراد اطراف وسیله نقلیه، بسیار مهم است که وسیله نقلیه کاملاً متوقف و بدون حرکت باشد.

استارت‌زدن

استارت یا آغاز حرکت. برای حرکت ایمن و بدون خطر، شما باید وسیله نقلیه را روی دنده‌ی صحیح قرار دهید و بدون رهاکردن ترمزها اقدام به حرکت‌دادن وسیله نقلیه به سمت جلو نکنید.

علامت‌دهی. فلاشرهای چهار طرف را خاموش کنید و چراغ راهنمای سمت چپ را روشن کنید تا به جریان ترافیک اطلاع دهید که قصد ورود به لاین حرکت را دارید. چراغ راهنمای سمت چپ باید به محض ورود به لاین حرکت خاموش شود.

بررسی ترافیک. ترافیک پیش‌رو، چپ و راست وسیله نقلیه را مشاهده کنید و آینه‌ها را بررسی کنید، با این کار هر تغییری در اطراف وسیله نقلیه را متوجه خواهید شد، به‌ویژه در مسیر پیوستن به ترافیک باید این بررسی‌ها انجام شود.

سرعت و دنده‌ها. در صورتی که افزایش شتاب و پیوستن به ترافیک به درستی انجام شود، از ایجاد اختلال در جریان ترافیک جلوگیری می‌کند.

بررسی ترافیک. وقتی هم‌گام با سرعت جریان ترافیک حرکت کردید، برای آگاهی از شرایط ترافیک حتماً آینه‌ها را بررسی کنید.

سایر مواردی که باتوجه به عملکرد کلی شما برای آن امتیاز در نظر گرفته می‌شود

مشاهدات. شما باید دائماً از شرایط پیرامون وسیله نقلیه مطلع باشید تا تنظیمات موردنیاز برای سرعت و موقعیت حرکت را انجام دهید. بسیار مهم است که دائماً در آینه‌ها نگاه کنید تا از یک طرف وسایل نقلیه‌ای را که نزدیک می‌شوند مشاهده کنید و از طرف دیگر متوجه خارج‌شدن بخش عقب وسیله نقلیه از مسیر حرکت باشید.

بررسی ترافیک در تقاطع و راه‌آهن. هنگام حرکت به سمت تقاطع یا تقاطع راه‌آهن باید ترافیک در مسیر جلو، اطراف و عقب وسیله نقلیه به دقت از طریق آینه‌های وسیله نقلیه بررسی شود.

لاین مورد استفاده. پس از مشاهده‌ی محیط اطراف باید لاین سمت راست جاده که برای حرکت بی‌خطر است را انتخاب کنید. تا حد امکان در سمت راست بمانید. اگر راست‌ترین لاین جاده نیاز به تغییر لاین مداوم دارد، شما می‌توانید لاین کناری آن را انتخاب کنید.

سرعت. اگر شرایط اجازه دهد و بدون اینکه محدودیت‌های اعلامی را نقض کنید، می‌توانید

حدود ۱۰ کیلومتر بر ساعت نزدیک به سرعت مجاز اعلام‌شده برانید.

فاصله‌گذاری. فاصله‌ی ایمنی با وسیله نقلیه‌ی جلویی مطابق با شرایط تنظیم شود تا در صورت نیاز امکان مشاهده، عکس‌العمل یا مانور دادن با وسیله نقلیه را داشته باشید. به‌علاوه، باید از سبقت‌گرفتن از فاصله‌ی نزدیک خودداری کنید.

کلاچ و دنده‌ها. استفاده‌ی مناسب از کلاچ باعث می‌شود فشار غیرضروری بر سیستم انتقال قدرت اعمال نشود. فشار غیرضروری بر این سیستم منجر به صدمه‌دیدن یا خرابی تجهیزات خواهد شد.

ترمزها و گاز. برای برهم‌زدن جریان ترافیک و حفظ یکپارچگی تجهیزات و محموله باید همواره از شرایط ترافیک مطلع باشید و مانورهای حرکت خود را به آرامی و با ملایمت انجام دهید. کاهش تدریجی سرعت امکان کنترل صحیح وسیله نقلیه را به شما می‌دهد.

کنترل فرمان. حفظ هر دو دست روی فرمان امکان کنترل بهتر وسیله نقلیه را در زمان مانورهای سریع و اجتناب‌ناپذیر فراهم می‌آورد. شما باید اهرم دو دست روی فرمان را تا حد امکان نگه دارید. موقعیت‌هایی که فقط یک دست روی فرمان قرار می‌گیرد باید محدود به

مواقعی شود که برای استفاده از سایر کلیدهای کنترل وسیله‌ی نقلیه یا انتخاب دنده ضروری است.

چراغ راهنما. چراغ راهنما به سایر وسایل نقلیه هشدار می‌دهد شما قصد پیوستن به جریان ترافیک، خروج از بزرگراه یا تغییر لاین را دارید. چراغ راهنمای وسایل نقلیه‌ی سنگین وقتی روشن باشد، خودبه‌خود خاموش نمی‌شود؛ باید به موقع به صورت دستی خاموش شود تا سایر کاربران جاده سردرگم نشوند.

اطلاعات تکمیلی

GANJINEH

راهنمای ایرانیان کانادا

کتاب ها و منابع

ترجمه کتاب ها و منابع مفید

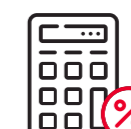
دایرکتوری مشاغل

دایرکتوری مشاغل ایرانیان
کانادا

نرخ دلار

نرخ لحظه ای دلار کانادا در
شهرهای مختلف

اخبار محلی

اخبار محلی شهرهای مختلف
کانادا

ابزارهای کاربردی

ابزارهای کاربردی و
محاسبه‌گرهای قیمت

در فصل آخر این کتاب راهنما اطلاعاتی درباره‌ی برنامه‌ی رانندگی پاک در اونتاریو، لاین‌های مخصوص وسایل نقلیه با ظرفیت بالا (HOV)، تکنیک‌های رانندگی با مصرف بهینه‌ی سوخت و صرفه‌جویی در سوخت و مکانیسم عمل برنامه‌ی اجباری برچسب‌گذاری وسیله‌ی نقلیه ارائه خواهد شد.

در این فصل می‌خوانیم

- برنامه‌ی رانندگی پاک اونتاریو
- لاین مخصوص وسایل نقلیه با ظرفیت بالا
- تکنیک‌های رانندگی با مصرف بهینه‌ی سوخت
- برنامه‌ی اجباری برچسب‌گذاری وسیله‌ی نقلیه
- بررسی دانش و اطلاعات شما درباره‌ی رانندگی سبز
- خلاصه‌ی مطالب فصل هفت

برنامه‌ی رانندگی پاک اونتاریو

وسایل نقلیه منبع مهمی از دودزایی در اونتاریو هستند. برنامه‌ی رانندگی پاک که از سوی وزارت محیط زیست اجرا می‌شود، با شناسایی وسایل نقلیه‌ی بسیار آلاینده و الزام آن‌ها به تعمیر، میزان آلودگی‌های دودزا را کاهش می‌دهد. به همین ترتیب در رانندگی پاک برنامه‌ای زمانی تعیین شده که وسایل نقلیه چه زمانی باید معاینه و آزمایش شوند.

برنامه‌ی رانندگی پاک، وسایل نقلیه‌ی دیزلی و سنگین را که در اونتاریو ثبت شده‌اند ملزم به معاینه‌ی سالانه می‌کند. وسایل نقلیه‌ی سنگین غیردیزلی فقط در صورتی که در ناحیه‌ی برنامه‌ی رانندگی پاک (مثلاً اونتاریوی جنوبی از ویندوز تا اوتاوا) ثبت شده باشند ملزم به معاینه‌ی سالانه هستند.

وزارت حمل‌ونقل به شما اطلاع‌رسانی خواهد کرد که آیا وسیله‌ی نقلیه‌ی شما نیاز به معاینه دارد یا خیر. به‌علاوه شما می‌توانید برای دریافت اطلاعات بیشتر درباره‌ی این برنامه و الزامات معاینه‌ی وسیله‌ی نقلیه، به وبسایت رانندگی پاک به نشانی www.driveclean.com مراجعه کنید یا با مرکز ارتباطات رانندگی پاک به شماره‌ی ۱-۸۸۸-۷۵۸-۲۹۹۹ تماس بگیرید.

از اول سپتامبر ۲۰۱۱، تغییراتی در این برنامه اجرا شده است و برخی وسایل نقلیه از برنامه‌ی رانندگی پاک معاف شده‌اند. برای اطلاع از اینکه وسیله‌ی نقلیه‌ی شما تحت‌تأثیر این اصلاحیه قرار گرفته است یا خیر، لطفاً به وبسایت برنامه‌ی رانندگی پاک مراجعه کنید.

برنامه‌ی رانندگی پاک به صاحبان وسایل نقلیه‌ی دیزلی پیشنهاد می‌دهد به جای هر سال، هر دو سال یک‌بار معاینه را انجام دهند. برای اینکه وسیله‌ی نقلیه‌ی شما واجد شرایط این امتیاز باشد، اندازه‌ی کدورت آن باید ۲۰ درصد یا کمتر باشد. وسایل نقلیه‌ای با میزان کدورت بیش از ۲۰ درصد همچنان باید به صورت سالانه مورد معاینه و آزمایش قرار گیرند.

اگر قصد خرید یا فروش یک وسیله‌ی نقلیه‌ی کارکرده را دارید که قدیمی‌تر از مدل سال جاری باشد، وسیله‌ی نقلیه باید در آزمون رانندگی پاک قبول شود، پس از آن می‌توان مالکیت را انتقال داد و وسیله‌ی نقلیه می‌تواند پلاک ثابتی برای حضور در جاده را دریافت کند. با گذر از این مرحله مطمئن خواهید شد که وسیله‌ی نقلیه‌ای که خریده‌اید مشکل انتشار آلودگی ندارد.

شما مجبور نیستید منتظر معاینه‌ی برنامه‌ی رانندگی پاک بمانید تا به نفع محیط زیست کاری انجام دهید. انجام برنامه‌های تعمیر و نگهداری وسیله‌ی نقلیه مطابق با برنامه‌ی زمانی

تولیدکننده برای سرویس وسیله‌ی نقلیه، یکی از مهمترین بخش‌های رانندگی پاک است. به عنوان مثال اگر چراغ‌های «چک موتور» یا «سرویس موتور» روشن شود، بهتر است در سریع‌ترین زمان ممکن به مکانیک واجد شرایط مراجعه کنید و موتور وسیله‌ی نقلیه را چک کنید. در غیر این صورت ممکن است موتور وسیله‌ی نقلیه یا سیستم کنترل انتشار آلاینده‌ها به تعمیرات پرهزینه‌ای نیاز داشته باشند.

تمامی وسایل نقلیه در بزرگراه‌های اونتاریو-چه در اونتاریو چه در خارج از آن ثبت شده باشند- تابع قانون حفاظت از محیط زیست این استان هستند. طبق این قانون انتشار بیش از حد گازهای مرئی از آگروز و تغییر یا برداشتن تجهیزات کنترل انتشارات آلاینده‌ها ممنوع است. این قانون برای تمامی وسایل نقلیه اعمال می‌شود، حتی وسایل نقلیه‌ای که در آزمون رانندگی پاک قبول شده‌اند.

برای حصول اطلاعات بیشتر درباره‌ی برنامه‌ی رانندگی پاک اونتاریو به سایت www.drive-clean.com مراجعه کنید یا با شماره تلفن رایگان مرکز ارتباطات رانندگی پاک، ۱-۸۸۸-۷۵۸-۲۹۹۹ تماس بگیرید.

لاین مخصوص وسایل نقلیه با ظرفیت بالا

لاین وسایل نقلیه با ظرفیت بالا (HOV) لاینی اختصاصی است که برای استفاده‌ی انواع خاصی از وسایل نقلیه با تعداد مشخصی از سرنشین طراحی شده است. افرادی که قصد استفاده از کارپول (همسفری) یا سامانه‌ی تندرو را دارند، با رانندگی در این لاین می‌توانید در زمان سفر خود صرفه‌جویی کنید. لاین‌های HOV می‌توانند تعداد بیشتری از افراد را در مقایسه با یک لاین ترافیکی عادی جابه‌جا کنند، به‌علاوه با صرفه‌جویی در زمان حرکت و زمان سفر قابل اطمینان‌تر، افراد را ترغیب به استفاده از کارپول و سامانه‌ی تندرو می‌کند. لاین‌های HOV طی ۲۴ ساعت روز و هفت روز هفته باز هستند.

نه تنها افرادی که از کارپول استفاده می‌کنند، بلکه تمامی رانندگان می‌توانند به روش‌های زیر از لاین‌های HOV منتفع شوند:

- بهبود زیرساخت‌های بزرگراه از طریق جابه‌جایی مردم در تعداد کمتری از خودروها
- کاهش تعداد وسایل نقلیه در جاده
- کاهش میزان انتشار آلاینده‌های وسایل نقلیه و بهبود کیفیت هوا
- کمک به صرفه‌جویی در مصرف سوخت و هزینه‌ها (با تسهیم هزینه‌ی رانندگی) و کاهش سطح استرس

لاین‌های HOV در بزرگراه‌های استانی مخصوص استفاده‌ی وسایل نقلیه‌ی حامل حداقل دو سرنشین است (راننده ب‌همراه حداقل یک مسافر در وسایل نقلیه شامل: خودروهای سواری، مینی‌ون‌ها، موتورسیکلت‌ها، وانت‌بارها، تاکسی‌ها، اتوبوس‌ها و لیموزین‌ها). به خاطر داشته باشید که کامیون‌های بزرگ، صرف‌نظر از هر تعداد سرنشینی که داشته باشند، اجازه‌ی استفاده از لاین‌های HOV را ندارند.

• لاین‌های HOV با منطقه‌ای راه‌راه مجزا، از سایر لاین‌های ترافیکی عادی جدا شده‌اند. عبور از نشانه‌گذاری‌های روی آسفالت به صورت خطوط راه‌راه، غیرقانونی و خطرناک است.

• برخی وسایل نقلیه معاف از قوانین لاین HOV هستند. اتوبوس‌ها می‌توانند همواره از لاین‌های HOV استفاده کنند، صرف‌نظر از هر تعداد مسافری که داشته باشند. وسایل نقلیه‌ی امدادی مانند پلیس، آتش‌نشانی و آمبولانس نیز معاف از این محدودیت‌ها هستند.

• اگر به صورت اشتباه از لاین‌های HOV استفاده کنید، مأمور پلیس وسیله‌ی نقلیه‌ی شما را متوقف و جریمه خواهد کرد. شما می‌بایست در منطقه‌ی ورود و خروج بعدی دوباره به لاین‌های عادی وارد شوید.

• وسایل نقلیه‌ی سنگین برای اینکه اجازه‌ی حضور در لاین HOV را داشته باشند، باید حداقل دو سرنشین در وسیله‌ی نقلیه داشته و طول

کلی آن‌ها کمتر از ۶/۵ متر باشد. تاکسی‌های تک سرنشین و لیموزین‌های فرودگاه تا ۳۰ ژوئن ۲۰۱۸ مجاز به حضور در لاین HOV بودند. وسایل نقلیه‌ی دارای پلاک «سبز»، با هر تعداد سرنشین، مجاز به استفاده از لاین HOV هستند. پلاک‌های سبز برای وسایل نقلیه‌ی برقی هیبریدی قابل‌شارژ و وسایل نقلیه‌ی برقی دارای باتری کاملاً پر استفاده می‌شوند.

تکنیک‌های رانندگی با مصرف بهینه‌ی سوخت

رانندگی هوشمندانه

مصرف بهینه‌ی سوخت از همان ابتدای روشن کردن موتور وسیله‌ی نقلیه آغاز می‌شود. گرم کردن صحیح موتور باعث روان شدن اجزا و درزبندها می‌شود و میزان فرسودگی و نشستی را کاهش می‌دهد. استارت زدن کامیون به‌طور صحیح باعث صرفه‌جویی در هزینه‌ی سوخت می‌شود. به‌عنوان راننده شما می‌توانید با پیروی از توصیه‌های زیر، از محیط زیست در برابر اثرات مخرب رانندگی محافظ کنید:

- هنگام استارت زدن وسیله‌ی نقلیه، هرگز از پدال گاز استفاده نکنید و وسیله‌ی نقلیه روی دنده‌ای باشد که نیاز به گاز دادن نداشته باشند.
- هرگز در مواقع غیرضروری از پدال گاز استفاده نکنید؛ مقدار سوخت موردنیاز برای استارت زدن از قبل اندازه‌گیری شده است. استفاده از گاز در این موقع باعث هدررفت سوخت می‌شود و به دیواره‌های سیلندری صدمه می‌زند.
- اگر هنگام استارت زدن موتور با مشکل مواجه شدید کمی از اتر استفاده کنید؛ استفاده‌ی بیش‌ازحد از اتر ممکن است به موتور صدمه بزند.
- اجازه دهید وسیله‌ی نقلیه به‌مدت ۳ تا ۵

برنامه ی اجباری برچسب گذاری وسیله ی نقلیه

در برنامه ی اجباری برچسب گذاری وسیله ی نقلیه، شرکت های بیمه، افرادی که شخصاً اقدام به بیمه می کنند (صاحبان ناوگان)، متصدیان حراج، واردکنندگان، خریداران اسقاطی و هر فردی که با خرید و فروش وسایل نقلیه ی کارکرده سروکار دارد یا مالکیت آن را در اختیار دارد، ملزم به تعیین این مسئله اند که وسیله ی نقلیه ای که آن ها بیمه کرده اند یا تصاحب نموده اند و به شدت صدمه دیده و به طور کلی از بین رفته است برچسب «جبران نشدنی» یا برچسب «نجات» را دریافت کند. این افراد باید برچسب مربوطه را از طریق فرم اطلاع رسانی برچسب وسیله ی نقلیه به وزارتخانه اطلاع دهند. وزارتخانه این برچسب را برای اطلاعات ثبت وسیله ی نقلیه اعمال می کند، در نتیجه اطلاعات مربوطه بر روی جواز وسیله ی نقلیه، سابقه ی وسیله ی نقلیه و بسته ی اطلاعات وسایل نقلیه ی کارکرده (UVIP) مشاهده خواهد شد. این برچسب شرایط وسیله ی نقلیه را به خریداران احتمالی معرفی می کند. این برنامه بدین طریق از خریداران وسایل نقلیه ی کارکرده محافظت می کند.

اگر وسیله ی نقلیه شما متضرر خسارات شدیدی شده است و از سوی شرکت بیمه به عنوان خسارت کلی تعیین شده است، شرکت بیمه

- سرعت خود در جاده را مدیریت کنید.
- در ترافیک به صورت بهینه و کارآمد رانندگی کنید.

برای آزمودن سطح دانش خود درباره ی مصرف بهینه ی سوخت در آزمون «سنجش سطح هوش درباره ی رانندگی سبز» شرکت کنید. برای حصول اطلاعات بیشتر می توانید به سایت www.fleetsmart.gc.ca مراجعه نمایید.

- کارکردن موتور با دنده های بالا باعث می شود موتور با دور موتور پایین بماند.
- به درستی از بازدارنده یا ریتارد استفاده کنید و زمانی که نیاز ندارید، بازدارنده را خاموش کنید. اجازه دهید زمین این کار را برای شما انجام دهد.
- زمانی که مدتی توقف کرده اید، موتور را خاموش کنید. با این کار در مصرف سوخت صرفه جویی می کنید، ضرورت تعمیر و نگهداری را کاهش می دهید، عمر موتور را طولانی می کنید و از انتشار غیرضروری آلاینده ها جلوگیری خواهید کرد.

خلاصه ای از تکنیک های مصرف سوخت:

- اگر تکنیک های زیر را یاد بگیرید و تمرین کنید، به خوبی می توانید سوخت را بهینه مصرف کنید:
- از روش های مناسب استارت زدن استفاده کنید.
- در سریع ترین زمان ممکن شروع به رانندگی کنید.
- روند درجا کارکردن را کنترل کنید.
- به اندازه ی بسیار محدود از دور موتور استفاده کنید.
- دنده را تصاعدی تغییر دهید.
- سرعت مؤثر موتور را حفظ کنید.

دقیقه گرم شود. اگر دمای هوا زیر صفر درجه ی سلسیوس است، اجازه دهید به مدت ۷ تا ۱۰ دقیقه گرم شود. دور موتور را افزایش ندهید؛ اجازه دهید به تدریج گرم شود.

- پس از درجا کارکردن اولیه، با ملایمت رانندگی کنید تا وسیله ی نقلیه گرم شود؛ سعی نکنید با فشردن پدال گاز، سرعت موتور را بیش از حد افزایش دهید.

- در زمان استارت زدن مطمئن شوید سطح روغن و فشار هوا در محدوده عادی عملیاتی خود باشند.

- در زمان رانندگی در سرپایینی، سرعت خود را کاهش دهید؛ اجازه دهید نیروی جاذبه و شتاب حرکت این کار را انجام دهد.

- در موقعیت های مناسب از کروز کنترل استفاده کنید.

- دنده ها را با ملایمت تغییر دهید. تغییر دنده به صورت حرفه ای باعث صرفه جویی ۳۰ درصدی هزینه های عملیاتی خواهد شد.

- همیشه از کلاچ استفاده کنید؛ استفاده نکردن از کلاچ دنده های دنده در گیربکس را فرسوده می کند.

- در حدود ۱۶۰۰ دور در دقیقه (RPM) دنده ها را به صورت تصاعدی اعمال کنید. تغییر دنده قبل از اینکه RPM به حداکثر برسد میزان فرسودگی تجهیزات و سروصدا را کاهش می دهد و در مصرف سوخت صرفه جویی می شود.

باید به شما و وزارتخانه درباره‌ی برچسب مربوطه اطلاع‌رسانی کند. اگر از طریق شرکت بیمه، تسویه‌حساب دریافت نکرده‌اید، باید برچسب تعیین‌شده توسط مکانیک معتبر و مجاز در ایستگاه بازرسی وسیله‌ی نقلیه‌ی موتوری تیپ ۶ را داشته باشید. وبسایت وزارتخانه فهرستی از این مراکز را تهیه کرده است. برای جزئیات بیشتر به سایت mto.gov.on.ca مراجعه کنید.

چهار نوع برچسب وجود دارد:

- وسیله‌ی نقلیه‌ای که هرگز برچسب مورداستفاده در اونتاریو را نداشته است، به طور خودکار برچسب «فاقد» برای اسناد ثبت آن‌ها استفاده می‌شود. البته این مسئله بدین معنی نیست که وسیله‌ی نقلیه‌ی مربوطه هرگز در تصادف صدمه ندیده است، یا در حوزه‌ی قضایی دیگر برچسب‌گذاری نشده است یا قبل از برنامه‌ی برچسب‌زنی اجباری تعمیر و بازسازی نشده است.

- برچسب «جبران‌نشدنی» یعنی خسارات واردشده به وسیله‌ی نقلیه به حدی شدید است که تنها می‌توان از قطعات وسیله‌ی نقلیه استفاده کرد یا آن را اسقاط کرد. این وسیله‌ی نقلیه قابل‌بازسازی و تعمیر نیست و هرگز اجازه‌ی رانندگی در اونتاریو را ندارد.

- برچسب «نجات» به این معنی است که وسیله‌ی نقلیه‌ی صدمه‌دیده را می‌توان تعمیر یا بازسازی کرد. این وسیله‌ی نقلیه نمی‌تواند به عنوان وسیله‌ی نقلیه‌ی مناسب برای رانندگی در

اونتاریو ثبت شود. وقتی این وسیله‌ی نقلیه تعمیر یا بازسازی شود، اگر بتواند در بازرسی ساختاری مطابق با استانداردهای وزارتخانه قبول شود، مالک وسیله‌ی نقلیه می‌تواند گواهی بازرسی ساختاری دریافت کند و برچسب «بازسازی» به آن تعلق خواهد گرفت.

- برچسب «بازسازی» یعنی وسیله‌ی نقلیه قبلاً برچسب «نجات» را دریافت کرده است، بازسازی و تعمیر شده و در آزمون بازرسی ساختاری مطابق با استانداردهای وزارتخانه قبول شده است. اگر وسیله‌ی نقلیه بتواند در آزمون بازرسی ایمنی قبول شود (گواهی استاندارد ایمنی)، مالک می‌تواند آن را ثبت کند تا بتواند در اونتاریو آن را براند. موتورسیکلت‌هایی که متضرر خسارات کلی شده باشند برچسب «جبران‌نشدنی» را دریافت می‌کنند؛ این وسایل نقلیه نمی‌توانند برچسب «نجات» را دریافت کنند.

تریلرها، موتورهای بکسل، تراکتورهای کشاورزی، موپدها (موتورهای گازی)، وسایل نقلیه‌ی موتوری مخصوص برف، خودروهای سواری یا وسایل نقلیه‌ی موتوری با مدل سال ۱۹۸۰ یا قبل‌تر معاف از برنامه‌ی برچسب‌زنی اجباری هستند.

سنجش دانش و اطلاعات شما درباره‌ی رانندگی سبز

۱. چگونه باید مسیر حرکت را برنامه‌ریزی کرد که راندمان سوخت وسیله‌ی نقلیه افزایش یابد؟

الف. انتخاب مسیری که کوتاه‌ترین مسیر تا مقصد باشد.

ب. کوتاه‌ترین مسیر از میان شهرها را انتخاب کنید.

ج. از مسیرهای فرعی اطراف شهرها استفاده کنید و از رانندگی در ساعات اوج ترافیک بپرهیزید.

د. یک بزرگراه تک‌لاین را برای رانندگی انتخاب کنید.

۲. کدامیک از اصلاحات آیرودینامیک باعث صرفه‌جویی بیشتر در سوخت خواهد شد؟

الف. دستگاه سوارشده روی تریلر

ب. دستگاه سوارشده روی کابین

ج. دستگاه سوارشده در کنار وسیله‌ی نقلیه

د. دستگاه سوارشده روی کابین همراه با دفلکتور مهر و موم درزها

۳. هنگام برنامه‌ریزی مسیر، کدامیک از موارد زیر باید موردملاحظه قرار گیرد؟

الف. نوع جاده

ب. شرایط آب‌وهوا

ج. تعداد عبور از مرزها

د. تمامی موارد

۴. رانندگی روی جاده‌های پوشیده از برف می‌تواند مصرف سوخت را تا چه اندازه‌ای افزایش دهد؟

الف. ۵ تا ۱۰ درصد

ب. ۱۰ تا ۱۵ درصد

ج. ۱۵ تا ۲۰ درصد

د. رانندگی در برف هیچ تأثیری بر مصرف سوخت ندارد.

۵. لاستیک‌ها باید با چه میزان فشاری، باد شده باشند؟

الف. باد استاندارد و متناسب با باری که حمل می‌کنند.

ب. باد توصیه‌شده‌ی تولیدکننده لاستیک

ج. ۱۰ psi کمتر از حداکثر فشار توصیه‌شده برای لاستیک

د. ۱۰ psi بیشتر از حداکثر فشار توصیه‌شده

۶. قبل از حرکت در یک روز گرم (۱۵ درجه‌ی سانتی‌گراد)، موتور از زمان استارت سرد چه مدت باید درجا کار کند؟

الف. حدود ۱ دقیقه

ب. ۳ تا ۵ دقیقه

ج. ۲ تا ۳ دقیقه

د. ۷ تا ۱۰ دقیقه

۷. کدام‌یک از موارد زیر تأثیرگذارترین راه برای صرفه‌جویی در سوخت است؟

الف. خودداری از درجا کارکردن

ب. کاهش سرعت از ۱۰۵ کیلومتر بر ساعت به ۹۰ کیلومتر بر ساعت

ج. حفظ دور موتور (R.P.M) در اندازه‌ی بالا

د. تغییر دنده به صورت تصاعدی

۸. «تغییر تصاعدی دنده» به چه معناست؟

الف. تغییر دنده‌ی کنونی به دنده‌ی بالا در زمان حرکت در سربالایی

ب. تغییر دنده‌ی کنونی به دنده‌ی پایین در زمان حرکت در سرپایینی

ج. تغییر دنده با حداکثر دور موتور (R.P.M)

د. تغییر دنده قبل از اینکه موتور به حداکثر دور موتور برسد (R.P.M)

۹. یک موتور ترکیبی متشکل از واحد کشنده-تریلر در زمان درجا کارکردن حدوداً چقدر سوخت مصرف می‌کند؟

الف. یک لیتر سوخت به ازای هر ساعت با دور موتور ۹۰۰ R.P.M

ب. دو لیتر سوخت به ازای هر ساعت با دور موتور ۹۰۰ R.P.M

ج. سه لیتر سوخت به ازای هر ساعت با دور موتور ۹۰۰ R.P.M

د. چهار لیتر سوخت به ازای هر ساعت با دور موتور ۹۰۰ R.P.M

۱۰. با توجه به تولید موتورهای دیزلی جدید، شما باید در چه محدوده‌ای دور موتور دنده‌ی کنونی را به دنده‌ی بالا یا پایین تغییر دهید؟

الف. ۱۲۰۰ و ۱۶۰۰ R.P.M

ب. ۱۵۰۰ و ۱۸۰۰ R.P.M

ج. ۱۶۰۰ و ۱۹۰۰ R.P.M

د. ۱۷۰۰ و ۲۰۰۰ R.P.M

پاسخ‌ها

۱. ج: به دقت مسیر خود را برنامه‌ریزی کنید: مسیره‌های صاف در مقایسه با مسیره‌های کوهستانی، به میزان بیشتری باعث صرفه‌جویی در سوخت می‌شوند؛ رانندگی در بزرگراه بیش از رانندگی در داخل شهر باعث صرفه‌جویی در سوخت می‌شود.

۲. د: آیرودینامیک واحد کشنده را بهینه‌سازی می‌کند: کاهش ۱۰ درصدی نیروی آیرودینامیکی می‌تواند باعث افزایش راندمان سوخت تا ۵ درصد شود.

۳. د: انتخاب رانندگی در یک بزرگراه صاف و دارای چند لاین باعث بهبود راندمان سوخت: حدود ۴ تا ۱۱ درصد در مقایسه با یک بزرگراه صاف دارای دو لاین؛ حدود ۱۸ درصد در مقایسه با یک بزرگراه کوهستانی و ۲۵ تا ۳۵ درصد در مقایسه با یک مسیر برون شهری می‌شود.

۴. ج: شرایط آب‌وهوا بر راندمان سوخت تأثیر می‌گذارد. رانندگی در جاده‌های پوشیده از برف می‌تواند حدود ۱۵ تا ۲۰ درصد مصرف سوخت را افزایش دهد.

۵. ب: اطمینان حاصل کنید باد لاستیک‌ها مطابق با توصیه‌ی تولیدکننده باشد. به ازای هر ۱۰ پوند بر اینچ مربع باد کمتر از میزان توصیه‌شده،

۱ درصد از سوخت به هدر می‌رود.

۶. ب: اجازه دهید وسیله‌ی نقلیه به مدت ۳ تا ۵ دقیقه گرم شود. اگر دمای هوا کمتر از صفر درجه سلسیوس باشد، موتور باید حدود ۷ تا ۱۰ دقیقه گرم شود. دور موتور را افزایش ندهید؛ اجازه دهید به تدریج گرم شود.

۷. ب: متوسط سرعت خود را کاهش دهید. رانندگی با سرعت بالا باعث افزایش مصرف سوخت می‌شود، فرقی ندارد که در کدام جاده رانندگی کنید.

۸. د: تغییر تصاعدی دنده در دور موتور R.P.M ۱۶۰۰ را تمرین کنید. تغییر دنده قبل از اینکه دور موتور به حداکثر برسد، میزان فرسودگی و سروصدا را کاهش می‌دهد و در مصرف سوخت صرفه‌جویی می‌شود.

۹. د: درجا کارکردن موتور وسیله‌ی نقلیه‌ی ترکیبی متشکل از واحد کشنده-تریلر باعث می‌شود حدود ۴ لیتر از سوخت در ساعت با دور موتور ۹۰۰ rpm مصرف شود.

۱۰. الف: طراحی‌های موتور جدید مزایای بسیاری دارند، قدرت اسب بخار بالاتر و گشتاور نیرو را در محدوده‌ی دور موتور پایین‌تر فراهم می‌آورند. شما می‌توانید دنده‌ی کنونی را در دور موتور

خلاصه‌ی مطالب

در انتهای این فصل، شما باید درباره‌ی موارد زیر اطلاعات بیشتری داشته باشید:

- برنامه‌ی رانندگی پاک اونتاریو چیست و روند اجرای آن چگونه است.
- لاین‌های وسایل نقلیه با ظرفیت بالا (HOV) چیست و چگونه عمل می‌کند.
- تکنیک‌های رانندگی با مصرف بهینه‌ی سوخت و صرفه‌جویی در مصرف سوخت چیست و چگونه عمل می‌کند.
- برنامه‌ی اجباری برچسب‌زنی وسایل نقلیه چیست و چگونه عمل می‌کند.

۱۲۰۰ rpm به دنده‌ی پایین‌تر و در دور موتور ۱۶۰۰ rpm به دنده‌ی بالاتر تغییر دهید، به‌جای اینکه در دور موتور ۲۰۰۰ rpm این کار را انجام دهید. با موتورهای جدید کمتر نیاز به تغییر دنده دارید، می‌توانید در هزینه‌ها صرفه‌جویی کنید و کمتر در انتشار آلاینده‌ها سهیم باشید.